

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BENEATH THE MASK SERIES

DISTANCE

LUNA MASON

MESAFE

MASKENIN ALTINDAKİ SERİ

KİTAP 1

LUNA MASON

İÇİNDEKİLER

Yazarların Notu

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10 Bölüm

11 Bölüm 12

Bölüm 13 Bölüm

14 Bölüm 15

Bölüm 16 Bölüm

17 Bölüm 18

Bölüm 19 Bölüm

20 Bölüm 21

Bölüm 22 Bölüm

23 Bölüm 24

Bölüm 25 Bölüm

26 Bölüm 27

Bölüm 28 Bölüm

29 Bölüm 30

Bölüm 31 Bölüm

32 Bölüm 33

Bölüm 34 Bölüm

35 Bölüm 36

Bölüm 37 Bölüm

38

Bölüm 39

Sonsöz

Teşekkür ederim.

Yazar Hakkında Teşekkür

Telif Hakkı © 2023 Luna Mason

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Coffin Baskı

Tasarımları Düzenleme: Tara Edits

Biçimlendirme: Kitaplar ve Ruh Halleri

Yazarlar okuyucu grubuna katılabilirsiniz. Özel tanıtımlar alabilir, güncel projeler ve yayın tarihleri hakkında ilk siz bilgi sahibi olabilirsiniz. Ve ayrıca hediye kazanma şansı-

[Luna Mason'ın Mafya Kraliçeleri](#)

YAZARLARIN NOTU

Mesafe karanlık, bağımsız bir mafya romanıdır. Bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek içerik ve durumlar içermektedir. Bu kitap müstehcen ve açık cinsel içeriğe sahiptir. 18 yaşından büyük okuyucular için hazırlanmıştır. Tetikleyicilerin tam listesi için lütfen [yazarların web sitesini](#) ziyaret edin Veya yazarların [Instagram'ını](#) ziyaret edin

*Bu kitap gerçeklerden kaçmak isteyen tüm okurlarıma adanmıştır. Ahlaken
gri, dövmeli bir mafya tetikçisi tarafından 'iyi bir kız' olduğunuzun
söylenmesi.
Sayfaları çevirmeye devam et.
Tuttum seni.
Keller seni bekliyor...*

BÖLÜM 1

SIENNA

T İşte bu kadar. On gün bu acıma partisi için yeterince uzun.

Karartma perdelerinin harika icadı sayesinde küçük yatak odam karanlığa gömülmüş durumda. Yorganıma sımsıkı sarılmışım, sümüklü mendillerle çevrili. Salvator Kardeşler insan ilişkilerine en çok yaklaştığım kişiler. Hayatım birbiri ardına gelen felaketlerden ibaret.

On gün önce nişanlımı, şimdi eski nişanlımı, uzun bacaklı bir sarışını mutfak tezgâhının üzerinde domaltırken gördüm. Kalbim paramparça olurken dünyam yıkılıyordu. Misafirlerini eğlendirmekle o kadar meşguldü ki nişan yüzüğümü kafasına fırlatıp hışımla dışarı fırladığımı fark etmedi. Hatırladıkça ürperiyorum.

İnatçı hıyar belli ki artık suçluluk duygusuyla dolup taşıyor, zira mümkün olan her şekilde engellenmesine rağmen elini uzatmaya devam ediyor.

On gün boyunca gün ışığından kaçındığım ve hüzünlendiğim sırada bir şeyin farkına vardım. Üzüntüm özellikle Jamie'nin aldatması için değildi. Sanırım gerçekten ona değil, onun fikrine aşkıttım.

Belki de hiç sevilmiyorumdur. İç çekiyorum, yorganı boynuma daha da sıkı sarıyorum. Öz babanız tarafından terk edilmek ve alkolik anneniz tarafından ihmal edilmek özsaygı için pek bir şey ifade etmiyor. Terapistim ve benim çözmeye çalıştığımız bir şey. Her nasılsa, sevgi ve bir erkeğe ihtiyaç duyma yanılmasının muhakeme yeteneğimi gölgelemesine izin vermişim. Tek istediğim birinin bana yeterli olduğumu göstermesiydi.

Londra'daki zehirli aile evimi terk etmeden önce tüm hayatımı kendime bakarak geçirdim. On sekiz yaşında Columbia Üniversitesi'nde sosyoloji bursu kazanmak için hayatımı değiştirdim. O zamanki gençliğim, adımlarımdaki bahar, şimdi beni bu halde görse çok kızardı.

Telefonumu çıplak komodinin üzerinden kapıyorum, ışığı beni neredeyse kör ediyor. Odaklanmak için ağlamaklı gözlerimi kırıştırarak zorunda kalıyorum. Yirmi dört cevapsız arama ve üç mesaj. Şakaklarımı ovuyorum, Jekyll ve Hyde'in son mesajlarını açarken zonklayan baş ağrımı hafifletmeye çalışıyorum.

BİLİNMIYOR

Bebğim, lütfen beni ara. Çok özür dilerim. Düşündüğün gibi değil.

Vay canına, sikiinin başka bir kadına girip çıkmasını izlemeyi karıştırabileceğinizi fark etmemiştim. Bu beni neredeyse kıkırdatıyor.

BİLİNMIYOR

Sana ihtiyacım var, seni özledim, lütfen ara beni

BİLİNMIYOR

Bana ihtiyacın olduğunu biliyorsun, aş artık bunu.

BEN

Siktir git.

Telefonumu bir gümbürtüyle yere fırlatırken içimdeki öfke sarsılıyor. Başımı hışımla pembe kabarık yastıklarına yasladığımda, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı serbestçe akmaya başladı. Manhattan'daki en iyi 10 hukuk firmasından birinde iyi ve istikrarlı bir avukat yardımcılığı işiyle neredeyse mutluydum. Hayalimdeki sosyal hizmetlerde çalışma işi değildi bu. Bir nişanlım vardı. Her şeyi tüketen bir tutku ve aşk değildi ama kendimi güvende hissediyordum. Bir şeylerin eksik olduğunu biliyordum. Bununla yüzleşmek istemiyordum çünkü en azından Londra'daki eski hayatımdan kaçmayı başarmıştım. En azından bu *daha iyiydi*.

Bu her zaman benim sorunum olmuştur. Daha fazlasını, hayattan daha fazlasını, ilişkilerden daha fazlasını arzuluyorum ve bu beni buraya kadar getirdi. İçimde bana daha iyisini yapabileceğimi söyleyen bir ateş var, bu yüzden annem gibi olmamak için kıcımlı yırtıyorum.

Gerçi şu anda bana bir şişe votka atın, benzerlik orada. Tam bir bok gösterisi.

"Her zaman seni seçeceğim." Damon'ın derin sesi, şifonyerimin üzerine yerleştirilmiş küçük düz ekrandan odama yayılıyor. Hepimiz gizliden gizliye kötü çocukları sevmez miyiz?

Jamie tatlı, güvenilir ve emniyetliydi. İstedigimi değil, ihtiyacım olduğunu düşündüğüm üç şey. Hayallerimin peşinden gidebilmek için finansal güvence sağlayacak bir iş bulmam için beni zorladı. Beni

randevulara götürdü. Günümün nasıl geçtiğini sordu.

išten eve döndüğümde. Ama hep bir şeyler eksikti. Hiçbir zaman o kıvılcım yoktu. Bu beni rahatlatan bir şey. Bir daha asla onunla orgazm taklidi yapmak zorunda kalmayacağım. O konuda kötü bir partner değildi, sadece yeterli değildi. Boğazımı tutmasını istedikten sonra durdu ve bana iki kafam varmış gibi baktı. Cinsel anlamda bir daha ondan başka bir şey isteme zahmetine girmediğimi söyleyebilirim. Bunu yapacak bir erkek bulmanın hayalini kurdum.

Sevimli bir gülümsemeye bana kapıları açardı ama asla kıcıma tokat atmazdı. Tatlı bir şefkat için can atmıyorum. Doğum günümde annemden bir kucak bile almadım. Sahiplenilme, sahiplenilme ve kullanılma hissini arzuluyorum. Bu kadar genç yaşta diğer her açıdan bu kadar bağımsız olmak yanlış olabilir, ama bu parçamın hayata geçirilmesine ihtiyacım vardı.

Belki bir gün.

Şimdi beni yanlış anlamayın, ben de kendi payıma düşen aşk romanlarını okudum. Ama mükemmel bir sonsuza dek mutlu sonla biten, tatlı, bayıltıcı türden değil. Ben karanlığın en karanlığını okudum. Bilirsiniz, alfa deliği sevgilisinin ona düşmanın elini bir paket içinde gönderdiği ve kitabın yarısının müstehcen müstehcenlikle boğulduğu türden. Belki de bu romantizm olayını yanlış anlıyorum.

Dairenin kapısı çarparak açılır ve ardından anahtarların cam bir kaseye fırlatılma sesi duyulur. Meşe zemin üzerindeki stilettoların tıkırtısı dairenin her yerinde yankılanıyor ve gittikçe daha yüksek sesle duyuluyor. Kahretsin, Maddie'ye bugün kendimi toparlayacağıma dair söz vermiştim. Şu anki durumum bunun tam tersi gibi görünüyor.

"SIENNA ANDERSON, yemin ederim o televizyondaki Damon Salvatore'u senin odandan duymasam iyi olur, yoksa bana yardım et!" Maddie koridorun aşağısından bağırıyor ve ben de irkiliyorum. Tarihteki en kötü oda arkadaşı ben olmalıyım.

Pelüş çift kişilik yatağın altına atlıyorum, orada yığılı olan delice miktardaki dekoratif yastıkları karıştırıyorum, çılgınca TV kumandasını arıyorum. Birden kapı açıldığında doğal ışıktan gözlerim yanıyor. *Tanrım, belki de bir vampire dönüşüyorum.*

Bakışlarımı en iyi arkadaşşıma yöneltiyorum ve ona en iyi, lütfen beni affet, dudak büküşümü yapıyorum.

"Hayır, işin bitti Si. Kendine bunu yapmanı daha fazla izleyemem." Ayaklarını sürüyerek geliyor ve pembe firfırlı yastığın altından kumandayı kapıyor.

"Sakin onu kapatayim deme Maddison," diye homurdaniyorum, evet homurdaniyorum, kumandayi geri almak için bir ninja hareketi yapmaya çalışıyorum ama faydası yok. Sessizlik neredeyse sağır edici.

Maddie bana dik dik bakıyor, kaşları çatılıyor.

"Sienna, boktan bir dönem geçirdiğini biliyorum ama lütfen, sana ihtiyacım var. En iyi arkadaşıma ihtiyacım var ve hepsinden önemlisi, Jamie'nin hataları yüzünden kendini cezalandırmayı bırakmalısın." Yatağın ayak ucuna tünerken yüzü yumuşuyor.

"Ha! Boktan, bunu açıklamanın bir yolu, Mads. Yani, şu halime baksana!" Ellerimi havaya kaldırarak nefes veriyorum. "Neyim var benim? Neden seilmeyi hak etmiyorum?" Şimdi burnumu çekiyorum çünkü Jamie'nin adını duymak bile kalbime mızrak saplanıyormuş gibi hissettiriyor.

"Bak, Jamie her zaman bir pislikti. Şimdi onu bir sarışınla sevişirken ve memelerinden kokain çekerken yakalamak hiç de ideal değildi ama çok daha fazlasını hak ettiğinin farkına varmalısın."

Sözleri karşısında irkildim. Sadece aldatılmamıştım, aynı zamanda onun bir bağımlı olduğunu fark etmeyecek kadar kalın kafalıydım. Tatlı ve tahmin edilebilir Jamie hiç de düşündüğüm gibi biri değildi.

Maddie'nin ipeksi saçları omzuma dökülüyor ve başını omzuma yaslayarak beni rahatlatıyor.

"Lütfen bana artık bu yuvarlanmayı bıraktığını söyle. Kesinlikle leş gibi kokuyorsun. Oda sümüklü mendillerle kaplı ve bir haftadan uzun süredir güneş ışığı görmedin."

Ona bakarken sırtıyorum ve burnumu çekiyorum. "On gün oldu aslında," diye alaycı bir şekilde sırtarak cevap veriyorum. Yine de haklıydı. Ben bir savaşçıydım ve bunun beni yıkmasına izin veremezdim. Yapamam.

Başımı Maddie'nin omzuna yaslayıp onun sıcaklığını ve kendine özgü tatlı çiçek parfümünün kokusunu içime çekiyorum. Bedenimin gevşediğini fark etmiş gibi yataktan fırlayıp beni geriye doğru savuruyor. Sırtışı o kadar geniş ki gözlerini kırıştırıyor.

"Aynen öyle!!! Yataktan çık, duşa gir ve kendini süsle. Doğum günü arifesi etkinlikleri başlamadan önce tam bir saatin var!" Bunu söylerken kıvrıcık platin sarısı saçlarını omzunun üzerinden savuruyor ve benim yanıtlımı beklemeden hızla topuklarının üzerinde dönüp gidiyor. "Seni seviyorum, Si," diye heyecanla kıkırdıyor, çoktan koridora çıkmıştı.

Belki de bir kız gecesi tam da ihtiyacım olan şeydir.

Bir saat sonra odam temiz, sümüklü mendil koleksiyonum çöpte, yatağım mükemmel bir şekilde yapılmış ve artık bok gibi kokmuyorum.

Maddie haklıydı. Ucuz bir hamburger gibi kokuyordum ve aynadaki yansımamı yakaladığımda, kırmızı şişkin gözlerimin ve yağlı, gevşek saçlarımın altında kendimi tanımakta güçlük çekiyordum.

Küçük acıma partimde bugünün doğum günü kutlamamız olduğunu tamamen unutmuşum. Bunlar her zaman benim ve babamın geleneğiydi. On beş yıl önce beni terk edip gitmeye karar verdiğinden beri bu geleneği Maddie ile sürdürüyorum.

Aynada kendime son bir kez baktıktan sonra, en sevdiğim kırmızı rujumu dolgun dudaklarıma sürerek görünümümü tamamlıyorum. Bu kadar şık giyinmişken, Jamie'nin sözlerinin benimle alay etmesine engel olamıyorum.

"Gerçekten bunu mu giyiyorsun Sienna? Biraz dar olmuş." Ruju tutuşum gittikçe sıkılaşıyor, bunu hatırlıyorum.

Oturma odasına doğru ilerlerken Maddie yüz hatlarını aydınlatan içten bir gülümsemeyle beni karşılıyor.

"Hay sikeyim. Sienna hâlâ orada bir yerdeydi. Biliyordum," diye alay ediyor Maddie kaşlarını oynatarak. Belli ki onun şımarıklığından çok memnun.

Gözlerimi deviriyorum ve yanından geçip arı gibi koşarak buzdolabına gidiyorum, orada eğilip beni çağıran gül şişesini alıyorum.

"Bu elbise yeterince kısa mı, Si?" Maddie arkamdan gülüyor, "Göt deliğini buradan yeterince görebiliyorum."

Elbisemin eteklerini çekiştirirken hızla omurgamı düzeltiyorum ve ona ters bir bakış fırlatıyorum. Yakın zamana kadar görünüşümle ilgili hiçbir zaman kendimden utanmamıştım. İstedğim her şeyi yiyip içerken fiziğimi kontrol altında tutmak için çok çalıştım. Hiçbir şekilde mankenlik yapacak biri değilim. Yemek ve şarap sevgim buna izin vermezdi. Maddie'nin aksine kesinlikle boyum ya da uzun bacaklarım yok. Sahip olduğum şey çok güzel bir kış ve gösteriş yapmak için iyi bir çift meme. Elbisemin uzunluğunu kontrol etmek için aşağı baktığımda, kendimi çabucak bundan kurtarıyorum. Jamie'nin haftalardır kurnazca özgüvenimi kemirmesinin bana zarar verdiği açık. Ama kahretsin, bu gece çok ateşli görünüyorum.

"Peki, ne düşünüyorsun? Bu gece bedava shot alacak kadar iyi mi?" Ona son bakışımı 360 derece döndürerek soruyorum.

"Oh, evet. Tamamen sikilebilir görünüyorsun. Belki de bana kulüpte topuklu ayakkabılarını bağlaman gerekip gerekmediğini sorabilirsin."

"Defol git." Gülmekten kendimi alamıyorum. Bu elbise kısa ama üzerimde kalıyor.

Oturma odasındaki boy aynasında kendime bir göz attığımda, makyajım bana buz mavisi gözlerimi vurgulayan dumanlı gözlü baştan çıkarıcı bir görünüm veriyor. Hafif bronzlaşmış tenim bir tutam bronzlaştırıcı sayesinde parlıyor ve dudaklarımı *kısa* siyah elbisemle uyumlu olması için koyu bordoya boyadım. Saçlarım sütyen çizgimin hemen üzerinde duruyor. Kısa süre önce doğal çikolata kahvesi saçlarımla kontrast oluşturması için biraz karamel röfle ekledim ve bu kabarık buklelerle daha da belirginleşti. Saçlarım daha önce o kadar yağlıydı ki onları göremiyordum bile. Maddie haklıydı. Tamamen yeni biri gibi görünüyorum.

Beyaz mermer tezgâhın üzerine eğildim, iki büyük şarap kadehi aldım ve amaçsızca akan sıvıya baktım. Bana her zaman annemi hatırlatan ve bu yüzden yüzümü buruşturmama neden olan o şırıltılı sesi çıkarıyor. Maddie'nin bardağını ona götürerek kadehlerimizi kaldırıyoruz.

"Bekâr ve seksi olmanın şerefine!" diye kıkırdıyor, bana göz kırpmıyor ve başını arkaya atarak bir kadeh şarabın tamamını mideye indiriyor.

"Uber beş dakika içinde burada olacak, toparlan ve şarabını yudumla," diye anons ediyor Maddie, apartmanda telaşla volta atıyor, paltosunu ve çantasını topluyor.

"Mads, bu gece gerçekten nereye gidiyoruz? Tüm haftalık maaşıma ihtiyacım olacak mı?" Maddie'yi tanıdığım kadarıyla, kirpiklerini kırıştıracak şirket pislikleriyle dolu, üst düzey bir yer olacak.

Kısacası, bir oda dolusu Jamie. Tam da ihtiyacım olan şey.

"10th Avenue'daki yeni gece kulübü. Geçen hafta hiç sosyal medyaya girmedin mi Si?" Suçlayıcı bir kaşını kaldırıyor. "Adı The End Zone. Görünüşe göre sahibi seksi, gizemli, ulaşılmaz bir boksörmüş, New York dergisinin en uygun bekâr makalesine göre. Açılış gecesi bu gece ve iş yerindeki bir müşterimden bilet almayı başardım."

"Bu gerçekten kulağa hoş geliyor."

Çantamdan telefonumu çıkarıp The End Zone'a bakıyorum. Tahmin ettiğim gibi, yüksek kaliteli ama seksi bir yer, bu yüzden bu geceki barmenler ve bedava içkiler için en iyi flörtöz gülümsememde ustalaşmalıyım. Adımlarımda yeni bir baharla, deri ceketimi kaptığım gibi daireden çıkıyoruz ve Şehir'de bekar olduğum ilk geceye doğru yola koyuluyoruz.

BÖLÜM 2

SIENNA

M Bacaklarım Uber'in içinde 10th Avenue'ye kadar düzensiz bir şekilde aşağı yukarı zıplıyor ve ellerim oynamayı bırakamıyor. Beynimin içindeki gürültüyü susturmaya çalışıyorum. Bu benim yeni hayatımın başlangıcı,

Tekrar. Ben özgürüm.

Maddie'ye daha karanlık detaylardan, Jamie'nin son gecelerde sinir krizleri geçirdiğinden, bağırıp çağırdığından ve evi dağıttığından bahsetmeyi unuttum. Günlerce ilişkimiz üzerine düşündükten sonra kendimi tamamen kaybettiğimi fark ettim.

Maddie benim için zaten yeterince endişeleniyordu, bu yüzden vücudumda yükselen paniği yatıştırmak için nefes almaya konsantre olmam gerekiyordu. Ona en iyi arkadaşının geri döneceğine dair söz vermişim ve öyle de olacak.

Parmaklarımı bileğime vurarak kendimi şimdiki zamana odaklamaya çalışıyorum. Dışarıdaki dondurucu soğuğa rağmen camımı birkaç santim indirip derin bir nefes alıyorum. Soğuk hava burnumu akıtıyor. Trafiğin dumanı neredeyse beni boğuyor.

Pencereye bakarak gözlerimi kapatıyorum ve düşüncelerimi sakinleştirerek nefes almaya devam ediyorum. Bedenim anında deri koltuğun içinde gevşemeye başlıyor. Yeterince hızlı yakalarsam kaygımı kontrol edebilirim, şu anda olduğu gibi. Her zaman arka planda, bana doğru yaklaşmak için bekliyor.

"Si, iyi misin?" Maddie gülümseyerek fısıldıyor.

Elimi onunkinin üzerine koydum ve tuttuğum derin nefesi bıraktım.

"Olacağım, söz veriyorum. Sadece kafamı toplamam ve en iyi arkadaşımınla partiye hazırlanmam gerekiyor." Ona toplayabildiğim en iyi sahte gülümsemeyi gösteriyorum. O da

Beni daha fazla sıkıştırmak istemeyerek yavaşça başını salladığında bunu hissetmiş gibi görünüyor. Maddie yedi yıl önce buraya taşındığımda tanıştığım ilk kişiydi. Yeni yurduma, içinde tüm eşyalarımın bulunduğu küçük pembe bir bavulla sessizce girdiğimi hatırlıyorum. Gecenin bir yarısı kimseyi rahatsız etmek istememiştim. Maddie heyecandan çığlık atarak yataktan fırladı ve beni hayatımda gördüğüm en sıkı sarılmayla sardı. O anda ikiz alevler olduğumuzu anlamıştım. Her Akrep'in bir Akrep'e ihtiyacı olduğunu söylerler.

Hayatlarında Kova burcu var.

Uber'in aniden durması beni düşüncelerimden sıyrıyor. "Teşekkür ederim, iyi geceler," diyorum arabanın kapısını açarken, soğuk hava neredeyse nefesimi kesiyor.

"Mads, acele et! Hava buz gibi. Daha iyi bir alkol battaniyesine ihtiyacım var." Titrememek için kollarımı kendime sararken Uber'in üzerinden bağıryorum. Ayrıca kısmen meme uçlarımın bu elbiseyle çok belirgin olduğu gerçeğini gizlemek için. Beynim Jamie gibi konuşmaya başladı. *Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni.*

"İyi ki bize VIP geçiş kartı almışım, böylece ayakta durmak zorunda kalmayız."

Mükemmel bakımlı parmağıyla kaldırım boyunca uzanan insan kuyruğunu işaret ediyor. Maddie önüme geçiyor, yüksek topuklu ayakkabıları asfaltta tıkırdıyor ve kolunu benimkine doluyor. "Hadi gidip partimizi yapalım," diye bağıryor tüm caddenin duyacağı şekilde. Benden bir kahkaha kaçıyor. O her zaman partiyi başlatan kişidir.

"Çok doğru"

Büyük altın bir kapıya açılan kırmızı halıya doğru ilerliyoruz. Heyecan beni sarsıyor. Tanrım, hemen bir tekila shot'a ihtiyacım var.

Kulübe girmek için kışları donmuş halde bekleyen insanların oluşturduğu kuyruğun yanından geçip gidiyoruz. Ortalık cıvıl cıvıl ve müzik sokakları dolduruyor. İri yarı fedailere kimlik kartlarımızı uzatıyoruz. Kel ve yaşlı bir adam elimden kapıp önce kimliğime, sonra da yüzüme hızlıca bir göz atıyor. Homurdanarak kimliğimi geri itiyor.

Ona kocaman bir gülümseme atıyorum ve kırmızı halıyı takip ederek girişten geçiyorum. Kulübün ılık puslu havası bedenimi sarıyor ve titrememi durduruyor. Maddie'nin kolu hâlâ benimkine bağlıyken, kabindeki kalemi çiğneyen, yasal sayılamayacak kadına paltolarımızı uzatıyoruz ve o da bize doğru bir bakış bile atmadan biletlerimizi uzatıyor. Ateş ediyorum

Topuklarımızın üzerinde dönüp bir sonraki çift cam kapıdan geçerken Maddie yan gözle bakıyor.

Müziğin ritmi önce beni vuruyor, bas vücuduma çarparken neredeyse nefesimi kesiyor. Kulübün kenarında duruyoruz ve her şeyi içime çekiyorum. Evet, burası *faaancy*. Ama gösterişli, sıkıcı bir şekilde değil, hayır. Burası heyecan verici ve seksi. Burası vay canına.

Duvarlar koyu kırmızıya boyanmıştır ve devasa kristal avizeler flaş ışığını yansıtmaktadır. Dans alanı odanın ortasında. Siyah zemin, parıltılarla beneklenmiş, altın masalı siyah deri kabinlerle çevrili - som altın, bahse girerim. Burası zenginlik saçıyor. Dans pistinin yanında durmuş, avlarını avlayan aslanlar gibi izleyen, gözleri kukuletalı, çoğunlukla koyu renk takım elbiseli, etkileyici olmayan adamlarla dolu.

Bakışlarım hızla odanın içinde geziniyor ve kulübün en önemli bölümüne, bara odaklanıyor. Bakışları odada gezinirken Maddie'nin elini tutuyorum; yüzünde heyecan fokurduyor.

"Vay be Sienna, burası inanılmaz bir yer ve tüm bu erkeklerin ne kadar ateşli olduğunu gördün mü? Henüz tam bir seks tanrısı olmayan birini görmedim."

Erkeklerle bakmak ve hatta onları düşünmek bu gece dünyada yapmak istediğim son şey ama bir ya da iki tekila için gülümsemeyi de ihmal etmiyorum.

Eminem'in Real Slim Shady şarkısı hoparlörlerden yükselirken DJ köşedeki uzun aynalı kabinden "Hadi parti başlasın, olur mu?" diye anons ediyor. Maddie'ye dönüp arsızca sırtıyıyorum ve gözleri neşeyle parlıyor. "Gidelim mi?" Elimini ona uzatırken söylüyorum.

"Oh, yapacağız."

Şarap içerken onun her şarkısını ezbere okuyarak geçirdiğimiz gecelerin karşılığını almak üzereydik.

Dans pistinin ortasına doğru ilerliyoruz, kalçalarımızı sallıyoruz, her şarkının sözlerini kelimesi kelimesine ezbere söylerken saçlarımız etrafımızda uçuşuyor. Belli ki bu kadınların çoğu bizden daha üst sınıftan, çünkü hepsi pistin kenarlarına çekilmiş, bize 'bakıyorlar', belli ki bu iğrenç rap şarkısının tek kelimesini bile bilmiyorlar.

Burada tamamen yersiz olabiliriz ama umurumuzda değil. Ellerimizi havaya kaldırarak son kıtayı söylüyoruz, DJ bir sonraki şarkıya geçerken ikimiz de kıkırdamaya başlıyoruz. Ellerimi dizlerime vuruyorum

ve eğilip nefesimi geri kazanmaya çalışıyorum. Müzik eşliğinde bağırmaktan ciğerlerim yanıyor.

"Mads, biraz içki içmemiz lazım. Şarabın etkisi geçti artık." Yanıt olarak kıkırdıyor, yanakları kızarıyor.

"Si, ne kadar İngiliz olduğunu unutuyorum ve sonra gidip böyle şeyler söylüyorsun."

Gözlerimi deviriyorum ve gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarımın üzerinde arkamdaki bara doğru dönüyorum.

Bacaklarım sallanmaya başladı. Şu lanet topuklar. Bar görüş alanıma yaklaştıkça dünya ağır çekime giriyor, ayak bileğim altımdan kıvrılıyor ve yana doğru yuvarlanmaya başlıyorum. Gözlerimi sıkarak ellerimi dışarı fırlatıyorum ve zeminin kaçınılmaz etkisine karşı kendimi destekliyorum. Ayak bileğimden ağrı yayılıyor.

Parmaklarım önümdeki kaya gibi sert bir şeye çarpıyor. *Bekle, ne zamandan beri yerde taş gibi sert karın kasları var?*

Güçlü bir el sol kık yanağımı kavrayıp altında bir yanma hissi yaratırken vücudumdan bir elektrik sarsıntısı geçiyor. Etrafımdaki hava çatırdıyor ve güçlü misk kokulu tıraş losyonu burnuma saldırıyor. Yaşadığım utançla yüzleşmek istemediğim için gözlerimi daha da sıkıyorum. Göğsünün ellerimin altında istikrarlı bir şekilde yükselip alçaldığını hissedebiliyorum. Kıçımdaki sıkıcı el hariç, o hareketsiz.

Sol elimi yavaşça aşağı indiriyor, kendimi tekrar yukarı kaldırmak için tutunacak bir şey arıyorum. Elim, masa olduğunu tahmin ettiğim sert çıkıntıya yerleşiyor ve kavıyor. Derin bir nefes alıyorum, çıkışımı yapmaya hazırım ve onun tısladığını hissediyorum. Hayır bekle, bu tanıdık geliyor. Farkına varıyorum ve %99,9 eminim ki kaya gibi sert bir penis tutuyorum, hem de devasa bir penis.

Bu senaryoyu ikimiz için de daha kötü hale getirmek istemediğim için bir heykel gibi hareketsiz duruyorum.

Tamam Sienna, bu işi halletmemiz gerekiyordu. O yara bandını yırt ve çok uzaklara kaç ve bir daha asla dönme. Toplayabildiğim tüm cesaretle tek gözümü kısarak kiminle karşı karşıya olduğumu anlamaya çalışıyorum. Elim hâlâ zonklayan sıkimin etrafında sıkıca sarılı.

Koyu renk smokinine doğru ilerliyorum, vücudu kas yığınınından oluşuyor. Bakışlarım, müstehcen kitaplarımdan birinden fırlamış olabilecek bir adamın yüzüyle buluşuyor. Akışkan koyu gözleri benimkileri arıyor. Hiç bu kadar karanlık gözler görmemiştim; sanki ruhumu delip geçiyorlardı. Bakmadan duramıyorum, şimdiye kadar gördüğüm en ateşli adam tarafından büyülenmiş durumdayım. Simsiyah saçları tepeden bir avuç alabilecek kadar uzun, yanlardan ise kısa kesilmişti. A

Yontulmuş çenesi, boynunun tamamını kaplayan koyu renkli melek kanadı dövmesiyle daha da vurgulanıyor. Nefesimi tutuyorum ve gözlerimi tamamen açıyorum. Doğru düzgün bakmam gerekiyor. Ben bunu yaparken o boğazını temizliyor. Bu beni hızla gerçekliğe geri döndürüyor, elimi hala onun sikinin üzerinde tuttuğum, elimde agresif bir şekilde titreşen bir gerçekliğe.

Azarlanmış gibi elimi geri çekiyorum ve kendimi geri itiyorum. Beni öne doğru eğip dudaklarını kulağıma götürdüğünde kıcımdaki kavrama daha da sıkılaşıyor. Nefesi hassas tenimi gıdıklıyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Tüm vücudum tepki olarak titriyor, sıcaklık yanaklarımdan yukarı süzülüyor.

Dudakları yanağıma gülümsediğinde içimde bir ateş tutuşuyor, gözlerim kapanıyor ve dudaklarımdan küçük bir inilti dökülüyor.

Hay sikeyim.

BÖLÜM 3

KELLER

F Lanet olsun, bu maskaralığa daha ne kadar devam edebilirim? Rolex'ime bakıyorum. Üç saat ve geri sayım - harika. Sıkıntıyla parmaklarımı som altından masaya vuruyorum. Eğer biriyle küçük bir konuşma yapmak zorunda kalırsam

Bu gece bu kendini beğenmiş ahmaklardan daha çok var. Sonunda birinin çenesine yumruk atacağım.

Bu gece yeni gece kulübümün açılış gecesi - yani medya için bu cephe öyle. Benim içinse Luca'ya olan borcumu ödemenin bir başka adımı. Bu anlamayı düşündükçe sırtıyorum. New York'taki en büyük mafya örgütünün liderine dönüşen üvey kardeşim, mafyaya borcumu ödemek için meşru adımlar atıyormuşum gibi davranmak gibi parlak bir fikre sahipti. Hayatımı kurtardığı için küçük bir borç.

Artık sokak faresi boksör Keller değilim, *neredeyse* yeraltında birini öldürmekten ömür boyu hapis cezasını çekiyorum. Onun yerine, dünyanın tartışmasız ağır siklet şampiyonu olmak için dövüşmek üzere sıraya girmiş Keller 'Katil' Russo'yum. Ben dövüşerek yaşar ve nefes alırım. İçimdeki canavarı serbest bırakmanın ve rakibimin canına okumanın verdiği coşkunun yerini hiçbir şey tutamaz. Bildiğim tek şey bu. Ama şimdi bunu milyon dolarlık anlaşmalar için yapıyorum.

Elimi dans pistinin yanındaki kabinin pelüş deri koltuk başlığında gezdiriyorum, başımı arkaya yatırıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. *Sadece üç lanet saat daha*, diye düşünüyorum derin bir nefes alırken. Müziğin bas sesi vücudumda gümbür gümbür yayılıyor. Viskiden uzun bir yudum alıyorum, boğazımın derinliklerinde yanmasına izin veriyorum ve sonra odayı inceliyorum. Her yer çaresiz kadınlar ve onların peşinden koşan bu kurumsal pisliklerle dolu.

Bir grup kadın kıkırdayarak dikkatimi çekmeye çalışarak standımın yanında duruyor ve kalabalıklaşıyor. Gözlerimi deviriyorum ve dikkatimi ileriye verip onların yaklaşımlarını görmezden geliyorum. Bu gece havamda değilim.

Belli ki hakkımdaki son saçma makaleyi okumamışlar. *New York'un en gözde bekarı piyasadan çekildi.* Ya da daha iyisi, okudular ve umurlarında bile değil. Piyasadan çekildim ama düşündükleri sebepten değil.

Kötü çocuktan zengin olma hikayesi onları gerçekten harekete geçiriyor, sonunda gardımı indirip aşık olduğum kadın olmak için şanslarını deniyorlar. Düşüncesi bile beni ürpertiyor. Çoğu kadın servetimi lüks yaşam tarzlarını finanse etmek için kullanıyor, ben gecenin karanlığında kaybolurken mutlu gibi davranıyor, Mafya için gölgelerde avlanıyor ve sonra ilk müsait deliğe sikimi sokuyorum. İlgilendiğim tek kadınlar, sikime binerken adımı haykıran ve sonra bir daha görülmemek üzere hızla kaçanlardır. Basit bir işlem, drama yok ve kesinlikle sıfır duygu.

Yine de, sanırım zamanı hızlandırmanın bir yolu da bu. Ofisim üst katta ve henüz vaftiz edilmedi. Belki bu gece değiştirebileceğim bir şeydir. O cilalı meşe masa, üzerine eğilmiş bir kadınla güzel görünebilir. Bu düşünce beni rahatsız ediyor. Kahretsin, bu kabinden çıkmam lazım. Burayı ben tasarlamış olabilirim ama 1.80 boyumla masanın altında bütün gece oturup Grayson'ı beklemek için yeterli bacak boşluğu yok.

Kulübün nabızı atıyor, vücutlar dans pistinde gıcırıyor, gözeneklerinden sızan tekila kokusunu alabiliyorum. Işıklar sönüyor, odaya erotik bir hava veriyor. Viskimin geri kalanını bir dikişte deviriyorum ve bardağı masaya çarpıyorum. Eğer Grayson geç kalacaksa, zaman geçirmek için başka yollar bulmam gerekecek.

Bu lanet smokin, tüylerimi diken diken ediyor. New York'un en iyileri tarafından özel olarak dikilse bile, iri yarı bedenimi içine sığdırmak çok zor. Çüklü fiyongun altındaki düğmeyi açıyorum, anında klostrofobim azalıyor.

Buz gibi hava ensemle sürtünerek çenemi sıkıkmama neden oluyor ve başımı çeviriyorum. Lanet olası işe yaramaz fedailer. Altın VIP için son giriş yarım saat önceydi. Yumruklarımı sıktım ve onlara saldırmak için kabinin kenarına doğru ilerledim. Aniden duruyorum ve ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor.

Vay anasını.

Bir saat boyunca etrafta dolaştıktan sonra başınızı ağrıatacağını tahmin edebileceğim türden uzun bacaklı bir sarışınla kol kola kapıdan geçişini izlerken oda hareketsiz duruyor.

Gözlerimi bu tanrıçadan alamıyorum.

İki numaralı sikkafalı fedainin sırtışını ve yanından geçerken bir numaralı sikkafalı fedaiye göz kırparak kışına bakışını izliyorum. Sadece bu bile kanımı kaynatıyor ve çirkin suratlarını birbirine çarpamak için oraya öfkeyle gitmek istiyorum.

Bakışlarım anında ona geri dönüyor. Daha önce gördüğüm hiçbir kadına benzemiyor. Kadınlar nadiren hemen ilgimi çeker; bu ayrıcalık için onları uğraştırırım. Ama bu, sadece bir bakış ve aletim seğiriyor.

Masanın altında sikimi ovuşturarak onu evcilleştirmeye çalışıyorum. 30'uma yaklaşıyorum ve burada bir yabancının üzerinde sertleşerek oturuyorum. Mükemmel.

Yüzünün etrafında uçuşan koyu renk saçları elimi sarmak için mükemmel bir uzunlukta. Bu da bana başını geriye çekip ince köprücük kemiklerini ortaya çıkarmak için mükemmel bir erişim sağlayacaktı.

Bu mesafeden bile, parlak mavi gözleri büyüleyici, doğrudan göğsümü deliyor. Vücudunun her yeri düzgün, kalçalarını avuçlamak için can atıyorum. O dar siyah elbise beni tahrik ediyor. Sadece onu yırtıp altında ne olduğunu görme düşüncesi bile doğrudan sikime elektrik şokları gönderiyor. *Siktir, kendime gelmem lazım.* Ellerimi yüzüme sürerken inliyorum.

Bu kadından uzak durmam gerekiyor. Bana ne yaptığını bilmiyorum ama bu beni huzursuz ediyor. Tekrar kabine sıkışıyorum ve masanın altında kendimi yeniden ayarlıyorum, aniden iki parmağımı kaldırarak barmene bana bir içki daha getirmesini işaret ediyorum. *Bunu hemen bastırmam gerekiyor.*

İki viski daha içtikten sonra aklım tekrar oyunda, geç kalan hıyar Grayson da yolda, Tanrı'ya şükür. Dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım var. Bakışlarımın dans pistindeki insan denizinde onu bulmasına engel olamıyorum. Dans pistinin tam ortasında hiç utanmadan Eminem'e tutkuyla rap yapması beni büyülüyor. Bu açıdan, izlediğim en iyi gösterilerden birine ön sıradan katılıyorum. Mükemmel yuvarlak kış son yarım saattir benimle alay ediyor. Broadway'i siktir et, burası en iyi koltuk. Bütün gece onu izleyebilirim.

Belli ki onu fark eden tek azgın ben değilim. Her erkek onu izliyor, asla sahip olamayacakları bir şeye hayranlıkla bakıyorlar. Ağzı sıkı kadınlar ise uzaktan kaşlarını çatarak ona bakıyor. O buradaki diğer kadınlardan farklı. Buraya ait değil ve belli ki bunu hiç umursamıyor. Bu ferahlatıcı.

Oflayıp bardağımdan kalanları yutuyorum, onlarla aynı gemide olma ihtimaline anında sinirleniyorum, ama ona sahip olamazsam, başka hiç kimsenin olamayacağından eminim.

Gitmem, soğuk bir duş almam ve yatmam gerekiyor. Grayson'a mesaj atmak için elimi cebime atıp telefonumu çıkarıyorum:

KILLER KELLER

Yarın seni antrenmanda görene kadar bekle. Buz torbalarını hazırla. Neredeydin lan sen?

Anında cevap verir:

GRAYSON

Dört gözle bekliyorum *göz kırpan surat*

Bir kahkaha attım. Ukala pislik.

Telefonu takım elbisemin ceketine geri sokuyorum, bunu yaparken hareketsiz kalıyorum. İçimden saf elektrik fişkırıyor. *Ne oluyor lan?*

Yanımdan gelen bir çığlık içgüdüsel olarak beni savaşçı moduna geçiriyor. Vücudumu savurup elimi uzatıyorum ve yere düşen, çırpınan kadını yakalıyorum.

Elim onun vücuduyla birleşir birleşmez, içimde bir ateş tutuşuyor ve elimden sikime doğru fırlıyor. *Siktir, bunun kim olduğunu çok iyi biliyorum.*

Zihinsel olarak sahip olamayacağıma ve olmayacağıma karar verdiğim tek kadın, sikimi bir joystick olarak kullanarak doğruca kucağıma iniyor.

Aşağıya bakıp buruşmuş yüzünü tarıyorum ve yüzünde yanıp sönen dehşete tanık oluyorum. Sanki gözlerimin içine bakacak gücü toplamaya çalışıyormuş gibi gözlerini tamamen kısmış durumda. Elleri hâlâ sanki bırakırsa yere düşecekmiş gibi sikimi ölümüne kavırıyor. Bu ellerin neler yapabileceğinin farkında değil.

Vücudunun benimkine sıkıca bastırması içime bir sıcaklık gönderiyor. Onu ürkütmemek için başımı yavaşça aşağı indiriyorum ve uzun bir nefes alıyorum; o

Şeftali gibi lezzetli kokuyor, şüphesiz tatlı, tıpkı onun gibi. *Yine Keller-sana göre bir kız değil*, kendime hatırlatıyorum.

Sırtarak sol gözünün hafifçe açıldığını fark ediyorum. Bir tahta gibi kaskatı kesilmiş, gözleri görünüşümde geziniyor. Gördükleri hoşuna gitmiş olmalı ki nefesinin kesildiğini ve ince boynundan görünen kalbinin çırpındığını hissediyorum.

Aklım başımda değilken ağzımı kulağına götürdüm ve yumuşak buklelerini yana yatırdım. Dürüst olmak gerekirse, beni neyin ele geçirdiğini bilmiyorum; damarlarımdan akan sıcaklık, sert sikimi sıkıca tutan eli ya da sadece onun saf güzelliği. Onun tatlı kokusunu içime çekerken nefes nefese bir inilti kaçıyor. Onu daha da fazla inletmek için her türlü yolu hayal etmeme neden oluyor.

"Hey güzelim, bir erkeğin aletini avuçlamadan önce ona bir içki ısmarlaman gerekmiyor mu?" Sırtarak ve tepkisini bekleyerek geri çekildim.

Far ışığında kalmış bir geyik gibi nefes nefese kalan tanrıça kucağımdan atlamaya çalışıyor ama ben buna izin vermiyorum. Onu ait olduğu yerde sıkıca tutmak için kışını sıkıca kavıyorum.

Bu kadınla ilgili bir şey beni doğrudan ona çekiyor. Kucağımdan ayrılmasını istemiyorum.

"Seni yüzünü yere çarpmaktan kurtaran adama böyle mi davranıyorsun? Bana borcunu ödemenin birkaç yolunu düşünebilirim."

Bana nasıl tepki vereceğini görmek için onu daha da zorluyorum.

Bir tiksinti bakışının belirmesini bekliyorum. Benim saçmalıklarına katlanamayacak kadar saf görünüyor. Bunun yerine, yüz hatları yumuşayıp gözlerinde muzip bir pırıltı belirince şoka giriyorum. Konuşmak için ağzımı açtığımda takım elbisemin yakasından tutarak üzerime atlıyor ve pürüzsüz bacağını kucağıma doğru uzatıyor. Şimdi yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Birbirimizin gözlerinin içine bakarken nefesim daha da sığlaşıyor. İnlerken elimi yüzüme götürüp aklımı başıma toplamaya ve beynimi tekrar harekete geçirmeye çalışıyorum.

Beni incelerken alt dudağını mükemmel beyaz dişlerinin arasında çiğniyor, vücudumda yukarı ve aşağı bakıyor, gözleriyle beni yiyor. Hafifçe arkasına yaslanıp kışını tam sikimin üzerine sürüyor. Tanrım, bu kadın nereden çıktı?

Kaşlarını kaldırıp onu konuşmaya teşvik ederken bir yandan da beynimi sikimin etrafına sarılmış o dolgun kırmızı dudakları düşünmekten alıkoymaya çalışıyorum.

Kendini daha yakına çekiyor, böylece dudaklarını kulağıma götürdüğünde birlikte kızarıyoruz. *Konsantre ol Keller, göğüslerinin seni sıkıştırma hissini görmezden gel.* Nefesi boynumu gıdıklıyor.

"Efendim, kıcıımı kurtardığınız için teşekkür ederim," diye mırıldanıyor.

İçgüdüsel olarak inliyor ve dilimin ucuyla dudaklarımı yalıyorum, kıcıımı kavlıyor ve onu üstümde yerinde tutuyorum. Tam cevap vermek üzereyken, kucağımdan kayarak iniyor, elbisesini düzeltiyor ve bana mükemmel beyaz dişlerini gösteren geniş bir gülümseme veriyor. Sonra bana hızlı bir göz kırptıyor ve topuğunun üzerinde dönerek, kıcı bir o yana bir bu yana hareket ederken adımlarında fazladan bir salınım ile bara doğru ilerliyor.

Gözlerimi bu kadından alamıyorum. Masum gülümsemesi ve ne kadar seksi olduğunun farkında olmayışı içindeki açlığı maskeliyor. Bahse girerim, sikime gömülürken elimi boğazına sıkıca sarmamı mükemmel bir şekilde karşılayacaktır. Sadece bu düşünce bile beni koltuğumda yeniden kıpırdatıyor.

Daha
fazlasını
arzuluyorum
. Onu
istiyorum.

"Bu beni son görüşünüz olmayacak Prenses," diye fısıldıyorum kimseye. Viskimin kalıntılarında boğulurken, bakışlarım avına odaklanmış bir avcı gibi onun üzerinde yoğunlaşıyor.

Gözümü bu gizeme diktim ve her zaman istediğim şey için savaşırım.

BÖLÜM 4

SIENNA

W *Ne düşünüyordum ki?* Adamı ellemekle kalmadım, aynı zamanda göz kırptım ve ona efendim dedim. Zihnim allak bullak, utanç yanaklarımı ısıtıyor ama bedenim umursamıyor. Bu dokunuşundan dolayı hala yanıyor.

Sonunda dengesiz ayaklarımın üzerinde bara ulaştım. Ateşimi düşürmek için başımı kollarımın arasına alıp serin metal yüzeye yaslanıyorum.

Oraya yürürken bakışları kıcımlı delip geçti. Onun için adımlarıma fazladan bir salınım eklediğimden emin oldum. *Hiç böyle* davranmamıştım; kendine güvenen, seksi bir Sienna küllerinden doğdu.

Sanırım ondan hoşlandım.

Dokunuşu içimde bir kibrit çaktı. Derin, hırıltılı sesi amımı sıktı. Kukuletalı gözlerinin ardında rengin çok ötesinde bir karanlık var. Bu adam bela, ama bu bana yepyeni bir heyecan veriyor.

"Dört tekila, bir duble votka ve kola lütfen," diye barmene sesleniyorum, neredeyse nefes nefese, bana göz kırptıyor ve doldurmaya başlıyor.

Birbiri ardına ateş ediyor, boğazımdan aşağı sızan yanma hissini memnuniyetle karşılayarak başımı geriye atıyorum. *Onun* dokunuşuyla bedenimde yanan ateşin yanında bu hiçbir şey. Yanından geçip gidecek özgüveni kazanmak için alkolün verdiği vızıltıya ihtiyacım var.

Maddie neden buraya gelmedi ki? Bu hayatımı çok daha kolaylaştırırdı.

Sanırım hâlâ beyaz atlı prensini arıyor. Artık çok fazla duygusal aşk kitabı okuyor, *her* zaman iki çocuklu ve beyaz çitli peri masalı düğününün hayalini kuruyor. Son bir yılını

prensini bulmak için bir sürü kurbağa öpmek zorunda kaldı. Sadece birkaç hafta önce uzun bir iş gününün ardından kanepede ayaklarımı uzatırken kulaklarım tutkunun çılgınlıklarıyla sağır oldu. Parker, sanırım adı- bekle, Peter mıydı? Hangisi olursa olsun, kesinlikle aradığım kişi o değildi. Boş zamanlarını aşkı bulmaya adanmış olduğunu görmek bile beni yoruyor, ama ne aradığını anlatırken gözlerinin parlaması ona gözlerimi devirmemi engelliyor.

Odayı tararken platin sarısı saçları dans pistinde süzülüyor ve en son uzun boylu sıska adam onun peşinden koşuyor. Bir sonraki potansiyel Bay Beyaz Atlı Prens eğilip kulağına fısıldıyor. Yüzüne kazınan coşku eksikliğinden bir çıkışa ihtiyacı olduğunu anlayabiliyorum. İçkilerimizi alıyorum, dörde kadar sayarken derin bir nefes alıyorum ve sonra yavaşça bırakıyorum.

Ayağına dikkat et Sienna. Daha fazla utanmamak için içimden kendimi azarlıyorum.

Gözlerimi Maddie'ye dikiyorum ve gözlerimi ona odaklayarak adım adım ilerliyorum. *Ona bakma, ona bakma.* Faydası yok. Gözlerim onun vücuduna mıknaş gibi yapışmış durumda. Elimde değil.

Hayatımda gördüğüm en muhteşem adam. Varlığından güç ve tehlike sızıyor ama bu beni daha da cezbediyor. Kendi tarzında bir Tanrı, ayak bileğini dizine dayamış otururken bile, dövme eliyle viskiyi dudaklarına götürerek kabine yayılmışken bile, adam seks sızdırıyor ve vanilya tipi değil. Hayal edebileceğiniz en sapkın, en kirli. Derin, çakıllı sesi çok ateşli ve yatak odasında bana emir vereceği düşüncesi amımın nabzını hızlandırıyor. İşte bu ne yaptığını bilen bir adam. Bunun üzerine her şeyimi koyarım.

Bu güzel adamı süzerken durduğumu bile fark etmemiştim, ta ki bakışları benimkilere saplanana, yüzündeki iç çatışma gözlerinin arkasında titreşene kadar. Ben onu en az onun beni etkilediği kadar etkiliyorum. Bu bile başlı başına yanaklarımın ısınmasına neden oluyor. Kadehini havaya kaldırıyor ve sanki benimle alay ediyormuş gibi sırtarak başını onaylarcasına bana doğru sallıyor. Ona hızlı bir gülümseme veriyorum ve yanından geçip dans pistine doğru ilerliyorum.

Bunun için zamanım yok. Erkeklerle işim bitti. Hatırlamak için kendimi zorluyorum.

Bana bilmiş bir bakış atarak arkasındaki adamı görmezden geliyor ve bir sonraki kadına doğru geri çekiliyor.

"Kahretsin Sienna, bu çok *ateşliydi*. Şu anda sana bakmasını izlemek bile beni tahrik ediyor," diye bağıyor ve eliyle dramatik bir şekilde kendini yelpazeliyor.

"Yapma Mads, bana ne oldu bilmiyorum," diye cevap veriyorum, durumu hafifletmeye çalışıyorum, onu kızdırmak için değil.

"Yani her tarafına *boşalmasını mı* istiyorsun?" diye kıkırdıyor. Tanrım, bu kıza gülmekten kendimi alamıyorum.

"Yani, ona bir bakın. Kim istemez ki?" Kaşlarımı kaldırarak cevap veriyorum. "Ama unutmayın, öngörülebilir bir süre için erkeklerden uzak durma yasağım var," diye ekliyorum konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Hayır Si, ilişki yasağı, takılma yasağı değil. Unutmayın, birini aşmak için birinin altına girmeniz gerekir."

Gözlerimi deviriyorum. Beni bir duvara çarpıp yuttuğunu hayal etmek beni tahrik ediyor ve rahatsız ediyor.

"Si, kızarıyorsun."

Bu konuşmayı bitirmek isteyerek pipeti içkimin dışına atıyorum ve içindekileri mideye indiriyorum. *Bu saçmalık için fazla ayıgım*. Sonra elini tutup etrafında döndürüyorum, bizi dans pistinin derinliklerine sürüklüyorum çünkü dans etmekle meşgulken beni sorguya çekemez. O da kaşlarını oynatarak gülüyor. Ne yaptığımı biliyor.

Zaman bir bulanıklık içinde geçiyor. Dans ediyoruz, gülüyoruz ve içiyoruz. Burası da tam kapasite dolu. Neredeyse bir sardalya konserve gibi, hareket edecek yer yok. Son yarım saatimi farklı erkeklerin bana doğru dönmesiyle geçirdim. Hiçbiri vücudumda bir kıpırtıya neden olmadı, hiçbir dokunuş ruhumu arkamı dönmeyi bile isteyecek kadar ateşlemedi. Bunca zaman boyunca onunla göz teması kurmamaya odaklanmıştım. Takip edilen bir av gibi, aç bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum. İçimden bir ses oraya gidersem geri dönmeyeceğimi söylüyor.

Düşüncelerimin içinde kaybolmuş bir halde gözlerimi kapatıyorum ve kalçalarımın müzikle sallanmasına izin veriyorum, son birkaç haftanın kalp kırıklığını, utancını ve acısını unutuyorum. İçimden akan müzikle, içki ve misk kokulu tıraş losyonu karışımını içime çekerek ve alnımdan aşağı süzülen ter tanelerini hissederek kendimi özgür bırakıyorum. Kendimi özgür hissediyorum.

Arkamdan "Bebeğim!" diye bağııldığını duyduğumda gerçekliğe geri dönüyorum. Sırtım hemen sertleşiyor ve ellerim yumruk oluyor. *Bu gerçekleşiyor olamaz*.

"Sienna!" Sinir bozucu sesi yaklaşıyor ama ağzını tekrar açmadan arkamı dönüp önünü kesiyorum.

"Ne istiyorsun Jamie?" Çenemi dik tutarak eski nişanlımla yüz yüze geldim.

Ses tonum karşısında gözleri kocaman açılıyor ve sonra bana doğru eğilirken yumuşuyor, tüylerim diken diken oluyor.

"Aramalarım ya da mesajlarıma cevap vermiyordun, ben de seni bulmak için elimizdeki takip uygulamasını kullandım. Sonunda evi terk ettin."

Buz gibi bir ürperti vücudumda dolaşıyor. *Beni takip mi ediyordu? Evde hüüngür hüüngür ağladığımı biliyor mu? Ama bugün bana yaklaştırmaya karar verdiği gün mü?*

"Lütfen Si, gel ve benimle dışarıda konuş. Bunu çözmemiz gerek," diye umutsuzca yalvarıyor, kulağıma yaklaştıkça yaklaşıyor.

Neredeyse gerçek olduğuna inanacaktım ama beynim hemen yetiştii. Hemen o kaltağı tezgâha çivilediğini hatırlıyorum. Alay ettim. "Siktirip gitmeye ve beni rahat bırakmaya ne dersin Jamie? Biz. Bitti. Bitti," diye çıkışıyorum ona, akrilik tırnağımı göğsüne saplıyorum. Çok iyi geldi. Şimdi ona baktığımda, neden bu kadar uzun süre onunla kaldığımı bilmiyorum.

Şimdi, beni yanlış anlamayın, fena görünmüyor. Sarı saçları arkaya taranmış, 1.80'den biraz uzun, zayıf ama kaslı bir yapıya sahip, her zaman takım elbiseli ve çizmeli tipik bir avukat görünümünde. Her zamanki gibi taze görünmüyor, kirli sakalı birkaç günlük, gözleri kırmızı ve saçları başının üstünde dağınık. Zümrüt yeşili gözleri dehşet içinde benimkilere dikiliyor.

"Hadi ama Si, bu sen değilsin. İçmeye gitmiyorsun ve kesinlikle bu kadar kaba konuşmuyorsun." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Böyle sürtük kıyafetleri giymek," diye alay ederek bacaklarıma odaklanıyor.

Bu gece bu saçmalığa ihtiyacım yok. Ondan uzaklaşmak için dönüyorum, ama bir el zorla bileklerimi kavırıyor, sıkıyor ve beni ona geri çekiyor. Birden göğsüne yaslandım.

Titrek bir nefes alıyorum ve bileğimdeki ağrı koluma yayılırken irkiliyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor. Eliyle bileğimi sıkmaya devam ederken nefesi boynuma çarpıyor. "Sana karşı ancak bu kadar sabrım var Sienna." Ses tonundan öfke damlıyor.

Öfkem patladı. Aylarca beni aşağıladıktan, beni aldattıktan ve bana yalan söyledikten sonra benimle böyle konuşmaya, bana sahipmiş gibi konuşmaya nasıl cüret eder?

Elimi zorla tuttuğu yerden çekiyorum ve karnına dirsek atıyorum. Yanıt olarak inledi ve beni bıraktı. Hızla ondan uzaklaştım ve arkamı döndüm.

onu iki büklüm görmek için. Gözleri kararmış, çenesi titrerken bana bakıyor.

Kahretsin, bu bakışın ne anlama geldiğini biliyorum.

Boğazımda yükselen safrayı yutarken kulaklarıma kan hücum ediyor.

"Seni lanet olası kaltak!" diye bağırarak aramızda yarattığım küçük mesafeye doğru ilerledi ve her iki kolumu öyle sıkı kavradı ki eklemleri bembeyaz oldu. Tırnakları artık derimi kazıyor, neredeyse kesiyor. Basınç kemiklerime kadar ulaşıyor. Acıdan kıvranıyorum.

"Canımı yakıyorsun! Bırak beni!" Bağıríyorum, vücudum titriyor. *Neden kimse bana yardım etmiyor? Maddie hangi cehennemde?*

Jamie'nin beni tutuşu hafifçe gevşiyor, gözleri korku dolu bir şekilde yanımdan geçiyor.

"Bayanı duydun. Ellerini onun üzerinden ek. şimdi!"

Dönüp bakmadan kim olduğunu anladım. Arkamdan bana yaklaştığını hissediyorum. Jamie gitmeme izin veriyor. *Nihayet*, tutuşunu kaldırdığında içimi bir rahatlama kaplıyor. Tanrıya şükür geldi. şimdi çok daha güvende hissediyorum. Ellerinin beni tuttuğu koluma bakarken, *bu moraracak*, diye düşünüyorum.

"Sakin ol dostum, sadece nişanlımla dostça sohbet ediyordum."

Koruyucum arkamda bir an için sertleşiyor, sonra koruyucu kolunu ortama dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Onun viski kokulu tıraş losyonu burnuma doluyor. Karnımın üzerinde gezinen güçlü eliyle vücudum karıncalanıyor.

"Eğer ona bir daha elini sürdüğünü görürsem, senin işini bitiririm. Anladınız mı?"

Jamie geri çekilmeye başlıyor, gözleri koruyucumun eline sabitlenmiş. Ellerine bakıyorum, koyu renkli dövmelerle kaplı, beyaz gömleğinin kolları kıvrılmış, dövmeler n kollarına doğru kıvrılıyor. Eli karnımın etrafında daha da kaydıkça, kollarındaki damarlar ortaya çıkıyor. Kahretsin, n kolları bile seksi.

Boynumu ona doğru çeviriyorum, benim ve Jamie'nin üzerinde yükseliyor. Boyu 1.80'in üzerinde olmalı, devasa kaslı gövdesi odaya hükmediyor.

Jamie bana bir bakış fırlatıyor ve ardından şeytani bir sırtışla bir iki saniyeliğine nefesimi kesiyor.

"Evet, her neyse" diye tkrrken arkasını dönüp insan denizine doğru uzaklaşıyor ve ben de bedenimin rahatlamasına izin veriyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, ses tonuna endişe karışmış.

Öyle miyim?

Yüzüm kızardı, nefesim kesildi ve bacaklarım hafifçe titriyor. *Titrediğimi hissedebiliyor mu?* Jamie ile olanlardan dolayı değil. Hayır. Vücudum onun dokunuşuna tepki veriyor.

Küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum, saçlarımın arkası onun sert göğsüne değiyor. Sıkı kavrayışının içinde ayak sürüyerek ona doğru dönüyorum. Güçlü eli şimdi sıkıca kığımın üzerinde. Sadece bu bile külotumu ıslatıyor. Başımı arkaya eğiyorum, gözlerim onun kapüşonlu koyu renk gözleriyle buluşuyor.

"Teşekkür ederim. Bu gece iki kez kığımın kurtardığın için." Sırıtiyorum, bana boy avantajı sağlayan topuklu ayakkabılarımı kullanarak ağrıyan iki kolumu da boynuna dolayabiliyorum.

Yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve çenesinin hemen üzerinde koyu bir ruj lekesi bırakıyorum. Cevap olarak dudaklarından kısık bir inilti çıkıyor. Çıkıntısının bana sürtündüğünü hissedebiliyorum, bu sadece ateşimi daha da yakıyor.

Bu adamı istiyorum.

"Benimle gel." Diyor, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirip beni dans pistinden çekerken yüzü hiç değişmiyor. Bacaklarım çift adım atıyor, onun büyük adımlarına ayak uydurmaya çalışıyorum. Barı geçip kulübün arka tarafındaki yan kapıdan giriyoruz.

"Burada falan mı çalışıyorsun?" Sorguluyorum.

"Ya da başka bir şey," diye cevap veriyor açıkça, görevinde durmadan.

"Oookay," diye cevap veriyorum, havayı yumuşatmaya çalışarak.

"Sanırım sen

Jamie bana tekrar dokunursa onu gerçekten öldürmez mi?"

Gergin olduğumda saçmalıyorum. Tabii ki eski sevgilimi öldürmeyecek ama belki de bu gece başka bir manyakla çıkıp çıkmayacağımı ölçmek iyi bir fikirdir.

Bu soru onu olduğu yerde durduruyor ve arkasını döndüğünde neredeyse sırtına çarpıyordum. Sert bakışları benimkilerle buluşuyor ve gözlerindeki ateşle alanımı işgal ediyor, sıcak nefesi şimdi boynumu gıcıklıyor.

"Ben asla boş tehditler savurmam, Prenses." Derin sesi vücudumda dalgalanmalara neden oluyor. Sözleri beni korkutmalı. Sanırım istediği de bu ama tam tersi bir etki yaratıyor. Alkolden mi yoksa onun baskın alfa erkeği tavrından mı bilmiyorum ama külotum *sırılsıklam*.

Cevabımı beklemeden tekrar elimi tutuyor ve karanlık koridorda yürümeye devam ediyoruz. Çalışanların personel odalarında olmalıyız.

ya da siyah kapıların hepsi kapalıyken bir şey. Elini cebine atıp bir kart çıkarıyor ve siyah kapının yanından geçiriyor. Yeşil bir ışık yanıp söndüğünde kapıyı açıyor ve beni içeri sürüklüyor. Ağır kapı arkamdan çarparak kapandığında yerimden sıçıyorum.

Elimi bıraktığında vücudum hemen sarkıyor, temas kaybı beni üşütüyor. Belki de bu iyi bir şeydir; bu adamdan uzaklaşmaya ihtiyacım var. Tüm duyularımı yok ediyor ve zihnimi bulandırıyor.

Masif meşe masanın yanındaki buzdolabını açarak eliyle işaret ediyor. "İçecek?" "İçinde alkol olan her şey olur."

Elbisemin eteklerini aşağı çekerek etrafımdaki odayı inceliyorum.

Kulübün geri kalanı gibi bu oda da siyah kadife duvarlar, yumuşak deri bir kanepe - tabii ki siyah - ve altın özelliklerle donatılmış büyük bir masa ile gösterişli. Burnumu sokmaya devam ettiğimde, odanın arka tarafında tertemiz ve pırıl pırıl bir banyo görüyorum. Sadece bu oda bile muhtemelen tüm birikimimden daha değerli. Kendimi kanepeye bırakıyorum ve deri beni serinletiyor. Oda yeni boyanmış ve erkeksi kokuyor, tıpkı onun gibi. Elinde iki içkiyle bana doğru yürürken ayak sesleri dikkatimi çekiyor.

"Tekila, tamam mı?"

"Hmm, evet, benim favorim. Teşekkür ederim." Bardağı alıyorum ve buzlu kristale doğru çeviriyorum. Ona içten bir gülümseme sunuyorum.

"Bu arada benim adım Sienna. Sienna Anderson," diyorum ve boştaki elimi ona doğru uzatarak kurumsal beceriksizliğimden utanıyorum.

Açıkçası, tabiri caizse oyunun biraz dışındayım.

Aşağıya ve tekrar yüzüme bakıyor. Sonra koyu renk dövme eli benimkinin üzerine yapışıyor, o kadar büyük ki tamamen kaplıyor ve gözlerimi tekrar onunkine çeviriyor.

"Sienna Anderson," diyor toplayabildiği en iyi İngiliz aksanıyla. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Sonra bana hafif bir reverans yaptı.

Amerikalılar neden tüm İngilizlerin sosyetik olduğunu düşünüyor, asla anlayamayacağım. Alkolik bir anne ve evden kaçmış bir babayla Doğu Londra'nın kenar mahallelerindeki bir belediye binasından gelen ben, İngiltere'de olabildiğince sosyeteden uzağım sanırım. Gülmemek için kendimi zor tutuyorum ve dudaklarımı dişlerimin arasından geçirerek hafifçe başımı sallıyorum.

"Peki ya sizin adınız, *efendim*?" Ona son kez böyle seslendiğimde verdiği tepkiyi hatırlıyorum.

"Keller Russo," diye karşılık veriyor benimkine uygun bir sırtışla.

Konsantre olmak çok zorlaşıyor. Tüm vücudum beklentiyle uğulduyor. Hayatım boyunca hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Savaş ya da kaç modum devreye giriyor ve adrenalini içimde zonkluyor. Bu adam, Keller, bana anlayamadığım şeyler yapıyor. Yüzümü arıyor. Zihnimin saniyede bin kez döndüğünü görüp göremediğini merak ediyorum. Keşke dursa.

İçimdeki karmaşayı fark etmiş gibi, izleri incelemek için kolumu tutuyor. O incelerken irkiliyorum. Gözlerinde saf bir öfke ifadesi beliriyor. Tehdidinin şaka olmadığını düşünmeye başlıyorum.

"Size ilk kez mi elini sürüyor Prens?" diye mırıldanıyor, şimdi başparmağıyla izleri okşuyor.

Tek söyleyebildiğim "Hmm hmm," oldu. O lanet dudaklara bakmadan duramıyorum.

"Bu onun sonuncusu olacak, güven bana" diye cevap veriyor ve eminim ki bunu kastetmiştir.

O.

Başını boynumun kıvrımına yasladı, o kadar yakındı ki sıcak nefesi tenimi okşuyor. "Kalbinin göğsünde attığını duyabiliyorum Sienna. Bu şoktan mı yoksa o masanın üzerinde seni becerdiğimi hayal ettiğin için mi?"

Boynuma doğru sırttığını hissedebiliyorum. "Belki ikisinden de biraz," diye dürüstçe cevap veriyorum, bunun bir hata olmadığını umarak. Elini yüzümün yan tarafına götürüyor, nazikçe yüzünü ona çeviriyor, burunlarımız sadece birkaç santim uzakta.

"Sen, Sienna, nefes kesicisin ama benim için fazla iyisin."

"Ohh?" Yüzümü ondan uzaklaştırarak çekiliyorum. Bu duyduğum en büyük reddedişti. Hızla yüzümün diğer tarafını tutup beni kendine doğru çekiyor, nefesi ağırlaşıyor. O kadar yakın ki, hırladığında pahalı viskinin kokusunu alabiliyorum.

"Kurallara göre oynamamam çok iyi bir şey."

Dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Her şeyi tüketen bir öpücük, nezaket yok; beni mahvetmek ister gibi öpüyor. Hayatımda hiç böyle öpülmemiştim ve kahretsin, çok ateşli. Dili benimkinin içine giriyor ve öpüşmenin hızını artırıyor. Zar zor nefes alabiliyorum ve almak da istemiyorum. Bunun hiç bitmesini istemiyorum. Boğulursam cehenneme kadar yolum var. Elleri saçlarımı pençeliyor. Öpüşmeyi bir saniyeliğine kesip boynuma saldırmaya devam etmeden önce bana şeytani bir sırıtış atıyor. Öpüyor, ısıırıyor ve emiyor. Acı ve zevk bir arada, başımı arkaya eğerken inlememe neden oluyor.

"Sikeyim Keller'ı," diye inliyorum, o dudakların başka yerlerde neler yapabileceğini hayal ederek.

Tanrım.

"Aklından çık Prenses. Benim yanıma dön." Gözlerine bakıyorum ve oradaki saf şehveti görebiliyorum. Bana en güzel gülümsemesini vererek, "Aferin kızıma" diyor.

Bu sözler onun dudaklarından döküldüğünde neredeyse oracıkta yanacaktım. Beni izlerken kaşları bir anlığına kalkıyor.

O biliyor.

Dudaklarını tekrar sahiplenici bir şekilde dudaklarıma yapıştırıyor, elleri boynuma dolanıyor ve kaçmama izin vermiyor. Sonra bir eli yavaşça aşağı iniyor, elbisemin üstünü ve göğüs dekoltesini sıyrıyor. Rolex'inin metalinin soğuk hissi, ardında ürperti bırakıyor. Elini elbisemin içine daldırırken öpücüğü hiç kesmiyor. Göğsümü okşuyor, meme ucumu başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarlıyor. Meme ucumu sıkarak nefesimin kesilmesine neden oluyor. Çeneme öpücükler konduruyor, kokumu içine çekerek göğsümle oynamaya devam ediyor.

"Sienna'yı sikeyim, bana durmamı söyle. Bunun kötü bir fikir olduğunu söyle."

Gözlerimi onunkilere dikiyorum. Neredeyse bana yalvarıyorlar, sanki hayır dersem kendini kontrol edemeyecekmiş gibi. "Ben iyi bir adam değilim. Aslında benden daha kötüsü olamaz ama sana karşı kendimi kontrol edemiyorum."

Dilimin ucuna gelen kelimeler beni şok ediyor. Kesinlikle başka bir ilişki istemiyorum ama ben bir kadını ve ihtiyaçlarım var. Hayatımda ilk kez istediğimi alacağım. "Keller, umurumda değil. Beni iyi hissettirmeni istiyorum ve sonra beni bir daha görmene gerek yok. Yakın zamanda hayatımda başka bir Jamie istemiyorum." Cevabımı düşünürken çenesi titriyor.

"Beni bir daha asla o hıyarla kıyaslama. Sana asla acı çektirmem." Sonra bir kaşını kaldırarak orantısız bir sırıtışla ekliyor, "Bunu sen istemedin."

İki elini yanaklarıma götürüyor, gözleri alev alev yanıyor. "Düşüncelerinin çılgınlıklarını buradan duyabiliyorum. Sadece bir akşam için kafandan çık. Bunun seni nereye götürebileceğine şaşıracaksın, Prenses."

"Göster bana."

Bu onu uçurumun kenarına getirmeye yetti, kendine hakim olmanın son damlası da yok oldu. Güçlü kolları beni kaldırıp üzerine oturtuyor. Aleti amıma sürtünüyor; buna karşılık zevk karıncalanıyor.

Kıçımı kavırıyor ve dudaklarımı onunkilere bastırmak için eğiliyorum. Öpüşmeyi derinleştirirken dudaklarımız birbirine çarpıyor, dillerimiz dans ediyor ve ben onun kucağında öğütmeye başlıyorum, zevk şimdiden merkezimde kıvrılıyor.

"Bebeğim, böyle devam edersen pantolonuma boşalacağım," diye inliyor, başını kanepeye yaslıyor, göğsü inip kalkıyor.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Kelimenin tam anlamıyla boşalabilirdim, külotum hala üzerimdeyken. Ağır ağır nefes alıyorum. "Keller, daha fazlasına ihtiyacım var... şimdi."

"Sabırlı ol bebeğim. Bütün gece senin için planlarım var," diye alay ediyor, başını boynuma indiriyor ve dişleriyle tenimi deliyor. Acı sadece içimde oluşan zevki yoğunlaştırıyor.

"Siktir, Keller."

Boynuma daha iyi erişebilmesi için başımı yana eğiyorum. Isırmak ve öpmek arasında gidip geliyor. Acı ve zevk. Beni uçurumun kenarına götürüyor ve tekrar geri getiriyor.

İçimden elektrik akarken gözlerim sıkıca kapanıyor. Sütyen çizgim boyunca emerken kalçalarım hızlanıyor. Ellerini kalçalarımın aşağı yukarı gezdirirken elini tutuyorum, *gerçekten* ihtiyacım olan yere yaklaşıtıyorum, rahatlamaya ihtiyacım var.

Elimi elinin altına alıyor ve ağzını memelerimden ayırıyor.

"Ne zaman geleceğine ben karar veririm, bebeğim. Sana söylemeden bir saniye önce değil.

Anlaşıldı mı?"

Başımı eğerek selam veriyorum, ama o hemen başını kaldırıyor.

"Benden saklanmak yok."

"Lütfen, Keller. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Sesim gırtlaktan ve muhtaç bir şekilde çıkıyor. *Kim bu Sienna?*

"Kahretsin, yalvarmak o dolgun dudaklardan mükemmel bir ses çıkarıyor. Onları sikimin etrafına sarmak için sabırsızlanıyorum."

Bu düşünce karşısında
dudaklarımı yaladım.

"Madem bu kadar nazikçe
sordun."

Dudaklarını dudaklarıma değdirerek ciğerlerimdeki nefesi çalıyor. Eli yavaşça, çok yavaşça, bacağımın iç kısmına doğru ilerliyor, vücudumda dalgalanmalara neden oluyor, neredeyse beklentiyle titriyor.

Eli zonklayan amımı kavırıyor ve işaret parmağıyla külotumu yana çekerek sinir yumağıma erişmesini sağlıyor.

"Benim için çok ıslaksın Sienna," diye mırıldanıyor kulağıma, sesinden

memnuniyet damlıyor. Bir parmağını içeri sokarken boynumu ısırıyor, sonra diğerini.

Kan kulaklarımda çınlarken üçüncüsü beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyor. Elini sürüyorum. Aman Tanrım, daha yeni başlamıştık ve kendimi kontrol edemiyorum.

Parmaklarını sürerken orgazmın vücudumda yükseldiğini hissediyorum. Çok yaklaşmıştım. Göğüslerimi ısırırken saldırısına devam ediyor. Duvarlarım parmaklarının etrafında kenetleniyor; bacaklarım onun etrafında titriyor.

"Keller, çok yaklaştım. Bitirmeme izin ver. Lütfen!" Burnunu boynuma sokarken lütfen'i vurguluyorum.

"Şimdi gel, benim pis Tanrıçam." Ve işte bu kadar. Duyularım için çok fazla. Başımı geriye atıyor ve beni kimin duyabileceğini umursamadan, hâlâ elinin üzerindeyken onun adını inliyorum. Parmakları içime girip çıkarken orgazmım bedenimi parçalıyor, beni parçalara ayırıyor.

Gerçekliğe geri dönerken hızımı yavaşlatıyorum, bacaklarım gevşiyor ve kulaklarım çınlıyor. Kucağında kayarak elini geri almasına izin veriyorum. Parmaklarını yavaşça çıkarıyor, parmaklarının ardından bir sızı oluşuyor, sonra elini bedenlerimizin arasından ağzına götürüyor. Gözleri muziplikle parıldıyor. Kahretsin, hayır, yapmayacak... Parıldayan parmakları ağzına ulaşıyor ve onları teker teker emerek temizliyor, çıkarırken bir patlama sesi çıkarıyor.

"Lanet olsun, çok lezzetlisin Sienna." İnliyor, aynı parmaklarını dudaklarıma götürüyor ve alt dudağımı çekip çıkarıyor.

Zonklayan siki sıırıslıklam olmuş amıma çarpıyor ve beni yeniden tahrik ediyor.

Gürültülü bir vuruş beni ürküttü. Keller irkilmiyor bile, sanki diğer tarafa geçmeye cüret edeni öldürmek istiyormuş gibi kapıya bakıyor.

Hemen bacağıma hareket ettirmeye çalışıyorum, onun sırtından inmek için, ama bacağıma hızla aşağı itiyor ve başımın arkasını göğsüne doğru çekiyor.

"Şşş Sienna, böyle kal, tamam mı?" Bu bir soru değildi. "İçeri gel," diye bağıyor kızgınlıkla.

Saçlarının arasından bakarken, kapıdan uzun boylu bir figürün girdiğini görüyorum, kesinlikle İtalyan kökenli, zeytin rengi teni ve koyu renk yüz hatlarıyla, kulağının arkasında duran sigarasıyla. Bizi merakla süzüyor, "Keller, kardeşim. Bu yüzden mi bu akşam lanet telefonuna cevap vermedin?"

Keller ağır bir New York aksanıyla, "Bu benim lanet kulübümün açılış gecesi, *kardeşim*," diye alay ediyor. "Git ve sonra konuşuruz."

Cevabında bir otorite var. Dur, bekle. Bu kulübün *sahibi* o mu? Hassiktir! Bu Bay Ulaşılmaz, Maddie'nin bahsettiği boksör adam.

"Tamam, sikini yalatmayı bitir ve işin bittiğinde onu bana doğru fırlat." Sertleşiyorum ve Keller'ın güven vermek için kalçamın dışını ovduğunu hissediyorum. Dokunuşu sakinleştirici.

"Bana beş dakika ver, seninle arkada buluşuruz. Şimdi. Siktir git," diye emretti. Sanırım ben de kovuldum.

Biz sessizce otururken kapı çarparak kapanıyor ve odayı ağır nefes alış verişlerimizin sesi dolduruyor.

Göz temasından kaçınarak yavaşça göğsünden sıyrılıyorum. Ayağa kalkarak elbisemi düzeltiyorum ve kanepenin diğer ucundan çantamı almak için eğiliyorum.

Keller şimdi ayağa kalktı. Üzerimde yükselerek bileğimi kavırıyor, beni kendisine doğru çekiyor ve kulağıma fısıldamak için eğiliyor.

"Ben ve sen. Bitirmekten çok uzamız. Gitmeliyim, ama seni bulacağımı ve başladığımız işi bitireceğimi söylediğimde benden şüphe etme. Unutma bebeğim, ben boş tehditler savurmam."

Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra topuklarının üzerinde dönüp adımlarını atıyor ve giderken arkasına bile bakmıyor. Derin bir nefes çekiyorum ve kendimi toparlıyorum. Parmaklarım şişmiş dudaklarımı ovuyor.

Beni bulamayacak.

Yarın bir sonraki kadına geri dönecek ve bu sorun değil, diyorum kendime. Yeniden inşa etmem gereken bir hayatım var. Bununla birlikte çantamı kaptığım gibi Maddie'yi aramaya başlıyorum. Yatağıma ve bunu unutmaya ihtiyacım var.

Nedense bunun olacağını hiç sanmıyorum. O sahne öngörülebilir bir süre boyunca kafamda tekrarlanacak.

BÖLÜM 5

KELLER

F Lanet olası Luca. Şimdi, benimle bir çeşit uşakmışım gibi konuşarak ağırlığını ortaya koyması gereken her zaman. Beni yanlış anlama, onu kardeşim gibi severim. O benim sahip olduğum tek kardeşim.

evlatlık olsun ya da olmasın. Ama cidden, sözünü kestiği için çenesine yumruk atabilirdim. Bırakın Sienna'yı ona zevk için vereceğimi ima etmeyi. Tekrar düşün, orospu çocuğu.

Bana ihtiyacı olduğunu unutmamalı. Mafyadaki unvanını, maskeli acımasız infazcısını kullanarak ona karşı gelen herkeste korku uyandırarak elde etti. Ben onun gölgelerde serbest bıraktığı canavarım, çetesinin zincirin tepesinde kalmasının sebebiyim.

Yakın çevrenin dışındaki hiç kimse bir sonraki tartışmasız ağır sıklet şampiyonunun aynı zamanda maskeli infazcıları olduğunu bilmiyor.

Ofisimin kapısı arkamdan çarparak kapandı. *Belki de durmamız iyi bir şeydir*, diyorum kendime. Ona sahip olamam, ama sadece tadına baktıktan sonra durabilir miyim bilmiyorum. Bağımlı kişiliğim beni ele geçiriyor ve genellikle acı çektirmeye ve köklü öfkemi boşaltmaya ihtiyaç duyuyorum. Ama onunla birlikte, o kendi başına yepyeni bir bağımlılık ve çok derinlere inmeden durdurmam gereken bir bağımlılık.

Odaya girmeden önce ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Ondan ne kadar etkilendiğimi görmesine izin veremem. İhtiyacım olan son şey Luca'nın burnunu sokması. Kulübün VIP salonuna doğru ilerlerken onu uzak köşede, sanki buranın sahibiymiş gibi yayılmış halde görüyorum. Sigarasını yakmış, viskisini yudumluyor, bakışları sarışın, koca memeli garsona sabitlenmiş. Beni fark ettikten sonra sırtıyor ve bir bilek hareketiyle beni yanına çağırıyor. *Bu gece onun nesi var böyle?*

"Evet, kardeşim?" Ses tonumu nötr tutarak soruyorum, yumruklarım yanlarımda sıkılı.

Sigarasının külünü yavaşça savuruyor ve tekrar dudaklarına götürüyor, bakışlarını bana çevirmiyor; kızgın.

"Senin için bir işim var. O lanet telefonuna cevap verseydin, Melissa'nın evinden kalkıp buraya gelmek zorunda kalmazdım, çok bencilsin kardeşim."

"Meşgulüm amına koyayım," diye tükürdüm. "Etrafına bak, kardeşim. Kulübümün açılış gecesi. Senin paranı akıtmana izin verdiğim kulübün, hatırladın mı? Meşgulüm amına koyayım. Başka birini bulman gerekecek." Bu gece bu saçmalık için zamanım yok.

Sigarasını kül tablasına atarak başını bana doğru çeviriyor. Dirseklerini dizlerine dayayıp öne doğru eğilirken yüzünü duman kaplıyor.

"Organizasyondaki hiç kimseye güvenmiyorum, bunu biliyorsun. Onların patronu olduğumu anlamaları gerekiyor ama her fırsatta bana karşı çıkıyorlar. Artık onların saçmalıklarıyla uğraşamam ve yumurta kabuklarının üzerinde yürümekten bıktım. Bir açıklama yapmam gerekiyor; ya beni dinlerler ya da ölürler."

Bu işin gittiği yeri şimdiden sevmiyorum. Mızımız Luca en kötüsü ve son zamanlarda daha da sık olmaya başladı.

"Dante bugün erken saatlerde Falcon'larla buluşurken yakalandı. Duyduğuma göre bu ilk de değilmiş. Beni ezip geçebileceğini sanıyor. Ona lanet bir ders verilmesi gerekiyor. Mesajı göndermeni istiyorum. Bu piçlerin derhal hizaya sokulması gerekiyor ve bunu sen yapmalısın. Bu çeteyi bizim yönettiğimizi kanıtlamak için içlerine Tanrı korkusu salmalısın, onların değil. Babam öldü ve bunu kabullenmeleri gerek. Zaten altı yıl oldu."

Ve işte orada. Canavarın ortaya çıkıp oynamasını istiyor. Hem de seve seve. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var ve geceyi sonlandırmak için birkaç göt deliğinin dilini kesmekten daha iyi bir yol düşünemiyorum. Boş ver onu. Sıkimi Sienna'nın tatlı amına sokmayı tercih ederdim ama elimden geleni yapacağım.

"Tamam, bana adresi mesaj at, ben de hemen gideyim." Telefonunu cebinden çıkarıp ekrana dokunmasını izliyorum.

"Teşekkür ederim, kardeşim. Sana borçluyum." Ses tonunda samimiyet var.

"Elbette. Hayatımı sana borçlu olduğumu biliyorsun. Ama anlaşmamızı unutma. Bu iş biter bitmez ayrılmak istiyorum. Dövüşümü kazanırsam tek başıma giderim. O yüzden fırsatın varken beni kullansan iyi edersin," diyorum sırtarak.

Ben borçluyum. Bu herife hayatımı borçluyum. Altı yıl önce mafyayı ele geçirip beni sokaklardan çekip almasaydı ve boks kariyerimi finanse etmeseydi, ya hapiste ömür boyu hapis yatıyor ya da ölmüş olurum. Yani onun infazcısı olmak, ona olan borcumu ödemeye pek değmez ama yine de idare ediyoruz. Atmam gereken çok fazla öfkem var ve onun da sokaklarda birine ihtiyacı var; benimle bir bütün olan birine. Patron olma maskaralığının ardında Luca benim bir aynam, hayatında bir şeyler yapmak için mücadele eden öfkeli bir evlatlık çocuk. Hiçbir zaman bir mafya yönetmeyi planlamamıştı, hatta hiç istememişti ama bilinmeyen aile bağları bunu yapmasını gerektiriyordu. Babası için yıllarca çalışıp öldürdükten sonra mafyanın geri kalanının kızgın olmasına şaşmamalı. Ama Luca bir savaşçı ve görevini yerine getiriyor, bu benim dışarı çıkıp onun pis işlerinin çoğunu yapmam anlamına gelse bile.

Sokakta çocukken de aynıydı. Luca kavga çıkarırdı ama hiçbir zaman iyi bir dövüşçü olmadı. O her zaman beyin oldu. Ben her zaman arka planda kardeşimi üzen herkesi dövmek için oradaydım. Ve on dört yıl sonra hala aynıyız. Sadece şimdi, riskler çok daha yüksek ve bir sokak kavgasından çok daha karanlık.

"Elbette kardeşim, anlaşılan bana düşen kısmını yerine getireceğimi biliyorsun." Ve ona inanıyorum, inanmak zorundayım. Mafya olsun olmasın, sahip olduğum tek aile o.

Gitmek için döndüğümde, sonunda sordu. "Az önce kucağındaki o ateşli hatun kimdi? Hâlâ burada mı? Onunla yatmak isterdim." Cevap olarak yumruklarımı sıktım ve derin bir nefes aldım. Onun her zamanki müşterilerimden biri olmadığını bilmesine izin veremezdim, ama cesedimi çiğnemedi onun saçının bir teline bile dokunamazdı.

"Hayır, o gitti. Onu bir daha görmeyeceğiz." Sesimi sakın tutmaya çalışıyorum. Bana bakarken kaşlarını kaldırıyor, yüzümde daha fazlasını arıyor.

"Çok yazık."

Bunu ayrılmak için bir işaret olarak kabul ediyorum ve eşyalarımı toplamak için ofisime geri dönüyorum. Neyse ki malzemelerimi ve imzam olan siyah kar maskemi masada kilitli tutuyorum. Elimi pürüzsüz meşenin üzerinde gezdirerek başımı sallıyorum. Kahretsin, bu gece Sienna'ya hiç boyun eğdirememiş olmam çok yazık.

Eşyalarımı kaptığım gibi şoförüne benimle kulübün arka girişinde buluşması için mesaj atıyorum. Vedalaşmak için zamanım yok; bu gece Luca'ya teşekkür edebileceğim tek şey bu. Tahmini varış süresinin üç dakika olduğunu söylüyor. Sanırım beklerken biraz temiz hava alacağım. Kasım ayında New York'un serin havasını hiçbir şey yenemez. Taze,

neredeyse ciğerleri temizliyor, diye düşünüyorum bir sigara yakarken. Sigara içme alışkanlığım yok. Kondisyonumun zirvesinde profesyonel bir boksörüm. Ama bazı alışkanlıklar zor ölür. Eminim Grayson bana

Yarın için tekmeliyorum. Bu geceki olaylardan sonra, kafamı boşaltmak ve içimdeki şeytanları serbest bırakmak için buna ihtiyacım var.

Dante bu gece bunun için var. Luca daha önce serbest bırakılmamı engellediği için bastırılmış bir öfke topuyum. Dumanı buz gibi havaya üflerken, kulüpten gelen müzik sesini hâlâ duyabiliyorum. Sessizlik anı için sabırsızlanıyorum.

"Geri dönün lan!" diye gürliyor sokağın aşağısından bir ses. Harika, şimdi de sarhoş herifler dışarı çıkıyorlar. Sırtımı duvara yaslayarak gölgelerin içine geri çekiliyorum, ayağımı tuğlalara dayıyorum. Bu ilginç olacak; iyi bir sokak kavgasını severim.

Topuklu ayakkabıların kaldırıma vururken çıkardığı ses ilgimi çekiyor. Gittikçe hızlanıyor. Sanki koşuyorlarmış gibi. Kahretsin, yanıldığımı umarak etrafımı gözlemliyorum. İhtiyacım olmayan şeylere bulaşamam. Her şeyim unvan dövüşüne bağlı. Bunu mahvedemem ve sokak dövüşü kesinlikle mahveder. Grayson ve Stacey ile 'çok fazla kadınla' resmedildiğim için zaten başım belada. Neden umurlarında bilmiyorum. Halkın gözündeki imaj benim sorunum değil. Bu pisliğin ortadan kalkması için iyi para ödüyorum.

Bu sırada tıklama sesi kesilmiştir.

"Bırak beni, Jamie! Neyin var senin?" Kahretsin, bu sesi tanıyorum. Hayır, olamaz.

"Çek ellerini üzerimden dedim!"

Hayır, bu kadar. Sikerim böyle işi. Duvarı itip koşmaya başladım. Dışarısı karanlık olabilir ama burası New York ve gece boyunca her yer ıslıl. Kaldırımda ilerlerken, konuşmaya devam eden sesleri takip ediyorum.

"Sana ihtiyacım olduğunu söyledim ama beni dinlemedin. Bu yüzden şimdi seni almak zorundayım."

Ne oluyor lan? Sakin kalmaya ve etrafıma odaklanmaya çalışıyorum. Bunun kim olduğunu bildiğimden eminim.

Bingo, sokağın hemen dışındaki ara yolda iki gölge görüyorum. Yüzleri seçemiyorum ama kapüşonlu bir adam ona doğru eğilirken bir kadının boğazından tuğlalara doğru tutulduğunu hemen görüyorum. Görünüşe göre bu geceki işkenceden önce biraz öfke çıkaracağım.

Bu hıyarı ürkütmemek için adımlarımı yumuşatarak ara sokakta ilerlerken kalbim göğsümde güm güm atıyor ve sinirlerim tepeme çıkıyor. Onu daha önce gördüğümde hissettiklerimin aynısı. Kahretsin, hayır. Umarım yanıliyorumdur. Yaklaşıyorum ve sesi beni tam kalbimden vuruyor.

"Jamie, lütfen bunu yapma," diye hıçkırıyor.

O lanet olası ölü bir adam. Göğsümü şişirip cebimden bıçağı çıkararak bağıriyorum, "Sana söylemiştim *Jamie*. Eğer ona dokunursan, senin işini bitiririm."

Bıçağı kaldırıp ona vahşi bir sırtıma yapıyorum. İşte bu, sikik. Şimdi dikkatini çektim. Sienna'yı duvara yasladığı boğazını kavrayan elini bırakıyor ve Sienna da bu fırsatı değerlendirerek dizini geri çekip taşaklarına indiriyor. İşte benim muhteşem fişeğim.

Jamie onu duvara fırlattı ve acı içinde iki büklüm oldu. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde ona doğru atıldım ve kafası kaldırırma çarpmadan onu yakaladım. Jamie, topal hıyar, fırsattan istifade bacaklarını açıyor. Oh, merak etme. Seni sonra bulacağım, seni saksocu.

Dikkatimi hemen Sienna'ya vererek, yüzündeki saçları nazikçe tarıyorum. Ara sokakta sadece loş ışık var, bu yüzden yaralarının tam boyutuna erişemiyorum ama kollarımda titriyor. Şoka girmiş olmalı. Delici mavi gözleri beni delip geçiyor ama ağzından tek kelime çıkmıyor. Hay sikeyim.

"Sienna, bebeğim. Benimle konuşman gerek. İyi misin? Seni nerede incitti?" Vücudumdaki her kas geriliyor, göğsümde hissettiğim yakıcı öfkeyi tutmaya çalışıyorum. Bu ne cüret? Kollarını göğsüne doluyor ve bir öksürük çıkarıyor. Hay sikeyim. Donuyor.

"Keller, beni eve götürebilir misin lütfen?" diye zayıfça sorar.

"Tabii ki bebeğim. Kollarını boynuma dolayabilir misin?" Sarıldı. Onu kucakladığımda, göğsüme sokulmuş bir tüy kadar hafif. Nefes alışının düzene girmeye başladığını hissediyorum. Sakin kalmak için içsel bir savaş veriyorum, böylece vücudumdaki her içgüdü onu avlamak ve parçalamak isterken o rahatlıyor. *Görüşürüz, Keller*.

Kulübün arka girişine doğru adım atarken beynimde pek çok düşünce dolaşıyor. Tunç grisi Aston Martin'im sokak ışıklarının altında parıldayarak beni bekliyor. Jamie ona geri ihtiyacı olduğunu ve bu yüzden onu götüreceğini söylerken ne demek istedi? Bu bir ayrılıktan çok daha fazlası gibi. Hıyarın sesi çaresiz ve paniklemiş geliyordu.

Bu bilgiyi daha sonra araştırmak için saklıyorum. Mafya bağlantılarım sayesinde bu herif hakkında bilinmesi gereken her şeyi kısa sürede öğrenecek ve kafasına kocaman kırmızı bir işaret koyacağım. Odağımı hâlâ göğsüme sarılmış olan Sienna'ya geri getiriyorum. Artık kulübe ulaşmıştık, kollarındaki kızillik

dikkatimi çekti. Onu kanattı. Kızın her kesiğine karşılık, adamın iki kesiği olacak, hem de on kat daha derin. Kısa sürede Aston Martin'e ulaştık. Kaslı vücudumu avantaja çevirerek, yolcu kapısının yanında duran şoföründen anahtarları alıyorum ve onu göndermek için başımı sallıyorum. Onu kendim süreceğim. Eğilerek çömeliyor ve Sienna'yı kırmızı deri yolcu koltuğuna usulca yerleştiriyorum. Emniyet kemerini alıp vücuduna geçiriyorum.

Tenini nazikçe okşamam onu anında ürpertiyor. Kahretsin, o da bunu hissediyor.

Ceketimi çıkarıp onun üzerine koyuyorum, sürücü koltuğuna doğru ilerliyorum ve içeri kayıyorum. Motor kükreyerek canlanıyor ve arabayı titretiyor. Tanrım, bu canavarın heyecanını seviyorum. Ellerimi direksiyonun derisine sürterek vitesi geri vitese takıyorum ve arka camdan dışarı bakmak için döndüğümde elimi Sienna'nın kafalığının arkasına sokuyorum. Beni dikkatle izlediğini fark edince gözlerinde yanan arzuyu görüyorum. Şimdi gerçekten zamanı değil.

Kulüpten uzaklaştığımızda, sabahın erken saatleri olduğu için yollar sakın.

"Bana nerede yaşadığımı sormayacak mısın? Tamamen yanlış yoldan gidiyorsun."

Dairesine tek başına dönmesine izin vermeye hiç niyetim yok. Görünüşe göre ikinci kuralım çiğnenecek; çatı katında kadın olmayacak. Bu çok tehlikeli.

BÖLÜM 6

SIENNA

K eller gözlerini yoldan ayırmıyor, sorumu geçiştiriyor ama ben daha fazla zorlayamayacak kadar yorgunum. Onu sadece birkaç saattir tanımama rağmen, kendimi onun yanında güvende hissediyorum.

Dünyanın geri kalanına gösterdiği adamın, altında sakladığı gerçek adamdan çok farklı olduğuna dair bir his var içimde. Bu geceki dokunuşundaki nezaketten anlayabiliyorum. Derinlerde daha fazlası olduğunu biliyorum. Beni asla fiziksel olarak incitmez.

O kadar yorgunum ki gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum; kalorifer tam güç çalışıyor, titrememi azaltıyor ama beni uykulu hale getiriyor.

Rahat edebilmek ve Keller'ı izleyebilmek için koltuğumu hafifçe yatırıyorum. Şu anda tahrik olmamam gerekirdi. Daha birkaç dakika önce eski sevgilim bir ara sokakta bana saldırdı ve şimdi de bir Aston Martin'in içinde, ölümcül güzellikteki kurtarıcımınla birlikte geri dönüyorum.

Onu bu canavar arabayı kullanırken izlemek çok seksi. Arabayı tam bir kontrol ve güçle kullanıyor, elleri direksiyonu o kadar sıkı kavlıyor ki dövmeleli parmak eklemleri mürekkebin altında beyaza boyanıyor.

Arada sırada bana endişeli bir bakış atıyor, sanki hala iyi olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi, ama bunun altında, öfkesinin ortalığı kasıp kavurduğunu görebiliyorum. İçinde dışarı çıkmak isteyen bir karanlık var ve hepsini içinde tutmaya çalışırken tamamen gergin.

Elimi hafifçe kalçasına koyuyorum. O da benim koruyucum olmaktan, benim bakıma muhtaç olmaktan rahatsız olduğum kadar rahatsız görünüyor. Bakıma muhtaç olmak bana yabancı bir duygu. Elini benimkinin üzerine koyuyor ve hafifçe güven verici bir şekilde sıkıyor. Kim derdi ki böyle karanlık bir adam

ve gücün böyle nazik bir tarafı olabilir mi? Ya öyle ya da başı dertte olan bu aptal genç kız için üzüyor.

Birini aynı gecede üç kez kurtarmak herkesin standartları için biraz fazla.

Central Park'ın yanından el ele geçerken birkaç dakika sessizlik içinde geçiyor. Tabii ki lüks bir bölgeye gidiyoruz. Tanrı aşkına, bir Aston Martin'in içindeyim. O lanet gece kulübünün sahibi!

Elini üstümden çektiğinde, temas eksikliğinden dolayı anında boşluk hissediyorum. Arabanın içinde elektrik cızırdıyor. Gerçekten olmamalı. Kesikler ve çürüklerle kaplıyım. Hava aniden ciğerlerime yeterince hızlı ulaşmıyor gibi görünüyor. Nefesimi tutmaya çalışırken içimde panik başladı. *Kahretsin, Jamie bana saldırdı.*

Bu noktaya kadar bana hiç fiziksel olarak saldırmadı; beni korkuttu ama bana hiç dokunmadı. *Bunu neden şimdi yapıyor?*

Derin nefesler alarak, yükselen paniği yatıştırmaya çalışıyorum. *Keller beni kurtarmasaydı ne olurdu? Ne kadar ileri giderdi?*

Araba yavaşlamaya başlıyor, içimdeki endişelerden bir anlığına uzaklaşıyorum. Park Avenue gökdelenlerine yaklaşıyoruz. Herhalde lanet olası bir gökdelende yaşamıyordur - bir dakika, *insanlar gökdelenlerde yaşıyor mu ki?*

Arabanın ekranındaki bir düğmeye basar ve binanın yanındaki garaj kapısı açılır. Dışarıdaki kulübede oturan iki güvenlik görevlisine başıyla selam veriyor. Aydınlık park alanına giriyoruz, geri geri giderken eli koltuk başlığımın arkasına dolanıyor. Tutarlı bir cümle kuramıyorum, bu yüzden sessiz kalıyorum. Aklımda tek bir soru var.

"Keller, hangi kata çıkıyoruz? Asansörlerden çok korkarım. O yüzden merdivenlerden çıkmalıyız." Şimdi saçmalıyorum.

"Eğer sana söylersem, bu durumu daha da kötüleştirir Sienna. Sadece bana güven, tamam mı? Benimleyken korkacak hiçbir şeyin yok," diye cevap veriyor ve orta konsoldaki düğmeye basarak arabayı kapatıyor. Sürücü koltuğundan kayarak iniyor ve arabanın ön tarafına doğru yürüyor. Gözlerini benden hiç ayırmadan. Yolcu kapısı hızla açılıyor, elini uzatırken soğuk hava nefesimi kesiyor. Ayağa kalkmama yardım etmek yerine eğilip beni tekrar kollarının arasına alıyor ve göğsüne bastırıyor. Sabit kalp atışları kulağıma çarpıyor.

Bizi asansöre kadar götürüyor. Kahretsin, belki de gözlerimi kapatırsam her şey yoluna girecek. Annemin beni Londra'daki dairemize giden berbat asansöre kapattığı görüntüler zihnimi işgal ediyor. Ne zaman onu kızdırsam

Sarhoşken beni oraya tıkar ve ağlamama izin verirdi. Ta ki beni geri çıkarmayı hatırlayana kadar. Bazen bütün geceyi orada geçirir ve ağlayarak uyurdum. Ben daha küçük bir kızdım. Apartmandaki herkes kırık olduğunu düşündüğü için kimse beni kurtarmaya gelmedi. Taş kesilmiştim.

Asansörün kapıları açıldı ve beni geçmişimden uzaklaştırarak bizi içeri soktu.

Korkmama rağmen bu asansörün kesinlikle büyüleyici olduğunu inkâr edemem. Buraya yaklaşık yirmi kişi rahatlıkla sığabilir. Sakinleştirici müzik ise tam tersi bir etki yapıyor ve bana terapistimin bekleme odasını hatırlatıyor. Keller sırtını dönerek düğmeye basıyor ve büyük gövdesini kullanarak düğmeyi benden gizlemeye çalışıyor. Etrafına bakıyorum ve 86th numarasının yeşil renkte yandığını görüyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun, Keller? Asansörde on dakika gibi bir süre geçecek. Bunu yapamam. Çıkarın beni," diye inliyorum. Alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor.

Başımın tepesine yumuşak bir öpücük konduruyor ve beni daha sıkı kucaklıyor. Gözlerimi kapatıp nefesime odaklanıyorum ve kalbinin düzenli atışını dinliyorum.

"Neredeyse geldik, Muhteşem," diye beni rahatlatıyor, şimdi de saçlarımı okşuyor.

Onun şefkatli tarafı beni hazırlıksız yakalıyor. *Belki de sadece benim için üzülüyordur.* Havadaki beklentiye inkar etmek mümkün değil, burada elektrik neredeyse çatırdıyor. Göğsüne gömüldüğümde, viski ve sigarayla karışmış misk kokulu tıraş losyonunun kokusunu alıyorum. Cevap vermeden asansörün sesi geliyor ve kapılar açılıyor.

Beni usulca ayağa kaldırıyor, parmaklarını parmaklarıma doluyor ve beni hayal edebileceğim en çarpıcı çatı katına götürüyor. Tavandan tabana pencereler yaşam alanını çevreliyor, gecenin içinde parıldayan Manhattan silüetine bakıyor. Stilettolarım siyah ve koyu meşe mobilyaları vurgulayan beyaz mermer döşemede yankılanıyor. Boya kokusu hâlâ taze. Çatı katı açık planlı ve gözlerim, memleketteki bir sarayda bulabileceğinizi hayal edebileceğim türden, son teknoloji ürünü bir mutfığa dikilmiş durumda.

Daha açık renk minderlerin serpiştirildiği U şeklindeki geniş siyah deri kanepe, evin siyah, beyaz ve nötr tonlarına uyum sağlıyor. Tanrım, bu mutfakta yemek pişirmek için neler vermezdim; size kaynar su veren musluklardan biri bile var!

"Keller, burası kesinlikle muhteşem. Manzara, mutfak, her şey. Burası cennet," diye hayretle inliyorum.

Keller'ın bakışları beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bebeğim, burada cennet gibi olan tek manzara önümde duran manzara."

"Saçmalama" diye kızardım. Yanaklarım yanıyor. İnkâr etmeye çalışmanın bile bir anlamı yok.

Bakışları kollarımdaki sıyrıkları değerlendiriyor. Aramızdaki mesafeyi kapatarak parmaklarını nazikçe kollarımda gezdiriyor ve ardında ürperti bırakıyor. Beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kaldırıyor ve yanıma çömelirken beni kanepeye yatırıyor.

Parmakları elbisemin kenarındaki fermuarı buluyor. "Yapabilir miyim?"

Başımı sallıyorum, duygularım dalgalanıyor.

Elbiseyi nazikçe vücudumdan aşağı ve stiletolarımın üzerinden çekiyor. Dikkatini tekrar bana çeviriyor.

Parmağı kollarımda geziniyor, her kesik ve sıyrıkta duruyor. Başını eğiyor ve her bir izin üzerine narin bir öpücük konduruyor.

"Güzel vücudunda bıraktığın her iz için, onun kemiklerinden birini kıracağım. Bunun bedelini ödeyecek. Sana söz veriyorum," diye homurdanıyor, ses tonundan şiddet damlıyor.

Korkmalıyım ama korkmuyorum. Daha da kötüsü, bunu kastettiğini düşünüyorum.

Çalan bir telefon dikkatimizi başka yöne çekiyor. *Kahretsin, Maddie'yi aramam lazım.* Ona tuvalete gideceğimi söyledim. Jamie beni kulüpten çıkarıp saldırmaya karar verene kadar öyleydi.

Keller ekrana kaşlarını çatar. "Bunu diğer odaya götürmem gerekiyor. Evindeymiş gibi davran. Uzun sürmez."

Alnıma hızlıca bir öpücük konduruyor ve topuklarının üzerinde dönerek koridorda yürümeye başlıyor. Üzerimde sırlıklam külotumdan başka bir şey yokken iç çekip elbisemi kapıyorum.

Mutfığa doğru ilerliyorum ve dolapları açmaya başlıyorum - burada otuzdan fazla dolap olmalı - şimdi bir bardak bulma arayışındayım. Altıncı denemede başarıya ulaşıyorum. Uzun kristal bardaklardan birine uzanıp ağzına kadar suyla doldurduktan sonra ağı kesici almak için çantamı karıştırıyorum. Kollarım ağrımaya başlıyor ve başım zonkluyor. Hapları geri atıyorum ve suyun kalanını içiyorum, yanan vücuduma karşı ferahlatıcı soğuğu memnuniyetle karşılıyorum. Telefonumu elime alıyorum ve ekranın Maddie'den gelen cevapsız aramalarla dolu olduğunu görüyorum. Mesajları okumadan hızla onu yeniden arıyorum.

"Sienna, hangi cehennemdesin?" diye bağıyor, arka planda bangır bangır müzik çalıyor. "Hâlâ kulüpteyim, tuvaletteyim. Seni hiçbir yerde bulamadım. Çok endişelendim."

Tanrım, kendimi çok kötü hissediyorum. "Maddie, çok üzgünüm. Jamie kulübe geldi ve benimle konuşmak için yalvarıp durdu. Aklımı başımdan alıyordu. Ben de kabul ettim. Ama yan çıkıştan çıktıktan sonra beni bir ara sokağa sürükledi. Ondan kaçmaya çalıştım ama beni bir duvara sıkıştırdı. Neyse ki Keller o bir şey yapmadan beni buldu. Şimdi onun evine döndüm. Eve bir Uber çağırmak üzereyim," diye açıklıyorum onu fazla endişelendirmeden.

"Jamie ne yaptı lan? Nerede şimdi o? Topuklarımla gözlerini oyacağım. Kahretsin, Si iyi misin?" Sesi neredeyse histerikti.

"Kaçtı Mads. Sorun yok. Ben de iyiyim. Biraz kesik ve morluk var ama iyi olacağım. Taşaklarına tekme attım ama. Yakında dairede buluşuruz, tamam mı? Yola çıktığında bana mesaj at. Önce Keller'a veda etmem gerek." Bunun onu sakinleştireceğini umuyorum.

"Tamam, tamam. Kahretsin, Keller. Kulüpte üstünü örttüğün adam mı? Bu konuda daha fazla şey duymak için sabırsızlanıyorum. Uber'e bindiğinde bana pingini gönder, tamam mı? Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Mads," diye yanıtlıyorum ve aramayı kesiyorum.

Keller'ın görüşmesi hâlâ bitmemişti, ben de Uber uygulamasını açıp bir yolculuk talep ettim. Rezervasyonu yaptıktan sonra kahvaltı barındaki tabureye tünüyorum. Dikkatimi dağıtmam lazım. Adrenalin açıkça etkisini yitiriyor ve ben kontrolden çıkarak çöküyorum. Titreyen ellerim bulanık görüşüme giriyor, onları kaplayan kesikler çılgın atma isteği uyandırıyor. Çılgınca nefesimi tutmaya çalışırken ciğerlerim yanıyor.

Bana ne oluyor böyle? Bana ne yaptı? Neden bu kadar çok kesik var?

Bar taburesinden tökezleyerek kalkıyorum, tuvalete gitmem gerekiyor. Sallanan bacaklarımla, hemen hemen seçebildiğim ilk kapıya doğru ilerliyorum. Yaklaştıkça vücudumdaki havanın çekildiğini hissediyorum.

Lanet olsun, öleceğim.

Kapıyı çarparak açtım ve karanlık odaya yuvarlandım. Nerede olduğumu zar zor seçebiliyorum. Tüm vücudum ağrıyor, nefes almak için mücadele ederken acı içimde yükseliyor. Tuvalet arayışından vazgeçiyorum çünkü vücudum fiziksel olarak beni daha fazla taşıyamıyor. Bir yığın halinde yere düşüyorum ve bacaklarımı göğsüme doğru çekiyorum. Alnımı dizlerime bastırarak, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken hava almak için savaşıyorum.

Taş kesildim.

Titreyen bedenimden hıçkırıklar yükselirken gözlerimi sıkıca kapatıyor ve karanlığın beni tüketmesine izin veriyorum.

Yanımda bir gümbürtü hissediyorum ve sıcak eller yüzümü kucağımdan çekip çıkarıyor. "Kahretsin Sienna, ne oldu? İyi misin?"

"Ben-ben" Ciğerlerim iflas etti. Kelimeleri çıkaramıyorum.

Güçlü kolları beni sarıyor ve sanki uçuyorum. Kalp atışları garip bir şekilde beni rahatlatıyor.

"Sorun yok bebeğim. Ben yanıdayım," diyor beni yumuşak bir şiltenin üzerine nazıkçe yatırırken. Başım ipeksi bir yastığın üzerinde duruyor. Yatağa gömülürken kaslarım gevşemeye başlıyor. Keller yanıma geçip beni belimden kavrayarak göğsüne doğru çekerken yatak eğiliyor.

"Sadece nefes al, bebeğim. Artık kimse sana zarar veremez. Güvendesin. Söz veriyorum."

Sesindeki yumuşaklık ve saçlarımı okşayış şekli yavaş yavaş havanın ciğerlerime geri girmesine izin vermeye başlıyor. Derin, sakın nefesler almaya devam ediyorum ve kalp atış hızımın biraz normale döndüğünü hissediyorum. Birlikte uzanıyoruz, kaslı gövdesi beni içine hapsediyor ve güvende hissetmemi sağlıyor.

Şimdiye kadar nefes alışım normale dönmüştü. Konuşacak cesareti buluyorum, utanç yanaklarımdan süzülüyor.

"Kahretsin, çok korkutucuydu. Beni böyle görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Eminim bu gece beni üç kez kurtardıktan sonra ihtiyacın olan son şey budur. Yakında yakandan düşeceğim."

"Özür dilemeyin. Saldırıya uğradınız. Buraya gelirken her şeyi çok iyi karşılayıp karşılamadığınızı merak ettim. Bazen öyle ya da böyle içini dökmen gerekir." Başımın arkasına bir öpücük konduruyor ve vücuduma daha fazla sıcaklık yayıyor.

Yorgun gözlerim kapanırken tek söyleyebildiğim "Hmm," oluyor.

Kahretsin. Uber.

Gözlerim irkilerek açılıyor ve kendimi onun elinden kurtarıyorum, sonra yataktan düşüp kapıya doğru ilerliyorum.

"Sienna," diye hırlıyor.

Alçak sesi beni olduğum yerde durduruyor. Yavaşça yüzümü ona dönüyorum.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Uber çağırdığımı unutmuşum," diye cevap veriyorum, ellerimle oynarken gözlerim onunkilerden kaçıyor.

Bana doğru yaklaşırken çenesi titriyor. Sırtım kapıya çarpana kadar attığı her adımda bir adım geri çekiliyorum. O çarpınca irkiliyorum. "Sienna. Nezaketimi zayıflıkla karıştırmayın Prenses," diye hırıldayarak beni ürpertiyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Birincisi, gecenin bu saatinde dışarısı güvenli değil. İkincisi, çünkü ben öyle söyledim. Anladın mı?" Sert sözleri, yumuşak dudaklarıyla çelişiyor.

çene çizgimi öpüyor.

Kahretsin, bu çok ateşli, tüm yanlış nedenlerden dolayı. Bu adam ve onun iğrenç, otoriter sesi bana mümkün olduğunu hiç hayal etmediğim şeyler yapıyor. Ama korunmaya ihtiyacım olmadığına eminim.

"Hayır," diye cevap veriyorum, başımı meydan okurcasına yukarı kaldırarak. Bugün erkeklerden bıktım artık.

"Sienna," diye hırlıyor "Beni test etme. Zaten uçurumun kenarındayım."

Çatışma ses tonunda açıkça görülüyor. Beni istiyor ama benimle ne yapacağını bilmiyor. Bu çok açık. Hayatının her alanında istediğini talep etmeye alışkın.

"Peki, beni eve bırak ve sonra git ve o her neyse onu yap," diye elimle cebindeki telefonu işaret ediyorum.

Ellerini arkamdaki duvardan çekerek aramızda biraz mesafe yaratıyor. "Tamam," diye oflayıp pufluyor ve kapıyı arkasından çarparak odaya dalıyor.

Harika. Canavarı kızdırmayı başardım.

Birkaç dakika sonra, çekmecelerin çarpma sesi çatı katında yankılanır. Keller yeniden ortaya çıkar, bu kez üzerinde siyah bir eşofman ve dar siyah bir kapüşonlu vardır, omzunda bir spor çantası asılıdır.

Hangisinin daha seksi olduğunu gerçekten bilmiyorum. Keller'ın smokin giymesi mi yoksa gündelik spor kıyafetler giymesi mi? Kapüşonlu sweatshirt'ün sıkıca yapışması pazularının büyüklüğünü vurguluyor ve spor ayakkabısı altında ne olduğu konusunda hayal gücüne pek bir şey bırakmıyor. Eğer ona bu kadar kızgın olmasaydım, kollarına atlamak ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırmak isterdim.

Keller boğazını temizleyerek dikkatimi tekrar topladı.

Mükemmel. Beni onu süzerken yakaladı.

Beni takip etmem için çağırır gibi başını sallayarak yanımdan geçip gidiyor. Görünüşe göre tüm incelikler pencereden dışarı çıktı. Asansöre bindiğimiz ve sonra arabaya bindiğimiz süre boyunca hiç göz teması olmadı.

Kenara çekip motoru durdurdu. Kapıyı açmak için uzandım ama güçlü eli beni durdurdu. Öne doğru eğilip beni koltuğa sıkıştırdı.

Dudaklarından boğuk bir iç çekiş çıkar.

"Sienna, bekle bir saniye. Özür dilerim. Başımda bir sürü dert var ve kadınları hiç böyle eğlendirmem. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama sana karşı hissettiğim bu çekim gücünü açıklayamıyorum. Telefonunu verir misin?" Avucunu çevirirken ses tonu samimiydi.

"Lütfen, sanırım eklemek istiyorsun." Sırıtarak onunla alay ediyorum.

O da bana orantısız bir sırıtışla karşılık veriyor. "Peki, lütfen Sienna."

Telefonun kilidini açmak için şifremi giriyorum ve avucuna koyuyorum. Telefona hızlıca bir şeyler yazıyor ve ping sesi geliyor.

Geri verdi. "Numaram sizde var, Prenses. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Jamie seninle aynı havayı solursa bile beni ara." Bir saniye geçti. "Lütfen."

Gülümsememi saklamaya çalışarak, "Tamam, Keller. Teşekkür ederim."

Jamie'ye ne oldu bilmiyorum ama bu gece beni gerçekten korkuttu. Çılgınca ve çaresiz davranıyordu. Her zamanki sakın ve soğukkanlı tavrının tam tersi.

Bununla birlikte, önümde oturmuş özür dileyen adamın bu gece üç kez kışımı nasıl kurtardığını hatırlıyorum. Yüzünün iki yanını tutup dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyorum ve teşekkür edip vedalaşmak niyetiyle hızlı bir öpücük konduruyorum.

Bunun daha fazla devam edemeyeceğini biliyorum.

Geri çekilip kapı koluna uzandım. Keller benden daha sinsî. Beni tekrar kendine döndürüyor ve ellerini saçlarımda dolaştırarak dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Ben inlerken öpücüğü derinleştiriyor, dilinin girmesine izin veriyor ve dişlerimiz çarpışıyor. Açlıktan ölmek üzere olan iki hayvan gibiyiz, birbirimizi tırmalıyor ve tahrip ediyoruz.

Bu geceki tüm duygular bu öpücüğe döküldü.

Keller ayrıldığında dudaklarım şişmişti ve nefesimi tutmaya çalışıyordum.

"Sienna'yı siktir et. Buna şimdilik ara vermeliyiz. Gitmeliyim," diyor ağır bir nefesle, dudakları hâlâ benimkilerden birkaç santim uzaktayken hâlâ tadını alabiliyorum.

Aston'un camları buğulanıyor ve saf arzu kokusu arabanın içine doluyor. Ona elimden gelen en iyi sahte kaş çatma hareketini yapıyorum ama işe yaramıyor çünkü sonunda gülüyorum.

"Tamam, sanırım yakında seninle konuşacağım?" Sesimde bir hüzünle mırıldanıyorum.

"Düşündüğünden daha yakında, bebeğim." Bana göz kırpmıyor, kapıyı açmak için eğiliyor. Tanrım, vücudunu bana sürerken bile kucağına atlamak istiyorum.

"İnan bana, gerçekten gitmek zorunda olmasaydım, seni dairene taşır ve benden önce başka bir erkeğin var olduğunu unutarak sana adımı haykırtırdım," diye kulağıma fısıldıyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

Tanrım, keşke.

Arabadan inip daireme doğru yürüyorum, giderken dönüp ona el sallıyorum.

Sonunda Maddie'yle benim stüdyo dairemize çıkan beş kat merdiveni nefes nefese çıkmayı başarıyorum. Kilidi açıp anahtarlarımı yan masaya fırlatırken, kapının yanında ayakkabılarımı çıkarıyorum. *Fuuuuck bu iyi hissettiriyor.*

Koridordan salona doğru ilerliyorum, ahşap perdeden hafifçe bakarak Keller'ın birkaç dakika önce beni bıraktığı yere bakıyorum. Hâlâ orada. Bakışlarını buradan hissedebiliyorum. Telefonum çalıyor, dikkatimi salona çekiyor ve koşarak onu almaya gidiyorum.

SEKS TANRI KELLER

Yatağına git Prenses, tatlı rüyalarımda beni
gör x

Hızlıca bir cevap yazıyorum, rehberimde kendine verdiği isme bakıp kıkırdıyorum.

BEN

Night Sex Tanrım, bu gece için tekrar teşekkür ederim.
Umarım sen de benimle tatlı rüyalar görürsün xx

Hemen cevap veriyor

SEKS TANRI KELLER

Seninle ilgili göreceğim rüyalar hiç de tatlı olmayacak Prenses
göz kırpan surat. Şimdi uyu x

Maddie'ye evde olduğumu bildirmek için hızlıca bir mesaj atıyorum. Elbisemin fermuarını açıp yere bırakıyorum, kendimi yatağa bırakıyorum, uykuya dalarken sarılmak için en yakın yastığı kapıyorum, Keller'ın düşünceleri zihnimde dans ediyor.

BÖLÜM 7

KELLER

A Sienna'dan ayrıldıktan sonra doğruca Dante'nin Brooklyn'deki restoranı Rico's'a gittim. Uzun bir süre boş konuşmayacağını söyleyebilirim. Hayatının geri kalanını dene.

Luca benden çetenin geri kalanına bir mesaj iletmemi istedi ve ben de öyle yaptım. Dante'nin şanssızlığı, içimde serbest bırakılması gereken bir öfkenin yanıyor olmasıydı. Jamie'ye yöneltilmesi gereken öfke.

Ahşap restoran kapısını iterek açıyorum, yontulmuş kırmızı boya parmaklarımın altında sıyrılıyor. İtalyanca konuşmalar ve gülüşmeler kesiliyor. Dört yaşlı adam ve Dante restoranın ortasındaki ahşap yuvarlak masaya tünemişler. Oyun kâğıtları ve dolarlar masanın üzerine saçılmış. Havayı puro dumanı kaplıyor ve sertçe içime çektiğimde zehirli kimyasallar boğazımı yakıyor. Tek kelime etmeden, beyaz metal katlanabilir koltuğu sürükleyerek masaya doğru ilerliyorum. Döndürüp üzerine oturmadan önce düz olmayan ahşap zemin üzerinde sürtünüyor. Odadaki tüm gözler üzerimde. Ağızlarından tek bir ses çıkmıyor ve her biri hayalet görmüş gibi bakıyor. Yavaşça silahımın şarjörünü boşaltıyorum, bronz mermiler teker teker etrafında oturduğumuz çam masanın üzerinde şingirdiyor. Boş ünitadaki tek ses, arka köşedeki delikten saniye saniye damlayan su. Artık boş olan silahımı masaya öyle bir vuruyorum ki mermiler havada zıplıyor, kimsenin kıpırdamadığını fark ediyorum çünkü hareket edemeyecek kadar korkmuşlar.

Neden burada olduğumu biliyorlar. Kim olduğumu ve beni kimin gönderdiğini biliyorlar.

Tek bir mermiyi başparmağımın işaret parmağımın arasına alıp, tek kelime etmeden hepsinin görmesi için havaya kaldırıyorum. Sonra parmaklarımın arasındaki mermiyi Dante'nin göğsüne saplıyorum.

"Yut," diye emrediyorum.

"Ne, hayır." Sesi titriyor.

"Bir daha tekrar etmeyeceğim. Yut," diyorum tereddüt etmeden. Bu gece beni gerçekten kızdırmak istemiyor.

Yavaşça, mermiyi parmaklarımın arasından çıkardı. Bunu yaparken hafif bir sarsıntı hissediyorum. Gözleri kocaman, bir çıkış yolu için yalvarıyor.

Ama alamayacak.

Kurşunu kaldırıp dudaklarının arasında tutuyor, adem elması aşağı yukarı sallanıyor. Çorabımdan parlak metal bıçağı çıkarıp boynunun hemen solundaki şahdamarına dayıyorum. Hafif bir baskıyla, keskin bıçak derinin katmanlarını kıracak kadar içeri giriyor ve kıpkırmızı yavaşça damlamaya başlıyor.

Bu ona emirlerimi yerine getirmesi için motivasyon veriyor gibiydi. Yutkunurken mermi ağzına giriyor. Mermi boğazından aşağı inerken bir öksürük kekeliyor.

Bıçağın boynuna yaptığı baskıyı azalttım. Vücudu rahatlatarak hafifçe sarktı.

Bir mermi daha alıp yüzüne doğru fırlattım, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tekrar."

Sözde arkadaşları dehşet içinde izliyor.

Bu kez daha hızlı bir şekilde mermiyi yakalar ve yutar, mermi içine girerken öğürmemek için kendini zor tutar.

"Güzel. Şimdi ağzını aç ve dilini dışarı çıkar." Dediğimi yapıyor, itaat ederken çenesi titriyor.

Küçük ama ölümcül bıçağı kaptığım gibi dilinin ucunu kesiyorum. İyi pişmiş bir bifteği kesmek gibi bir his, ağzından ve çenesinden kan fışkırıyor.

Küçük et parçasını uzatarak açık ağzının üzerinde sallandırıyorum. "Son kez, söz veriyorum. Yut"

Luca bir mesaj iletilmesini istedi. Sanırım bu işimizi görür. Odada korku hissediliyor.

Sıkıştırma onun ağız Aşağı, o kırlangıçlar veson . onun dilini çıkarıyor, bunu yaparken de ceketime kan sıçratıyor.

Kanla kaplı ceketimi nemli zemine atarken tiksintiyle, "Bunun kuru temizleme parasını ödeyebilirsin," diyorum.

"Bu, Luca'nın işinden Falcon'lara son kez bahsedişin olacak. Yeterince açık konuştum mu? Eğer bir fısıltı bile duyarsak

onların bölgesine adım atmış olsanız bile, gözlerinizin arasına bir kurşun sıkılmış olacak."

Çılgınca başını sallayarak cevap veriyor, eliyle kan akan ağzını kapatıyor.

Eve vardığımda güneş Central Park'ın üzerinde yükseliyordu. Kanlı kıyafetlerimi daha sonra uğraşmak üzere bir çantaya atıp buz gibi bir duş alıyorum ve Sienna'nın elime binerkenki görüntüsünü aklımdan çıkarmaya çalışıyorum.

İşe yaramadı.

Haftanın geri kalanında Grayson'la antrenman yapıyorum. Sienna'yla iletişim kurmamak için ellerimi meşgul tutmam gerekiyor. Tanrım, onu istiyorum.

Ona sahip olmak, onu sahiplenmek ve benim yapmak istiyorum. Onu korumak ve ona bakmak istiyorum.

Beni temas kurmaktan alıkoyan şey de bu.

Benim pisliğime bulaşmasına gerek yok. Benimle birlikte olmak tehlikeli olur. Bu yaşam tarzında bir kadın olması bir zayıflık. Bunu göze alamam.

Ve bu beni çok kızdırıyor. Kim bu kadın ve neden benim üzerimde böyle bir etkisi var?

Eski sevgilisi tarafından duvara sıkıştırılmış anısı içimde derinlerde bir şeyleri harekete geçirdi, tamamen yabancı bir şeyleri. Sonra onu taşaklarından vuruşuna tanık olmak beni gururlandırdı. Kesinlikle içinde yanan bir ateş var, saf mükemmellik düzgün bir Tanrıça benzeri formla sarılmış.

Soğuk hindiye geçiyorum. İnsanlar uyuşturucudan kurtulmak için bunu kullanıyorsa, sevişmediğin bir kadın için de işe yarar.

İşte bu yüzden tüm haftayı Kings Gym'de her kasımı yorarak geçiriyorum. Çivilediğim her kombinasyon düşüncelerimden uzaklaşmamı sağlıyor.

Kings benim ve Grayson'ın antrenman salonu. Luca onu antrenörüm olarak ilk atadığında kurmuştuk. O deniz kuvvetlerinden yeni ayrılmıştı ve ben de Luca'nın beni hapisten kurtarmak için yaptığı anlaşmadan sonra sokaklardan yeni koparılmıştım.

Grayson o zamandan beri kıcıma tekmeyi basıyor. O hiçbir şeyi kabul etmiyor ve ringde kış üstü yere sermek için mücadele ettiğim tek rakip.

Sokaklarda kavga eden bir evlatlık çocukken tehlikeli bir başlangıç yapmış olabiliriz. Disiplin bana göre değildi. Bırakın bir erkekten

Benden daha büyük değildi ve sadece beş yaş büyüktü. Şimdi, altı yıl sonra, huysuz pislik olmadan yapamazdım. O ve Luca sahip olduğum en yakın kardeşlerim.

Unvan birleştirme maçıma sadece iki ay var. Hâlihazırda üç kemerim var, WBC gözümü diktiğim tek kemer. Önümde sadece 1.80'lik bir Rus makine duruyor. Benden bir santim daha kısa ve zayıf, bu yüzden daha hızlı yumruklar atıyor ve savunma için daha hafif. Benim saf gücüm ve yeteneğim var. Boks %90 zihinsel bir dövüştür. Bir kez havaya girdim mi, önümde kimse duramaz. Yenilmememin bir sebebi var.

Bu mücadele birleşmeden daha fazlasını içeriyor. Özgürlüğümün anahtarı. Mafyadan uzak bir hayat. Sadece boksa odaklanmak ve hayatımın geri kalanını sürekli arkamı kollamadan yaşamak için bir şans. Grayson neyin tehlikede olduğunu biliyor ve bunun için beni öldürüyor.

Spor çantamı bench press'in üzerine atıp ofise doğru ilerliyorum. Her ne kadar kapıyı çalmam gerekse de çalmayacağım; burası bizim ofisimiz, sadece onun değil. Pazartesi sabahı içeride biriyle sevişilmeyeceğine dair bir iddiaya gireceğim ama nihai playboy olan Grayson, toplumun seks konusundaki kısıtlamalarını dinlemiyor.

Kapıdan içeri dalarak, "Tak tak anasını siktiğim." diye seslendim.

Kahretsin, koca adamı gaza getirmeye bayılıyorum.

Grayson dikkatini telefonundan ayırıp bana ters ters bakıyor. Deri döner ofis koltuklarımız var ama ikimiz de o lanet şeylere sığamıyoruz. Grayson benden sadece bir inç daha küçük, aynı ağır, kaslı çerçeveye sahip. Hala küllü sarı saçlarını kestiriyor. Sanırım Deniz Kuvvetleri'nden kalma eski alışkanlıklar zor ölüyor. Bildiğimden değil. Bu konuda hiç konuşmuyor. Yıllar boyunca araştırmaya çalıştım, ama o sadece susuyor ve sorulardan kaçıyor. Bunu, bu konuda konuşmak istemediği şeklinde anlıyorum. Bir şeyler olduğunu biliyorum ama Luca'yla aramızda geçti gitti. Tıpkı Grayson'ın benim mafyayla olan bağımlı bildiği gibi. O da Luca'yla arkadaş, yani bu bir sır sayılmaz.

Belki de bu yüzden kardeş gibiyiz. Birbirimizin acısını anlıyoruz ama deşmiyoruz. Terapist olmamıza gerek yok, sadece yumruk torbasıyız.

"Hafta sonu Dante'yle eğlendiğini duydum," diye sırtıyor Grayson.

"Artık onun ağzından pek bir şey duyamayacaksın," diye gülüyorum.

"Sen hasta bir pisliksin, Kel. O kurşunları tuvalete sıçarken patlattığını duydum." Bana bilmediğim bir şey söyle. "Bugün antrenman mı yapıyorsun?" diye soruyor.

"Başka neden burada olayım ki? İki ay sonra büyük bir kavgamız var. Hatırladın mı?" ses tonum alaycıydı.

"Siktir git, tabii ki biliyorum. Sadece Pazartesi günleri burayı varlığıyla şereflendirmiyorsun. Eminim bayanların boks sınıfı seni görmekten rahatsız olmayacaktır," diye kıs kıs gülüyor.

Şimdi, Grayson tam bir kadın erkeği. Orantısız sırtışı ve sevimsiz sohbet cümleleri, dışarı çıktığımızda yüzümü buruşturmama neden oluyor. Henüz onu aynı kadınla birden fazla kez görmedim.

Kadınların ilgisini çekecek.

Flört etmem. Kovalamıyorum ve sikişirken kesinlikle havadan sudan konuşmuyorum. Grayson'ın onları sikerken kulaklarına tatlı sözler fısıldadığını hayal ediyorum. Ben bunların hiçbirini yapmıyorum. Ta ki o gelene kadar ve henüz onun tadına bile bakmadım.

Pazartesi günü antrenman yapmamın sebebi o.

Pazartesi günlerini genellikle tanıtımlar, kulüp açılışları ve Luca'nın işleri gibi diğer işlerimle uğraşmak için kullanıyorum. Ama beynim ondan başka bir şeye konsantre olamıyor. Onun yerine en iyi yaptığım şeyi yapıyorum.

Kendimi hissetmemek için insanları dövdüm.

Bir terapisteye ihtiyacım var mı? Muhtemelen. Ama bu yöntemler şimdiye kadar işime yaradı.

Sadece iki ay içinde boksa ve The End Zone'a odaklanabilirim. Artık Luca için zorlama yok, sürekli arkamı kollamak yok.

Ellerimi sararak ve eldivenlerimi takarak ringe çıkıyorum. Minderlerin üzerinde bir grup orta yaşlı anne havayı yumrukluyormuş gibi yapıyor. Spor salonumun bir zamanlar anneler kulübüne dönüştüğünü unutmuşum.

Grayson ringe pedleri ve koruyucu kaskıyla çıkıyor. "Seni nakavt edeceğimden mi korkuyorsun, seni ödle? Çıkar şu lanet kaskı!" Ringin öbür ucundan bağıyorum.

"Hayır, kalsın. Bugün tuhaf bir ruh hali içindesin ve bu güzel yüzünde herhangi bir parlaticı istemiyorum," diye kışkırtıyor.

Ringin ortasına doğru koşarak, ilk yumruk kombinasyonuma başlıyorum. Sol sağ sol, Grayson pedi bana savurdukça eğiliyorum. Ciğerlerim yanana, gözlerimden ter damlayana ve yeleğim sıırılsıklam olana kadar devam ediyoruz.

Bölgeye girdiğimde tüm dünya sessizleşiyor. Bu mükemmel bir şey.

Zihnim bulanıklaşıyor ve gördüğüm tek şey rakibim oluyor; içinde bulunmak için tehlikeli bir kafa yapısı.

Yumruğumdaki güç öldürebilir. Zihnim kapanırsa, damarlarımda dans eden şeytani durduracak hiçbir şey yoktur.

Nefesimi tutarken oda ölümcül bir sessizliğe büründü. Anneler sınıfına bakıyorum ve hepsi ağzı açık bir şekilde bana bakıyor, bakışlarını kaçırıyorlar. Taş kesilmişler. Korkularının kokusunu buradan alabiliyorum.

Grayson'ın sesi arka planda yankılanıyor.

"Keller! Keller, kendine gel, hemen!" diye bağıyor yanımda. Hay sikeyim.

Tere yapışan gömleğimi çıkarıp alnımı silmek için kullanıyorum ve nefesimi düzene sokmaya çalışıyorum. Grayson'a aldırmadan iplerin altından geçip duşlara doğru fırlıyorum.

Eğer bana bağıyorsa, onu öldürmediğim kesin. Lanet olsun. Öldürebilirdim.

Soğuk bir duş alıp giyindikten sonra, şimdi bir torbaya kendi yumruklarını atan Grayson'ın peşine düşüyorum. Onu çok kızdırmış olmalıyım.

"Griler!" Dikkatini çekmek için bağıyorum. Çantayı iterek bana doğru yaklaştı.

"O da neydi öyle Keller?" diye soruyor, yüzüğü göstererek. "Tamamen bayılmışsın. Bu çok tehlikeli. Kafanı oyuna vermelisin, yoksa birini öldüreceksin," diye tükürüyor ve hayal kırıklığı içinde ellerini yüzüne sürüyor. "Eve git, kafanı topla. Tanrım, git biriyle yat. Şimdi kendini kaybetme zamanı değil Keller. Güçlü bir zihin olmadan bir boksör hiçbir şeydir. Bunu unutma." Bana sırtını dönerek torbaya yumruklar savurmaya başladı. Sanırım o lanet torbanın ben olduğumu hayal ediyor.

Haftanın geri kalanında kendimi antrenmanlara verdim ve Grayson'dan birkaç günlüğüne uzak durdum.

Aklım ne zaman antrenmana odaklanmasa Sienna'ya gidiyor. Beni düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Bana mesaj atmayı düşündü mü? Benim her gece onu becerdiğim gibi o da beni becermeyi hayal ediyor mu?

Bu sağlıklı değil, neredeyse takıntı haline geliyor.

Instagram'ını buldum. Kendime engel olamadım. Onu görürsem bu ihtiyacım yatıştır diye düşündüm ama yatışmadı. Kafamın içinde onun poz verdiği görüntüler yanıp sönerken bir tanesini dövmeye başladım.

Çok geç olmadan bu kadını sistemimden çıkarmalıyım.

BÖLÜM 8

SIENNA

M Gün beklediğimden daha çabuk geçiyor. Ne olduğunu anlamadan, iş çıkış saatinde kalabalık New York trafiğinde yoluma devam ediyorum. Londra yoğun olabilir ama New York'un kalabalık caddeleriyle kıyaslanamaz bile.

New York. Bu kaosa asla alışamayacağım.

Metro merdivenlerinden koşarak çıkıp ofisimin karşısındaki kafeye doğru ilerlediğimde, açık gökyüzünden vuran güneşle karşılaşıyorum. Ama hava çok berrak, kalem eteğin içine sokulmuş dar siyah boğazlı bir kazak giymek için mükemmel bir hava. Üst kısım, kolumdaki morlukları ve sıyrıkları gizlemek için ideal. İçgüdüsel olarak ağrıyan yerleri ovmaya başlıyorum. En azından morluklar Cumartesi sabahı uyandığımda gördüğüm kırmızı ve kızgın izlerden daha hafif. Ne mükemmel bir doğum günü hediyesiydi. Kazağın yüksek yakası boynumdaki ısırık izlerini maskeliyor; Keller'ın ilkel izi.

Flat white'ımın doldurulmasını beklerken Keller'dan gelen son mesajlarımı açıyorum ve bir sabah mesajı yazmak için tuş takımının üzerine geliyorum. Cumartesi sabahı erken saatlerde gittiğinden beri ondan tek bir ses duymadım. Kolumu David'inkinden yavaşça ayırıp yüz seksen derecelik bir dönüş yapıyorum ama yine de adamı her düşüncemden çıkaramıyorum.

Belki de sadece azmışımdır.

Hafta sonunu Maddie ile kanepede uzanarak, Netflix izleyerek ve patlamış mısır yiyerek geçirdim. Kendimi iyi, hatta normal hissediyordum. Cumartesi günü doğum günümdü. Annemden, doğarak onun hayatını nasıl mahvettiğimi anlatan yıllık sarhoş mesajımı bile almadım. Bunu özlediğimi söyleyemem.

Maddie gerçek doğum günümü kutlamak konusunda nasıl hissettiğimi biliyor, bu yüzden küçük bir pasta ve bir kadeh şarapla geçiştirdik. Şaka olsun diye, bana bir

Jamie tekrar ortaya çıkarsa ve taşaklarına tekme atma şansım olmazsa diye tecavüz alarmı ve biber gazı. Maddie'nin ciddi şeylerle dalga geçeceğine her zaman güvenebilirim. Yine de beni güldürdü.

Meraklı inek Keller ile birlikte olayları araştırmaya devam etti. Ona bazı detaylar verdim ama çoğunu kendime sakladım, aksi takdirde durmayacaktı.

"Sienna için düz beyaz." Sarışın barista bağırarak dikkatimi telefonumdan uzaklaştırıyor. Ona gülümsüyorum, uyandırma suyumunu alıyorum ve paket bardağımdakileri mideye indirerek Chrysler Binası'na doğru ilerliyorum. Kaldırıma saçılan kehribar rengi yapraklar topuklarımın altında çıtırdıyor. Ofis fuayesine girerken serin esinti saçlarımı yüzüme savuruyor.

Resepsiyon alanı ölü, lanet olsun geç mi kaldım? Saatile bakıyorum - 7:50. 10 dakika erken gelmişim, *vay be*. Telefonla konuşmakla meşgul olan şen şakrak kızıl saçlı resepsiyonistimiz Harriet'e hızlıca gülümseyerek merdivenlere yöneliyorum. Aile hukuku departmanı sadece beşinci katta, bu yüzden asansörden kaçınmak için yukarı çıkmayı umursamıyorum.

Yere ulaştığımda nefesim kesilmişti. Anahtar kartımı okutarak masama doğru ilerliyor ve döner koltuğuma oturuyorum.

"Günaydın güzel kız," diyor David gözlerinin kenarını kırıştıran bir sırıtışla.

"Günaydın David. Gördüğüm kadarıyla saçların yeni," diyerek sırıtışına karşılık veriyorum.

David kısa sürede iş yerinde ve şimdi de iş dışında en iyi arkadaşım oldu. Dört yıl önceki ilk günümünden itibaren beni kanatları altına aldı. Bir aşamada patronumuz Alan, birlikte çok gürültü yaptığımız ve dikkat dağıttığımız için yan yana masalarda oturmamızı yasakladı.

Elimizde değil. Bir ev yanıyormuş gibi geçinip gidiyoruz.

Beni yanlış anlamayın. David gözleri olan her kadın için çok çekici bir erkektir. Uzun boylu ve kaslı bir yapıya sahip, büyüleyici zümrüt gözleri ve iç gıcıklayıcı bir gülümsemesi var. Ama o Keller değil.

Oradaydık ve bunu denedik.

Birkaç yıl önce bir gece, süper sarhoş olmaya karar verdik, prosecco sarhoşu olmaya karar verdik ve Maddie bize öpüşmemiz için meydan okudu. Benim bir erkek kardeşim yok ama o öpücük, erkek kardeşinizi öpmenin nasıl olacağını hayal edebildiğim gibiydi.

Çok yanlış geldi.

Bir daha asla bu konuyu konuşmamak üzere bir anlaşma yaptık.

En azından denedik. Kağıt üzerinde mükemmel bir çift olabilirdik.

David öksürüyor, dikkatimi çekiyor ve şimdi birbirine bağlı masalarımızın kendi tarafında oturuyor, dumanı tüten sıcak bir kahve uzatıyor. *Tanrım, bugün kafeine ihtiyacım var.*

"Ooooh, bugün benim için hangi aromayı seçtin?" diye sordum. David'den asla aynı kahve aromasını iki kez almam. Kendi deyimiyle "hastalıklı tatlı kahveyi" sevdiğimi biliyor ve seçimime her zaman burun kıvrıyor.

"Noel yaklaştığı için bugün Zencefilli Latte'yi denemenize izin vermekten başka çarem yoktu."

"Aman Tanrım, teşekkür ederim," diyorum ona bir öpücük vermeden önce. Fincanı iki elimin arasına alıyorum, dumanı tüten içecek içimi ısıtıyor, tarçın havaya karışıyor.

Oturduğu yerde kıpırdanarak bakışlarını bana yöneltiyor. "Maddie hafta sonu bana mesaj attı," diye başlıyor, sesi sakın. "Sen iyi misin? Jamie ile olanları duydum. Bana mesaj atmalıydın Si, biliyorsun onun çenesine bir yumruk atmak isterdim." Ses tonundan endişe damlıyor.

David'in Jamie'den nefret ettiğini biliyorum.

David ve Jamie'nin geçmişi beni çok aşıyor. Jamie, David'in terfisini elinden alana kadar Jamie'nin babasının hukuk firmasında birlikte çalışıyorlardı.

"Keşke ikinizi hiç tanıştırmasaydım. Bunu yaptığı için çok üzgünüm. Sana elini sürdüğü için o pisliği öldürebilirdim Si," diyor elini benimkinin üzerine koyarak.

"Dürüst olmak gerekirse, sorun yok. Ben iyiyim, sadece biraz sarsıldım. Her şeyden çok utandım. Dönüştüğü adamı tanıyamıyorum bile. Gözlerindeki nefret ve Cuma günü kulüpteki öfkesi çok tuhaftı," diye açıklıyorum, saçmalayarak. "Bir şey duydun mu? Neden beni geri kazanmaya bu kadar takıntılı? Beni aldattı - belli ki beni o kadar da sevmiyordu."

"Etrafa soracağım, Si. Bu küçük uyuşturucu sorununun sandığımızdan daha eskiye dayandığına dair içimde bir his var. O sinsî bir pislik. Sadece dikkatli ol."

"Evet *baba*," diye alay ediyorum, kaşlarımı kaldırarak.

Başını geriye atıp gülüyor. "Tanrım Si, bana gerçekten baba mı diyorsun?"

"Siz ikiniz! Gün daha yeni başlıyor. Kapayın çenenizi ve işe giriş yapın. Sizi ofisin ayrı uçlarına taşımak zorunda bırakmayın beni. Yine." Alan ofisinin kapısında dururken onaylamaz bir tavırla bizi işaret ediyor.

David'e bir bakış atıyor ve biz de sırtarak bilgisayar ekranlarımıza dönüyoruz.

"Üzgünüm Alan." Kıkırdamamaya çalışıyorum.

Kapı çarparak kapandı. David masanın benim tarafıma doğru eğildi.

"Cuma günü Maddie ve benimle bir şeyler içmeye hala hazır mısın? Lütfen gel," diye yalvarıyor, bana köpek yavrusu gözleriyle bakıyor.

O ışıltılı zümrütlere karşı koyamıyorum. Gözlerimi dramatik bir şekilde deviriyorum. "Oh, eğer mecbur kalırsam."

Haftanın geri kalanı uçup gidiyor. Gündüzleri işle, akşamları da Maddie ile kanepede yeni dizi *Good Girls* ile meşgul oluyorum. Yine de her gün Jamie'den bilinmeyen numaralardan özür mesajları alıyorum. Çarşamba günü, bir notla birlikte yüz adet kan kırmızısı sonsuz gülden oluşan bir kutu teslim ediliyor.

"Sonsuz güller, tıpkı sana olan aşkım gibi. Özür dilerim."

Maddie ve ben akşamı gülleri doğrayıp çöp poşetine doldurarak geçirdik. Bana hep kırmızı güller alırdı, en sevdiğim güller olduğunu düşünürdü.

Çünkü her kadın kırmızı gül sever, ne kadar orijinal. Ben sevmiyorum.

Eğer sormak için zaman ayırsaydı, onlardan nefret ettiğimi bilirdi. Babam her hafta işten eve dönerken anneme bir buket alırdı. O bizi terk ettikten sonra, eğer birisi ona gül alırsa, bir hafta boyunca alem yapardı.

Şimdi Cuma. Ayaktayım, havluya sarınmışım, sıırıslıklamım, gardırobumdaki elbiseleri karıştırıyorum, bu gece ne giyeceğime karar veriyorum. Siyah, dar ve seksi bir şeyler hissediyorum. Parmaklarım, etiketi hâlâ üzerinde asılı duran siyah payetli kokteyl elbisesinin üzerinde geziniyor. Bu elbiseyi birkaç ay önce Jamie'nin şirketi için düzenlenen bir yardım yemeği için almıştım. Ama bana striptizci gibi göründüğümü söylemişti, ben de daha uzun kırmızı bir elbise giymiştim.

Geceyi mahvetmek ve onu kızdırmak istemedim.

Etiketleri söküp küçük çöp kutusuna attıktan sonra elbiseyi yatağın üzerine yerleştirip saçıma ve makyajıma odaklanıyorum. Göz kalemini siyah mürekkebe batırırken geçen hafta sonu yaşananlar zihnimi işgal ediyor. Sanırım Keller beni tekrar görmekle gerçekten ilgilenmiyordu. *İç çekiyorum.*

Bütün hafta boyunca onun dokunuşunun, gücünün, hatta derin ve kirli sesinin anıları beni çok azdırdı. Her gece bir çeşit rahatlama bulmak için mor arkadaşımı kullanmak zorunda kaldım.

Ama her gece hayal kırıklığına uğradım. Bunu aşmam gerek. Henüz sahip olmadığım bir adamla birlikte olmayı hayal etmeye devam edemem. O benim değil ve olamaz. Bu gece bu kaşıntıyı kaşıyacak birini bulmalıyım. Keller'a yaklaşacaklarından bile şüpheliyim ama denemek zorundayım.

Maddie şık giyinmiş bir şekilde odaya giriyor. Platin sarısı saçları düz, bir denizkızı gibi göğüslerinin hemen üzerinde duruyor. Makyajı doğal, hatlı elmacık kemiklerini vurguluyor ve şeffaf parlaticı dolgun dudaklarına dikkat çekiyor. Metalik gümüş rengi, spagetti askılı bir elbise giyiyor ve bu elbise poposunu hemen hemen örtüyor. Sanırım uzun boylu ve uzun bacaklı olunca çoğu elbise kısa kalıyor. Benim böyle bir sorunum yok.

Tuvalet masasında prosecco'yu yanıma koyuyorum, baloncuklar bardağın kenarından taşıyor.

"Sı, gitmeden önce sadece yarım saatimiz var. Saçını yapmama izin ver," diyor saç kurutma makinesini ve fırçayı kaptığı gibi.

Otuz dakika sonra gitmeye hazırız.

Payetli elbise üzerime tam oturdu. Kan kırmızısı topuklu ayakkabılar ve uyumlu bir rujla eşleştirdim.

Maddie saçımın ön kısmını iki Fransız örgüsüyle ördü ve saçımın koyu köklerinden daha açık uçlarını vurgulamak için geri kalanına büyük kabarık bukleler verdi. Benim için farklı ama seksi görünüyor.

Hızlı bir selfie için poz verip Instagram'ıma yüklüyorum ve telefonumu kilitleyerek siyah deri çantama geri atıyorum. Koşup siyah bir kürk manto alıyorum. Geçen hafta hava buz gibiydi ve bu gece daha da soğuk geliyor.

"Tamam, David mesaj attı. Spor salonundan birkaç arkadaşıyla birlikte The End Zone'a doğru yola çıkmış. Yirmi dakika içinde orada olacağımızı söyledim."

The End Zone'dan bahsettiğinde vücudum anında donuyor.

Ya oradaysa?

Hayır. Geçen hafta açılış gecesi idi. Patronun her hafta sonu kulübe gitmesine gerek yok, değil mi?

Maddie kolumu onunkinin içinden geçiriyor. "Şansın varsa bu gece seksi boksör arkadaşını görebilirsin."

Ben de bundan korkuyorum.

BÖLÜM 9

KELLER

N Bugün cuma gecesi. Grayson'a bu hafta "tam bir pislik" olmasını tela f i e t m e k için kulüpte VIP bir gece sözü verdim - tam olarak onun sözleri.

Kulübe erken giderim, ofiste kendime bir viski koyarım ve güvenlik beslemelerini açtım. Geçen Cuma günü ofisimde, parmaklarımın ucunda parçalanan bir fişekle ilgili anılar canlanıyor. Neredeyse onun tatlı kokusunu alabiliyorum. Bağımlılık yapıyor. Tehlikeli.

Burada oturmuş, bir Cuma gecesi kulübe giren insanları izliyor, merak ediyor, hayır, onun ortaya çıkmasını umuyordum. Bana ne oldu böyle? Bu kadın beni tam bir korkağa dönüştürüyor.

Onu istememem gerektiğini biliyorum. Ona sahip olamam, ama bu dürtüye karşı koyamıyorum.

Instagram'ında bu gece kızlar gecesine gittiğini gördüm. Umarım o güzel kızı benim kulübümde son bulur.

Şimdi üçüncü ölçü viskimi içerken Grayson mesaj atıp yolda olduğunu söylüyor. Bir şey dikkatimi çekene kadar monitörü incelemeye devam ediyorum. Ana kapıya yakınlaştırp gözlerimi kısıyorum. *Sen misin Prenses?*

Göğsümdeki çekiç sesinden o olduğunu anladım.

Geçen haftaki sarışın arkadaşıyla birlikte kuyrukta. Konuşurken gözlerinin parladığını ekrandan görebiliyorum. *Onunla ilgilenecek arkadaşları olduğunu bilmek beni neden rahatsız ediyor?*

Bir çift erkeksi kol Sienna'nın boynuna dolanıyor ve Sienna onlara sokularak, parlak, bulaşıcı gülümsemesini hıyara göstermek için dönüyor.

Siktir et.

İçkimi masaya çarparak ofisten çıkıyorum, yumruklarım iki yanımda sıkılı. Grayson koridorda ofisime doğru yürüyor. Şu anda ona ayıracak vaktim yok. Başlayamadan önünü kesiyorum.

"Hızlıca bir şeyi halletmem lazım. Standınız VIP alanına kuruldu. Onlara isminizi verin. Bir dakika içinde orada buluşuruz."

Cevap beklemeden görevime devam ediyorum - o herifi Sienna'dan uzaklaştırmak.

Bütün hafta onu aklımdan çıkarmak için neredeyse fiziksel olarak kendimi öldürüyordum. Ona bir kez bakınca her şey geri geliyor. Vücudumun her hücresi beni buna karşı uyarıyor, onu bırakmam için çığlık atıyor.

Kalbim, beni hayatta tutmak için vücuduma kan pompalaması anlamında çalışıyor olabilir, ancak hissetmemesi anlamında ölüdür.

Karanlıktan başka bir şey hissettirmiyor.

Hiç ışık yok.

Ben ışığı hak etmiyorum.

Boks ringindeki canavar, sokaklardaki infazcı olmak için hayatıma ışığın girmesine izin veremem. Karanlığı arzuluyorum.

Ama yine de alıyorum, sadece bir gece için bile olsa.

Kulüpteki kalabalığı iterek geçerken öfke damarlarımda dolaşıyor, kan kulaklarımda çınlıyor.

Bu açık olduğumuz ikinci hafta sonu ve mekan dolup taşıyor. Gurur duymalıyım; bu benim vizyonumun hayata geçmiş hali. Uzun vadede, Luca ile yaptığım anlaşmanın bir parçası. Kirli parasını kulübe aktarıyor, mafyayı mutlu ediyor ve beni serbest bırakıyor. Dünya Şampiyonu olmak gibi küçük bir işten sonra.

Dövüş ayarlandı. Borcumun ödenmesine sadece yedi hafta kaldı. Ama bu tanrıçayı sistemimden atmadan ona konsantre olamam.

Boksun bir numaralı kuralı: *Kafanla dövüş*. Şu anda aklım her yerde. Ringde kafamı kaybetmeyi göze alamam.

Siktir, sakinleşmem lazım.

Büyük ihtimalle Sienna kızacak çünkü bütün hafta onunla iletişime geçemedim. Ama umarım teklifimi kabul etmesi için onunla tatlı tatlı konuşabilirim.

Bir gece saf günahkâr seks ve sonra hayatımıza devam ediyoruz. Kolay, değil mi?

Hâlâ ateş etmem gereken işe yaramaz fedailerin yanından geçerek kalabalığın içinde yolumu tarıyorum. Ava çıkmış bir kurt gibi, avıma odaklanıyorum.

Binlerce kalabalığın içinden onu seçebiliyorum. Daha onu görmeden vücudum tepki veriyor. Daha iyisini bilmesem, sanki bana bir tür büyü yapmış gibi. Hiçbir kadın üzerimde bu kadar etkili olmamıştı.

Onu kolayca fark ettim. Etrafındaki herkesten farklı. Bu evrendeki hiçbir erkek onun güzelliğini görmezden gelemmez. Basitçe söylemek gerekirse, o büyüleyici. Delici buzlu mavileri benimkilere kilitleniyor, bana geniş bir gülümseme verirken yüzünde farkındalık izleri beliriyor, yüzü aydınlanıyor.

Kahretsin, yemin ederim bana gülümsediğinde nefes almayı unutuyorum. Bütün hava ciğerlerimden temizleniyor.

Gülümsemesine alaycı bir sırıtışla karşılık veriyorum.

Saçları köklerinden örülmüş, bukleler etrafını sararak sırtından aşağıya doğru akıyor. The End Zone girişinin ışıklı kırmızı tabelalarının altında, günahkâr payetli elbisesinin ışıklar karşısında parıldadığını görebiliyorum. Katil vücudunu vurguluyor. Eminim kıyafetlerin dışında daha da lezzetli görünüyordur.

Hıyar herif kollarını hâlâ kadının boynuna dolamış, başını omzuna yaslamış. Makul büyüklükte bir adam ama benimle boy ölçüşemez. Başını yana eğiyor ve kulağına fısıldıyor.

Bunu izlemek tüylerimi diken diken etti, onun yumuşacık teninde başka bir adamın ellerini görmek beni öldürüyor. Ona endişeyle bakıyor, gözlerini endişeli bir bakışla bana dikeyiyor. Evet, pislik, ellerini çek. Hâlâ kulübün girişinde duruyorum. Daha iyi bilmeliydim. Bir dövüşten önce ihtiyacım olan son şey daha fazla kötü basın. Grayson bu haftaki patlamamdan sonra bana zaten kızgın.

Herif sonunda kollarını kızın üzerinden çekti, kızın gözleri benimkileri arıyordu. Çabucak anladı. Ben dalga geçmem.

Ya şimdi ya da asla.

Ona doğru ilerledim ve kalabalığa en iyi sahte gülümsememi takındım. Onlara göre ben bir ünlüyüm, milyarder bir boks playboyuyum ve bu hikâyeye sadık kalacağız.

Yüzünü bana döndüğünde ona ulaşıyorum. Sarışın arkadaşı beni tanıyormuş gibi gülümsüyor, sanırım geçen hafta sonunu biliyor. "Hey, Keller." Sienna'nın konuşması beni düşüncelerimden koparıyor.

"Selam bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına, sadece duyabileceği kadar yüksek bir sesle. Yanaklarında kıpkırmızı bir kızarıklık beliriyor. Gözlerimi grubun geri kalanına diktim. "Bu gece VIP alanımızda biraz yerim var. Pislik eğitmenime katlanmak zorunda kalacaksınız. Bunu telafi etmek için bütün gece içkiler müesseseden."

Arkadaşları alkışlarla karşılık veriyor ve Sienna bana şüpheyile bakıyor. Öyle de olmalı. Bizim için planlarım var. Sadece kibar davranıyorum, arkadaşlarına

onun şirketine bir alternatif. Nedenini kim bilir. Diğer insanları hiç umursamam, ama onunla durum farklı. Benden korkmasını istemiyorum. En karanlık tarafımı bilmesini istemiyorum.

İlk konuşan sarışın olur. "Urrrr evet! Tabii ki çok isteriz, değil mi çocuklar?" Hepsini hançerlerken sözlerini vurguluyor.

Kucaklaşma kompleksi olan Prick'in ne dediği anlaşılmıyor ve sabrım tükeniyor. Zaten kendisine ait olmayan bir şeye elini sürdü. Tek yapmak istediğim onun kafasını kaldırıma vurmakken, evde bir akşam geçirmeyi teklif etmem bir mucize.

"Evet, kulağa hoş geliyor dostum." Puşt sonunda cevap veriyor ve Sienna ona yumuşak bir gülümseme veriyor, bu da beni sinirlendiriyor.

Kırmızı halat bariyeri hareket ettirip geçmeleri için işaret veriyorum, Sienna geçerken bileğini yakalayıp onu durduruyorum.

"O kadar hızlı değil, Muhteşem, başka planlarımız var," ve dokunuşumun altında titrediğini hissediyorum.

Kendimi içinde bulduğum bu çıkmazdan tek tesellim, onun da benimle aynı lanet büyüünün altında olduğunu açık olması. Ne kadar istemese de vücudu bana tepki vermekten başka bir şey yapamıyor.

Bileğini bırakarak bariyeri kapatıyorum ve bu da kuyruktaki insanların inlemesine neden oluyor. Sızlanmalarına sinirlenerek kaşlarımı kaldırıyorum ve dikkatimi tekrar Sienna'ya veriyorum. Elimi sırtının alt kısmına koyarak onu kulübe götürüyorum ve geçerken fedailere başımla selam veriyorum.

Kulübe girdikten sonra dans pistine, bara ve VIP alanına doğru ilerliyoruz. Arkadaşlarının içeri girdiğini görüyorum, iyi ki bizi biraz yalnız bırakacaklar. Grayson'ın sarışın arkadaşına eşlik edeceğinden eminim. Onu koridordan geçirip ofisime doğru yönlendiriyorum. Geçen Cuma'nın dejavusu beynimde yanıp sönüyor, otomatik olarak tüm kan doğrudan sikime akıyor. Ofise girdiğimizde, onun tatlı şeftali kokusunun esintisi duyularımı boğuyor. Çok lezzetli.

Mükemmel kıcı, aletimin ona dokunmasına sadece birkaç santim kala odaya girerken beni kızdırıyor. *Lanet olsun, kendime gelmem lazım.* Kendini evinde gibi hissediyor ve deri kanepeye uzanıyor, bacak bacak üstüne atmış ve kollarını kavuşturmuş. Ama şımarık meme uçlarının gerçek hislerini ele verdiğini görebiliyorum. Benim onu istediğim kadar o da beni istiyor - hayır, onu arzuluyor.

Onun yanından geçip masamın etrafından dolaşıyorum; kendimi toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım var.

"Peki, bu zevki neye borçluyum, Keller?" diye soruyor. Öfkeli tonuna rağmen İngiliz aksanı bile beni tahrik ediyor.

"Sana bir teklifim var." Bunun bir evlilik teklifi olmadığını kendime hatırlatarak doğrudan konuya giriyorum. Yine de, başka bir şeye odaklanabilmem için onları beynimden çıkarmak için bir kadından benimle seks yapmasını istemek zorunda kaldım mı hiç? Hayır.

"Tamam, peki bu teklif nedir?" diye soruyor, koltuğunda kayarak.

Masamın üzerine eğildim, avuç içlerim pürüzsüz meşenin üzerinde düzleşti. "Lafı dolandırmayacağım Sienna. Seni becermek istiyorum. Bütün hafta boyunca seni düşünmekten kendimi alamadım. Yaklaşan büyük bir dövüşüm var ve dikkatimin dağılmasına izin veremem. Bu yüzden teklifim bir gecelik. Sana hayatının en güzel gecesini yaşatacağım. İstedğin kadar orgazm olabilirsin."

Parmaklarımı masaya vurarak, teklifimi içine çekişini izliyorum. Ağzının içini çiğnerken kaşları çatılıyor. Kafasının içinde dönen çarkları buradan duyabiliyorum.

"Ne diyorsun?" Nefesimi tutarak soruyorum. Evet demesine gerçekten ihtiyacım var. Kendi akıl sağlığım için.

"Lütfen deyin," diye sırtıyor, gözleri parlıyor.

Kahretsin, bu kadın beni öldürecek. Sahte bir kızgınlıkla elimi yüzümde gezdirirken bir huff çektim. "Lütfen Prenses, gerekirse dizlerimin üzerine çöküp yalvarırım," diye inliyorum. Tabii ki beni bunun için zorluyor. Kadın tam bir fişek. Daha azını beklememeliydim.

Gözlerinin ardında yanan arzuyla yüzüme bakıyor ve sinsi bir gülümsemeyle, "Evet, Keller," diyor.

İhtiyacım olan tek şey bu.

Kendimi masadan kaldırıp ona doğru yürüdüm. Onu burada öpemem. Eğer öpersem, duramam ve herhangi bir kesinti istemiyorum. Bana bütün bir gece için söz verdi ve ben de bunu kabul ediyorum.

Onu belinden tutup omzuma kaldırdım. Sırtıma vururken çığlık atıyor, "Keller beni yere bırak. Yürüyebilirim!"

"Biliyorum, ama topuklu ayakkabıların varken seni taşırsam çok daha hızlı olur," diye cevap veriyorum, kıcını tokatlayarak. Bunu yaparken dudaklarından küçük bir inilti kaçtığını duyuyorum.

Bu gece elektrikli olacak.

Bir gecenin bu saplantıyı yok etmesine imkan yok.

BÖLÜM 10

SIENNA

Yolcu koltuğunda parmaklarımı oynatıyorum. *Bu adamın hiç mütevazı arabası yok mu? Zengin olduğunu anlıyorum ama kim haftanın her gecesi için farklı bir arabaya ihtiyaç duyar ki?*

"Ee, Russo. İtalyan-Amerikalı değil mi?" Küçük bir girişimde soruyorum Konuşmak. Gergin olduğumda hep saçmalamışımdır.

Sürücü koltuğundan bana şüpheyile bakıyor.

"Haklısınız," diye mırıldanıyor. "Ama ben İtalyan-Amerikalı değilim." Direksiyonu iki eliyle kavrarken yüz hatları düzleşiyor.

"Oh tamam," diye temkinli davranıyorum, hassas bir konu olduğunu hissediyorum ve üzerine gitmek istemiyorum.

"Öz annem bir uyuşturucu bağımlısıydı. Ben bebekken beni terk etmiş. Hayır, onun kim olduğunu bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum."

Ses tonunda incinmişlik var.

"Çocukluğum koruyucu aileden koruyucu aileye savrulmakla geçti. Kimse benim gibi 'karanlık' bir çocuğu yanında tutmak istemiyordu. Bu gerçek çocuklar için kötü bir şey."

Kalbim küçük Keller için acıyor.

"Onlu yaşlarımın başındayken, sokaklarda yeraltı boksunda kendime bir isim yapmıştım. Luca ile on iki yaşlarında tanıştım. Çocuk insanları kızdırmaktan vazgeçmiyordu, bu yüzden onun tüm savaşlarında dövüşmek zorunda kaldım."

Kıkırdıyor, bu da anında yüzüme bir gülümseme getiriyor.

"On dört yaşına geldiğimizde birbirimizden ayrılamaz olmuştuk, bu yüzden yeni dul kalmış, bulaşıcı bir gülümsemeye ve müthiş bir ters vuruşa sahip küçük bir İtalyan kadın olan Bayan Russo'nun yanına yerleştirildik."

Ondan bahsederken gözleri parlıyor.

"On sekiz yaşıma kadar resmen onunla kaldık ama o gün ikimiz de soyadlarımızı Russo olarak değiştirdik. Kendine ait bir ailesi yoktu. Kocasını genç yaşta ölmüştü. Biz çocukları kendi çocukları gibi çok severdi. On sekiz yaşında onu terk etmek istemedik, bu yüzden kaldık. Ayrıca çok güzel İtalyan yemekleri yapıyordu, kim ayrılmak isteyebilirdi ki?" Gülümsüyor.

Elimi onun üzerine koyuyorum. "Bu çok hoş. Onu bulduğuna sevindim. İnanılmaz bir kadına benziyor." Başımı salladım, ona küçük ama içten bir gülümseme verdim.

Bu adamın sert dış görünüşünün altında çok daha fazlası var.

"Evet, evet öyle," diye mırıldanıyor. Gözlerini yoldan ayırmıyor, başparmağını elimin üzerinde gezdiriyor.

Birkaç dakika sessizlik içinde geçer. "Ee, Londralı?" diye soruyor, şimdi Cockney aksanı ve sırtışıyla.

"Sesim öyle çıkmıyor!" Elimin tersiyle pazusuna vurduğumda bir kıkırdama kaçıyor.

"Ne zamandır fahri New Yorklusunuz?"

Sanırım bu yolculuk geçmişini tanıma sohbetine dönüşüyor. Bunun bir gecelik ilişki öncesi sohbet olduğuna tam olarak ikna olmadım ama siktir et.

Derin bir nefes alıp kendimi cevap vermeye hazırlıyorum. Bazı nedenlerden dolayı, kendimi ona karşı rahat hissediyorum.

"On sekiz yaşına girer girmez buraya taşındım. Columbia Üniversitesi'nde sosyoloji okumak için burs kazandım. Doğu Londra'nın zorlu bölgelerinde yaşadım. Babam ben on yaşındayken bizi terk etti. O zamandan beri ondan haber almadım."

Keller nefesinin altından "Şerefsiz," diye mırıldanıyor. Bu beni kıkırdattı.

"Sonra annem yol arkadaşı olarak votkaya yöneldi. Bu yüzden oradan kalkan ilk uçağa bindim. Neredeyse tüm hayatım boyunca kendi başımın çaresine bakarak büyüdüm. Ülke değiştirmenin o kadar da zor olmayacağını düşündüm." Omuz silkiyorum. İçten içe acıyor.

Saçmalıyor olabilirim, ama lanet olsun, ilgilenmesi için para ödenen biri yerine beni gerçekten soran birine içimi dökmek iyi hissettirdi.

"Şimdi Chambers & Sons'da aile hukuku alanında uzmanlaşmış bir avukat yardımcısı olarak çalışıyorum. Ama asıl hayalim sosyal hizmetlere girmek. Dezavantajlı geçmişe sahip çocukların başarılı olmasına yardımcı olmak istiyorum. Anlarsınız ya? Burs aldığım ve yeni bir hayata başladığım için şanslıydım ama her çocuk buna sahip değil. Yardım etmek istediğim çocuklar onlar."

Kahretsin, tabii ki biliyor.

Dudaklarını birbirine yapıştırarak yavaşça başını sallar. Hay aksi.

Keller keskin bir sola döndü ve bedenim yolcu kapısına çarptı.

"Kahretsin, Keller! Ne yapıyorsun lan sen?" diye bağırdım.

Araba aniden durduğunda vücudum öne doğru savruluyor ve koltuğa geri çarpıyor.

Yavaşça Keller'a doğru dönüyorum. Kahretsin! Kaza mı yaptık? Herif bana bakmadan arabanın kapatma düğmesine basıyor.

Psikopat mı lan bu?

Ona psikopat olup olmadığını sormaya fırsat bile bulamadan başını çevirip bana bakıyor, bakışlarından şehvet fişkırıyor. Vücudumdaki ısı doğrudan bacaklarımın arasına akıyor. Onları sıkıca birbirine bastırıyorum, o kadar sıkı ki daha fazla sürtünme yaratıyor. Bana layıkmışım gibi, gezegendeki en seksi kadınmışım gibi bakıyor. Aynı zamanda, sanki beni yiyip bitirmek istiyormuş gibi.

Etrafımı tarayabilmek için gözlerimi ondan ayırıyorum. Loş ışıklı sokaktan seçebildiğim kadarıyla, kesinlikle 5. caddeye yakın bir yerleşim bölgesindeyiz. Hem de sessiz bir yerde.

Kaldırımın iki yanında bizi çevreleyen apartmanlarda tek bir ışık bile yanmıyor. Yanımızdan tek bir araba bile geçmiyor. Yani, burası birini öldürmek ve görülmemek için ideal bir yer. Ama Keller'dan yayılan ısıya bakılırsa, sanırım yapmak istediği son şey beni öldürmek, tabii orgazmla ölümü saymazsanız.

Yolcu camından dışarı bakıyorum. Bakışlarının kafamın arkasında delikler açtığına yemin edebilirim. Geri dönmeye korkuyorum. Aldığı her derin nefesin sesi beni ona geri çekiyor.

Aramızdaki bu çekim; o bana bu kadar yakinken hiçbir şeye odaklanamıyorum. *Nefes alıyor muyum?* Ona dönüyorum ve boynundaki kordonları ve küçük alanda gerilim arttıkça patlayan damarları izliyorum. Onu ısırma dürtüsüyle umutsuzca savaşıyorum. Sadece bu düşünce bile amımı yakıyor. *Tanrım, onu düşünürken nasıl bu kadar ıslandım?*

İçimden bir inilti kaçıyor ve bana ölü gibi bakıyor.

Hay sikeyim.

İçimizden atmak için sevişmeyi kabul etmiş olabiliriz ama derinlerde bir yerde, göğsümde kıpırdanan hisler sadece bir geceden sonra gitmeyebilir. Beni binlerce parçaya ayırana kadar daha fazlasını, daha fazlasını ve daha fazlasını arzulayacağım.

Ama her şeye değecek.

Dudaklarımı dişlerimin arasında döndürerek yavaşça vücudumu ona doğru çeviriyorum. Keller başparmağını çenesinde gezdiriyor, gözleri ağzımdan ayrılmıyor. Sanki o da aynı içsel tartışmayı yaşıyor gibi görünüyor.

Elleri boynumu kavramadan ve dudakları dudaklarıma çarpmadan önce söylediği son şey "Siktir et," oluyor.

Öpücüğün vahşiliğine karşılık olarak gırtlaktan bir inilti kaçıyor. Kendi sesimi bile tanıyamıyorum. Ona aynı şekilde hissettiğimi göstermenin ince bir yolu olarak elimdeki her şeyi tepkime katıyorum.

İstemiyor olabilirim ama
istiyorum. Şimdi yangını başlattık.

Ya tüm dünyamızı yakıp kül e d e c e k ya da alevlerin içinde dans edeceğiz.

"Daha fazla dayanamadım Sienna," diyor öpücükler arasında.

"Uzak durmaya çalıştım ama seni, benim ateşli tanrıçamı, uyanıkken her düşüncemden çıkaramıyorum. Sana şimdi sahip olmalıyım."

Neredeyse siyah gözleri ruhumu yakarken ses tonunda bir aciliyet var.

"Ama senden asla vazgeçebileceğimi sanmıyorum."

Kaşlarım kalkıyor ve dudığım bir 'O' şeklini alıyor. *O da hissediyor, biliyordum.*
O!

Yanıt beklemeden, sanki son kısmı eklemek istememiş gibi dudaklarını tekrar benimkilere yapıştırıyor, arzusunun her zerresini öpücüğüne döküyor. Talepkâr. Üzerinde hiçbir kontrolüm yok. İstedini alıyor ve ben de onu bir tepside önüne seriyorum.

"Bacaklarını benim için aç bebeğim," diye homurdanıyor ve zonklayan amıma şok dalgaları gönderiyor.

Tanrım, derin sesi beni ıslatmaya yetiyor.

Farkındalık içimde bir şimşek gibi çakarken sırtımı dikleştiriyorum.

"Keller, bir sokağa park ettik. Ya biri bizi görürse?" Temkinliyim ama doğrusu şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki bunu gerçekten durdurabilir miyim bilmiyorum.

"Benim olanı başkasının görmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun Sienna?" Ses tonunda kızgınlık var.

Parmakları kalçalarımda geziniyor, ta ki eli elbisemin eteklerine kadar uzanana kadar. Ona daha iyi erişim sağlamak için popomu sandalyeden kaldırıyorum. Külotumu tutup yırtıyor ve beni çıplak bırakıyor. Soğuk havayı hissedebiliyorum

sıcaklığıma karşı. Dudaklarını boynuma indirerek ısıyor, acı arzuyu yoğunlaştırıyor.

"Seni ne zaman ve nerede istersem sikerim bebeğim, ama paylaşmam, sokaktan geçen biriyle bile." Boynumu ısırırken benimle alay ediyor. Tüm vücudum tetikte. Her dokunuşta, her ısırıkta, zevk içime doğru fırlıyor.

Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

Dövmeli parmağını kolumda gezdirirken bir iniltiyi bastırmak için dudağımı ısıyorum, dokunuşunun altında tüylerim diken diken olurken niyetle izliyorum.

"Anlıyor musun?" diye usulca boynuma doğru nefes alıyor. "Evet *efendim*," diye fısıldıyorum, kalbim göğsümde çırpınıyor.

"İşte iyi bir kız"

Pantolonunun fermuarı arabada yankılanıyor.

Elimde değil. O derin sesiyle dudaklarından dökülen kelimeler beni mahvediyor. Çok ateşli. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Bakışlarımı pantolonunda titreşen sikinden ayıramadan, beklentiyle dudağımı çiğniyorum. Pantolonunun dış hatlarından sikinin devasa olduğunu görebiliyorum. *Tanrım, sığacak mı?*

"Olacak." Kıkırdaması beni bakmaktan alıkoyuyor. *Lanet olsun, bunu yüksek sesle mi söyledim?*

Oh iyi, şimdi meraklandım.

"Ne kadar? Otuz santimetre falan mı?" Haklıysam bunun içime nasıl sığacağını hızla hesaplamaya çalışarak soruyorum.

"Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama benimki on bir inç, bebeğim." *Vay anasını.*

Bu yeni bilgiyle ve "*iyi kız*" sözlerini söylediğinden beri içimde yanan ateşle sabırsızlanmaya başladım. Rahatlamaya ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var.

"Keller, lütfen." Lanet olsun, sesim muhtaç gibi çıkıyor ama umurumda değil.

"Ne kadar açgözlü, sabırsız bir prenses," diye alay ediyor, bana şeytani bir sırıtış atıyor ve parmaklarını kalçama vuruyor.

Evet! Evet! Biraz daha yukarı.

Parmaklarının ihtiyacım olan yere gitmesini teşvik etmek için popomu koltuktan sadece birkaç santim kaldırıyorum.

Ellerini kalçama doluyor ve beni tekrar sandalyeye bastırıyor. Başımı arkaya atarak sinirli bir inilti çıkarıyorum. Buna daha fazla katlanamam.

Nefesim kesilince elimi onunkinin üstüne koyuyorum. Elimde değil. Ona dokunmam gerekiyor.

"Sırtını kapıya yasla ve bacaklarını konsolun üzerine aç," diyor.

Söylediğini yapıyorum, elimden geldiğince hızlı bir şekilde, sırtım soğuk metal çerçeveye değene kadar kıcımlı kaydırıyorum.

Bu bile içimdeki ateşi söndüremez.

Yavaşça alçalıyorum, bacaklarımı açıyorum ve birini vites kolunun yanına, diğerini de kolçağın üzerine koyuyorum. Yapabildiğimin en iyisi bu.

İyi ki bu gece G-wagon'u almış. Belki de flaş araba dizisi her şeyden sonra faydalı olacaktır.

Elini yüzüne sürerek çıplak amıma bakarken bir nefes veriyor. "Sienna'yı sikeyim. Tadına bakmak için sabırsızlanıyorum."

Yavaşça, çok yavaşça, koltuğunu arkaya kaydırıyor ve vücudunu orta konsolun üzerine yaslıyor. Gözleri hala tek bir yerde, beni yutmaya hazır görünüyor.

Bu beklenti bana neredeyse kalp krizi geçirtcek.

Yüzünü amıma doğru indiriyor, iç uyluklarıma yumuşak öpücükler konduruyor, hafif kirli sakalları tenime sürtünüyor, neredeyse yakıyor. Hassas tenime çarpan nefesinin sıcaklığı nefesimin kesilmesine neden oluyor.

Dudaklarını amıma çarpıyor ve vücudumda bir elektrik akımı oluşturuyor. Ağzı birleştiği anda sırtım kavisleniyor ve haykırıyorum.

Tanrım, lanet olsun.

Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi dilini aşağı yukarı gezdiriyor, klitorisimi ısıtıyor, bu da gözlerimin başımın arkasına kaymasına neden oluyor.

"Siktir, Keller," diye mırıldanıyorum ağır nefesler alarak. Diliyle yaptığı saldırıdan vazgeçmiyor.

Hafifçe kayarak, ellerini bacağımın üzerinde gezdiriyor, bir parmağını yarığımdan aşağı kaydırırken içime şoklar gönderiyor ve biriyle yavaşça içime giriyor, hızla bir tane daha ekliyor. Ben kalçalarımı onun hızına uydurmaya çalışırken ikisi de içime girip çıkıyor. Kahretsin, daha fazlasına ihtiyacım var.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip başını geriye itiyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor, neredeyse parlıyor.

"Benim açgözlü, açgözlü tanrıçam" diye kıkırdar.

Yanıt vermeme bile gerek yok; dili klitorisimin üzerindeki o tatlı noktayı buluyor ve parmaklarını sokup çıkararak mükemmel bir ritim

buluyor.

Daha fazla dayanamayacağım.

Bacaklarım şiddetle titriyor, kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyor. Onun etrafında titriyorum ama yine de kalçalarımı aşağı yukarı hareket ettirmeyi başarıyorum. En yoğun orgazm bedenimi kasıp kavururken başımı cama yaslıyorum.

"Aman Tanrım, Keller!" Haykırdım.

Elbisemi yavaşça aşağı çeken Keller, parmaklarını zonklayan amımdan dışarı kaydırıyor. Kendimi hemen boş hissettim.

Tüm vücudum karıncalanıyor ve titriyor. Bacağımı kaldırıyorum, başının üstünü okşuyorum. Çok açıktayım; bacaklarımı kapatmam gerekiyor. Keller yanağımı okşuyor, ağzını saçlarıma yaklaştırıyor, nefesim hafifçe normale dönmeye başlıyor.

Kahretsin, kulağıma nefes vermesi beni tekrar boşaltmaya yetiyor. Diğer partnerlerimden hiçbirisiyle bir kereden fazla orgazm olmamıştım. Ama Keller'ın sadece nefes alıp vermesi bile beni neredeyse ikinci kez orgazma ulaştırıyor. *Siktir, çok iyi.*

"Prenses, benden asla saklanma. Bu hayatımda gördüğüm en seksi şeydi. Dilimin üzerindeki kontrolünü kaybetmen neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyordu. Burada utanç yok, sadece zevk var." Bunu fısıldıyor ve ben de cevap olarak yavaşça başımı sallıyorum.

Keller koltuğuna geri dönüyor, ereksiyonunu görüyorum ve kendimi tutamayıp bakıyorum. Pantolonunun içinden bile bir canavar gibi görünüyor. Sanki ne düşündüğümü anlamış gibi, Keller kıkırdayarak bana dönüyor ve kendini beceriksizce yeniden ayarlamaya çalışıyor.

"Bu gece boşaldığımda bebeğim, daracık amının içinde olacak ve sen son damlasına kadar içerken adımı haykıracaksın. Tamam mı?"

Dudakları o seksi orantısız sırtısına dönüşüyor.

Tanrım, ağzı.

Bu düşünce kalbimi hoplatıyor; tüm vücudum yeniden tahrik oluyor. Kahretsin, bu adam başka bir şey. Sadece daha fazlasını istemiyorum; tüm vücudum bunu arzuluyor.

"Benim evim mi senin evin mi?" Sırıttırıyor ve kontak arabayı çalıştırırken dikkatini kanat aynasına çeviriyor.

"Senin," diye cevap veriyorum hemen.

Bütün hafta onun mutfak adasında sikilmenin hayalini kurdum. Pembe, kabarık minderlerle kaplı dandik çift kişilik yatağım hakkında ne düşüneceğinden emin değilim. Yatağıma sığacağından bile emin değilim.

Bu, iki farklı dünyada yaşadığımızı, onun dünyasının benim ait olmadığım bir dünya olduğunu hatırlatıyor.

İçimdeki düşünceleri azarlıyorum. *Sadece bir geceliğine Sienna, onunla evlenecek değilsin ya. Seni seks için istiyor. Banka bakiyeni umursayacağı pek söylenemez.*

Her zaman fazla düşünürüm. Bazen keşke beynimi beş dakikalığına kapatabilsem diyorum.

Sadece bir gecenin ona yeteceğinden şüphe etmeye başladım.

BÖLÜM 11

KELLER

kendime engel olamadım.

Dezavantajlı çocuklara yardım etme tutkusu hakkındaki konuşmasını dinlemek kalbime yakın bir kordona çarptı. Her yönden kesinlikle mükemmel biri.

Benim gibi bir canavar için çok ama çok mükemmel. Ama artık çok derindeyim. Ve hiçbir şey bu gece onu benim olarak sahiplenmeme engel olamayacak. Sadece bu seferlik olsa bile.

Çatı katına geri dönerken, beklenti havada cızırdıyor. Yolcu koltuğunda onun amını yalayıp yuttuktan sonra, sikim aşağı inmedi. Çok acıyor. Onun yanında olmak sürekli bir sertleşme.

Artık sadece görünüşünden ya da şımarıklığından değil, hayallerinden, arzularından ve zekasından da tahrik oluyorum. Bu çok tehlikeli. Gözlerimi yoldan ayırmadan, bir anlık bakma riskini göze alamam. Sikimin buna dayanabileceğinden emin değilim.

Sadece birkaç dakikalık araba yolculuğu bir ömür gibi geliyor. Arabadan inerken ona yolcu kapısını açıyorum, belinden tutup aşağı indiriyorum. Araba onun ne kadar ufak tefek olduğunu vurguluyor. Parmaklarım neredeyse göğüs kafesinin etrafına değiyor.

Elimi tekrar en sevdiği yere - beline - koyarak onu asansöre yönlendiriyorum. Hava buz gibi; nefes aldıkça ağızımdan buharlar çıkıyor. Onu buraya getirmek için acele ederken ceketimi kulüpte unutmuşum. Üzerindeki kısa, vücudu saran elbisenin içinde donuyor olmalı.

Elimi sırtından çekip bir kolumu omzuna dolayarak onu yanıma çekiyorum ve bunun onu ısıtacağını umuyorum. Bana karşı titrediğini hissedebiliyorum. Ya soğuktan ya da benim dokunuşumdan.

86th katının düğmesine basıyorum ve onun asansör korkusunu fark ediyorum. Gözümün ucuyla onu başparmağını oynatırken yakalıyorum, endişesini açıkça belli ediyor. Burada başka kimse yok ve ben de mükemmel bir dikkat dağıtma taktiğine sahibim.

Ellerim belini buluyor ve kışını duvarlar boyunca uzanan altın rengi metal parmaklıklara dayaması için onu yukarı kaldırıyorum... Vücudumla bacaklarını açarak ona doğru adım atıyorum ve o da bacaklarını sırtıma doluyor. Çıplak amı pantolonumun fermuarına sürtünüyor.

Tanrım, bu kadın.

İnce köprücük kemiklerine ve boynuna öpücükler kondurmaya başlıyorum. Onaylarcasına mırıldanıyor ve ben de gözlerinin kapanmasını ve başının hafifçe arkaya eğilmesini izliyorum. Nefes kesici.

"Çok güzelsin Sienna," diyorum öpücüklerimin arasında, dudaklarına yaklaştıkça yaklaşıyorum. Elimle çenesini kavrayarak dudaklarımı onunkilere yaklaşıtıyorum. Bu öpücük daha önceki çaresizlik ve arzudan farklı. Bu samimi, dudaklarımız birbirini okşuyor. Hayatımda hiç böyle bir an yaşamamıştım.

Dilimle onunkini ayırıp içeri girdiğimde ağzımın içinde memnuniyetle inliyor. Arabadaki tatlı tadı hâlâ dilimde. Elinden geldiğince bacaklarını vücudumun etrafında sıkıca kavırıyor. Bacakları bedenimin etrafına zar zor ulaşıyor.

Bunu öpüşmeyi derinleştirmek için bir davet olarak kabul ediyorum. Göğsümü onunkine bastırıyorum, boştaki elim kışını avuçlamak için yukarı kalkıyor ve ağzını keşfetmeye devam ediyor.

Kapının açılma sesi bizi ayırıyor. İki elimi kışının altına koyarak onu parmaklıklardan kaldırıyorum, bacaklarını sıkıca etrafımda tutuyorum ve bizi daireye götürüyorum.

"Gördün mü, asansörler korkutucu olmak zorunda değil," diye takılıyorum.

Hmmm, onu ilk nerede becermek istiyorum? Neredeyse her yüzeyi planlıyorum.

Gördüğüm ilk boş alan mutfak adası. Sienna'nın bilmediği bir şey var ki o da bu çatı katında bana hiç bir kadının eşlik etmemiş olması. Burası benim kişisel alanım, tesellim. Buraya asla bir kadın getirmek istemedim.

Şimdiye kadar.

Sienna'nın ayaklarını yere koyuyorum ve onu mutfak adasına bakacak şekilde döndürüyorum.

Koyu, karmaşık ince çizgi çalışması omurgasından aşağıya doğru spiraller çiziyor. Dövme açıkça elbiseden daha aşağıya iniyor. Siktir, gerisini görmem lazım.

Elbisenin fermuarını yavaşça açarak, solgun teni boyunca, omurgasının dibindeki çukurlara kadar uzanan sanat eserini daha fazla ortaya çıkarıyorum. Elbise yerde ayaklarının etrafında toplanıyor, onu önümde çırılçıplak bırakıyor, mükemmel, yuvarlak poposu benimle alay ediyor. Başımı boynunun arkasına doğru eğip dövmesini yalıyorum, ben yaladıkça göğsü inip kalkıyor. Bana karşı o kadar duyarlı ki, sanki benim için yaratılmış gibi.

Dövmesinin dibine ulaştığımda dudaklarından bir inilti kaçıyor, sonra sert mermer zeminde dizlerimin üzerine çöküyorum. İki yanağını da avucumun içine alıp sertçe ısıyorum ve öne doğru sarsılmasına neden oluyorum. Derisini lekeleyen kırmızı ilkel diş izleri bana bakıyor ve göğsümden gurur fışkırıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor kendini tezgâhın üzerine daha da eğerken, berrak sıvı kalçasının iç kısmından aşağı damlıyor. Kahretsin, benim için damlıyor.

Hiç vakit kaybetmeden gömleğimi çıkarıp pantolonumun fermuarını açıyorum ve sonunda sikimi serbest bırakıyorum. *Lanet olsun, bu daha iyi hissettiriyor.* Sikimin tabanını tutup birkaç kez çekiyorum; alışkanlık sanırım. Sikim hiç bu kadar kalkmaya hazır olmamıştı.

Amcığı parlıyor. Dilimi hızla dışarı çıkarıp sularından biraz alıyorum. Kendime engel olamıyorum; çok lezzetli. Ayağa kalkıyorum ve sikimi girişiyi hizalamak için kışını tutuyorum, yavaşça yarığına sürtünüyorum, kendimi ıslaklığıyla örtüyorum.

"Bebeğim, hazır mısın?"

Başını hafifçe çevirerek bana bakıyor ve hızlı bir nefes alıyor. Kalçalarını oynatırken "Becer beni, Keller," diye mırıldanıyor. İhtiyacım olan tek davet buydu. Yavaşça, santim santim dar amına giriyorum, bedenime uyum sağlamasına izin veriyorum.

"Fuccccck. Aman Tanrım, Keller,"

Kelimeleri zar zor oluşturabiliyorum. "Amin beni çok iyi alıyor," diye homurdanıyorum, birleşen vücutlarımıza bakarak. "Sikimi tutuşu mükemmel görünüyor."

Açgözlü kızım kışını geriye doğru çekerek geri kalanımı alıyor ve bunu yaparken bağılıyor. Zevk vücudumda yükseliyor. Daha yeni başlamıştık ve ben çok yaklaşmıştım. Duvarları sikime karşı titreşiyor, kaygan sularıyla ıslatıyor.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Daha fazla geri gitmesini engellemek için kıcını tuttuğumda, omzunun üzerinden bana bakmak için başını çeviriyor, gözlerindeki kızgınlık beni hançerliyor.

"Sienna, prezervatif kullanmadım." Sesimdeki panik havasını ben bile duyabiliyorum. "Ben temizim. Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Sanki onu benimle bir çocuk sahibi olmaya bağlamak istiyorum.

"Evet sorun değil Kel, ben de temizim. Sadece durma," diye homurdanıyor. Vücudum rahatlayarak sarkıyor. Şükürler olsun.

Sonunda sikimin geri kalanını soktum ve adımı haykırdı. Kıcına tutunarak, parmak eklemlerim beyaza dönerken içeri ve dışarı çarpıyorum. Kahretsin, bu iz bırakabilir. Ama gittiğinde onun göreceği izler bırakma düşüncesi beni sahiplenmeye ve onu çiğ çiğ sikmeye itiyor.

Bu şekilde uzun süre dayanamayacağım, amcığı sahip olduğum her şey için beni alıyor. Bacakları titremeye başlıyor, ben de onu hızla kıcının üzerine çeviriyorum. Bana sırtırken gözleri arzu dolu ve bu gülümseme beni delip geçiyor, kara kalbime doğru.

Tezgâhın üzerinde kendini tutmak için kollarını kullanırken onu tekrar sikimin üzerine çekiyorum, yukarı ve aşağı zıplıyor, göğüsleri harekete uyuyor, sadece dokunulmak için yalvarıyor.

Karşı koyamayarak başımı eğiyorum, pembe tomurcuklardan birini ağzıma alıyorum ve emiyorum, hala içeri ve dışarı itiyorum. Bacakları etrafımda titremeye başladı.

Başını kaldırıp kapüşonlu bakışlarını bana çeviriyor. "Keller, çok yaklaştım."

"Ben söyleyene kadar gelemesiniz Prenses."

Dişlerimi sıkarak tempoyu yükseltiyorum. Vücutlarımız birbirine çarpıyor, boncuk boncuk ter alnından aşağıya doğru kayıyor.

"Keller, yapamam."

"Evet. Sen. Yapabilirsin." İtişler arasında homurdanıyorum.

Kaşlarını çatıyor, konsantrasyonu yüz hatlarına kazınmış bir halde başını arkaya atıyor. Eğilip boğazını kavırıyorum. "Aferin kızıma," diye fısıldıyorum lezzetli boynuna, nabızı avucuma çarparken. Elimini biraz daha sıkıyorum, bu da onu daha çok tahrik ediyor. Önümdeki manzara karşısında inliyorum. Vücudumdaki tüm kaslar gerilmiş bir halde kendi boşalmamın eşiğindeyim. Başını kendime doğru çekiyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum.

"Artık gelebilirsin, Muhteşem."

Başını arkaya eğerek orgazmın tadını çıkarıyor, tüm vücudu titriyor ve beni doğrudan uçurumun kenarına gönderiyor. Ona katılıyorum, zevk içimden geçerken başımı arkaya eğiyorum. Tohumumu içine akıtırken duvarları sikime karşı titreşiyor.

"Fuucck!" Sesim vahşice çıkıyor. Çığlıkları kulaklarımda kan gümbürtüsünün üzerinde çınlıyor.

Terli alnımı onunkine yaklaştırdığımda nefes alış verişlerimiz ağır ama senkronize ve orada kalıyoruz, sikim hala içinde seğiriyor.

Başparmağımı kızarmış yanağında gezdirirken bana tatlı bir gülümseme veriyor. Saçları dağılmış ve makyajı akmaya başlamıştı ama yine de mükemmel görünüyordu.

"Tanrım Keller, bu başka bir şeydi. Bacaklarımı bile hissedemiyorum."

Göğsümde dönüp duran duygulara dalmak istemiyorum. Ama onu böyle açıkta ve yeni sikilmiş görmek içimde tanımadığım duygular uyandırıyor. Onun eve gitmesini istemiyorum. Bunun, sikimi onun mükemmel amına soktuğum son sefer olmasını istemiyorum.

Tam olarak korktuğum şey oluyor. Onu arzuluyorum, müptelasıyım. Hat ve platin.

Kahretsin. Bu planımın bir parçası değildi.

"Bir sır bilmek ister misin?" diye soruyor, başını boynumun kıvrımına yaslayarak.

"Devam et."

"Beni aynı gün içinde iki kez boşaltan ilk erkek resmen sensin."

Gurur göğsümü dolduruyor. Umursamamam gerekirdi, ama bunu bilmek, içine dalmak ve hangi sayıya ulaşabileceğimizi görmek istememe neden oldu. Aynı zamanda, bir parçam benden önce başka bir erkeğin onu deneyimlemesine kızıyor.

"Bu gece içinde kaç tane kaldığını düşünüyorsun bebeğim?" Yüksek bir sayı olmasını umarak ve dua ederek alay ediyorum. Dindar bir adam değilim ama dizlerimin üzerine çöküp bunun için dua edişimi izleyin.

Bir kadını bir gecede birden fazla kez becermekle hiç ilgilendim mi? Pek değil. Sienna farklı. Onunla ilgilenmek için her şeyi tüketen bir ihtiyacım var. Korunması gereken ben olduğumda onu korumak istiyorum.

İç çekişini izliyorum, sanırım gerçekten hissediyorum.

"Keller, bunun gerçekten mümkün olduğunu sanmıyorum. Sanırım vücudum kırıldı. Hiç yapamadım."

Eğer duyduysam, bu bir meydan okumadır.

"Bebeğim, çünkü sen hiç gerçek bir erkekle birlikte olmadın."

Bununla birlikte, onu tezgahdan kaldırdım ve koridordan yatak odama doğru yürüdüm.

Daha önce hiçbir kadın bu yatağa girmemişti. Burası benim sığınağım. İnsanların girmesine izin vermem. Yine de o burada, saçları yatağımın üzerine yayılmış, çıılçıplak, sadece beni bekliyor. Ona hızlı bir öpücük veriyorum ve arkamı dönüp tuvalete gidiyorum.

"Hey, nereye gidiyorsun?" diye bağıyor arkamdan. "Göreceksin. Sakın kıpırdama."

Bağımsız bir altın banyom var. Tabandan tavana pencerelerle çevrili odanın en önemli parçası. Tüm çatı katının en sevdiğim bölümü. Küvetin içinde kaslarınızı gevşetirken dünyanın akıp gidişini izlemek gibisi yok. Oda tamamen büyüleyici New York manzarasıyla aydınlanıyor.

Burayı daha önce hiç seksi bir ortam olarak düşünmemiştim. Sienna'yı buraya getirme düşüncesi sikimi diken diken etti.

Ilık suyu açıp dolapları karıştırıyorum. Eminim oraya koyabileceğim onun gibi tatlı kokan bir şeyim vardır. Hindistan cevizi ve vanilya kulağa hastalıklı geliyor. Yine de bir şekilde, onun yumuşak tenine sürüldüğünde cennet gibi bir kombinasyon olacağını hayal ediyorum.

Pırıltılı ay ışığı pencerelerden doğrudan yatağıma yayılmış Sienna'nın üzerine düşüyor. Vücudu parlıyor ve kıvrımları mükemmel bir şekilde vurgulanıyor. Bir elimi saçlarımın arasında gezdirerek nefesimi bırakıyorum. Lanet olsun, başım belada.

Ona her baktığımda kalbim garip bir şekilde yerinden fırlıyor. Kalbimin böyle şeyler yapmaması gerekiyor. Kahretsin, belki de hastayım. Neredeyse ringe çıkmadan önce hissettiklerimin aynısı, saf adrenalin ve heyecan birbirine karışıyor.

Yatağa doğru ilerliyorum. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Dudaklarını dişlerinin arasında yakalayarak bana seksi bir gülümseme verirken yüzündeki eğlence ve arzuyu görebiliyorum. Tek kelime etmeden ona doğru eğiliyorum ve onu kucağıma alıyorum - benim için tüy kadar hafif - ve banyoya geri dönüyoruz. Gördüğü manzara karşısında nefesi kesiliyor. Anlıyorum, bu manzaradan asla bıkmam.

"Keller, bu çok güzel," diyor gülümseyerek, gözleri artık neredeyse baloncuklarla dolup taşan banyoya dikilmiş.

Onu nazikçe banyoya daldırıyorum ve su onu çevrelediğinde küçük bir inilti çıkarıyor. Baloncuklar ipeksi teninde dans ediyor. Hayatımın sonuna kadar beynime kazıyacağım bir manzara. Başını yana yaslamış, saçları küvetin kenarına dökülmüş, parmak uçlarıyla suyu çalkalarken bana mırıldanıyor.

"İçeri geliyor musun?"

Çömelerek başımı onunkiyle aynı seviyeye getiriyorum. Gözlerini açıyor, o delici maviler içime hançer gibi saplanıyor, yüzümü incelerken nefesimi çalıyor. Konuşamayacak kadar şaşkın, duygular havada uçuşuyor, en iyi bildiğim şeyi yapıyorum ve eğilip dudaklarımı onunkilere yaklaştırıyorum, ellerimi yumuşak saçlarında gezdiriyorum. Manikürlü parmakları göğsümden aşağı, karın kaslarıma iniyor ve tekrar yukarı çıkıyor. Eğer bu şimdiye kadar hissettiğim en erotik duygu değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Sikim zonkluyor ve daha fazla bekleyemeyerek banyoya atlıyorum. Ben atlarken su kenarlardan taşıyor. Bırakın bir başkasıyla birlikte olmayı, tek başıma banyoya bile zor sığıyorum. Parmaklarımı onunkilere geçirerek onu kendime doğru çekiyorum, böylece gelip kucağıma oturabiliyor.

Amı kucağımla birleşir birleşmez hafifçe kalkıyor, başını girişine yerleştiriyor, gözlerinde ateş yanıyor.

"Siktir, bebeğim," diye inliyorum, başını kendime doğru çekiyorum, sikim içine kayarken dudaklarını arıyorum. Bu kadınla olabildiğince çok temas kurmaya ihtiyacım var; sadece onu becermek bile yeterli değil.

Daha fazlasını istiyorum. Hepsini istiyorum.

Sikime gömülüyor ve işte bu kadar, sahip olduğum küçük kendine hakim olma ipliği pencereden uçup gidiyor.

"Sür beni, Prenses. Benden ne istiyorsan al," diye bağırdım.

Kalçaları ileri geri sallanıyor ve içimde ateş dans ediyor. Kıçını olabildiğince sıkı kavıyorum, kendimi merkeze almam gerekiyor. Meme uçları benimle alay ediyor, bana sürtünürken göğüsleri aşağı yukarı zıplıyor, gözleri benimkileri yakıyor.

Su banyodan dışarı fişkırıyor, tenimize çarpıyor. Odayı sadece ay ışığı ve ufuk çizgisinden gelen parıltılı lekeler aydınlatıyor.

Serbest bırakılmamı kovalarken hızımı devralıyorum, kıçındaki tutuşumu ona vurmak için kullanıyorum. Vahşi bir öpücük için benimkini talep etmeden önce bana seksi bir gülümseme verirken elleri yanaklarımı tutuyor. Ben bir iniltiyi tutmaya çalışırken dili ağzımı keşfediyor. Kendimi kaybediyorum. Birlikte durdurulamayız.

Yakılan bir kibrit gibi, aramızda bir ateş yanıyor.

Orgazm agresif bir şekilde içimi parçalıyor. "Şimdi bebeğim," diye inliyorum.

Bu onu uçurumun kenarına getirdi. Benim mükemmel tanrıçam, benimle birlikte geliyor, üstümde kıvranıyor, gecenin üçüncü orgazmını yaşıyor.

Mükemmel.

Mükemmel bir şey, benim değil. Ne kadar istesem de.

Üç tur daha attıktan sonra iyice tükenmiştik. Sienna'nın bu gece evine dönmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu. Şimdi cenin pozisyonunda kıvrılmış, düzgünce yanıma sokulmuş ve kolumun üzerine uzanmış durumda. Düzgün nefes alıp vermesi derin bir uykuda olduğunu gösteriyor.

Bir ilk daha, lanet bir yatıya kalma.

Yanımda yatması, tatlı şeftali kokusunun burnuma dolması ani bir sakinlik getiriyor. Genellikle en fazla birkaç saat uyurum. Beynim genellikle bir kaos kasırgasıdır, gevezelik o kadar yüksektir ki onu kapatamam. Bu gece, beynim sessiz.

Hatta o kadar sessiz ki, diğer odada sürekli çalan bir telefonun sesini duyabiliyorum. Benimkinin sesi hep açık. Luca'nın ısrarlı aramalarından birini kaçıraramam. Sienna'nın olmalı. Arkadaşlarından birinin onu kontrol ettiğine şüphe yok. Sienna bana sarışın arkadaşı Maddie'nin gideceğini bilmesine izin vermeyecek biri gibi gelmiyor.

Vızıltı ilgimi çekince kolumu uyuyan tanrıçanın başının altından yavaşça kaydırıp yataktan kalkıyorum ve salona doğru ilerliyorum. Şu lanet telefonu susturmaya her şeyden çok ihtiyacım var; başımı ağrıtıyor.

Telefonu tezgahın üzerinde yanıyor, ekranda bilinmeyen bir arayan yanıp sönüyor. Ocaktaki saati kontrol ediyorum-

Saat 2'de. Bu *saatte kim onu bilinmeyen bir yerden arar ki?*

Tanrı'ya şükür vızıltı kesildi. Ana ekranında bir sürü mesaj görüntüleniyor.

Metinleri gözden geçiriyorum.

BİLİNMIYOR

Lanet telefonuna cevap ver seni fahişe.

BİLİNMIYOR

Sana üzgün olduğumu söyledim, cevap ver yoksa pişman olursun.

BİLİNMIYOR

Kendini pazarladığın yeni adam seni zavallı bir sürtük gibi kaldırmadığında bu kadar sert olmayacaksın.

BİLİNMIYOR

Eminim sıkıcı seksten zevk alıyordur.

BİLİNMIYOR

SLUT

Kaydırdıkça kanım daha da kaynıyor. Telefona sarılıyorum, onu bin parçaya bölmek için kendimi zor tutuyorum.

Telefon elimde titriyor. Sırıtiyorum. İlk çalışta cevap veriyorum.

"Bana karşı koyamayacağını biliyorum Sienna. Dalga geçmeyi bırak ve kendine gel."

Boğazımı temizliyorum. "Jamie, anlıyorum." Sessizlik.

Ağır nefes alıp vermesi tek tepkisi.

"Jamie, beni çok dikkatli dinleyeceksin. Sienna'yla bir daha irtibata geçersen seni yakalar ve her bir parmağını keserim, böylece bir daha telefon kullanamazsın. Üç uyarı yeterli. Kiminle uğraştığının farkında değilsin."

Birkaç saniye geçti.

"Bak, dostum."

"Ben senin lanet olası eşin değilim," diye homurdanarak sözünü kestim.

"Her neyse, bak. Sienna'yı tanı mıyorsun. Bizim evlenmemiz gerekiyordu. Onu geri istiyorum ve ait olduğu yere dönene kadar durmayacağım. Senden korkmuyorum. Eğer kendi isteğiyle gelmezse, onu alırım. "

"Benim olanla uğraşma Jamie. Onu korumak için dünyayı yakarım. Hiçbir fikrin yok. Onu bir daha tehdit edersen, seni kendim avlarım." Tükürdüm, kan kulaklarımda çınılıyordu.

Gerçekten hiçbir fikri yok.

Jamie'nin sonunu getirmek, uzun listeye bir yenisini daha eklemek olurdu. "Evet, göreceğiz," diye düşünüyor telefonu kapatırken.

Telefonu tezgâha vurduğumda hiçbir şeyin kırılmamasına şaşırıyorum.

Arkamı bile dönmeden onun varlığını hissediyorum. Mutfağın girişine yaslanmış, Kings Gym antrenman üstlerimden birini giyiyordu.

Üzerinden bir elbise gibi sarkan, yeni sikilmiş saçlar ve parlayan bir cilt.

Hevesli gözleri beni değerlendiriyor.

"O da neydi öyle?" diyor, esnemesini bastırarak.

Yavaşça bana doğru ilerliyor. Hissettiğim kadar canı göründüğümü hayal ediyorum. Yine de bana doğru geliyor ve narin kollarını devasa bedenime doluyor.

"Bebeğim, bak. Seni korkutmak istemem ama eski kocanla ilgili bir şeyler yapılmalı. Seni ona geri dönmeye zorlamakla tehdit ediyordu. Bir terslik var. Çaresizliğinin ardında daha fazlası olduğunu hissetmeye başladım. Tehditlerim bile onu korkutmuyor gibi görünüyor." Ses tonumu sakın tutmaya çalışarak açıklıyorum, oysa içimin derinliklerinde canavarı serbest bırakıp kafasını omuzlarından ayırmak istiyorum.

Sienna göğsüme doğru geriliyor ve yüzünü benden saklamaya çalışıyor. Bu içimdeki ateşi daha da alevlendiriyor.

"Bana neler olduğunu anlat, bebeğim." Saçlarını nazikçe okşarken içimde yanan öfkeyi maskeliyorum ve bana açılmasını istiyorum.

Göğsüme doğru iç çekti.

"Sorun yok, sadece konuş benimle."

"Benim için endişelenme, Keller. Görünüşe bakılırsa senin zaten çok işin var. Tek gecelik bir ilişki için savaş vermene gerek yok."

Verdiği yanıt karşısında, bir gece için anlaştığımız hatırlatma karşısında çenem titriyor.

Ne boktan bir fikirdi.

Gergin çeneme yumuşak öpücükler kondurmaya başladı, belli ki konuşmadan kaçmaya çalışıyordu.

"Hayır, ikimiz de bunun saçma bir cevap olduğunu biliyoruz. Lütfen, sadece konuş benimle. Bilmem gerek bebeğim."

Bu durumdan kurtulmak için öpmeye çalışmasını engellemek için başımı uzaklaştırdığımda gözleri irileşiyor. Yüzünde acı ifadesi belirliyor, ardından tek bir damla gözyaşı akıyor ve gözleri yere kayıyor.

"Artık beni korkutuyor, Keller. Birkaç hafta önce onu beni aldatırken yakaladım. Kaçtım ve bir daha arkama bakmadım ama o zamandan beri beni takip etmeye başladı. Mesaj atıyor, telefon ediyor, evime yüzlerce çiçek gönderiyor. Öğrendiğim kadarıyla bir uyuşturucu sorunu var, bu da kişilik bölünmesini açıklayabilir. Bana fiziksel olarak zarar vereceğini hiç düşünmemiştim ama bakın ne kadar yanılmışım."

Kelimeleri söylerken hıçkıra hıçkıra ağlıyor, elleriyle kollarında hâlâ görünen soluk izleri tutarak onları zorla çıkarmayı başarıyor.

Bu hatırlatma bende onu yavaşça ve acı çektirerek öldürme isteği uyandırıyor.

Uzanıp başının iki yanını tutarak bana bakmasını sağlıyorum. Yani, gerçekten bana bakmasını.

"Sienna, yemin ederim sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Biraz araştırma yapmama izin ver. Yardımcı olabilecek bazı bağlantılarım var diyelim."

Elime doğru iç çekiyor.

"Bilmiyorum, Keller. Buna alışık değilim. Başı dertte bir genç kız olmak istemiyorum. Hayatım boyunca kendi başımın çaresine bakmayı başardım."

"Anlıyorum Prenses, ama artık buradayım. Seninle ilgilenebilirim. Seninle ilgilenmek *istiyorum*. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek, yemin ederim." Eğilerek gözyaşını yalıyorum, tuzlu sıvı dilimi yakıyor.

"Bebeğim, yaşamak için savaşıyorum." Bilmesi gereken tek şey bu; maskenin ardında saklanan gerçek karanlığa tanık olmasına gerek yok. "Jamie'yi ayırmak bana bir sorun yaratmayacak. Söz veriyorum."

Aslında, ona işkence ederken gözlerindeki korku dansını izlemekten büyük zevk alacağım. *Sabırsızlanıyorum*.

İçimden bir ses, uyuşturucu sorunu olsun ya da olmasın, harekete geçmeden önce değerlendirme yapmam gerektiğini söylüyor. Bir şirket avukatının bir kadın için bu kadar dengesiz davranması alışılmadık bir durum. Aletini başkasına sokarken açıkça umursamadığı bir kadın. Siktiğimin salağı.

Sienna'nın elini tutarak onu koridorun sonundaki yatağa çekiyorum ve yorganın onun tarafını kaldırarak yatağa girmesini sağlıyorum. Yan tarafımı okşayarak beni davet ediyor. Ona bakıp kıkırdıyorum. Bu kadın bambaşka bir şey. O buraya ait. Yatakta yanına oturuyorum, sırtını bana dönüyor ve bana doğru itiyor, kıcı hemen dikkat çeken sikime sürtünüyor.

Harika, şimdi yatağa sertleşmiş bir şekilde gidiyorum.

Nefes alışının düzleşmeye başladığını hissederek boynundaki açıkta kalan tene hafif bir öpücük konduruyorum. "İyi geceler bebeğim," diye fısıldıyorum. Ve hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez, bu gece savaştığım şeytanım olmadığı için rahat bir uykuya dalıyorum.

BÖLÜM 12

SIENNA

T Doğal ışık tenimi yakıyor, bu da bana hızla karartılmış yatak odamda olmadığımı hatırlatıyor. Hayır, 86 kat yukarıdayım ve devasa, seksi bir boxer vücuduma sarılmış, yumuşak bir şekilde nefes alıyor

Boyu

n.

Vay anasını, gezegendeki en ateşli adamla seks yaptığımı eminim. Sadece bu da değil, en kirli ağızla ve bana zevk vermek için dünyayı sarsan bir arzuyla geliyor.

Her biri bir öncekinden daha yoğun olmak üzere arka arkaya bu kadar çok kez orgazm olmanın mümkün olduğunu bilmiyordum. Ama Keller ne yaptığını biliyor. Boksörler on iki raunt boyunca nasıl dövüşeceklerini bilirler, bu kesin. Sanki benim kirli kitap erkek arkadaşlarımdan yola çıkılarak yaratılmış ve şekillendirilmiş, bana mükemmel bir şekilde uyması için yapılmış gibi.

Güneş ışığı kapalı göz kapaklarımdan içeri giriyor. Bir vampir gibi buna dayanamıyorum. Panjurların otomatik olarak açıldığını teyit etmek için dikkatlice bakıyorum. Bu onun rutini mi? Sonra bu adamı daha önce hiç gün ışığında görmediğimi fark ediyorum, bu yüzden iyice bakmak için yavaşça ona doğru dönüyorum.

Bu zamanı kendi avantajıma kullanıp onun uyuyan halini inceliyorum. Onun tarafından büyülendim. Jilet gibi keskin çene çizgisi, boynundan seksi çenesine kadar uzanan koyu renkli kanat dövmesi. Genelde boyun dövmelelerinden hoşlanmam, ama lanet olsun, onunki çok seksi görünüyor. Gözleri kapalıyken daha az ürkütücü, gözlerinin siyahlığı bazen çok delici oluyor. Uykusunda huzurlu ve tatlı görünüyor. Bakışlarımı indirdiğimde vücudu beni büyülüyor. Her kası belirgin. Bu kadar mükemmel bir vücuda sahip olmak için saatlerce kan, ter ve gözyaşı d ö k t ü ğ ü n ü hayal bile edemiyorum. Dinlenirken bile,

Kollarındaki o seksi damarlar çıkıntı yapıyor ve omuzları çok belirgin. O gerçekten bir başyapıt.

Boks ringinin içindeki alana sahip olduğunu ve hükmettiğini düşünmek bile bacaklarımı sıkımda neden oluyor. Eminim inanılmaz bir güçtür. Herhangi bir rakip onunla yüz yüze geldiğinde altına sıçmak zorunda kalır. Onun tek bir sinsi bakışı bile yetişkin bir adamın kaçmasına yeter.

Dayanamayıp parmaklarımı göğsünü kaplayan mürekkep yığınları boyunca gezdirmeye başlıyorum. Kalbinin üstünden görünen küçük bir zeytin karesi dışında daha fazlası için neredeyse hiç yer kalmamıştı.

Dövmeleri de kendisi gibi karanlık ve güçlü. Bir açıklama yapıyorlar. Arayışıma devam ederek, elimi aşağıya indiriyorum, onun, İsa'nın, 8-pack'indeki her bir karın kasını izliyorum, sonunda boxer'ının hemen üzerindeki o ünlü V'ye yerleşiyorum.

Şortunun kenarına doğru ilerlerken kalp atışlarının hızlandığını hissedebiliyorum. Boynunun kıvrımından yukarı bakarsam, bakışlarının içime işlediğini göreceğimi biliyorum. Artık uyanık olduğunu biliyorum.

"Günaydın güzelim," diye mırıldanıyor uyku sersemliğiyle. "Günaydın" diye karşılık veriyorum.

Kontrolü ele geçirmesine fırsat vermeden aşağıya bakıyorum ve elimi kocaman sikinin etrafına sarıyorum. Benim elim ona kıyasla çok küçük.

Hâlâ bakışlarından kaçınarak shaftını aşağı yukarı okşuyorum. Bu bana düşük bir inilti kazandırıyor, bu da bana sadece devam etmem için güven veriyor. Kendimi yukarı iterek, göğsü boyunca öpücükler bırakıyorum, her biriyle yavaşça alçalarak sikiyle yüz yüze geliyorum.

Şimdi yukarı bakıyorum, bakışlarım onunkilerle buluşuyor. Arzu gözlerini yakıyor, neredeyse simsiyah yapıyor. Bana sanki gezegendeki en güzel kadınmışım gibi bakıyor. Devam etmem için başıyla onay verdiğinde yüz hatları yumuşuyor. Başımı eğerek sikinin ucunu ağzıma alıyorum. Dün geceki tutkunun kalıntılarını tadabiliyorum.

"Beni daha derine götür, bebeğim."

Dediğini yapıyorum ve boğazımın arkasına kadar alabildiğim kadarını alıyorum. Ağzım dolu ve o beni sikerken gözlerimde yaşlar birikmeye başlıyor. Ve Tanrım, eğer bu en ateşli şey değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Zar zor nefes alabiliyorum ve o hiç vazgeçmiyor. Ellerini saçlarımın arasından geçirerek beni daha da aşağı itiyor, ağzımı tamamen parçalıyor, alabileceği her şeyi alıyor.

Ve bunu bu adama isteyerek vereceğim.

Hızını yavaşlatarak, bu fırsatı şaftını yukarı ve aşağı yalamak için kullanıyorum. Nefes alış veriş gittikçe ağırlaşırken, taşaklarını avuçladıkça titrediğini hissediyorum.

"Sienna'yı sikeyim, sen çok iyi bir kızsın, sikimin çoğunu ağzına alıyorsun. Seni açgözlü, açgözlü kız."

Oh, işte burada. Aferin *kızıma*. Sırılsıklam oldum. Bacaklarımı birbirine bastırarak, artan basıncı tutmaya çalışıyorum. Beni saçlarımdan tutup kendine doğru çekerken acı kafatasımı delip geçiyor. Aç gözleri gözlerimi yakıyor.

"Eğer bir yere boşalacaksam, o tatlı amcığının içine boşalırım."

Sikini yumrukluyor ve yarığımın uzunluğunda aşağı yukarı kaydırıyor, uyarılmamı yalıyor. Sert bir hamleyle içime giriyor ve bunu yaparken alçak bir inilti çıkarıyor. Sırtımı kamburlaştırarak yavaşça ona biniyorum, yükselebildiğim kadar yükseliyor ve her nabızda basınç artarak geri çarpıyorum. Sıkı ellerini boğazıma doluyor ve ben de onun kavrayışına doğru eğiliyorum.

İster nefes alamama korkusu olsun, ister orgazmın kaynaması, kendimi kaybediyorum.

Boynumdaki kavrayışını hafifçe sıkılaştırıyor. İz bırakacağından emin ama nefes almam için yeterli ve o kadar sıkı ki ben hızımı artırırken beni dik tutuyor. Diğer kolunu aramızda kaydırarak aşağı uzanıyor ve klitorisimi çimdikleyerek tüm vücuduma şok dalgaları gönderiyor. Duvarlarımın sıkılaştığını hissetmeye başladım.

"Ben söyleyene kadar gelmeyin, Tanrıça."

Buna karşılık gözlerimi sıkarak kapatıyorum, kendimi tutacak kadar konsantre olabilmenin bir yolunu arıyorum. Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum ama deniyorum.

Beni itiş kakışla karşılıyor. O kadar yakınım ki, tüm vücudum titriyor. Keller'ın derin sesinden gelen küfürleri duyuyorum, nefesi hızlanıyor. Boynumu bırakarak öne doğru düşüyorum ve onun üzerine yığılıyorum. Yüzümü kavıyor ve ağzını yüzüme çarparak alt dudağımı ısırıyor.

"Şimdi gel Tanrıçam," diye mırıldanıyor.

Kendi orgazmı da onu parçalıyor. O anda tüm dünyam patlıyor, bedenim yanıyor ve en sarsıcı orgazm içimde parçalanıyor.

"Siktir!" diye kükrüyor, içime dökülüyor, hâlâ çeneme öpücükler konduruyor.

Birkaç dakika orada yattık, ikimiz de ağır nefes alıyorduk, terli bedenlerimiz iç içe geçmişti. Kendini içimden çıkarmadı. Hissedebiliyorum.

nabız gibi atıyor. Tembelce alnımdaki bir saç telini siliyor, oraya yumuşak bir öpücük konduruyor ve bana seksi bir sırıtış atıyor.

"İnanılmazsın Sienna."

Bu yoruma nasıl cevap vereceğimi bilemeden, yanaklarım kızararak yüzümü boynuna gömüyorum.

"Bebeğim, bana bak," diye fısıldıyor.

Bu kadar vahşilikten sonra onun kibarlığı beni şaşırtıyor. Seksten sonra hiç böyle davranılmamıştı. Özellikle de Jamie ile. Tek kelime etmeden temizlik yapmak için odadan çıkıyor, sonunda iyi geceler demek için geri dönüyor ve diğer tarafa doğru yuvarlanıyordu. Yavaşça yüzümü ona döndüm. Gözleri hala arzuyla yanıyor ama aynı zamanda, şimdi, çenemi nazikçe kavrarken huşu duyuyor.

"Bu hayatımın en seksi deneyimiydi. Sakın benden utanmaya kalkma. Şu ana kadar senden aldığım her tat beni uçurdu. Söylediklerimde ciddiym Sienna. Sen hesaba katılması gereken bir güçsün. İnanılmazsın."

Sesi içtenlikle dolu. Ona küçük bir baş selamı veriyorum. Bu noktada formüle edebildiğim tek şey bu. Nezaketi ve güvencesi beni şaşırtıyor. Bu sabah ayrılıp bir daha arkama bakmama, bunu bir daha asla hissetmeme düşüncesi bedenimde bir boşluk oluşturuyor. Başka bir adam bununla nasıl kıyaslanabilir ki? Bu gezegende geçirdiğim 25 yıl boyunca, bir kez olsun başka bir erkekle böylesine her şeyi tüketen bir bağ hissetmemiştim. Güçlü kolları beni kendine çekerken yanına sokulup iç geçiriyorum. Tavana bakarken beyninin tık taklarını hissedebiliyorum. İkimiz de sessiziz. Odayı dolduran tek gürültü nefes alış verişlerimiz.

Keller duşa girdiğinde, yara bandını çıkarma zamanının geldiğine karar verdim. Vedalarla ya da boş vaatlerle uğraşamam. Kalmamı isterse hayır diyemeyeceğimi biliyorum. Bu adamı reddedebileceğimi hiç sanmıyorum. Yerden sessizce giysilerimi topluyorum, parmak uçlarımda odadan çıkıp ön kapıya doğru ilerliyorum. Özel asansör benimle alay ediyor. *O olmadan oraya giremeyeceğimi biliyorum.* Kardiyo yapabilirim. 86 kat nedir ki? Üzüntümü dağıtacak bir şeye ihtiyacım var.

Görev sırasında baldırlarım yanıyor. Açıkta kalan tenime çarpan buz gibi esinti, nihayet gökdelenden çıkmayı başarırken nefesimi kesiyor. Ceketlerinden birini almalıydım.

Sanırım gerçekliğe dönme zamanı.

Ben eve girerken Maddie odasından, "Bakın sonunda kim eve gelmiş," diye bağıyor.

Lanet olsun. Keller'a o kadar dalmıştım ki çocuklara veda bile edemedim. Kendimi derse hazırlayarak, kaşlarımı çatmasını bekleyerek yatak odasının kapısını yavaşça açtım. Hâlâ yatağında yatarken bana gülümsemesi beni şaşırttı. Her zamanki sarı bukleleri başının üstünde dağınık bir topuzla toplanmıştı.

"İyi bir gece geçirdin mi?" Ona şüpheyile bakarak sordum.

"Olabilir de olmayabilir de. Oradaki VIP alanı inanılmaz!"

Kulaktan kulağa sırtıyor. *Phew, en azından kızgın değil*

Ben.

"Bütün gece sınırsız şampanya, Sienna. İşler. Artı, Keller'ın Arkadaşım gecenin göz alıcı malzemesini sağlamak için oradaydı." Yüzüne bir kızarıklık yayılır.

"Ooooooh, ondan hoşlanıyor musun?" Hafızalı sünger yatağına gömülerek alay ediyorum.

"Aman Tanrım Sienna. Muhteşem biri, uzun boylu, yırtık pırtık, sarı saçları var. Ve en büyüleyici mavi gözler."

Sesinde kesinlikle şehvet var.

"Peki, o zaman neden burada yatakta tek başınasın Maddie?" Maddie bu kadar rüya gibiyse, peri masalı fantezisi kriterlerini yerine getirmiyor muydu?

"O tam bir playboy ve yuva kurmaya hiç hazır değil. Onunla en fazla huysuz bir merhabayla konuşabildim. Sunuculardan biri ilgi göstermediği sürece sürekli sinirli görünüyordu. Sadece o zaman gülümsüyordu. Bu yüzden göz alıcı, koca olacak biri değil," diye açıklıyor suratını asarak. "Oh neyse, arayış devam ediyor. Her neyse, bana Bay Olağanüstü Boksör ile geçirdiğin gece hakkında her şeyi anlat. Hiçbir şeyi atlama, dün gece bizi ektiğin için bana borçlusun," diyor kolumu dürterek.

"Şöyle söyleyeyim, beni birçok farklı pozisyonda birçok kez boşalttı," diyorum sırtarak.

"Kapa çeneni. Kapa çeneni. Yaşlı Sienna'nın bunu sadece bir kez yapabileceğini sanıyordum."

Elini ön koluma vuruyor, şen kahkahası kulaklarımı dolduruyor.

"Biliyorum! Görünüşe göre aşağıda hiçbir sorunum yokmuş. Jamie olmalı," diyorum kıkırdarak.

"Peki, onunla tekrar ne zaman görüşeceksin? Çoklu orgazm sana yakışıyor, kızım. Başkasına bu tür beş yıldızlı bir hizmet vererek onun elinden kaçmasına izin veremezsin."

Onun yorumu beni fiziksel olarak hasta hissettiriyor. Keller'ın başka bir kadınla birlikte olduğunu düşünmek içime bıçak gibi saplanan bir acı veriyor. O benim değil. Onun üzerinde hiçbir hakkım yok. Yine de her zaman benden bir parçaya sahip olacak.

Gülümsüyormuş gibi yapmaya çalışarak, ona dün gece hayatlarımıza devam edebilmek için bunu sistemlerimizden çıkarmaya nasıl karar verdiğimizi anlatıyorum.

"Bu, tamamen bilgisiz iki insanın inanılmaz derecede aptalca bir fikri gibi görünüyor. Belli ki çılgın bir bağınız ve destansı bir uyumluluğunuz var. Neden bunun üzerine gitmiyorsunuz? Gerçek mutluluk şansının elinizden kaçmasına izin veremezsiniz."

Tanrım, sanki okulda azar işitiyormuşum gibi hissediyorum.

Bu beni hemen ayağa kaldırdı. "Peri masalı aramıyorum, Maddie. Dün gece mükemmeldi. Neden mahvedeyim ki? Başka bir adamın kalbimi çiğnemesine ve kendime olan saygımı mahvetmesine izin vermeyeceğim. Yani sadece bir gece olabiliriz. Tanrım, sadece adını araştır. Her makalede farklı bir kadının kolundan kayıp bir köpek yavrusu gibi sarktığını göreceksiniz. Adam tek kadınlı bir adam değil. Görünüşe göre Nana, tek orgazm Sienna, kalmak zorunda." Kelime patlamamdan sonra nefesimi geri almaya çalışıyorum.

Haklıyım. Haklı olduğumu biliyorum. Olmak zorundayım.

Bu sözleri yüksek sesle söylerken bile, bunun Keller'ı son görüşüm olduğuna gerçekten inanmıyorum. O acımasız bir savaşçı. Beni istiyorsa, bunun için çalışması gerekecek.

"Tamam, nasıl istersen," diye gülüyor ve gözlerini deviriyor.

"Tamam. Gidip duş almalıyım ve biraz kestirmeliyim. Çok yorgunum." Bununla birlikte Maddie'nin yatağından bir gümbürtüyle yere kayıyorum.

"Eminim öylesindir," diye sesleniyor arkamdan.

Sıcak suyu açarak dünkü kıyafetlerimi çıkardım ve içeri girdim. Sert damlacıklar üzerime çarpıyor, sıcaklık o kadar yüksek ki neredeyse anında kıpkırmızı oluyorum. Duş jeline uzanarak ellerimi köpürtüyorum ve vücudumda yukarı doğru ilerliyorum. Keller'ın bıraktığı izlerin kalıntıları cildimi sanat eseri gibi süslüyor ve ben de üzerlerinde geziniyorum. Parmak izleri artık tenime işlemiş, beni sahipleniyor.

Ne yaptığını biliyordu ve bana bedenim, ruhum ve düşüncelerim üzerinde sahip olduğu gücü hatırlatıyordu. Göğüslerime baktığımda, üzerlerine dağılmış kızgın görünümlü ısırık izleri karşısında gözlerim dehşetle açılıyor. Acının ve zevkin anısı beynimde dans ediyor.

Acaba o da benim gibi dün gecenin etkisinde mi?

Duştan çıkıyorum ve bir havlu alıp vücuduma sıkıca sarıyorum. Aynada

kendimi izliyorum. Maddie haklıydı; yeni sikilmiş gibi görünüyorum.

Daha da ötesi, yansımana bakıyorum, o taze izler kıpkırmızı parlıyor. Utanmıyorum ya da kendimden utanmıyorum. Hayır. Seksi görünüyorum. Çok uzun zamandır ilk defa kendimi arzulanır hissediyorum.

Saçlarımı kuruttuktan ve yüzümü tüm cilt bakım koleksiyonumla köpürttüktan sonra cildim adeta parlıyor. Biraz C vitamini serumunun çözemeyeceği hiçbir şey yok.

Sonunda yatağa uzandım, başımı yastığa koydum ve komodinin üzerinden telefonumu aldım. Birkaç saat önce eve geldiğimden beri kontrol etmemiştim.

Jamie'den başka mesaj yok. Belki de sonunda ipucunu almıştır. Teşekkürler, Keller.

Grayson'dan bir mesaj geliyor ve dudaklarımdan bir gülümseme geçiyor.

GRAYSON

Merhaba güzel bayan, sadece yarın için her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için kontrol ediyorum. Onlar için ünlü birini bile a y a r l a d ı m . Eğer sorun olmazsa seansa yardım etmeyi kabul etti. Yakında konuşuruz. Grayson x x

Grayson Ward, Midtown'daki King's Gym'in ortak sahibi ve yıldızların boks antrenörü. Sadece birkaç kez telefonda konuşmuştuk. Kadınlarla kesinlikle iyi anlaşıyor. Karşı cinsle yaptığı her konuşmada flört etmek gerekli gibi görünüyor. Aldırdığımdan değil, kalın sesine bakılırsa fena biri olmayacağı kesin.

Elimden geldiğince profesyonel tutarak cevabımı hızlıca geri alıyorum.

BEN

Selam Grayson. Evet, yarın için her şey hazır. Bu konudaki yardımlarınız için çok teşekkür ederiz. Gerçekten minnettarız. Çocuklar ünlü bir boksörle tanışmaya bayılacaklar! Görüşmek üzere.
yarın. x

Hemen cevap veriyor:

GRAYSON

Harika, yarın görüşürüz *göz kırpan surat*
x

Kıkırdıyorum. Adam kendine engel olamıyor. Bahse girerim tüm mesaj zinciri o göz kırpan suratlar, ha- ve diğerleriyle doludur.

Grayson ile birkaç hafta önce konuşmaya başladım. Her ay birkaç hafta sonu yerel bir hayır kurumunda gönüllü olarak çalışıyorum - Young Minds. Düşük gelirli ailelerin çocuklarına başka bir şekilde karşılaşamayacakları eğitim araçları sağlamaya adanmış bir hayır kurumu. Çocukların bazıları, çocuk kulüpleri gibi lüksleri karşılayamayan veya çocukları için hobilere para ödeyemeyen, sadece kıt kanaat geçinen sevgi dolu evlerden geliyor. Diğer çocuklar için bu hayır kurumu bir can simidi. Ebeveynleri, tıpkı benim annem gibi, çocuklarıyla ilgilenmek yerine şişeye vurmayı tercih ediyor. Bu benim kalbimi kırıyor. Bu çocukların en küçük bir iyilik karşısında yüzlerinin aydınlandığını görmek, bunun onlar için normal bir şey olmadığını gösteriyor. *Acaba ben de çocukken böyle bir şey yaşasaydım daha mı az berbat olurdum?*

Grayson'ın yardımıyla King's Gym'deki çocuklar için bir boks eğitim günü düzenlenmesine yardımcı oldum. Grayson'ın bahsettiği ünlü boksörle tanıştıklarında akıllarını kaybedecekler. Her hafta sonu farklı bir sporu ya da hobiye denemelerine izin veriyoruz ve eğer severlerse düzenli olarak devam etmelerine yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Bu çocuklarla çalışmak zaten bildiğim bir şeyi daha da pekiştirdi. Tutkumun peşinden gitmeliyim; bu işi yapmanın bir yolunu bulmalı, bir kariyer inşa etmeliyim. İç çekiyorum. Şimdilik bu mümkün değil. Faturaları ödemek zorundayım. En azından hafta sonları bir fark yarattığımı hissediyorum.

Aklım ister istemez Keller'a dönüyor. Tüm bu boks konuşmaları, elimde değil. Tanrım, onu ringde görmek için neler vermezdim. Belki, sadece belki, onun dövüşlerini izlemeye başlamam gerekecek.

Tam uykuya dalmak üzereyken telefonumun ışığı odayı aydınlatıyor. Kapatmak için kapattığımda bilinmeyen bir numara görüyorum. Midemde korku çukurları oluştu.

BİLİNMIYOR

Benden sonsuza dek kaçabileceğini mi sanıyorsun Sienna?
Bana isteyerek dönmen için sana iyi davranmaya çalıştım.
Görünüşe göre bunu zor yoldan yapmalıyız. Benim için hiçbir şeyi kolaylaştırmıyorsun, değil mi?

Çok yakında görüşeceğiz tatlım. J x

Gözlerimi kırptıştırıyorum, kim bilir ne kadar süre telefona bakıyorum. Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Jamie'nin dün telefonda sesinin bu kadar dengesiz çıkması Keller'ı endişelendirmişti. Şimdi de bu mu?

Bu benim tanıdığım Jamie değil. Ondan hiç korkmazdım. O Bay Soğukkanlı ve sakin biriydi. Bay Kurumsal Amerika. Tasarımcı takım elbiseleri her zaman mükemmel bir şekilde dikilir, gömlekleri bembeyaz olurdu. Ofislerimizin karşısındaki kafede ilk tanıştığımızda mükemmel bir beyefendi idi.

Son zamanlarda işler değişmeye başladı. Ne giydiğim ve nereye gittiğim hakkında yorum yapmaya başladı. Tepkilerimi beğenmezse öfkeleniyor ve günlerce bana sessiz davranıyordu. Sonra özür dilemek için bana o iğrenç kırmızı gülleri getiriyor ve beni yemeğe götürüyordu. Kısır bir döngü.

Şu anda bana mesaj atan Jamie bir psikopat gibi davranıyor, belli ki beni aletini pantolonunun içinde tutacak kadar sevmemiş. Telefonumu kenara atıp gözlerimi kapatıyorum, uykuya dalarken zihnim beni Keller'la geçirdiğim o patlayıcı geceye geri götürüyor.

Pencereme vuran yağmur beni uyandırdı. *Kahretsin. Saat kaç oldu?*

Paula ve çocuklarla King's Gym'de sabah 9'da buluşmam gerekiyor, telefonuma uzandığımda saatin çoktan 8:30 olduğunu görüp dehşete kapılıyorum. Yataktan fırlayıp duşa koşuyorum.

Siyah taytımı çekiyorum ve hemen bordo büyük boy bir kazakla eşleştiriyorum. Bir randevuya değil, boks salonuna gidiyorum, bu yüzden sanırım egzersiz kıyafetleri kabul edilebilir. Yatak odamın penceresinden dışarı baktığımda, yağmur hala şiddetle yağıyor. Gökyüzü gri. Evet, bu kesinlikle iyi bir kıyafet seçimi.

Biraz prezentabl görünmek zorundayım. Yataktan yeni kalkmış gibi görünemem. Bu çocukların şu anda ihtiyacı olan rol model bu değil. Bir fırçayı saçlarımdan geçiriyorum ve cildimi aydınlatmak için ince bir tabaka ipeksi fondöten sürüyorum. Bordo dudak parlaticımı çıkarıyorum ve hızlı bir dudak bükmeyle işim bitiyor. On beş dakika içinde evsizden göz alıcı spor salonuna uygun hale geldim.

Spor ayakkabılarımı giyiyorum, üzerime bir mont alıyorum ve kapıdan dışarı fırlıyorum, sağanak yağmurda merdivenlerden aşağı doğru hafif bir koşu yapıyorum. Harika, oraya varana kadar boğulmuş bir sıçan gibi görüneceğim.

Sarı bir taksi çağırıp kapıyı açıyorum ve içine atlıyorum. "Kings Gym, lütfen," diye soruyorum nefes nefese, burnumdan yağmur damlıyor. Geç kalmaya devam edersem, böyle taksilere atlayarak param çabucak tükenecek.

8:50'de tam zamanında orada olmalıyım, Tanrı'ya şükür.

BÖLÜM 13

SIENNA

B taksi spor salonunun önünde durduğunda, vücudumda adrenalın pompalanıyor. Nedenini tam olarak kestiremiyorum. Belki de sabahı erkeklerle çevrili geçirmenin heyecanıdır.

testosteron. Belki de birazcık, burası bana Keller'ı hatırlatıyor.

Kapılara doğru atılıyorum ve bu havadan kurtulmak için olabildiğince hızlı bir şekilde kapılardan geçiyorum. İçeri girdiğimde önce misk kokulu ter ve deri kokusu, sonra da kum torbalarına vurulan yumrukların yankısı beni ele geçiriyor. Güm, güm, güm. Tüylerim diken diken oluyor. Mekan açık plan. Ortada bir boks ringi ve etrafında çeşitli matlar ve kum torbaları var. Uzak köşede, donanımlı bir spor salonu bile var. Omurgamı dikleştirerek, kocaman bir gülümsemeyle, çok heyecanlı çocuklardan oluşan gürültülü gruba doğru ilerliyorum. Önce Paula'yı görüyorum ve ona küçük bir el sallayıp gülümsüyorum.

Uzun beyaz saçları ve parlak kırmızı rujuyla tanışabileceğiniz en tatlı kadın. Yaşının altmışın üzerinde olduğuna inanamazsınız. Her zaman mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş ve manikürlüdür. Umarım ben de onun yaşına geldiğimde onun kadar kusursuz görünebilirim.

"Sienna, hayatım," diyerek beni sımsıkı kucaklıyor ve bunu yaparken sinirlerimi anında gevşetiyor.

"Hey, Paula. Hey, Kiddos," diye heyecanla cevap veriyorum, çocuklar şimdi beni yakalamak için koşturuyorlar.

Şu anda küçük kollarını bacağıma dolamış olan Max, hayata tutunmaya çalışıyor. Favorim olmaması gerektiğini biliyorum ama bu çocuğa karşı büyük bir zaafım var ve sarı saçlarını karıştırıyorum. Altın gibi bir kalbi var ama konuşurken hiçbir filtreden geçmiyor ve beni her zaman güldürüyor. O bir

Zor bir başlangıç olduğu kesin ama ilerleme kaydediyor. Kendine güveni her geçen hafta artıyor.

Eğilerek göz hizasına ulaştım. "İyi misin Bud?" Nazikçe soruyorum. Gözlerimi kaçırıyor, ayaklarını sürüyerek yürüyor.

"Sadece gerginim. Bayan. Paula eğer iyi olursak eğitim almamıza izin verebileceklerini söyledi. Ya kötü olursam Bayan? Ya yapamazsam?"

Oh, onun tatlı kalbini kutsa.

Elimi onun küçük ellerine doluyorum. Sadece yedi yaşında ve omuzlarında dünyanın yükü var.

"Max, beni dinle. Aklına koyduğun her şeyi yapabilirsin. Buradaki çocukların görevi sana yardım etmek, seni yargılamak değil, tamam mı? Sadece git ve eğlen," diye nazik bir tonda cevap veriyorum. Bana mükemmel ve geniş bir sırtıyla bakıyor.

"Tamam," diye cıvıldıyor ve bacağımı bırakıp boks ringinin etrafında toplanan çocuk grubuna doğru koşuyor.

Vücudum anında hareketsiz kalıyor, kan kulaklarıma hücum ediyor. Hayır, bu olamaz.

Vücudumun verdiği tepkiye bakılırsa, onun kim olduğunu çok iyi biliyorum.

Geniş ve kaslı sırtı bana dönük, dövmeleleri terden parlıyor. Attığı her yumrukla oda neredeyse yankılanıyor. Homurtuları beni tam göbeğimden vuruyor. O tam bir güç merkezi. Ondan sızıyor. Her yumruk mükemmel bir soğukkanlılıkla atılıyor, kasları her vuruşta dalgalanıyor. Boyuna ve kaslı yapısına rağmen zarifçe hareket ediyor. Ringin kesinlikle sahibi. *Tabii ki öyle.*

Yumruk yiyen zavallı adam, garip bir şekilde, Keller'ı kızdırmaktan zevk alıyor gibi görünüyor, gelen her yumruğa karşılık gülüyor. Çılgın bir hayvan gibi, kışına tekme yemesine rağmen daha fazlası için geri gelmeye devam ediyor.

"Hepsi bu mu koca adam?" Düşünüyor.

"Siktir git Luca. Senin zayıf kışına iyi davranacağımı biliyorsun.

"Vursana lan bana!" diye bağıyor, sesi tüm salonda yankılanıyor.

Spor salonu.

Luca, onu tanıdım. Birkaç hafta önce ofisinde kabaca sözümüzü kesen adam. Keller'dan dayak yiyor olabilir ama hiç de zayıf değil. Keller kadar güçlü değil ama fit. Belki bir boksör standardında değil. Beni yanlış anlamayın. Çok çekici bir adam ama Keller'ın yanındaki herkes vasatın altında.

Bacaklarımı birbirine kenetliyorum. Tanrım, o çok ateşli, ama yüzüğe hükmetme şekli beni daha da ateşli yapıyor. Tenimde bir kızarıklık oluşuyor. Tanrıya şükür,

Beni fark edemeyecek kadar meşgul. Neredeyse ağzımın suyu akacak.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Büyüleyici biri.

Belli belirsiz isminin bağırıldığını duyuyorum. Ama önemli değil. Keller'ın her hareketini izlemeye o kadar dalmışım ki, büyük bir göğüs görüşümü engelleyene kadar sesin yükseldiğini fark edemiyorum. Önümdeki duvarı tarıyorum. *Tanrım, buradaki herkes dev mi?* Parlak mavi gözler orantısız bir sırtışla benimkileri arıyor,

"Bir şey dikkatini çekti mi?" diye kıkırdıyor.

"Oh, hey" diye kaşlarımı çatıyorum. Bu istenmeyen bir dikkat dağınıklığı.

Elini uzatıyor, tokalaşmak için bir davet. Tek görebildiğim kollarından fişkırان damarlar. Bu beni hep etkiler.

"Grayson- telefonda konuşmuştuk," diye açıklıyor.

Kahretsin, Grayson! Ona küçük bir gülümseme vererek elini tutuyorum ve o da bunu beni dostça kucaklamak için bir davet olarak kabul ediyor. Dürüst olmak gerekirse bir tuğla duvara sarılmak gibi. Hemen elimi bırakıyorum ve geri çekiliyorum. Nedense Keller'ı üzmem istemiyorum. Tabii umurunda olduğunu varsayarsak, ki bundan şüpheliyim.

"Bunu organize etmenize yardımcı olduğunuz için çok teşekkür ederim. Çocuklar akıllarını kaçırdı." Onlara doğru işaret ediyorum, hepsi hala Keller'ın dövüşüne dalmış durumda. Her yumrukta heyecanla çığlık atıyorlar, gerçekten hayrete düşmüş durumdalar. Grayson görüş alanımı takip ediyor.

"Ah, evet, seni etkilemek için büyük silahları getirdim." Öksürüyor. "Hepiniz," diye düzeltiyor göz kırparak.

Bu adam berbat bir flörtçü.

"Büyük silahlar mı?"

Soruyorum.

"Sakın bana Keller 'Katil' Russo'yu duymadığını söyleme?" Ondan gerçek bir şok yayılıyor.

"Yapmalı mıyım?"

Yaptım ama onun düşündüğü sebepten değil.

"O bir Dünya Şampiyonu Ağır Sıklet Boksörü. Gel, seni tanıştırayım. Uyarayım, kesinlikle sosyal becerileri yok. Sohbet etmekten çok insanları yumruklamaya alışkın. Ama iyi niyetlidir. Çoğu zaman."

Bununla birlikte, kolunu omuzlarıma doluyor ve yüzünde kocaman bir sırtışla beni ringe doğru yönlendiriyor.

Kahretsin, bu bir felaket olacak.

Elimden gelen en dostça gülümsemeyi takınıyorum ve bakışlarımı Keller'inkilere yöneltmekten kaçınmaya çalışıyorum. Gömleksiz ve terli bir bakışıyla kendimi yerde bir su birikintisinin içinde bulacağımı biliyorum.

"Kell! Luca! Kesin şunu. Tanışmanız gereken biri var," diye bağırان Grayson onların dikkatini çeker.

Keller ağır ağır nefes alıyor, göğüs kafesi derin derin girip çıkıyor. Luca önce beni fark ediyor. Alt dudağını yalayıp yüzüne damlayan kanı emerken yüzünde bilmiş bir sırıtış beliriyor. Keller gibi Luca'nın da gözlerinin ardında bir karanlık var. Ondan güç yayılıyor. Keller'ın aksine, Luca içimdeki korkuyu seziyor, oysa Keller vücudumun her hücresini ateşliyor.

Başını çeviren Keller'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben ona küçük bir el sallarken gözleri parlıyor. Dikkati hemen Grayson'ın omzumu sıkan eline kayıyor. Gözlerinin ardındaki acının parladığını görebiliyorum ve sonra çenesinin titremesi dışında tüm yüzü hızla duygusuzlaşıyor.

Gözlerimi ondan alamıyorum. Aptalca bir nedenden dolayı, gözlerimin ona onun olduğumu söyleyebileceğini düşünüyorum. Ellerini vücudumda görmek istediğimi, Grayson'ın değil. Faydası yok. Keller bana zar zor bakabiliyor.

Luca iplere dayanmış, şüpheyle Keller'ın tepkisini izliyor ama tek kelime etmiyor. Bakışları ben ve Keller arasında gidip geliyor.

Grayson parmaklarını parmaklarımın arasından geçirip beni merdivenlerden yukarı çıkarıyor, sonra kırmızı ipleri ayırmak için elimi bırakıyor ve diğer elini sırtımın küçük kısmına koyup geçmeme yardım ederken beni öne doğru adım atmaya teşvik ediyor.

Nefesinin altında küfürler mırıldanan Keller'ın öldürücü bakışlarını buradan üzerimizde hissedebiliyorum. Omurgamı dikleştiriyorum. Lanet olsun ona, benim üzerimde bir hakkı olduğunu düşünüyor. Grayson neden bana dokunamıyor? Ben onun malı değilim, hiçbir zaman da olmayacağım. Çenemi bir çentik daha yukarı kaldırıyorum. Beni ele geçirmesine izin vermeyeceğim. Grayson'ın eli tekrar belimdeki yerini aldı.

"Keller, Sienna ile tanış. Bugün bu yardım eğitimini o düzenledi. Sienna, bu şampiyonumuz Keller. Keller, uslu dur lütfen."

Keller homurdanarak cevap veriyor. Ne dediğini bile anlayamıyorum. Luca kenarda duruyor ve tüm bu etkileşimi izliyor. Beni gerçekten tanımamasını umuyorum, ama yüzündeki küçük sırıtış ve gözlerindeki eğlence ifadesi, şüphesiz benim beceriksizliğimden dolayı, bana bildiğini söylüyor.

İkimiz de ilk hamleyi yapmayı reddederken gözlerimiz çarpışarak saniyeler geçiyor. Gittikçe daha rahatsız edici bir hal alıyor. Odada

sessizliğe gömüldü. Tek duyabildiğim cama vuran yağmur ve duvardaki saatin tik takları. Şimdi, her zamanki gibi, çocuklar sessiz olmaya karar verdiler.

"Bayan, neden bu kadar kırmızısınız?" Grubun geri kalanı kıkırdarken Max anons eder.

Şimdi pancar renginde olmalıyım. Göğsümden yanaklarıma doğru süzülen kızarıklığı hissedebiliyorum. Keller'ın çektiğim acıyı izlemekten zevk aldığı belli ki derin bir kahkaha atıyor.

Ona elimi uzattım. "Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum *Keller*. Yoğun programınızdan zaman ayırıp çocukları eğittiğiniz için çok teşekkür ederim." Ona alaycı bir sırıtış attım.

Hiç vakit kaybetmeden eldivenlerinin arasından elimi tutuyor. Elimin arkasını yavaşça dudaklarına götürürken deri tenime yapışıyor, oraya usulca bir öpücük kondururken koyu renk gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Bacaklarımı birbirine kenetlemek için hafifçe kıpırdanıyorum. Tanrım, bu adam doyumsuz. Sonra bana küçük bir reverans yapıyor. Bu kadar uzun ve kaslı bir adam nasıl reverans yapabilir? Bilmiyorum, ama yapıyor.

"Sizi tekrar görmek çok güzel leydim," diye ağzından salyalar akıtarak havalı bir İngiliz aksanıyla konuşuyor.

Grayson'ın yanımda kaskatı kesildiğini hissediyorum. Keller daha açık olabilir miydi? "Onu çoktan becerdim, ellerini uzak tut" diye bağırırsa tüm oda duyabilirdi.

Ellerimi tekrar yanlarıma doğru çekerek Grayson'a dönüyorum. "Harika, çocukların antrenmana devam etmesine izin verelim mi? Birbirleriyle kavga etmeye başlamadan önce onlara iki dakika daha veriyorum. Onları ne kadar sevsem de şu anda bunlarla uğraşacak enerjim yok."

"Pekâlâ! Herkes eşleşsin ve minderlere geçsin. Sienna, sen benimle eşleşiyorsun." Keller'ın otoriter sesi diğer konuşmaları bastırıyor. Oda şimdi sessizliğe gömülüyor.

Lanet olsun.

BÖLÜM 14

KELLER

R Yaş göğsümü yakıyor.

Grayson'ın elleri neden onun üzerinde? Onu masanın üzerine eğilmiş olarak hayal ettiğine neredeyse eminim. Bu adam her şeyi playboy gülümsemesini gösterdiği kadın.

Sienna umursamaz görünüyor, bu da beni biraz sakinleştiriyor. Yine de onu başından savmak için gerçek bir çaba göstermedi.

Rahatsız edilmemeliyim. Bir gece için anlaşıştık.

"Külkedisi balodan ayrılıyor" bölümüyle kısa kesmesi, birbirimizi gerçekten sistemlerimizden çıkarmamıza gerçekten izin vermedi.

Bir gece yetmedi. Bu hayatta ona doymam için yeterli gece kalmadığını düşünmeye başlıyorum.

Duştan çıktığımda boş bir çatı katıyla karşılaşmak kaburgalarımda büyük bir delik açtı. Sadece egom incinmedi, kalbim de bomboş hissetti. Hayat bir anda karanlık bir buluta dönüştü. Sienna bulaşıcı kahkahası ve seksi tavırlarıyla dünyama ışık getiriyor gibi görünüyor.

Onu Grayson'la görmek korkularımı doğruladı. Derimin altına girmiş durumda ve yakın zamanda geri çıkmasını istemiyorum. Onu elimde tutmak, ona sahip olmak ve ona mümkün olan her şekilde tapmak istiyorum. Bir şeyi istediğimde, o şey benim olana kadar durmadığımı anlamıyor. Ve şimdi, o şey o ve onu gözümün önünden ayırmayacağım. Ne olacağını bilmiyorum.

Rahatsız görünüyor, çocukların eşleşip antrenmana başlamasını izlerken işaret parmağıyla bileklerine vuruyor.

Grayson çocukların ısınmaya başlamasını sağlıyor, artık dikkati tamamen dağıldığına göre, kolumu Sienna'nın omuzlarına dolayarak bizi salona götürüyorum.

ve kapıyı çarp.

Benimle neredeyse tek kelime konuşmuyor, hatta bana bakmıyor bile ve bu canımı acıtıyor. Soyunma odasının kapısına sırtını dayamış, hâlâ bileğine vuruyor, odaya bakarken alt dudağını çiğniyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve sarılı ellerim başının her iki yanındaki kapıya değerek titremesine neden oluyor. Delici gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesini içine çekiyor. Gözlerinde arzu parlıyor. Göğsündeki kıpkırmızı kızarıklığın yayılışını izlerken ondan ısı yayılıyor. Ağzını yalayıp yutmamak için kendimi tutmam gerekiyor.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bu kadının gitmesine izin veremem. Onu benim dünyama getirmek bencilce bir hareket.

Parmaklarımı köprücük kemiğinde gezdirirken dudaklarım kulağına değiyor. Parmaklarım onun fildişi tenine değdiği anda, parmak uçlarımdan aletime doğru elektrik fişkırıyor.

"Bana bir veda öpücüğü bile vermeden gittin Prenses. Çok kırıldım," diyorum kaşlarımı kaldırarak.

Bir nefes verdi. "Keller'la bir gece için anlaştığımızı sanıyordum. Kahvaltı randevusuna da katılmamıştın. Yara bandını yırtıp atmanın ve gitmenin en iyisi olacağını düşündüm. Vedalaşma düşüncesine dayanamadım."

Sesinde bu kadar hüznü duyduğuma gerçekten şaşırdım. "O zaman veda etme."

"Aramızdaki bu şey her şeyi tüketiyor. Bir ilişkiye hazır değilim. Bu noktada aşk hayatımın lanetli olduğuna eminim. Ama vücudumun seni ne kadar arzuladığını inkâr edemem, Keller."

Bunu fısıldıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Bir gece bizim için asla yeterli olmayacaktı. Uzak kalamam; uzak kalmak istemiyorum. Seni mümkün olan her şekilde istiyorum. Bunu açıklayamıyorum bile. Sana peri masalı gibi sonsuza dek mutlu bir hayat sunamam. Bu benim için hiçbir zaman olmadı. Sana dünyayı sarsan orgazmlar sunabilirim. O amcığı benim olarak sahiplenmeme izin ver Sienna."

Ne söylediğimi düşünmeden önce kelimeler ağzımdan çıkıyor.

Gözlerinde arzu parlıyor. Dili bordo parlatılmış alt dudağını yalıyor.

"Evet," diye nefes alıyor. "Beni senin yap."

Dudaklarımı bir erkek gibi onun dudaklarına çarpmadan önce tereddüt etmiyorum. Bu öpücüğe sahip olduğum her şeyi veriyorum. Onu kışından tutup kaldırdığımda, ince bacaklarını ortama doluyor, parmakları sırtımı tırmalıyor. I

Tırnaklarının derimi deldiğini hissedebiliyorum ve bu da beni ağzına saldırmaya teşvik ediyor. Onu döndürerek masanın üzerindeki yere savuruyorum, Grayson'ın tüm eşyalarının takırtısı odada titreşiyor. Kanım kulaklarımda çınlarken buna odaklanabildiğimden değil. Kıçını masanın üzerine bıraktım. O da benim için benim onun için olduğum kadar çaresiz görünüyor.

Daha fazla bekleyemem. Çok fazla kıyafet giyiyor. Kollarını dikleştirip kazağını sıyırmam için beni davet ederken bana bilmiş bir gülümseme veriyor ve porselen karnını ortaya çıkarıyor. Göğüsleri siyah bir spor sütyeninin içindeydi. Kazağı yere fırlatarak başımı doğrudan mükemmel göğüslerinin arasına daldırıyorum. Sanki sadece benim için yapılmışlar gibi sıkılmak için ellerime tam oturuyorlar.

Sienna kısık bir sesle inliyor, birkaç metre ötede bir grup çocuğun birbirini yumrukladığının farkında. Elimle ağzını kapatıyorum.

"Bebeğim, ses çıkarma. Eğer gıkını bile çıkarırsan, bu iş biter. Anladın mı?" Talep ediyorum.

Gözleri kocaman, heyecanlı bir şekilde başını sallıyor. Kahretsin, o mükemmel. "Aferin kızıma" diye homurdanıyorum.

Bunun onu etkilediğini biliyorum. Avucumun altında nefesini içine çekiyor. Yaramaz Tanrıça'nın sömürmek için sabırsızlandığım bir övgü sapkınlığı var. Elimi gövdesinden aşağı kaydırarak dantel tangasının altına giriyorum ve orta parmağımı sıırıslıklam yarığı boyunca kaydırıyorum.

"Kesinlikle sıırıslıklamsın Muhteşem. Bunların hepsi benim ziyafetim için mi?" Bana yavaşça başını sallıyor, gözlerinde arzu parlıyor.

Ellerim yavaşça karnına doğru ilerliyor. Parmağımı ağzıma götürdüğümde pantolonu tekrar tenine yapışıyor. Onun tatlı nektarının tadına bakmalıyım.

Ben bunu yaparken dikkatle izliyor, suları dilimin üzerinde dönüyor. Bu yeterli değil. Yüzümü bacaklarının arasına gömmeliyim. Başını geriye iterek masanın üzerine yayılmasını sağlıyorum, bacakları hala benimkilerin iki yanına sarılı, tek bir hareketle pantolonunu çekip çıkarıyorum.

Benim yaptığım gibi nefesi kesiliyor.

"Gıkını bile çıkarma, Prens. Kuralları unutma," diye emrediyorum karnına öpücükler kondururken.

Dantel tangasını dişlerimin arasında kavrayıp, tatlı kokusunu içime çekiyorum. Kahretsin, takıntılıyım. Sienna izliyor, üst yarısı dirseklerine dayanmış, açlık yüzüne kazınmış.

Tangasını dişlerimin arasında ince bacaklarından aşağı kaydırıyorum ve ayaklarından çıkarıp doğrudan şortumun cebine sokuyorum. Bir kaşını kaldırıp konuşmak için ağzını açıyor ve kurallarımı hatırlayarak hemen kapatıyor. Sonra bacağının iç tarafına kadar yalıyorum. Merkezine doğru ilerliyorum, dilimi girişinden klitorisine kadar kaydırıyorum, küçük tomurcuğu ağzıma alıp emiyorum. Omuzlarımda dinlenirken bacakları titriyor.

Çok lezzetli.

Kapının sertçe çalınması dikkatimi ondan ayırdı. Hiç düşünmeden üzerine atladım. Etinin sadece bir santimini gören varsa siktirsin gitsin.

"Lanet olsun," diye homurdandım.

İçimde kaynayan öfke, kaya gibi sert horozum şimdi onun amına dayanıyor ve her düşünceyi işgal ediyor. Sienna'nın vücudu altımda bir tahta kadar sert.

Grayson içeri girdi. Sanırım bu, onun mahremiyetini her zaman ihlal ettiğim için bana hak veriyor. Vücudumun altında ne, daha doğrusu kim sakladığımı anladığında gözleri fal taşı gibi açılıyor ve masasının içindekiler yere saçılıyor.

"Allah kahretsin, benimle dalga mı geçiyorsun Keller?!" diye bağırıyor. "Ofisimden defolup gidin ve kendinizi temizleyin. Sana orada ihtiyacım var. Eminim sikişinin emilmesi için birkaç saat bekleyebilirsiniz."

Yumrukları iki yanında kenetlenirken yüzü öfkeyle parlıyor. Sonra arkasını dönüyor ve kapıyı arkasından çarparak kapatıyor.

Şu anda ayıyı dürtmemem gerektiğini biliyorum.

Burnumu alnına dayayarak, burun deliklerime dolan saçlarının hindistan cevizi kokusunu içime çekiyorum.

"Kahretsin, özür dilerim Prens. Bunu burada yapmamalıydım. Senin yanındayken kendime engel olamıyorum," diye fısıldıyorum, anlamasını umarak.

Küçük elleri yüzünü kapatıyor, altlarına kazınmış olduğuna şüphe olmayan dehşeti gizliyor. Ona biraz yer açarak üzerinden kalkıyorum. Masadan fırlayıp odanın içinde dolaşıyor, yere atılmış giysilerini topluyor. Her eğildiğinde, mükemmel poposu bana sergileniyor ve sikim patlamakla tehdit ediyor. Kazağını başının üzerine atmasını izliyorum, sonra kalçalarından eğilip taytını giyiyor, adım atıyor

bacaklarından birine. Yanına yaklaşıp arkasına yerleşiyorum, kalçalarını kavriyorum ve kışını taş gibi olmuş sikime sürtüyorum.

"Keller, yapamayız. Oraya gitmeli ve çocukları eğitmelisin. Seni gördükleri için çok heyecanlılar. Bugün onların mutluluğuna engel olamam."

Ellerimi saçlarımda gezdirirken dudaklarımdan sinirli bir inilti dökülüyor, kendimi toparlamak için her şeyi deniyorum. Ne zaman o etrafımda olsa, kendimi kaybediyorum.

Doğruldu, mükemmel, yuvarlak poposunu örten tayıını yukarı çekti. Sonra yüzünü bana dönerek elini yanağıma götürüyor. Bu gibi samimi anlar genellikle beni anında soğutur. O bunu yaptığıında, tam tersi oluyor. Sanki hiç denemeden beni nasıl evcilleştireceğini biliyor; hatta yanağını okşadığı canavarın derinliğini bile tam olarak bilmeden.

Parmak uçlarında yükselip dudaklarıma hızlı bir öpücük kondururken yüzü yumuşuyor.

"Herkes evine gittikten sonra da burada olacağım. Bu işi o zaman bitirebiliriz şampiyon," dedi göz kırparak. Sonra topuklarının üzerinde döndü ve beni ağzım açık bir şekilde ona bakarken bırakarak adımlarında bir sıçrama ile dışarı çıktı.

Kahretsin, aşkın ne olduğunu ya da nasıl sevilleceğini bilmiyor olabilirim, ama bilseydim, bana gösterecek kişinin o olacağıından eminim.

Üç saat. Üç lanet saat boyunca bu eğitim seansı devam etti. Sienna yüzüme her yumruk attığında sikime hücum eden kanı üç saat boyunca tuttum. Kızım nasıl yumruk atılacağını biliyor, bu kesin ve bana yumruk atmanın her saniyesinden zevk alıyor. Bir de çocuklardan biri bir kombinasyon yaptığıında yüzünün her aydınlanması var. Tüm vücudunun bu çocukların etrafında ışıldaması, onlara karşı bir tutkusu ve sevgisi olduğunu gösteriyor. Bu gerçekten onun mesleği.

Özellikle bir çocuğun özgüven sorunları olduğu açık. Seansı bizden kopyaladığı her kombinasyonu ikinci kez tahmin ederek geçirdi. Sienna içgüdüsel olarak neye ihtiyacı olduğunu ve başa çıkmasına nasıl yardımcı olacağını biliyor. Bu yüzden ona ekstra ilgi gösterdiğimden emin oluyorum, her bir kombinasyonu nasıl çivileyeceğini bire bir gösteriyorum, pedlere ulaşabilmesi için tüm zamanımı dizlerimden boks yaparak geçirmem gerekse bile.

Tüm bu şefkatin altında yatan karşılaşmalarımızdan biliyorum ki o hiç kimseyi esir almayan tam bir fişek. Eski sevgilisinin taşaklarına diz çöküşünü izledim. Tanıdığım başka herhangi bir kadın olsa tam bir enkaz olurdu. Ama o öyle değil. O minyon, sevimli bir çerçeveye sarılmış bir savaşçı. Sanırım bana benziyor, boktan çocukluklarına kadar. *Belki de bu yüzden ona bu kadar ilgi duyuyorum.*

Çocuklar şimdi birbirlerine karşı tutumlu davranıyorlar, muhtemelen felaket bir fikir ama Sienna onlara güveniyor, bu yüzden biz de onlara güveniyoruz. Yani, dünya şampiyonu olmama haftalar kaldı. Birkaç gürültücü çocukla başa çıkabilirim, değil mi?

Grayson'ın bana söylediğine göre, bu çocukların yetiştirilme tarzları boktan. Bu da bana parlak bir fikir verdi. Tüm çocuklar gitmek için toparlanırken, sohbet eden Paula ve Sienna'nın yanına gidiyorum. Bir öksürükle onları böldüm.

"Merhaba Keller," diyor Paula, elini ön koluma koyarak.

İrkilme dürtüsüne direnerek sıkı bir sırtı atıyorum ve su şişesinin arkasından kahkahasını bastıran Sienna'ya kaşlarımı kaldırıyorum.

Bir dakika içinde gülmeyeceksin Prenses.

"Düşünüyordum da," diyorum Paula'yla arama biraz mesafe koyarak. Sienna hâlâ eğlenerek izliyor. "Vakfım Sokak Şampiyonları ile iki haftalık bir akşam seansı düzenliyorum. Çocukları sokaklarda dövüşmekten uzaklaştırmak ve boks öğrenmeye yönlendirmek için kuruldu. Sanırım sizin organizasyonunuzla bağlantı kurabilir ve katılmak isteyebilecek çocuklarınızı kabul edebiliriz. Tabii ki hiçbir ücret ödemeyeceksiniz ve çocuklar istedikleri kadar devam edebilecekler. Eğer isterlerse bu salonu ikinci evleri gibi kullanabilirler. Yardım edebileceğimiz bir şey olursa, bize haber verin. Eğer ilgileneceğiniz bir şeyse Grayson tüm ayrıntıları halledecektir."

Paula kulak zarımı delecek kadar heyecanla çılgık atıyor ve ben bu ses karşısında irkiliyorum. Bir dakika sonra kollarını gövdem etrafına dolamıştı. Orada bir heykel gibi durup önce gri topuzuna, sonra da Sienna'ya bakıyorum; gözlerim bu kadını çıkarmasını istiyor. Paula'nın dikkatini çekmek için alçak sesle öksürüyorum. Sadece bir kadının bana yapışmasını istiyorum ve o orada durmuş sırtıyor, hiçbir yardıma bulunmuyor.

Benden uzaklaşan Paula üstünü fırçalıyor. "Özür dilerim, biraz heyecanlandım. Evet! Tabii ki! Kulağa harika geliyor. Sienna, Grayson'la irtibata geçip benim için ince ayrıntıları organize edebilir misin lütfen?"

"Hayır, sorun değil Paula. Sienna benimle doğrudan ilgilenebilir. Ne de olsa bu benim hayır kurumum. Ona her zaman zaman ayırabilirim." Sözünü

aniden kestim.

"Oh doğru, tamam. Teşekkür ederim." Sienna'ya bir bakış fırlatıyor ama o sadece Paula ve benim iki kafamız varmış gibi ağzı açık bir şekilde bize bakmaya devam ediyor. Yaşlı kadın acele etmeleri için çocuklara bağırarak oradan uzaklaşıyor.

Olduğu yerde donmuş bir halde bana bakan Sienna'ya doğru ilerliyorum. "Keller, yardım etmeyi teklif ettiğin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Biz de Son zamanlarda onlar için düzenli bir program hazırlamakta gerçekten zorlanıyoruz. Bu, bazı çocuklar için mutlak bir ezber bozucu olacak," diye övünüyor.

"Sorun değil," diyerek başımı boynuna doğru eğiyorum. "Hiçbir yere gitme. Konuşmamız gerek," diye fısıldıyorum kulağına. Ben konuşurken nefesinin kesildiğini duyuyorum.

Yirmi dakika sonra, spor salonu nihayet boşaldı. Grayson benimle konuşmadan gitti. Kızgındı, ben de onu kendi haline bıraktım. Luca da ben Sienna'yla ofiste yokken gitti. Sonunda sadece biz kaldık.

Geç oldu, tek ışık sıcak asılı endüstriyel aydınlatmadan geliyor. Boş bir spor salonunda gevşemekten daha iyi bir şey olamaz. Dikkat dağıtacak bir şey yok, gürültü yok, sadece ben ve kum torbası. Şimdi bunun yepyeni bir anlamı olacak.

Sienna mindere uzanmış, telefonunda geziniyor. Kafasının üzerindeki kum torbasını yavaş bir ritimle itiyor ve bir sarkaç gibi ileri geri sallanmasına izin veriyor. Her zaman çok gergin görünüyor. Onu bir kez olsun rahatlamış görmek güzel. Ringin arkasındaki gölgelerde saklanıp onu izliyorum. Güzellik ondan yayılıyor, bugünkü antrenmandan dolayı ter hafifçe tenini kaplıyor. Ona doğru ilerliyorum, gözlerimiz birleşiyor ama o hareket etmeye yeltenmiyor. Kum torbası hâlâ başının üzerinde sallanıyor.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emrediyorum, sadece onu görmekten bile taş gibi olmuştum; bütün öğleden sonra kenara bırakılmışım. Eğer beş dakikadan fazla dayanabilirsem, bu bir mucize olacak. Hiç tereddüt etmeden kum torbasını suratından çekip alıyor ve dizlerinin üzerine oturuyor. Dilini dudağının üzerinde gezdirirken kum torbası arkasında havada sallanıyor.

Siktir, üç dakika olsun.

Parlayan dudakları sevişmeye hazır görünüyor, hâlâ sikimin etrafında boğulmasını istediğim bordo bir parlaklıkla boyanmış. Şortumu yırtıp zonklayan sikimi tutuyorum ve aşağı yukarı sürtüyorum.

"Kazağını çıkar bebeğim. Ağzını sikerken tüm manzarayı görmek istiyorum."

Kazağını hızla başının üzerinden atıyor ve ardından spor sütyenini

ıkariyor, şımarık göğüsleri zıplıyor, pembe meme uçları çoktan
dikleşmişti. Ben kalıyorum

olduğum yerde, ellerim kalçalarımnda ve ereksiyon halindeki sikimden ön sperm damlıyor.

"Dört ayak üzerinde, bana doğru sürün."

"Gerçekten mi?" diye gözlerini deviriyor. Bana gerçekten gözlerini deviriyor.

Bakışlarımla onu kıştırıp, cevabı veriyorum. Çok ciddiym. Ne yaptığımızın farkına varmış gibi, hala dizlerinin üzerinde, sol kalçasının üzerine eğildi ve taytını kıcının üzerinden aşağı çekti, bacaklarını açarak bana uyarılmasından dolayı parlayan mükemmel amını tam olarak görmemi sağladı. Bacaklarını geriye atıyor, şimdi tamamen çıplak, dudaklarını yalarken bana doğru yavaşça emekliyor. Benim pis tanrıçam. Bana ulaştığında dizlerinin üzerine oturuyor, gözleri sikimden ayrılmıyor.

"Aferin kızım," diye törpülüyorum yüzünü okşarken, dili alt dudağını yuvarlarken başparmağımı yalıyor. "Em."

Gözleri arzuyla parıldıyor. Ağzını açıp ucuna kapatırken, emerken ve dilini üzerinde gezdirirken tek kelime etmiyoruz. *Tanrım, cennet gibi hissettiriyor.*

Tabana kadar daha derine inmeye devam ediyor, gözleri sulanıyor ama devam ediyor, zarif parmakları hızını artırırken taşaklarımı kavlıyor ve okşuyor. Vücudumdaki her sinir diken üstünde, boynumdaki damarlar baskıdan neredeyse patlayacak.

"Kahretsin Sienna, muhteşemsin," diye iniltimi zorlukla bastırıyorum.

Onun ağzına boşalmak istemiyorum. Eğer bunu yapacaksam, o mükemmel daracık amına yapmalıyım. At kuyruğunu elime doladım ve çekip çıkardım.

"Keller, içimde sana ihtiyacım var." diye umutsuzca yalvarıyor.

Hiç vakit kaybetmeden arkamdaki tavana zincirlenmiş yumrukçuyu gözlüyorum. Bu bana bir fikir verdi, nihai fantezim.

"Arkanı dön ve ellerini çantanın etrafına sar ve kıcını bana geri getir," diye talep ediyorum.

Hemen dediğimi yapıyor, mükemmel kıcı şimdi benimle alay ediyor. Aradaki mesafeyi kapatarak sikimi onun yarığına sürüyorum ve girişine doğru kaymadan önce sularıyla kaplıyorum. Ben girerken nefesi kesiliyor. O kadar sıkı, o kadar mükemmel ki. Lanet olsun, çözülüyorum. Tüm gücümle içine girip çıkarken çığlık atıyor, o mükemmel kık yanaklarını kavırıyor.

"Benim için tut, Prenses."

Erken ayrıldığı için, Grayson'ın elleri üzerinde olduğu için, lanet hayatımda onu beceremediğim tüm günler için aldığı şey bu. Sevmiyorum.

Ne kadar süre onun hissinde kaybolduğumu bilmiyorum, aletim onun son derece dar amını geriyor. Sularımı damla damla emiyor.

"Keller, lütfen." Kalçalarımızın gürültülü tokatları, ağır nefeslerimiz ve benim inlemelerim yüzünden onu zar zor duyuyorum.

"Keller? Keller!"

Her iki kış yanağını da sıkıca kavradım. Aklım başıma gelip gözlerimi açtığımda, onunkiler gözyaşlarıyla dolup taşıyor ve yüzünü buruşturuyor. Nefes bile almıyor.

"Benim için gel, bebeğim," diye kükrüyorum.

Sikimin sıkılıp bırakılması neredeyse şiddetli. Durmuyorum.

Tüm vücudu titriyor. Duramıyorum.

Tanrım, böyle asılı muhteşem görünüyor. Vücudunu dik tutmalıyım.

"Keller. Tanrım, lütfen, *efendim!*" diye fısıldar, içinde neredeyse hiç enerji kalmamıştır.

"Efendim" der demez içine atılıyorum, vücudumun her yerini iğneler ve karıncalanmalar kaplıyor. Nefes alışının bana doğru yerleşmeye başladığını hissetmekten başka bir şey yapamıyorum. Vücutlarımız ter içinde birbirimize doğru kayıyor.

Bu kadın benim ölümüm olacak, yemin ederim.

"Tanrım Keller, eğer bir boksör böyle sikişmeyi seviyorsa, ben beş tane istiyorum." Hala nefes nefese, alay ediyor.

"Aklından bile geçirme. Ben paylaşmam. Ne seni, ne de başka birini. Anlaşıldı mı?"

Kendini benden uzaklaştırırken, gözlerinde, kızarmış yüzünde bir pırıltı var.

"Evet, *efendim.*"

Yavaşça içinden sıyrılarak çıplak bedenini kucağıma çekiyorum. "Seni hemen şimdi tekrar becermemi istemiyorsan, bana efendim deme."

Cevap olarak kıkırdıyor ve kucağımdan ayrılıyor. Göğsümde buz gibi bir hisle kalakalıyorum. Eğildi ve kıyafetlerini toplamak için yerde sürünmeye başladı.

"Gerçekten mi Sienna? O mükemmel kışını yüzüme karşı gösterip beni tekrar sertleştirmeden önce bana birkaç dakika mola verebilir misin?"

Beni tersledi ve giyinmeye başladı. Benimki kolay, tek bir hareketle çıkarabileceğim bir çift şort.

Ön pencereye doğru adım atıyor ve geceye bakıyor.

"Keller, beni eve bırakabilir misin? Dışarısı biraz karanlık."

Kaşlarımı çatıyorum ve ona doğru yürüyorum, "Seni yine rahatsız mı etti?"
Kazağının koluyla oynarken gözlerini pencereden ayırmıyor.

"Hayır." Çabucak cevap
veriyor. "Bana söz ver
Sienna." "Hayır, ben
sadece-"

Kollarımı ortasına doladım ve onu kendime çektim. Tutuşumun içinde
eriyor.

"Sadece bazen izleniyormuşum gibi hissediyorum. Bilmiyorum. Belki
de kafamın içindedir."

Sikeyim.

"Ben hallederim. Gidip üstümü değiştireyim ve G-Wagon'u alalım.
Gerçi seni bir daha konsola yaymayacağıma söz veremem ama bu riski
alman gerekecek." Ona başının üstünden bir öpücük verdikten sonra, gri
eşofman altımı ve kapüşonumu giymek için hızla dolaba doğru ilerliyorum.

Luca'nın bana ihtiyacı olmadan önce hâlâ bir saatim var, onu eve
bırakmak ve kendimi toparlamak için bolca zamanım var.

Bu geceki işe konsantre olabileceğimden değil. Yaptığımız şeyin
sonuçları düşüncelerimi bulandırıyor. Bir kutu solucan açtık. Zihnimin
arkasında bir şey beni rahatsız ediyor, bana onu tutamayacağımı
hatırlatıyor. Onu bu hayata sürükleyemem. Ama kalbim bunu anlamıyor.

Boku yedim.

BÖLÜM 15

KELLER

P Sienna'nın dairesinin önünde yavaşça durup motoru kapatıyorum ve karanlığın bizi sarmasına izin veriyorum. 57. Cadde gecenin bu saatinde ölüdür. Bu, kapüşonlu bir figürün eğildiğini fark etmemi engellemiyor. Yandaki binaya karşı. Onun sokağına döndüğümünden beri hiç kıpırdamadı. Tamamen siyah giyinmiş, gölgelere uyduğunu düşünüyor. Ben geceleri gölgelerde saklanan bir canavarım, bu yüzden onu bir mil öteden fark edebilirim.

Birini bekliyor olabilir. Pek olası değil, gecenin bu saatinde New York'un gölgelerinde herkes saklanmaz. İşte o zaman canavarlar ortaya çıkar.

Uzun boylu ve zayıf. Başka hiçbir özelliğini seçemiyorum. Sienna'yı korkutmak istemediğim için dikkatimi figürden uzaklaştırıyorum. Jamie'nin performansından sonra zaten gergin. Başparmağındaki yüzükleri çevirmekle o kadar meşgul ki farkına bile varmıyor. Gergin olduğu belli. Bacakları zıplıyor. Farkında bile olmadan ellerinin kıpır kıpır olması bunu gösteriyor. İri elimi iki elinin üzerine koyup sıktığımda derin bir iç çekiyor.

"Yukarı gelmek istedin mi?" diye soruyor, bakışlarını Ben.

Çenesini tutup bana bakmasını sağlıyorum. Yüz ifadesi pasif. Öyle mi? Gerçekten onu reddedeceğimi mi düşünüyor? *Ona sınırda takıntılı olduğumu yeterince belli etmedim mi?*

"Bebeğim, bu gece yapmam gereken işler var. Luca'yla buluşmam gerek." Yüzünü benden çevirmeye çalışırken iç çekiyorum. Çenesini sıkıca kavrayarak onu kendime getiriyorum.

"Bu istemediğim anlamına gelmiyor. Kahretsin, bunu her şeyden çok istiyorum. Geceyi sana sarılarak geçirmek kulağa cennet gibi geliyor. Daha önce söylediklerimde ciddiydim." Aramızda bir işaret yapıyorum, "Bu iş bitmedi. Bundan vazgeçebileceğimiz günü hayal bile edemiyorum. O yüzden bana alış tatlım."

Bana kulaktan kulağa bir gülümseme verirken yüzünde bir rahatlama ifadesi beliriyor.

"Şimdi dairene girerken seni izlememe izin ver. Ve biraz dinlen. Seni tekrar arabaya yaymadan önce." Ona hınzırca sırıtıyorum, dudaklarımı dudaklarına götürüyorum ve ona söylediklerimde ne kadar ciddi olduğumu gösteriyorum.

"İyi geceler, Tanrıçam," diye fısıldıyorum, hızlı bir öpücük çalarken alnım onunkine değiyor.

"İyi geceler şampiyonum," diyor yolcu kapısını açarken. Buz gibi hava arabanın içine doluyor ve o ayrılırken hissettiğim soğukluğu yansıtıyor. Binasına girerken bana küçük bir el sallıyor, kapüşonlu adamın onun geçişini izlediğini görüyorum. Hareket etmiyor ama doğrudan arabama bakacak şekilde konumlanmış.

İçimden bir ses bana bağılıyor. Jamie'nin onu izlediğinden neredeyse eminim. O telefon görüşmesinin bunun sonuncusu olacağını düşünmemiştim. Eğer onu korkutamazsam, onda ciddi bir sorun olmalı. Bana güçlü ya da savaşçı biri gibi gelmiyor, bu da düşündüğümünden daha kötü olduğu anlamına geliyor. Daha kötü, çünkü bu çaresiz olduğu anlamına geliyor.

Her dövüşte olduğu gibi, rakibiniz hakkında her şeyi bilmeniz gerekir. Sienna'nın yanına yaklaşmasına izin mi vereceğim? Onu korumak ve bu pisliğin gitmesini sağlamak için her şeyi bilmem gerek.

Torpedo gözünden silahımı alıp Jamie'nin kafasına indirmek için kaşınıyorum. Ama bunu riske atamam, dövüşüme bu kadar yakınken olmaz. Sinirden içim yanıyor. Onun yerine Luca'nın iletişim numarasına dokunuyorum. Jamie'nin anlaşmasını öğrenebilecek biri varsa, o da Luca'dır. Mafya babasının ta kendisi.

İlk zil sesinde cevap veriyor.

"Merhaba kardeşim, buluşmaya gidiyor musun?"

Sesi arabanın içinde yankılanıyor. Konuşurken duman üflediğini duyabiliyorum. Sesi kısıyorum. Sokağın bu konuşmayı duymasına gerek yok.

"Evet, şimdi Sienna'nın dairesinden çıkıyorum. Yirmi dakika içinde orada olurum."

"Kulüpteki kadın, biliyordum. O özel biri."

İçimi çekiyorum, çünkü artık bunu saklamanın bir anlamı yok, başımı sallıyorum. Yardımına ihtiyacım olduğu için de ona hak veriyorum. "Evet, kardeşim." Tekrar iç çektim.

"Ama ona sahip olamam. Onu bu dünyaya getiremem. Bu kadar saf birini hak etmiyorum."

"Kardeşim, içindeki bu öfke yumağını söndürmen gerekiyor. Artık sokaklarda kendini kanıtlamak için savaşıyor o çocuk değil. Sen bunu başardın. Sevgiyi hak ediyorsun. Onu hak ediyorsun."

Yorumlarını görmezden gelerek konuya giriyorum. "Bak, senden bir iyilik istiyorum. Eski sevgilisi Jamie geçen hafta ona saldırdı. Onları kulübün dışında bir ara sokakta buldum. Görünüşe göre ayrıldıklarından beri onu takip ediyormuş. Şu anda dairesinin önünde kapüşonlu olduğuna eminim. Anladığım kadarıyla, bu onun karakterine aykırı. Çaresiz davranıyor. Davranışlarında onu geri istemekten daha fazlası olduğundan şüpheleniyorum. Tanrı aşkına, o bir avukat, bir gangster değil."

"Görünüşe göre zaten bir şeylerin içine sürükleniyor. Neden bizim dünyamız olmasın? En azından bizimkinde kendimizinkini koruyoruz. Burada ona asla zarar gelmeyecek. Bunu sen de biliyorsun. Onun hakkında bildiklerini bana mesaj at, ben de biraz araştırma yapayım. Uygun olmaları, daha karanlık bir şeyler saklamadıkları anlamına gelmez. Bunu bilmelisin."

"Ben daha kötüyüm. Ben bir canavarım, Luca. İnsanları avlamak için geceleri dışarı çıkan bir canavar. Bir adamı gözlerinin ortasından vurabilirim, hayatının akıp gidişini izleyebilirim ve hiçbir şey hissetmem. O adam nasıl mutluluğa layık olabilir ki?"

"Sen bir dövüşçüsün Keller, ringin içinde ve dışında. Bu noktaya kadar yaptığın her şey bir gereklilikti. Bu senin kim olduğun değil. Bunun seni tanımlamasına izin verme. Bir maske takıyor olabilirsin ama onun altında çok iyi bir adamsın."

Duraklıyor. Beyninin tik taklarını duyabiliyorum, bu konuda bu kadar tutkulu olacağını düşünmemiştim. Gerçekten de benimle mantıklı bir şekilde konuşacağını ve korkaklığı bırakıp hayatıma devam etmemi söyleyeceğini düşünmüştüm.

"Paylaşacak kimsesi olmayan bir milyarder olmanın ne anlamı var? Bir imparatorluk kurmak için savaştık. Buna layık bir aile kur ve onları asla bırakma kardeşim."

Siktir et, haklı.

"Ya beni terk ederse, Luca? Ya içimdeki kötülüğü artık kontrol edemezsem?" Bir elimi yüzümde gezdirirken soruyorum, kesik kesik nefes alıyorum. O gülüyor.

"O zaman dünya senden merhamet dilese iyi olur kardeşim. Ama ya yapmazsa? Ya seni karanlıktan çekip çıkaracak kişi oysa?"

Işık mı? Gerçek benliğini biliyorsun. Ona layık olup olmadığını sor. Maskenin altındaki adama layık olup olmadığını sor. Cevabın bu."

Bu kadar filozof olduğunu kim
bilebilirdi? Sesinin arkasında hüzün
duyuyorum.

"Bu Jamie'yi senin için araştıracağım. Seni terk ettiği için eski sevgilini kaçırmakla tehdit etmenin aşırı olduğuna katılıyorum. Mafyanın dışındakiler için. Mazlumları asla hafife almamamız gerektiğini biliyoruz." Derin bir kıkırdama duyulur. "En kısa zamanda sana geri döneceğim. Şimdi buluşmaya git, o şerefsizi kafasından vur ve kız arkadaşına sonsuza dek sahip çık. Yıldız savaşımanın dikkatinin dağılmasına, bir amcığın özlemini çekmesine izin veremem."

"Kapa çeneni, Luca."

Göbekli bir kahkaha arabayı dolduruyor. Hıyar.

"Bunun seni yakalayacağını biliyordum, kardeşim. Şaka yapıyorum. Seni böyle duygusal görmek hoşuma gidiyor. Her zamanki ışıltılı kişiliğine bir değişiklik katıyor."

"Tamam, o zaman gitmeliyim." Durakladım. "Tekrar teşekkür ederim."

Aramayı kesiyorum ve sanki aklımı başıma getirecekmiş gibi kafamı direksiyona defalarca vuruyorum.

Birinci caddedeki terk edilmiş deponun önünde durdum. Grafitiler çevredeki gri taş duvarları kaplıyor ve depo pas içinde. Mükemmel bir gece yarısı mafyası buluşma noktası. Alan zar zor aydınlatılıyor - böyle bir çöplükte aydınlatma için kim para ödeyecek.

Luca'nın Bentley'sini görüyorum ve yanına park edip motoru durduruyorum. Luca hâlâ sürücü koltuğunda, elleri direksiyonu kavıyor. Kapımı çarparak kapattım ve ona doğru yürüdüm. *Hadi şu işi bitirelim.*

Bentley'den iniyor ve siyah Armani takım ceketini düzeltiyor. Luca'yı asla daha azını giymiş olarak göremezsiniz. Adam her santimiyle bir mafya babası olduğunu haykırıyor.

"Patron," diye başımı sallayarak selamlıyorum.

"Ah Keller, maskeni takıp içeride her şeyi mahvetmeye hazır mısın kardeşim?" Gözlerinde şeytani bir parıltı var.

Kokain sevkiyatlarımız için anlaşmalı olduğumuz Carlo ve çetesiyle buluşuyoruz. Carlo gündüzleri kısa boylu bir İtalyan aşçı, geceleri ise uyuşturucu kaçakçısı. Mario'sunun arkasındaki mükemmel kılık

ilham veren bıyık. Son zamanlarda Carlo'nun Falcon'lara da mal tedarik ettiği konuşuluyor, onlar da mallarının büyük bir kısmını çaldırarak Carlo'yu ve bizi çok kızdırdılar. Carlo bize ihtiyacı olduğunu biliyor. Şüphesiz New York'taki en büyük mafya örgütüyle olan ilişkisini kaybetmeyi göze alamaz. Falcon'lar ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar bize bir şey yapamazlar ve yapmayacaklar da.

Bu gece ona Ruslarla uğraşılmayacağını göstereceğiz. Luca'nın bagajından yarı otomatik silahımı aldım. Hava durgun ve karanlık etrafımızı sarıyor. Tıpkı ringe çıktığım zamanki gibi, damarlarımda dolaşan adrenaline rağmen acayip derecede sakinim. Bu gece kafamın içinde bana bağırان, benimle alay eden dırdırcı bir ses var. "*Sienna senin şu anda nasıl bir canavar olduğunu görse ne düşünürdü?*"

Başımı sallıyorum. Onunla ilgili her ne ise şu anda dikkatimi dağıtmasına izin veremem. *Benim ve Luca'nın hayatı maskenin arkasından çıkacak canavara bağlı, diye düşünüyorum* imzam olan siyah kar maskemi takarken.

Depoya doğru ilerlerken Luca'nın peşinden gidiyorum, o da üst menteşesinden sarkan demir kapıyı tekmeleyerek açıyor ve içeri giriyoruz. Hemen odanın ortasında Carlo ve iki adamını görüyorum. Her iki adamı da benimle aynı boyda, iri yarı. Muhtemelen 30'lu yaşlarının sonlarında, kafaları tıraşlı. Aralarında paylaşacak tek bir beyin hücresi olduğuna şüphe yok.

Onlara doğru ilerlemeye devam ederken silahı yavaşça Carlo'nun kafasına doğrultuyorum. Carlo anında teslim olmak için iki elini birden havaya kaldırıyor. Kanlı gözlerinde korku dans ediyor.

Luca maskeli sağ kolunu getirdiğinde birilerinin öleceği bilinen bir gerçek. Luca'nın benimle aynı dengesizlik ölçeğinde olduğunun farkında değiller. Sadece henüz onunla tanışma zevkini tatmadılar.

"Luca, Luca, lütfen. Açıklayabilirim. Bu tamamen bizim hatamızdı ama bir daha asla olmayacak. Sana söz veriyorum," diye yalvarıyor Carlo.

Carlo'ya ulaştığında Luca'nın dudaklarından şeytani bir kıkırdama çıkıyor, ölümcül bakışları Carlo'yu hançerliyor.

"Carlo, gerçekten mi? Sevkiyatımı rakip bir çeteye verip sonra da çalınmasını sağlamanın berbat bir şey olduğunu mu söylüyorsun?" "Bana çok paraya mal oldun Carlo ve Marco ile Falcon'lara yönetimi ele geçirdiklerine inanmaları için bir sebep verdin. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

"Hayır, hayır, Luca lütfen. Bunu telafi edeceğim. Bir sonraki sevkiyatı bedava mı yapacaksın? Lütfen, bırak gideyim. Çocuklarım var, bir ailem var. Ölemem.

Bu gece!" Olduğu yerde titrerken sesi de titriyor. İŖe yaramaz uŖakları bize boş boş bakıyor. En ufak bir hareket yaparlarsa, zerre kadar piŖmanlık duymadan onları gözlerinin ortasından vuracağımı biliyorlar.

Carlo'nun sözleri beni etkiledi. Çocukları ve bir ailesi var. Evinde bunlar varken mafya için uyuşturuocu sevkiyatına karışarak ne halt ediyor? Bunu riske atacak kadar nasıl bu kadar çaresiz olabilir? Siktiğimin bencil piçi.

Carlo bir çığlık atınca Luca onu boğazından yakalıyor ve dikkatimi tekrar topluyorum. Sanki hiçbir ağırlığı yokmuŖ gibi onu kaldırıyor. "Önümüzdeki iki sevkiyat bedava. Eğer Falcone'larla konuŖtuđuna dair bir Ŗey duyarsam, Ŗuradaki adam," diye beni iŖaret ediyor. "Seni, karını ve çocuklarını bulur ve boğazlarını teker teker keserken sana izletir. Beni anlıyor musun?" diye bağırıyor ve Carlo'nun yüzüne tükürüyor.

Carlo'yu vurur muydum, evet, tereddüt etmeden. Ailesini öldürüp ona izletir miydım? Muhtemelen yapmazdım. Bu benim için bile biraz aşırı. Ama Luca onu havada sallandırırken Carlo'nun pantolonundan sızan sidiği izlerken, tehdidin istenen etkiyi yarattığını anlıyorum.

Luca Carlo'nun boynundaki tutuŖunu gevŖetir ve onun bir gümbürtüyle taŖ zemine yığılmasına izin verir. Başını kaldırıp Luca'ya bakmadan, sadece cevap verir. "Tamam, tamam."

Verdiği cevaptan tatmin olduğu belli olan Luca, önce Carlo'nun yanındaki iki iŖe yaramaz adama, sonra da yanımdan geçip giderken bana başıyla selam veriyor. ÇıkıŖa doğru geri geri yürüyorum, silahım hâlâ Carlo'ya dođrultulmuŖ, yerde toplanmıŖ halde.

Luca arabasının kapısını açar, içeri girmek üzeredir.

"Karısının ve çocuklarının boğazını kesiyor, Jesus Luca," diye kıkırdıyorum. Adamın kesinlikle dengesiz bir tarafı var.

"Ne, zevkine göre değil mi?" diye soruyor ve bir kakhaha atmadan hemen önce bana bir kaşını kaldırıyor. "Lanet olası amcıklar. Pantolonunun ne kadar sıırıslıklam olduğunu gördün mü? Yani, Tanrı aşkına. Adam milyonlarca dolarlık kokain sevkiyatı yapıyor."

"Pekâlâ, ben çıkıyorum, bu gecelik bu kadar eğlence yeter," diyerek kapısını kapatmaya giderken başımı salladım.

"Kız arkadaşını almaya mı gidiyorsun?" Luca içten bir ilgiyle soruyor. "Yarın," diye cevap veriyorum.

DuŖ alıp uyumam lazım. Ama Carlo'nun sözleri kafamın içinde tekrar edip duruyor. Ne zamandan beri bu dünyaya başka insanları sürüklediğimin bilincine vardım? Sienna hayatımı yepyeni bir açıdan görmemi sağlıyor.

Bakış açısı. Tehlikeli olduğunu biliyorum ama gitmesine izin veremem. Ne şimdi, ne de başka zaman.

Biri benim önümde boğazını kesmekle tehdit etse ne yapardım? Altıma işemezdim, orası kesin. Cümlelerini bitirmeye fırsat bulamadan onları öldürürdüm.

Arabamın ekranı bir mesajla uyanıyor, üst kısımda Sexy Sienna'nın adı yanıp sönüyor. Mesajı açmak için dokunuyorum.

SEXY SIENNA

İstediğin gibi, yataktayım. Çıplak. İyi geceler
Şampiyon x x

Onun mükemmel ipeksi pürüzsüz vücudunun çıplak, yatağa yayılmış görüntüsü beynimi bulandırıyor. Mesajı silip atıyorum ve arabayı kükreyerek çalıştırıyorum. Belki de dünya şampiyonluğu maçımın bitmesini beklersem, ona o zaman sahip olabilirim. Mafya yok, gerçek bir tehlike yok. Elimi yüzüme sürüp başımı sallıyorum. Kahretsin. Onu altı hafta daha yalnız bırakabileceğimi sanmıyorum. Kulağa işkence gibi geliyor.

BÖLÜM 16

SIENNA

T Son iki gün bulanık geçti, iş ve doğruca ev. Tekrar ediyorum. Telefonumu kontrol edip duruyorum ama hiçbir şey yok. Belki de daireme geri dönmemesi benimle ilişkisini kesmesinin bir yoluydu. Gözlerinin beni yiyip bitirmesi

Benim yanımdayken yüzünde beliren arzuyu görünce, onun da bunu hissettiğine gerçekten inandım. *O zaman neden o zamandan beri zahmet etmedi?*

Eğitimden sonraki gece iyi geceler demek için ona mesaj attım. Bu ve yatakta çıplak olduğum gerçeği. Hiç cevap alamadım. Maddie beni ikna etmeye çalıştı. Pes ettim ve ona tüm hikayeyi anlattım ve tüm zaman boyunca fışkırdı, saf heyecan ondan yayılıyordu. Gerçekten aşka bayılıyor. Keşke acele etse ve ona layık birini bulsa, bastığı yere tapacak birini. Tanrım, bunu hak ediyor.

David ofisteki yeni kötü ruh halimi fark etti. Vişneli sıcak çikolata ikramı bile beni neşelendiremiyor. Bir erkeğin özlemini çekiyorum. Herhangi bir erkeğe değil, benimleyken bana tapan ama ben gözden kaybolur kaybolmaz beni unutan bir erkeğe. Anlayamıyorum. *Belki de annem haklıydı; insanların yanında kalması için yeterince iyi değilim.*

Son zamanlarda, finansal güvenliğin hayallerimin büyük bir parçası olmadığı daha da netleşti. Keller'ın spor salonundaki antrenman gününden bu yana daha da büyüyen tutkumun peşinden gitmem gerekiyor. Paula ile konuşup tam zamanlı olarak çalışmamın bir yolu olup olmadığını öğrenmeliyim. Beni bir süre idare edecek kadar para var.

Bilgisayarda bir şeyler tıklıyor, bu sıkıcı arabuluculuk notlarını okuyorum. Beni yanlış anlamayın; genellikle bunları ilgi çekici bulurum. Şu anda aldatıldıktan sonra haklı olarak hak ettiği parayı almaya çalışan zavallı, ihanete uğramış, öfkeli eşi temsil ediyoruz. Çoğu zaman çiftler soğukkanlılıklarını koruyamazlar. Toplantı odasından kızarmış yüzlerle ve

bağırarak çıkıyorlar.

küfürler ve neredeyse her seferinde birbirlerinden şikayet etmek. Aile hukukunun daha çok aile boyutuna odaklanacağını düşünmüştüm, çocukları gözetmek ve aileyi parçalamamak gibi. Gerçekte ise her şey parayla, kimin en fazlasını alabileceği ya da elinde tutabileceği ve diğer kişiye ne kadar zarar verebileceği ile ilgili. Sienna'nın neden bu evlilik saçmalığına katılmayacağına dair bir onay daha. Ben de bir ailenin parçalanmasının ortasındaki çocuktum ve şimdi buna her gün tanık oluyorum. İnsanlar bencil.

Ya da belki de hiç evlenmediğim ve son zamanlarda bir erkeğin benimle seks yapmaktan daha fazlasıyla ilgilenmesini bile sağlayamadığım için acı çekiyorum. Bir kızın ihtiyacı olan moral desteği bu değil.

"Biraz daha yüksek sesle vurabilir misin Sienna? Eminim aşağıdaki katta anahtarları kırdığını duyuyorlardır," diyerek kıkırdıyor David ve kolumu dürtüyor.

"Oi, biliyorsun işime çok dalmış durumdayım. Sadece kelimeleri çıkarmam gerekiyor," diye takılıyorum. Bunun benim tercih ettiğim bir kariyer olmadığını çok iyi biliyor. Ama bu yaptığım işte iyi olmadığım anlamına gelmiyor.

"Har-har. Hayır, belli ki bir şey seni kızdırmış. Seni tanıdığımı unutuyorsun. Biraz temiz havaya ne dersin? Geçen hafta beni kulüpte terk ettiğinden beri hiç fırsatımız olmadı," diyor. İyi niyetli olduğunu biliyorum.

Bilgisayarımın köşesindeki saate bakıyorum, saat öğlen 1. Öğle yemeği için mükemmel bir zaman. Paltomu sandalyemin arkasından alıp David'e acele etmesini işaret ediyorum, patronumuzla karşılaşmak istemediğimden, ona daha önce e-posta ile gönderdiklerimle ilgili güncellemeler isteyerek öğle tatilimizi yiyip bitirecek. Teknolojiyle arası hiç iyi değil ve e-postalarını okumuyor.

Dışarı çıktıktan sonra David kollarını benimkilere doluyor ve bana kocaman bir sırıtış atıyor. Onunla vakit geçirmek çok kolay. Sadece ona üzgün olmamın gerçek nedenini söylemeye hazır olup olmadığımı bilmiyorum. Ateşten tavaya bu kadar çabuk atladığım için deli olduğumu düşünecek.

Keskin sonbahar esintisi yüzümde dolaşarak yanaklarımın kızarmasına neden oluyor ama güneş ışıltıyor. Dışarısı çok güzel. Kaldırım boyunca birkaç dakika kol kola yürüyoruz, sadece temiz havayı içimize çekiyoruz. Güzel ve huzurlu. Kafamı boşaltmak için tam da ihtiyacım olan şey.

David köşedeki Starbucks'a koşup bize birkaç latte getiriyor, ellerimi ısıtmak için birebir. Ofis, öğle tatillerimizde dolaşmayı en sevdiğimiz yer olan Central Park'taki Sheep Meadow'a sadece on dakikalık yürüme mesafesinde. Noel'e yakın olmasına rağmen turistlerle dolu, bu yüzden bir

bank bulmak her zaman kolay olmuyor.

Artık Noel'i kutlamıyorum. Bütün gün sinirlenen, hindiyi yakan ve hediyelerimi çöpe atarak sinir krizi geçiren bir anneye sahip olmak, benim için tüm tatili mahvetti. Ama Noel'de New York'un muhteşem olduğunu söylemeliyim. Parıldayan ışıklar, Rockefeller Center'daki ağaç ve çılgın partiler. Burada nasıl kutlama yapılacağını iyi biliyorlar. Eğer bu kadar huysuz olmasaydım, inanılmaz olurdu. Belki bir gün.

"Ee, bebeğim, seni neyin rahatsız ettiğini söylemek ister misin? Sana dokunduğum için beni oracıkta öldürecekmiş gibi göründükten sonra seni alıp götürən adamla bir ilgisi var mı?" Kaşlarını sallıyor.

İçimi çekerek istifa ediyorum. İşte hiçbir şey.

"Jamie'den bu kadar kısa süre sonra birini eğlendirmenin saçma olduğunu düşündüğünüzü biliyorum. Gerçekten bir şeyler olduğunu düşünmüştüm. Tam olarak ne olduğundan emin değilim ama seks aklımı başımdan aldı. Bir daha o kadar iyi bir şey yaşayabileceğimi sanmıyorum." David'le olan seks hayatım hakkında ayrıntılara girdiğimi fark ederek utanıyorum.

"Ah bebeğim. Dışarıda aletini nasıl kullanacağını bilen bir sürü erkek var, biliyorsun. Kendini hemen gözden çıkarma."

Şakacı bir şekilde koluna vurdum.

"Ama dürüst olmak gerekirse, o adam sana ciddi ciddi baktı. Tanrım, ödümü kopardı. Jamie'den sonra ne kadar erken olduğu kimin umurunda? Onu bir an önce aklından çıkarman gerek ve bunu yapmanın daha iyi bir yolu var mı?" diye takılıyor.

"Neden ona kısa bir mesaj atmıyorsun? Erkek her zaman tüm kovalamacayı yapmak zorunda değil, biliyor musun? Eğer seksi bir bakıma ihtiyacın varsa, ona söyle. En kötü ne olabilir ki?"

Haklı olduğu bir nokta var.

"Bakın, tamamen dürüst olmak gerekirse. Keller ile olan bağlantı--"

Aval aval bana bakarak olduğu yerde dururken kolu benden ayrılıyor.

"Kapa çeneni. Kapa çeneni. Sen Keller Russo değilsin. Dünya Şampiyonu Keller

Katil Russo mu? Hayatta olmaz."

"Tanrım, numarasını falan mı istiyorsun? Evet, bu o." Öfkelendim.

"Telefonunu çıkar ve hemen ona mesaj at. Kahretsin, Cuma günü onu nasıl tanıyamadım?" Duraklıyor, "Beni öldürmesini engellemeye çalışırken dikkatim çok dağınık olduğu için olmalı."

Gülüyorum. "O kadar da korkutucu değil."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Yine de haklı olabilirsin. Dışarıda onunla kıyaslanabilecek çok fazla erkek olduğundan emin değilim. Belki bir süre daha kızgın kalabilirsin. Buna izin vereceğim," diyerek dirseğini yan tarafıma çarparken alay ediyor.

Bir süre daha yürüyor ve sohbet ediyoruz, gülerken ve Cumartesi gecemizin ayrıntılarını organize ederken kollarımız birbirine dolanıyor. David, VIP'yi tekrar ayarlayabilirsem The End Zone'a gitmemiz konusunda oldukça ısrarcı. Kurnaz küçük pislik.

Telefonum siyah blazer ceketimin içinde canlanırken kaburgalarımnda bir vızıltı titreşiyor. Ceketimin fermuarını hızla açarak kapatmak için elime alıyorum.

Ekranım metin üstüne metinle aydınlanıyor.

1:26 SEKS TANRISI KELLER

Bugün muhteşem görünüyorsun bebeğim.

1:27 SEKS TANRISI KELLER

Ben ellerini koparmadan önce onun ellerini senden çekmesini öneririm.

1:28PM SEKS TANRISI KELLER

Ciddiyim Prenses, sen benimsin dediğimde dalga geçmiyordum.

1:29 SEKS TANRISI KELLER

İstedğin gibi olsun.

Etrafı tararken omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Beni takip etmediğine eminim. Yine de beni kesinlikle görebiliyor. David'le kol kola yürüdüğümü başka nasıl bilebilir ki? Tamamen platonik ama o bunu bilmiyor.

Kahretsin.

Kalbim çarpıyor. Yakında olduğunu biliyorum, onu hissedebiliyorum. Bunun nasıl mümkün olduğunu bile bilmiyorum ama vücudum istemsizce ona tepki veriyor. Sanki birbirimizden uzak duramayan mıknatıslar gibiyiz. Çekim çok vahşi ve güçlü. Olduğum yerde duruyorum. Ondan kaçmanın bir anlamı yok. Beni her zaman bulacağını hissediyorum. Belki istediği zaman, sanırım.

Ama bana öğle yemeğimi kiminle geçireceğimi söyleyebileceğini düşünüyorsa, başka bir şey daha var demektir. Yatak odasında bana sahip olabilir, ama dışarıda bana sadece ben sahibim, özellikle de tüm hafta boyunca beni bir kez daha hayalet olarak gördükten sonra.

Arkamdan ağır ayak sesleri geliyor ve David bana şüpheyile bakıyor. Kaşlarımı çatıyorum ve hafifçe başımı sallıyorum. David uzun boylu ve kaslı olabilir ama Keller'ın liginde bile değil.

Ayak sesleri kesiliyor ve ağır nefes alışları kulaklarımı dolduruyor, misk kokulu tıraş losyonu duyularıma saldırıyor. Yavaşça kolumu David'inkinden ayırıyorum ve yüz seksen derecelik bir dönüş yapıyorum. Burnum göğsüne değiyor. Tanrım, muhteşem kokuyor.

Küçük bir adım geri atıp onu içeri alıyorum.

Kalçalarından mükemmel bir şekilde sarkan gri eşofman altı, karın kaslarının her çıkıntısını mükemmel bir şekilde detaylandıran, kasları saran siyah bir tişörtle eşleştirilmiş. Tüm vücudu yırtık ve güçlü, ter parıltısıyla vurgulanıyor.

Vücudunun üzerinde salyalarımın aktığını fark ettiğimde ağzımı hemen kapatıyorum. Akışkan koyu gözleri benimkileri delip geçiyor. Gün ışığında onu ilk kez gerçekten içime çekiyorum. Sol kaşından aşağıya doğru dikey olarak inen, sadece bir santimetre kadar belli belirsiz bir yara izi var. *Bunu daha önce nasıl fark etmedim? Muhtemelen kafası çaresiz görünmek istemediğim içindir.*

Bu anı vücudumda dalgalanmalar yaratıyor ve ürperiyorum. Beni içine çekerken çenesi titriyor, görüşünü David ve benim aramda değiştiriyor.

"Selam dostum. Ben büyük bir hayranıyım." David bakışma yarışımızı bölerek söze girdi.

David'e elini uzatırken dişlerini sıkarak, "Tanıştığımıza memnun oldum," diyor.

"David. Sienna ile çalışıyorum. Geçen hafta sonu kulüpte onunla birlikteydim," diye açıklıyor David, uzattığı elini sıkıca tutarak.

Keller başıyla onaylıyor ve bizden sadece iki adım ötede duran David'i görmezden gelerek bakışlarını tekrar bana çeviriyor.

"Şey, güzeldi-"

Ben daha cümlemini tamamlayamadan Keller dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor ve iki eliyle çenemi kavriyor. Sonra, aynı hızla benden uzaklaşıyor, kapüşonlu gözlerle bana bakıyor ve orantısız bir sırıtma yapıyor. Ona neden kızgın olduğumu unutturan bir sırıtış.

Şimdi sıcak ve telaşlıyım, soğuk havanın vücudumu sarmasına izin vermek için paltomu çıkarmam gerektiğini hissediyorum.

"Seni saat beşte ofisinin önünden alırım."

Öpücüğün yarattığı sersemlikten sıyrılıp ona göz kırpıyorum. "Bekle, nereden biliyorsun..."

"Ben becerikli bir adamım."

"Eğer bu hafta benimle gerçekten konuşmuş olsaydın, sana söyledim." Şimdi geri ısııyorum. Öpüşmenin yarattığı bulanıklık gitti.

"Prenses, böyle davranmayın. Halletmem gereken bazı şeyler vardı. Bir daha sensiz bu kadar uzun süre kalmaya niyetim yok."

Başımı tamamen döndürmekten bahsediyorum. *Belki de beni istiyordur?*

"Saat beşte görüşürüz, tamam mı? Sanırım telafi etmem gereken bazı şeyler var, bebeğim."

Bana bilerek göz kırpıyor, alnıma hızlı bir öpücük konduruyor ve vedalaşmaya bile gerek duymadan tekrar koşmaya başlıyor.

Orada öylece durup New York silüetine doğru koşmasını boş gözlerle izliyorum. *Az önce ne oldu öyle?*

"Yüzün kızarıyor bebeğim," diye dürtüyor beni David.

Öfkeyle kollarımı tekrar onunkilere dolayarak ofise doğru yürüyorum. Şimdi o öpücüğe devam edebilmek için saatleri sayıyor olacağım. Lanet olsun sana Keller, beni iş yerinde azdırdığın için. Boşanan çiftlerin tartışmalarıyla geçecek bir öğleden sonra içimdeki ateşi söndürecektir.

Öğleden sonra salyangoz hızında geçiyor. Saniyelerin geçişini izliyorum. Kirli beyaz duvarlar ve soğuk ışıklar neredeyse başımı ağrıtabilecek. Bütün hafta beni görmezden geldiği için Keller'a hâlâ kızgınlım ama lanet olsun, tek düşünebildiğim onun tarafından tekrar unutulana kadar becerilmek. Sadece bu düşünce bile bütün gün masamda bacaklarımı sıkımda neden oldu. Her düşüncemi hızla tüketiyor. *Fazla bağlanmamak için dikkatli olmalıyım. Kalbimi kırmasına izin veremem.*

Saat beşi vurur vurmaz kapıdan uçarak çıkıyorum, David'e hızlıca veda edip ceketimi giyiyorum ve merdivenlerden aşağı koşmaya başlıyorum.

Zemin kat, binadan çıkmaya çalışan işadamlarıyla dolup taşıyor. Doğruca döner kapılara yöneliyorum. Onu bir mil öteden tanıyabilirim. Kapüşonlu siyah kazağı ve o nefis gri eşofman altıyla tunç rengi Aston Martin'ine yaslanıyor.

Arabasına hayranlıkla bakan iş adamlarının gözlerindeki kıskançlığı görüyorum. Gözlerimi deviriyorum, *erkekler ve oyuncakları*.

Keller'ın yüzü aydınlanıyor, ona doğru geldiğimi fark edince yüzünde bir rahatlama ifadesi beliriyor. Adımlarımı hızlandırarak ona doğru neredeyse koşuyorum, etrafımdaki herkes bulanıklaşıyor. Tek görebildiğim, tek odaklanabildiğim ona doğru ilerlemek.

Sonunda bunu yaptığımda, kelimenin tam anlamıyla kollarına atlıyorum ve bacaklarımı beline dolayarak dudaklarımı doğrudan onunkilere bırakıyorum. Kendime engel olamıyorum.

"İşte bu harika bir selamlama bebeğim," diye geveliyor. "Şimdi güpegündüz sokağın ortasında sertleşiyorum."

Kalçalarımı hafifçe aşağı doğru oynattığımda, kaya gibi sertleşmiş sikini amımda hissediyorum. Şaka yapmıyordu. İyi ki pantolonu bol. Hiçbir şey spor yaptığı devasa şişkinliği gizleyemezdi, hiçbir şey bunu gizleyemezdi.

Tek yaptığı içimdeki ateşi alevlendirmek. Bu adamın beni bu kadar çok istediğini bilmek beni her zamankinden daha canlı hissettiriyor.

Bacaklarımı yanlarından aşağı kaydırıyorum. Alçak topuklu stiletolarım kaldırıma değerken ağırlığımı alıyor.

Yolcu kapısını açarken, "Beni eve bıraktığın için teşekkürler," diyorum. Keller'ın eli soğuk çeliğe çarpıyor, vücudu benimkinin üzerinde yükseliyor.

"Seni eve götürmemin tek nedeni, benim evime getireceğin her şeyi bir çantaya doldurman. Seni her gece yatağымda istiyorum. Pazarlık yok. İki gün sonra sensiz yapamam ve bir saniye daha yapmam."

Lanet olsun.

Gözlerim yüzüne bakıyor. Bu iş çok hızlı ilerliyor. Ortadan kaybolmasına kızacak zamanım bile olmadı ama... *Bununla nasıl tartışabilirsin ki? Normal* bir ilişkiye tehlikeli derecede yakın hissediyor olabilirim. Ama bir süre her gece kendi seks tanrım tarafından tapınma düşüncesi kendimi inkar edemeyeceğim bir şey. Sonunda kalbimi binlerce parçaya ayıracak olsa bile bunu hak ediyorum.

"Bir haftalık deneme süresi." Parmağımla onu işaret ediyorum. "Ama Maddie'nin bana ihtiyacı olduğunda ya da olursa bende kalırım."

Kapının kolunu tutup içeri girmemi işaret ederken "Bana uyar," diye homurdanıyor, sonra da tokayı sabitlemek için eğiliyor. Bunu yaparken bilerek göğüslerimi sıyırdığına yemin edebilirim.

Çatı katının lüksüne hayran olmamak elde değil. Buranın büyüklüğü, zarafeti ve güzelliği karşısında kendimi tamamen dışlanmış hissediyorum. Keller istediği her kadına bir çırpıda sahip olabilir. *Neden ben?*

Mekan, Keller'ı özenle yansıtıyor; koyu renk mobilyalar, doğal ışık ve beyaz mermerle tezat oluşturuyor. Bu o, karanlık ve düşünceli, ama tüm bunların altında ışık var. O göremese de ben görebiliyorum.

Ancak henüz herhangi bir fotoğraf ya da kişisel dokunuş, hatta boks hatırası bile görmedim. Doldurulmayı ve hayata döndürülmeyi bekleyen boş bir kabuk gibi hissediyorum.

"Burası muhteşem bir yer, Keller."

"Buna alış bebeğim. Eğer istediğimi yaparsam, buradan asla ayrılamayacaksın," diyor arkamdan gizlice yaklaşıp ağır kollarını belime sararken.

Kucağına yaslanıyorum ve her şeyi içime çekiyorum. Doğru hissettiriyor. O bana sarılmışken, dünyaya meydan okuyabilirmişim gibi hissediyorum.

"Yemek yapamadığımı söylemek için iyi bir zaman olabilir. Hazır yemekler ve paket servislerle büyüdüm. Maddie mutfakta kahve dışında bir şey yapmamı neredeyse tamamen yasakladı. Bu yüzden eğer müşfik bir ev kadını bekliyorsan, büyük bir hayal kırıklığına uğrayabilirsin, Şampiyon."

"Karım mı? Mmmm, bu kulağa hoş geliyor," diye mırıldanıyor boynuma doğru.

Dudaklarının tenimde bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamıyorum. *Belki de eş olmak o kadar da kötü bir şey değildir.*

"İyi ki Bayan Russo bu çocuğa yemek yapmayı öğretmiş. Merak etmeyin. İkimizin de iyi beslendiğinden emin olacağım. Senin tatlı amcığın bana her gece tatlı sağlayacak."

Kulağa mükemmel geliyor.

"Aslında, sanırım yemekten önce tatlı bir şeyler yemek istiyorum," diyor beni kaldırıp soğuk deri kanepeye yatırırken. Kot pantolonumu ve küçük siyah tangamı bir hamlede yırtarak beni açıkta bıraktı. Hiç vakit kaybetmeden içeri dalıyor, beni yalayıp yutuyor, parmakları girip çıkmaya başlarken klitorisimi emiyor ve beni rekor hızla orgazma ulaştırıyor. Kesinlikle tüm doğru düğmelere nasıl basılacağını biliyor. Ağzını amımdan çekip bana aç bir öpücük veriyor. Dudaklarında kendi tatlılığını tadabiliyorum. Bu çok ateşli. Ereksiyonu o seksi gri eşofman altının üzerinde geriliyor. Daha fazlasını istiyorum ve elimi bel bandına götürmeye çalışıyorum, ama çabucak uzaklaştırıyor.

"Sabırlı ol bebeğim. Önce yemek, sonra sikiş. Anlaştık mı?"

"Peki," diye hayıflanıyorum. Birkaç dakika önce orgazm olmama rağmen daha fazlasını arzuluyorum.

Onu arzuluyorum. Ama yemek kulağa hoş geliyor.

Keller mutfakta bir profesyonel gibi çalışıyor. Keller'ın yapamayacağı bir şey bulamadım.

Boks - tamam. Klitorisimi bulabilirim- tamam. Yemek yapmak - tamam. Elbette bir erkek bu kadar mükemmel olamaz.

Kremalı sarımsaklı tavuğun aroması midemi guruldatıyor. Keller bir tavadan diğerine geçerken mutfağı buhar dolduruyor, elinde spatula, konsantre olurken yüzü sertleşiyor.

Bar taburesine tüneyip ö n ü m d e k i manzaraya ağzımın suyu akarak bakıyorum. Lanet olsun, buna alışabilirim.

"Yardıma ihtiyacınız var mı? İstersen bulaşık yıkayabilirim." diye sordum.

"Hayır, bebeğim, sen sadece orada otur ve güzel görün. Sana gerçek bir erkek nasıl yemek yapar göstereyim."

Gözlerimi deviriyorum. Benim için sorun değil.

Akşam yemeği şimdiye kadar ağzıma attığım en inanılmaz yemeklerden biriydi. Şey, siki hariç, ama o sayılmaz.

Her lokmada dilimin üzerinde dans eden bir lezzet patlaması yaşıyorum. Her ısırıkta bir inilti tutamıyorum. Keller biz yedikçe çatalını daha da sıkı kavırıyor. Ta ki daha fazla dayanamayıp çatalını tezgâha vurana ve beni yerimden sıçratana kadar.

"Kahretsin Prenses, bir kez daha inlersen, seni bu tezgâhın üzerine eğip çılgılık atana kadar sikmekten kendimi alamayacağım."

"Özür dilerim," diye dudak büküyorum, yanaklarım yanıyor. "O kadar lezzetli ki kendime engel olamıyorum. Belli ki pizza ve ızgara sandviç dışında bir şeye alışık değilim," diye ekliyorum bir lokma daha tıkınıırken, durdurmak için elimden geleni yapmama rağmen istemsiz bir inleme daha çıkarıyorum.

Bar taburesinden kayarak bana doğru gelirken ateşli bakışları beni yakıyor.

Bacaklarımı sıkıp oturduğum yerde kıpırdanıyorum, neredeyse boş olan tabağımı kendimden uzağa itiyorum ve bar taburemi döndürerek ona bakıyorum.

Dudaklarını benimkilerin üzerine indirirken tek kelime bile etmiyor ve bir inilti daha çıkmasına neden oluyor. Tanrım, bu adam beni çok sesli yapıyor.

"Şu lanet olası ağız," diye mırıldanıyor nefesinin altından. Ona bilmiş bilmiş sırtıyorum, parmağımı sosa batırıp dudaklarının arasına sokuyorum. Yanıt olarak gözleri kocaman açılıyor. Yüzündeki şaşkınlık ifadesi karşısında kahkaha krizine girmemek için elimden geleni yapıyorum. Bu paha biçilemez.

Sonraki hafta yeni rutinimize alışmamızla birlikte uçup gitti. En son ne zaman bu kadar çok gülümsediğimi hatırlamıyorum. Kendimi en son ne zaman bu kadar güvende hissettiğimi. Her geçen gün hayatımda daha önce hiç hissetmediğim kadar sevildiğimi hissediyorum. Bu balonun patlamasını istemiyorum.

Her sabah Keller beni işe götürmeden önce birlikte oturup kahve içiyoruz ve beni bütün gün işte aşırı derecede azdıran dünyayı sarsan bir öpücük veriyor. Saat tam 5'te Keller ofisimin önünde duruyor, aç gözleriyle ben binadan çıkarken beni izliyor.

Sonra da akşamlarımızı kanepeye sarılıp suç belgeselleri izleyerek ve hangimizin daha önce çözebileceğini görerek geçiriyoruz. Şimdiye kadar ben kazanamadım.

Boks kariyeri ve birkaç hafta sonra yapacağı birleşme maçı hakkında konuştuğumuzda ışıldıyor. Her gün antrenman yaparak kendini çok yoruyor. Sahip olduğu saf ateş ve cesaret gün gibi ortada.

Tutkulu seks turlarını da unutmayalım. Tanrım, bu adamın fit olduğunu biliyordum. On iki raunttan fazlasını görebileceğini doğrulayabilirim. Gülünç büyüklükteki çatı katında vaftiz edilmemiş bir yüzey kaldığını sanmıyorum.

Her gece onun bedenine sarılmış bir şekilde uykuya dalıyorum ama her sabah boş bir yatağa uyanıyorum. Yan tarafı zar zor buruşmuş, sanki orada uyumuyormuş gibi.

Her şey neredeyse fazla mükemmel gelmeye başladı.

Cuma günü tüm vücudum ağrıyor ve bitkin düşünüyorum ama kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Keller bu sabah uyandığımda çatı katında değildi, kahve içmek ya da beni bırakmak için de gelmedi. Birkaç kez aramayı denedim ama olmadı. Dırdırcı, muhtaç bir kız arkadaş gibi görünmek istemediğimden, büyük kız pantolonumu yukarı çekip metroya kadar kendim yürümeye karar verdim. Çok da istediğimden değil. İzlendiğim hissinden kurtulamıyorum. David bu hafta hasta olduğu için öğle tatilinde yürüyüş yapıyordum.

tek başıma. Her seferinde içimi bir endişe kaplıyor, adımlarımı hızlandırmama ve bir an önce ofise dönmeme neden oluyor. İkinci seferden sonra cesaretimi kaybettim ve o zamandan beri rahatsız etmedim. *Belki de hepsi kafamın içindedir.* İç çekiyorum.

Bir erkeğe bel bağlamamak için kendime tekrar hatırlatmaya değer. Buraya kadar sadece kendime güvenerek geldim ve artık değişmeyeceğimden eminim. Keller'a gittikçe daha derinden aşık oluyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama kalbim buna engel olamıyor.

İkimiz de bir ilişki istemediğimizi açıkça belirtmiştik ve her geçen gün daha fazla bir ilişkiye benzemeye başladı. Onunla değilsem, tek düşündüğüm o. Onunlayken, kıyafetlerimi yırtıp atmak ve her santimimi yutmasına izin vermek istiyorum. Kendi karanlığımızla birbirimizi aydınlatıyoruz.

Mutfakta durmuş, kahve makinesi vızıldayarak çalışırken, koyu renkli sıvı paket fincanımı doldururken ayağımı yere vuruyorum. Sadece kahve kokusu bile beni uyandırmaya yetiyor.

Çamaşır makinesini açıp içine biraz daha iç çamaşırı attım. Yeterince iç çamaşırı koyduğumu sanıyordum. Keller'ın mağara adamının sahip olduğum her çifti yırtma ihtiyacı, son iki çift saten siyah tangaya kadar düştüğüm anlamına geliyor. Çamaşır makinesine tıkılmış giysi yığını çıkartıp yere fırlatıyorum. Bir tür metalik koku duyularıma saldırırken burnumu yukarı kaldırıyorum.

Her bir siyah parçayı parça parça alıp içine atarken parmak uçlarımda kıpkırmızı olduğunu fark ediyorum. *Ne oluyor lan?* Boğazıma kaçan kusmuğu tutmaya çalışıyorum. Beyaz mermerin üzerine koyu kırmızı bir sıvı damlıyor. Panik bedenimi ele geçirirken titreyen, kanla kaplı ellerimle ıslanmış siyah kapüşonluyu yıkayıcıya fırlatıyorum. Tökezleyerek lavaboya geri dönüyorum ve sıcak suya vurarak parmaklarımdaki kırmızıyı agresif bir şekilde temizliyorum.

Kahretsin, ya yaralandıysa, ya hastanedeyse, kahretsin, kahretsin, lütfen iyi ol. Derin bir nefes alarak azarlayan suyu kapatıyorum ve tezgahımdan çantamı alıyorum. İçindekileri sağa sola salladıktan sonra telefonumu hızlıca kaydırıp onu arıyorum.

Keller ilk zil sesinde, hoparlörden gelen gür sesiyle cevap verir.

"Günaydın Muhteşem, iyi misin?" diye soruyor usulca, belli ki içinde bulunduğum büyük paniğin farkında değil.

"Günaydın! Sen ciddi misin, Keller? Senin öldüğünü sanıyordum!" Ağır nefesler alarak bağıriyorum. Ellerim hâlâ titriyor.

"Benim için endişeleniyor musun bebeğim? Erken bir antrenman için kalkıp gitmem gerekiyordu. Buzdolabındaki meyve tabağının üzerine bir not bıraktım." Sanki bu gülünecek bir şeymiş gibi kıkırdıyor.

"Keller, çamaşır makinesinde kıyafetlerini kan içinde buldum. Sana bir şey oldu sandım. Neden normal bir insan gibi beni aramadın? Sabahları ilk iş yemeğe dayanamadığımı biliyorsun." Telefonda fısıldıyorum, sanki biri beni duyabilirmiş gibi, aşırı tepki veren bir inek gibi konuşuyorum.

Hat sessizleşiyor. Nefes alışının ağırlaştığını duyabiliyorum.

"Sorun yok Sienna, sakın ol. Ben iyiyim, söz veriyorum. Dün gece Grayson'la geç saatlere kadar antrenman yaptım ve ondan biraz dayak yedim." Konuşmayı çabucak değiştirdi. "Şimdi geri dönüp seni işe bırakabilirim."

Her şey birdenbire çok fazla gelmeye başladı. Duvarlar üzerime üzerime geliyor. *Neden bana yalan söylüyormuş gibi hissediyorum?*

"Hayır, hayır gerçekten sorun değil, zaten geç kalıyorum ve gitmen gereken bir antrenman var. Biraz sıkı çalışmadan Dünya Unvanlarını birleştiremezsin. Özellikle de gece geç saatlere kadar yaptığın antrenmanlarla." Beynim saniyede binlerce kez çalışarak saçmalıyorum. Cevap vermiyor, ben de devam ediyorum. "Bu gece Maddie ve David'le buluşacağımı söyledi, o yüzden muhtemelen benimkinde kalacağım. Beni öznlüyor. Belki birkaç gün biraz yalnız kalmamız iyi olur." Sesim titriyor.

"Olmaz. Ben ve Grayson seninle kulüpte buluşsak, sonra da birlikte *eve gitsek* nasıl olur?"

"Akşam 8'de orada buluşuruz. İyi günler." Cıvılcıvılcı konuşmaya çalışıyorum ve o daha cevap veremedi aramayı kesiyorum.

Ekranda hemen bir metin yanıp söner.

SEKS TANRI KELLER

Beni bir daha böyle kesersen cezadan hoşlanmayacaksın. Bu gece görüşürüz Tanrıçam x x x

Titreyen parmaklarımla, tezgahın etrafına dağılmış çantamın içindekileri yerine koyuyor ve işe doğru yola çıkıyorum. Her şeyin etrafımda yıkılmakta olduğu hissinden kurtulamıyorum. *Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Ama bu acıtmadığı anlamına gelmiyor.*

Derin bir nefes alıyorum ve terli avuçlarımı pantolonuma silerek asansörü çağırıyorum. *Kahretsin, bunu yapamam, onsuz olmaz.*

İçimi çektim ve merdiven boşluğuna yöneldim. Görünüşe göre bugün yine seksen altı kat aşağı yürüyeceğim. Harika.

BÖLÜM 17

SIENNA

merdivenlerden daireme çıktım. Bugün tam bir sürtük gibi sürüklendi. Keller'ın tüm aramalarını görmezden geldim. Bugün bunu düşündükçe, bana yalan söylediği için daha da sinirlendim.

Resmi bir ilişkimiz olmayabilir ama olabilir diye düşündüm. oraya gitmek. Şimdi, gecenin bir yarısı gitmesi, kan damlayan kıyafetler bulması, aklımı karıştırıyor ve tüm bunların bir yalan üzerine kurulu olup olmadığını tartışıyorum. Şok olmamalıyım. Şimdiye kadar kimse aksini kanıtlamadı.

Kapımın önündeki kahverengi bir paket beni durduruyor. Birisi kargo kamyonunun arkasına atmış gibi görünüyor. Elime aldığımda, titrek siyah bir el yazısıyla bana gönderilmiş olduğunu fark ediyorum. Yanan kâğıt kokusu nefesimi tutmama neden oluyor. O kadar güçlüydü.

Paketi kolumun altına koyup kapının kilidini açıyorum. Taze okaliptüs kokusu burnuma hücum ediyor. Daire pırıl pırıl. Tanrım, Maddie bensiz derin bir temizlik yapmaktan sıkılmış olmalı.

"Aman Tanrım, evdesin." Maddie son sürat bana doğru koşuyor, hareketsiz bedenime çarpıyor, kollarını öyle sıkı sarıyor ki zorlukla nefes alabiliyorum.

"Beni özledin mi yoksa?" Güldüm. Bektan bir günün ardından tam da ihtiyacım olan karşılama buydu.

"Tabii ki yaptım. Her yerin pırıl pırıl olduğunu görmüyor musun? Bay Seks Tanrısı'yla geçirdiğin kirli hafta nasıldı?" diye soruyor kaşlarını oynatarak.

"Güzel," diye cevap veriyorum kesin bir ifadeyle. Duygularımı Maddie'den saklayamam. Hiç saklayamadım. O her zaman benim içimi görür.

Durumu değerlendiriyormuş gibi beni bir aşağı bir yukarı süzerken yüzü asılıyor. Elimi tutarak beni salona götürüyor ve bir yayla kendini kanepeye bırakıyor, benim de katılmam için koltuğu sıvazlıyor.

"Bekle, şaraba ihtiyacımız var," diye mırıldanıyor iki devasa bardak soğuk gl doldurmaya başlarken. Kadın aklımı okuyabiliyor, yemin ederim.

Sonraki bir saati şphelerimi ve hayal kırıklıklarımı araştırarak geçiriyoruz. Maddie dinleyip başını sallarken, beyninin çalıştığını hissedebiliyorum.

"Sorun bende mi? Sorun ben miyim?" Sinirli bir şekilde içimi çektim.

"Belki de, sadece belki de, geçmişini unutmalısın Si. Bunun mantıklı bir açıklaması olduğuna eminim. Bir erkek hem sana bu kadar takıntılı olup hem de ilgilenmiyor olamaz. Sen de ilk sorun işaretinde kaçıyorsun. Göreceksin, bu konuda içimde iyi bir his var." şarabının son suyunu da içiyor ve bardağı masaya bırakıyor. "Bu paket denen ucube de neyin nesi? Kokusunu buradan alabiliyorum. Lanet şey yanıyor falan mı?" diyor burnunu yukarı çekerek.

Paketi kaptığım gibi kahverengi kâğıdı yırtıyorum ve içinden küçük, çizik siyah deri bir kutu çıkıyor. *Belki de annemden erken bir Noel hediyesidir? Ha- bu hayatım boyunca bir ilk olurdu.*

Kapağı kaldırıncı kutudan yanık kokusu yayıldı. Gri kül ve dağılmış yarı yanmış gller kutuyu ağzına kadar doldurdu. En üste küçük beyaz bir zarf yerleştirilmiştir. Zarfı hızla yırtıp aınca, üzerinde şu yazıların olduğu beyaz bir kart çıkar:

*Cien a, 5'm ^v'9 ;ov cL en ovc cLe xose' 5 se 9 ;ov.
Sec cLi' Se a mes'age: 5 nill Sv'> any9^i p cLa9 get' in
my nay. Yov nill co e Sa S co me. Rll my lore, f x*

Titreyen parmaklarımla notu kutuya geri attım ve kapağını kapattım. Keller'ın onu tehdit ettiği geceden beri Jamie'den tek bir ses duymamıştım. Bunun bittiğini sanmıştım.

Maddie sessiz kalır, gözlerini kocaman açmış kutuya bakmaktadır.

Bu sevdiğimi sandığım Jamie değil, evleneceğim adam. Beynim neden hala beni tuttuğunu, gitmeme izin vermediğini çözemiyor.

"Sienna, sanırım polise gitmen gerekiyor. Bu iş artık garipleşmeye başladı. nce ara sokakta sana saldırdı. Onu evimizin dışında gördüm.

Bu hafta en az iki kez apartman penceresini kırdı. Şimdi de çöplerimizi karıştırıyor ve sana yanık güller gönderiyor. Ya düşündüğün kişi değilse? Ya gerçekten tehlikeliyse Sienna?"

Ona verecek bir cevabım yok. Her zaman kendi başımın çaresine bakabileceğimi düşünürdüm. Şimdi emin değilim. Gözyaşlarım yanağımdan aşağı süzölmeye başlarken tedirginlik bedenimi dolduruyor.

Kapının yüksek sesle çalınması ikimizin de fiziksel olarak sıçramasına neden oluyor. Ben tepki vermeden Maddie kanepeden fırlıyor ve girişin yanındaki sehpadan aşırıldığı golf şemsiyesiyle kapıya doğru koşuyor.

"Jamie, yemin ederim bu daireye adımını atarsan gözlerini oyarım seni ucube!" diye bağılıyor kapıdan.

"Ben Keller." Onun sesi. Anında kalbimi hızlandırdı.

Maddie bana dönüyor, kaşları kalkık.

"Bırak girsin," diye iç geçirdim.

Maddie mandalın kilidini açtığında kapı uçarak açılır ve neredeyse onu duvara çarpacaktır.

"Affedersiniz! Sen kim olduğunu sanıyorsun da buraya giriyorsun?" Ancak Keller ona doğru yaklaşınca sözlü saldırısını hemen durdurur.

Maddie'ye selam bile vermeden doğruca bana yöneldi, yüz hatlarına endişe kazınmıştı.

Eğer görünüş öldürseydi, Jamie şimdiye kadar 1.80 boyunda olurdu.

Bana ulaştığında diz çöküyor, ellerimi ellerinin arasına alıyor ve yüzümü inceliyor.

"Ne oldu Sienna? Seni incitti mi?" Ses tonundaki öfke, dokunuşundaki yumuşaklıkla tezat oluşturuyor.

Gözlerimi kutuya kaydırıyorum, bakışları onu takip ediyor ve paketi görüyor. Eğilip kutuyu açıyor, notu okurken kaşları havaya kalkıyor. Notu kutuya geri koyup kapağını kapatıyor ve bir hışımla kanepeye geri fırlatıyor. Yüzümü iki iri eliyle kavrayıp alnını yüzüme yaklaştırıyor.

"Sienna, sana söz veriyorum. Bir daha asla seni incitmesine ya da sana dokunacak kadar yaklaşmasına bile izin vermeyeceğim. Bebeğim, bana bak," diye fısıldıyor, başparmağıyla yüzümü okşuyor. Gözyaşlarımı geri kırıyorum. Ona bakıyorum, gerçekten ona bakıyorum. Bir şey söylemesine gerek yok, çünkü sevgi ondan yayılıyor ve onun koruması tam da şu anda ihtiyacım olan şey. Tek yapabildiğim ona bir

Başımı göğsüne gömdüğümde küçük bir baş sallaması. Beni sımsıkı kucaklarken misk kokusu beni rahatlatıyor.

Kalbi göğsünde güm güm atıyor. Yüzümde hissedebiliyorum. Bu adam çıplak elleriyle adam öldürebilecek potansiyele sahip. Bunu yapabilecek kapasitede olduğu çok açık. Bir makine olmak için yaratılmış. Diğer herkes ondan korkuyor olabilir. Ben korkmuyorum. Onun bu yönünü seviyorum, benim vahşi koruyucum. O anda, onsuz olmak istemediğimi fark ettim. Başka bir gün için değil. Kalbime karşı daha fazla savaşmak istemiyorum.

"Beni eve götür Keller, güvende hissetmemi sağla. Beni senin yap." Göğsüne doğru fısıldıyorum. Ağzını benimkine yaklaştırırken nefesim kesiliyor. Dudaklarımız birbirine değdiği anda bir kıvılcım ateşleniyor, korkum yok oluyor ve yeniden yaşadığımı hissediyorum.

"Acilen halletmem gereken bir şey var. Sen ve Maddie burada hazırlanın. Bu daireden ayrılmayın. Grayson bir saat içinde gelip sizi alacak. Sizinle kulüpte buluşacağım ve sonra sizi ait olduğunuz yere, evinize götüreceğim. Söz veriyorum. Sen de bana bir söz vermelisin; artık kaçmak yok, tamam mı? Aramızdaki şeyi inkar etmeyi bırakmalıyız. Her düşünceme sahipsin; benim için osun. Ben hiç kimse için diz çökmedim. Ben insanların önünde diz çöktüğü bir canavarım. Ama senin önünde her zaman diz çökeceğim, Tanrıçam. Varlığımın her zerresiyle sana tapacağım. Normal bir ilişki, söz verebileceğim bir şey değil. Hiç ilişkim olmadı. Ama denemek istiyorum. Kahretsin, sana layık olmak için çok uğraşmak istiyorum. Bugün beni terk ettiğin düşüncesi, sanki biri kalbimi söküp üzerinde tepinmiş gibi hissettirdi. Benim ol. Senin benim kalbime sahip olduğun gibi benim de senin kalbine sahip olmama izin verir misin?" Önümde diz çöküp kalbini bana açarken ses tonundaki gerginliği duyabiliyorum.

Gözleri benimkileri arıyor, bir yanıt bekliyor.

"Ben seninim şampiyon, beni elinde tuttuğun sürece hep ve sadece seninim."

"Gitmene asla izin vermeyeceğim. Artık sana sahibim. Sonsuza kadar benimsin," diye homurdanıyor ve bana doğru eğilip dünyayı sarsan bir öpücük veriyor. İkimizin de bildiği şeyi sağlamlaştıran bir öpücük. İşte bu kadar. Biz birbirimiz için varız ve sonunda kendimi tamamlanmış hissediyorum.

Sırtını kapıya dayamış Maddie'ye bakıyorum, bulaşıcı bir gülümseme odayı aydınlatıyor. Bu kız aşkı seviyor. Gözüme takılıyor ve bana göz kırptıyor.

"Tamam, gidip hazırlansam iyi olacak. Eğer beni bir daha öpersen, seni kapüşonunun boynundan tutup sürüklerim ve pofuduk minderlerimin üzerinde seninle sevişirim." Kıkırdıyorum.

"Buradan kaya gibi sert bir ereksiyonla çıkmak üzereyim. Bu yüzden sikime binme planına varım," diye cevap veriyor, ben de kahkahamı tutmaya çalışarak elimle göğsüne vuruyorum.

"Git! Hızlı bir şey istemiyorum. Seni, ağzını ve sikini bütün gece istiyorum." O alçak bir inilti çıkarırken ben törpülüyorum.

"Senin pis ağzın beni öldürüyor, kadın."

Ayağa kalkıyor, sertleşmiş siki seksi eşofmanının içine giriyor. Ellerini cebine daldırıyor ve iki beyaz bilet çıkarıp bana uzatıyor. Kaşlarımı kaldırarak biletleri elinden alıyorum ve ona sorgulayan bir bakış atıyorum.

"Spor salonundaki çocuklardan biri -Luke, yarın gece Madison Square'deki yardım etkinliğinde dövülecek. Ben ve Grayson onu eğitiyoruz. Sen ve Maddie gelmek isterseniz size iki bilet aldım."

Yüzümde bir gülümseme belirirken göğsümde sıcacık bir his patlıyor.

"Aman Tanrım, evet! Kulağa harika geliyor! Çok isteriz. Teşekkürler Sen." Koltuktan atlıyorum ve beni terk etmesini istemesem de kapıya doğru yürümeden önce dudaklarına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

Kapının pervazına yaslanırken karasevdalı bir ergen gibi saçlarımla oynuyorum. "O zaman birkaç saat sonra görüşürüz, Şampiyon." Göz kırıyorum.

Beni kucağına çekiyor ve ben de onun karşısında eriyorum. "Benim için kısa ve seksi bir şeyler giy. Kıçını bana sürtmek için sabırsızlanıyorum," diye geveliyor, ses tonundan seks damlıyor.

Ağır ayak sesleri koridorda yankılanırken kapıyı kapatıyorum ve kendimi toparlamaya çalışarak kapıya yaslanıyorum. Tam bir karmaşa içindeyim. Bu geceyi nasıl atlatacağım, kesinlikle hiçbir fikrim yok.

"Biliyordum. Senin için hemen geri geleceğini biliyordum. Kahretsin, sana seni gerçekten yemek istiyormuş gibi bakması çok seksi!" Maddie odasından çıkarken bayılıyor.

"Korkuyorum Mads. Bu adama sıırıslıklam aşığım. Ya o da diğerlerinden farklı değilse? Eğer giderse, gerçekten tüm kalbimi de beraberinde götüreceğini düşünüyorum. Güçlüyüm ama o kadar da güçlü değilim." Beni

sıcacık kucağına alıyor ve anında rahatlatıyor. "Oh

Si, ya yapmazsa? Ya o senin ikiz alevinse ve kaderinizde sonsuza dek birbirinizi ateşlemek varsa? İkinizin sahip olduğu şey

İnsanlar tadına bile bakamıyor. Yani onu iki elinizle tutup sahipleniyorsunuz. Sahiplenirsiniz. Bu senin mutluluk zamanın." Sesi sert ama hayranlık dolu.

Başımı sallayarak onu kucaklıyorum, haklı olduğunu biliyorum. Bunu ruhumun derinliklerinde hissedebiliyorum. Keller benim için doğru kişi ve her zaman da öyle olacak. Sakladığı sırlar ne olursa olsun, ben her zaman onu seçeceğim.

Grayson gelmeden önce rekor sürede giyindim. Her kıvrımı saran, sadece kalçalarımın ortasında duran dar, saten, siyah bir elbise seçtim.

Kırmızı topuklu ayakkabılar ve kırmızı dudak boyasıyla tamamladım.

Yıkamaya ve fön çekmeye vakit olmadığı için saçlarım dümdüz. Düzleştirme işlemi, basamaklı saçlarımın uçlarına karışan karamel tonlarını öne çıkarıyor. Hızlıca bir rimel sürdükten sonra on dakika içinde hazırım.

Kapının sertçe vurulduğunu duyunca Grayson'ı içeri almak için hızla odamdan çıkıyorum. Maddie'nin geride kaldığına şüphe yok. Güzellik zaman alır ve o bu mantrayı kesinlikle ciddiye alıyor. Kahretsin, Grayson beni son gördüğünde çıplak popom masasının üzerinde ezilmişti. Ama utanamıyorum bile. Çok seksiydi. Kapıyı açıp Grayson'a geniş bir sırtış attım. Kapı çerçevesine yaslanmış, beni tepeden tırnağa süzüyordu. Ayak parmağı. Cilveli bir şekilde değil, daha çok "Keller'ın ilgilendiği şey bu demek ki" şeklinde.

"Bu gece seni giyinik görmek ne güzel Sienna," diye göz kırptıyor ve yanından geçip gidiyor. *Harika bir başlangıç.* Kanepeye yayılıp rahatlamasını izlerken ağzım hâlâ bir karış açık.

"Sienna, fermuarımı çeker misin?" Maddie odasından bağıırıyor. Ben daha bir adım bile atmadan, altın rengi payetli elbisesi karnını sarmış, göğüsleri ortada, dışarı fırlıyor. Misafirimiz olduğunu anlayınca gözlerim fal taşı gibi açılıyor, yüzünün rengi kaçıyor.

Grayson'ın gözleri Maddie'ye yapışmış, dudaklarında eğlenceli bir sırıtma dans ediyor. "Uymaktan çok memnun olurum tatlım. Neden gelip oturmuyorsun?" der ve ellerini kucağına vurur.

"Siktir git, Grayson. Bu güzel kızı senin yanına yaklaştırmayacağımı hepimiz biliyoruz." Alay ediyor ama göğsünde beliren kırmızı lekeleri görebiliyorum. *Bu çok ilginç.*

Grayson, Maddie'nin her zamanki tiplerinden biri değil. Uzun boylu, zayıf iş adamlarını tercih eder. Dövmelerle kaplı, ağzı bozuk, iri yarı boksörler değil. Hayır, bu daha çok benim tipim gibi görünüyor.

Keller'ın en iyi arkadaşı hala aval aval bakarken en iyi arkadaşımın hala salonda yarı çıplak olduğunu hatırlayarak aceleyle yanına gidip elbiseyi ve

fermuarı çekiyorum, bunu yaparken kıkırdamamı engellemeye çalışıyorum.

"Sanırım senden hoşlanıyor Mads," diye fısıldıyorum sessizce.

Yine alay ederek odasına geri dönüyor ve kapıyı çarparak kapatıyor.

"Hadi kızlar, beş dakika içinde gitmemiz gerekiyor. Eşyalarınızı toplayın ve

Grayson her kelimesi alaycı bir sesle "hareket edin" diyor. Bu kesinlikle yola koyulmak için ihtiyacım olan kamayı kıcıma sokuyor. Oraya ne kadar çabuk varırsak, Keller'a o kadar çabuk ulaşırım. Gerçi Maddie ve Grayson'ı bir arada bırakma konusunda pek emin değilim, gecenin sonunda birbirlerini öldürebilirler.

Grayson bizi apartmandan çıkarıp sokak lambasının altına park ettiği parlak beyaz Audi'sine götürüyor. Dikkati bizimkinin yanındaki apartmanın önünde duran kapüşonlu bir figüre takılıyor. Figür bizi izliyor ama bize doğru herhangi bir hareket yapmıyor. Garip, daha önce o apartmanın dışında hiç kimseyi görmemiştim, özellikle de gecenin bu saatinde. Yaşlı insanlar ve ailelerle dolu bir mahallede yaşıyoruz, bu yüzden duvara yaslanmış kapüşonlu bir adam kesinlikle biraz yersiz. Grayson ürkmüş gibi görünmüyor. Gözlerini adamdan ayırmıyor ve arabasının kapılarını açarak bizi içeri buyur ediyor.

Telefonda nefesinin altında mırıldandığını duyabiliyorum. "Evet, eminim" dışında ne dediğini tam olarak anlayamıyorum. Ama telefonla konuştuğunu fark ettiğim anda sürücü koltuğuna kayıyor ve kapıyı çarpıyor. Arabayı hareket ettirip hızla uzaklaşırken başım koltuk başlığına çarpıyor.

"Lanet bir manyak gibi araba kullanmak zorunda mısın, Grayson?" Maddie arka koltuktan bağılıyor. Grayson da buna karşılık müziğin sesini sonuna kadar açıyor. Bu ikisi çok yorucu.

Cuma gecesi ve The End Zone şimdiden dans etmeye ve haftanın stresini atmaya hevesli New Yorklularla ağzına kadar dolmuş durumda.

Görünüşe bakılırsa bu gece bir R&B gecesi ve benim kitaplarımda mutlak bir kazanan olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Grayson bizi güvenlikten geçiriyor ve aceleyle dans pistini geçip ikinci bir güvenlik setinin yanından geçerek VIP alanına götürüyor.

"Keller'ın misafirleri," diyor Grayson siyah takım elbiseli kel adama, o da bizi bir aşağı bir yukarı süzüp başını sallıyor.

VIP odası, kulübün geri kalanı gibi nefes kesici. Tamamen siyah mat duvarlar ve altın mobilyalar. Bir milyarderin ideal striptiz kulübünün nasıl görüneceğini hayal edebiliyorum. Sunucuların hepsi minik spandex şortlar ve crop top'lar giymiş, ellerinde magnum şampanya şişeleriyle vals yapıyor, altın masaların üzerinde bardaklarını doldurmak için eğildiklerinde erkeklere göğüs dekolteilerini gösteriyor.

Grayson bizi alanın arka tarafındaki bir kabine götürüyor, masada 3 magnum ve bir tepsi tekila shot var. Her şey harika ama ben şimdi Keller'ı istiyorum.

Kabine doğru ilerledim. Grayson, Maddie'nin yanına sıkışıyor. "Bana bir daha dokun. Stiletto'mun topuğunu sol gözüne saplanmış bulacaksın."

"Tanrı aşkına, Maddie. Ben oldukça küçük bir kabine sığmaya çalışan iri bir adamım. İnan bana, sana dokunmak istemedim," diye karşılık veriyor ve Maddie'nin kafası şok içinde dönüyor.

Evet, Keller'ın acele edip bu durumu düzeltmeme yardım etmesi gerekiyor.

"Hadi siz ikiniz, iyi oynayın." Kıkırdıyorum ve üç kadeh şampanya dolduruyorum. Kremi baloncuklar dilimin üzerinde dans ediyor. Normalde şampanya seven bir kız değilimdir. İçkilerimi tatlı ve hastalıklı severim. Ama bunun için ölünür.

Odadaki hava değişiyor ve tüm dikkatler VIP kapısına yöneliyor. Omurgam boyunca yayılan ürpertiden anlıyorum ki bu o.

Güvenliği başıyla selamlıyor ve sanki buranın sahibiymiş gibi ilerliyor. *Aman Tanrım, gerçekten de öyle.* Tüm kişiliğinden güç ve zenginlik damlıyor ve lanet olsun, bakması da güzel. Siyah takım elbise ceket ve ilk iki düğmesi açık beyaz gömleği boynunu saran koyu renkli dövmelemleri vurguluyor. Belki de bu yüzden bakışlarımı ondan ayıramıyorum. Buradaki hiçbir kadın da öyle. Ama koyu renk gözleri yanıma doğru ilerlerken benimkilerden hiç ayrılmıyor. Herkes onu izliyor. Hayatının ünlü yönü hakkında fazla düşünmemiştim. Kahretsin. Ya beni dünyadan saklamak isterse? Toplum içinde dostça davranmalı mıyım? Boyumu aşan işlere kalkışıyorum.

Keller bana ulaşır ulaşmaz elini masanın üzerine koydu. Günah kadar seksi damarları teninden dışarı taşıyor. Ona küçük bir gülümseme veriyorum, toplum içinde onu nasıl selamlamam gerektiğine hâlâ karar verememişim. Tüm odanın bizi izlediğini ve bir sonraki hamlesini beklediğini hissediyorum. Keller hızla öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak benim yerime karar veriyor. Bunu yaparken dudaklarıma karşı gülümsediğini hissedebiliyorum. Öpücük hiçbir şekilde PG derecesinde değil. Ben

içeri girdiğinde onunla bir şansları olduğunu düşünen kadınların hayallerini yıkmıştır. Ama o tamamen benim.

"Sakin seni saklamak istediğimi düşünme Sienna. Odaya girdiğim anda düşüncelerini hissedebiliyordum. Dünyanın senin bana ait olduğunu ve benim de yalnızca sana ait olduğumu bilmesini istiyorum." Burnunu benimkine yaklaştırırken derin sesiyle hırıldıyor.

Kelimenin tam anlamıyla eriyebilirim. Sırılsıklam olduğumdan hiç şüphem yok. Biri sizin alanınıza her girdiğinde onun tarafından bu kadar tahrik edilmek nasıl mümkün olabilir, beni aşılıyor.

Kabinde yanıma oturdu. Maddie'yi etkileşimimizi izlerken yakalıyorum. Benim adıma çok mutlu görünüyor. Acaba Keller'ın Maddie'ye ayarlayabileceğim düzgün bir arkadaşı var mı? Kolunu omzuma dolayarak beni kendine doğru çekiyor ve ben de kucaklaşmanın içinde eriyorum. Üzerime bir sakinlik çöküyor. Eğilip bir kadeh şampanya alıyor ve bir dikişte içiyor, başını arkaya atıyor, elması sallanıyor. Tanrım, içiş şekli bile çok lezzetli.

"Maddie," diye başını sallayan Keller ona gülümsüyor.

"Merhaba!" diye kızarır ve ona küçük bir el sallar. Hiç kimse Keller'ın cazibesine karşı bağışık değildir.

"Merhaba Grayson. Merhaba Keller. Kız arkadaşımı ve onun şımarık arkadaşını alıp buraya getirdiğin için teşekkürler," diye alay ediyor Grayson.

Keller kaşlarını kaldırarak masanın üzerine eğilir ve onun kolunu tutar.

"Kapa çeneni."

Tekrar otururken ona bir bakış attım. "Başından beri böyleydiler. Bence gizliden gizliye birbirlerinden hoşlanıyorlar," diye kulağına fısıldıyorum. Cevap olarak kıkırdıyor ve şampanyasını yudumlamaya devam ediyor.

"O bir kadın. Tabii ki Grayson ondan hoşlanıyor." Keller elini masanın üzerinde benimkinin üzerine koyarak cevap veriyor. Elektrik parmaklarımdan merkezime doğru fırlıyor. Elimi onunkinin altından kaydırarak, sinsice vücudunun yan tarafına ve kalın kalçasına kadar takip ediyorum, kaba kot pantolonunu yukarı ve aşağı okşuyorum. Aletine yaklaştıkça nefesi ağırlaşıyor ve ben onu kızdırmaya devam ettikçe parmaklarım karıncalanıyor. Beni durdurmuyor. Sadece dans pistine doğru bakıyor.

Gerçekten burada olabilir miyim? Bana ne oldu bilmiyorum. Ben böyle davranmam. Ne zaman Keller etrafımda olsa azgın bir kaltağa dönüşüyorum.

Tereddüt ettiğimi hissetmiş gibi dudaklarını boynuma götürüyor ve hassas tenime değdiriyor.

"Sakin şimdi durayım deme. Ne kadar ileri gidebilirsin?" Boynumu ısırmaya başlarken sesinde bir açlık kıpırdanıyor. Oda o kadar loş ki kabinlerde başka kimlerin ne yaptığını anlamak zor. Maddie ve Grayson birbirlerine sataşmakla ve şampanyalarını yudumlamakla o kadar meşguller ki artık bizi fark etmiyorlar bile. *Sikerim böyle işi.*

Elimi biraz daha yukarı kaldırıyorum, yavaşça kot pantolonunun fermuarını açıyorum ve düğmesini çözüyorum, vücudumun sergilenen üst yarısını hareket ettirmemeye çalışıyorum. Aleti kumaşın üzerinde zorlanıyor. Tabii ki Keller boxer giymiyor. Keller'ın devasa gövdesi kabini dolduruyor, böylece masa bizi tamamen örtüyor. Mükemmel dolgun dudaklarından alçak bir inilti çıkıyor ve gözlerinde vahşi bir açlık var. Bu bana sikinin dibini kavramam ve yavaşça yukarı aşağı okşamaya başlamam için güven vermeye yetiyor. "Benim açgözlü kızım sikim için birkaç saat bekleyemezdi, değil mi? Hmm?"

Daha önce hiç bunu yapacak kadar cesur olmamıştım. Yakalanma düşüncesi sadece içimdeki ateşi körüklüyor.

Elimi aşağı yukarı pompalamaya devam ederken, "Senin bebeğim, istediğin zaman al," diyor. Kendimi o ana kaptırmışım, bacaklarım sıkıca birbirine yapışmış ve Keller'ın aç gözleri beni yiyip bitiriyor. Maddie'nin dikkatimi çekmek için müziğin üzerinden bağırdığını duyamıyorum. Keller'ın kısık öksürüğü beni bulanıklığımdan çıkarıyor ve gözlerimi ona çeviriyorum.

"Sonunda odaya döndün. Biraz dans edeceğiz ve biraz daha içki içeceğiz. Geliyor musunuz, kalıyor musunuz?"

Keller bana hınzırca sırıtarak, "Kesinlikle geliyorum," diyor.

"Evet," diye hızlıca cevap veriyorum, belki de çok hızlı. "Birazdan orada buluşuruz." Maddie ve Grayson bara doğru süzülerek beni ve Keller'ı kabinde yalnız bırakıyorlar, elim hâlâ onun nabız gibi atan sikini kavırıyor.

"Siktir bebeğim, sen doyumsuzsun," diye mırıldanıyor dudaklarımı dudaklarına götürürken. "Sadece senin için," diye karşılık veriyorum ama son derece ciddiğim. Burnumu sokuyor

Başımı onun göğsüne yaslayıp memnun bir iç geçirdim. O gerçekten benim mutlu yerim olmaya başladı. O yanımdayken dünya sakinleşiyor.

Keskin benzin kokusu aniden dikkatimi çekiyor. "Keller, neden benzin gibi kokuyorsun?" Onun sikini pompalamayı bıraktım.

Cevap vermesini beklerken yüz hatlarında titreşen sıkıntıyı görüyorum.

"Buraya gelirken eski sevgilinin arabasını yaktım." Omuz silkerek, yüzünde hiçbir duygu belirtisi olmadan, ama gözleri arıyor

benimkini, bir tepki bekliyor.

Elimi göğsüne vurarak bir kahkaha attım, "Hayır, yapmadın amına koyayım." Hala tepki vermiyor, sadece ölümcül bir şekilde beni izliyor, siki hala elimde titriyor.

Kahkahalarımı kontrol altına almayı başardıktan sonra doğrulup ona bakıyorum. Şaka yapmıyor. En ufak bir şekilde bile.

"Neden?" Ses tonumu eşit tutarak soruyorum.

Elimi ondan çekerek aramıza mesafe koyuyorum. *Bunu gerçekten benim için yapar mıydı?* Bunu yapmasına uzaktan yakından kızgın değilim. Aslında, beni korumak için bu tür önlemlere başvurması çok hoşuma gitti. Ayrıca Jamie hıyarın teki, o da var.

"Sienna, ilk tanıştığımızda seni uyarmıştım. Ben iyi bir adam değilim. İçimde karanlık var. Şimdi o karanlık seni korumak için orada. Seni korumak için bir şey yaptığım için asla özür dilemeyeceğim. Seni kaybedemem ve kimsenin seni tehdit etmesine izin vermeyeceğim. Seni korumak için dünyayı ateşe veririm ve tek bir alevin bile güzel tenine dokunmasına izin vermem."

Vay anasını. Sözleri tüylerimi diken diken ediyor ve midem o garip, taklalı şeyi yapıyor.

Onu hızla kot pantolonuna geri sokup yukarı kaldırıyorum, çenesi titrediğinde hayal kırıklığı belli oluyor ve iki elimi de yanaklarını avuçlamak için kaldırıyorum.

"Teşekkür ederim." Dudaklarımı onun dudaklarına götürürken gülümsüyorum, ona ne kadar minnettar olduğumu gösteriyorum, verdiğim yanıt karşısında gözleri kocaman oluyor. Eğer köşemde savaştacak birine ihtiyacım olsaydı *-istemezdim-* Keller'dan başkasını *istemezdim*. Onun bu koruyucu yönünü seviyorum.

"Yani, etrafta dolaşıp arabaları yakmamın bir sakıncası yok mu?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Beni istediğin kadar korkutmaya çalışabilirsin, Keller. Umurumda değil. İnan bana, korunaklı bir hayatla büyümedim. Senin sadece iyi yanlarını istemiyorum, hepsini istiyorum, iyisini, kötüsünü ve düpedüz çirkinini. Sen de benim bu yönlerimi kabul etmek zorundasın."

Benimkini sahiplenirken dudaklarından hınzır bir gülümseme geçiyor.

"Sen mükemmelsin Sienna," diye kulağıma homurdanıyor.

Kucağına atlayıp bana ne isterse yapmasına izin vermeme bir dakika kaldı. İstemeye istemeye öpüşmeyi kesiyorum, nefes alış verişlerimiz ağırlaşıyor.

"Doğru Şampiyon, en iyisi gidip arkadaşlarımızı bulalım, biraz dans edelim ve sonra beni eve götürmeni istiyorum ve b a n a nasıl sahip

olduğunu gösterebilirsin." I

elini tuttum ve onu VIP alanından bara götürdüm, asla iki adımdan fazla arkamda kalmıyordu.

Bara vardığımızda, herkesin üzerinde yükselen Grayson'ı fark etmek kolay. Bizi fark etmedi. Dans pistindeki birine öldürücü bir bakış atmakla meşgul. Kaşlarını çattığı yeri takip ediyorum ve Maddie'nin rastgele bir adama sürtündüğünü görüyorum, Maddie başını geriye atıp gülerken adamın elleri vücudunun yanlarında aşağı yukarı geziniyor. Mutlu ve özgür görünüyor, tam da olması gerektiği gibi. Grayson'ın tepkisini görmek ilginç. Bunu sonraya saklamam gerekecek. Şu anda tek istediğim Keller'ın sikiinin içimde olması.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi beni belimden kavırıyor, nefesi boynuma çarpıyor. "Seni eve götürmem gerek. Buna daha fazla katlanamam bebeğim."

"Tanrıya şükür. Evet! Eğer bacaklarımı bir dakika daha sıkmak zorunda kalırsam, kanlı bir isilik olacağım."

Sırtıma doğru kıkırdadığını hissediyorum.

"Grayson, Maddie'yi eve götüreceksin?" Dans pistindeki kızın işaret ediyor.

"Evet, tamam," diye homurdanarak viskisini yudumluyor. Kristali ölümüne kavradığı için elinde parçalanmamasına şaşırıyorum.

Alt dudağımı ısırarak Keller'a sorgulayan bir bakış fırlatıyorum. Cevap olarak sadece omuz silkiyor.

"Hemen gidip Maddie'ye hoşça kal diyeyim, belki siz beklerken Grayson'a ne olduğuna bakarım. Birini boğacakmış gibi görünüyor." Parmak uçlarımda ona hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra dans eden yabancıların oluşturduğu kalabalığa karışıp Maddie'ye doğru ilerliyorum.

Beni görür görmez tiz ve çakırkeyif bir çığlık atıyor, zavallı adamı üzerinden itiyor ve bana kocaman sarılıyor.

"Gidiyoruz Mads. Seni bırakmamı ister misin? Yoksa Grayson seni eve götürmeyi teklif etti."

"Oh, Grayson beni eve götürebilir. Onu gaza getirmeyi seviyorum," diye gülüyor ve göz ucuyla onu süzüyor. Şu anda onu öldürmek istiyormuş gibi görünüyor.

"Benimle bir dans et," diye yalvarıyor, uzun siyah kirpiklerini bana doğru savurarak. *Nasıl hayır diyebilirdim ki?*

Cevap veremeden elimi tutuyor ve müzik eşliğinde sallanırken beni kaldırdığı kolunun altında döndürüyor. Şarkı sırasında dans pisti

gittikçe daha da kalabalıklaşıyor. Müzik eşliğinde kalçalarımı sallarken ellerin kollarımda aşağı yukarı sürtündüğünü hissediyorum. Dokunuş hafif ve sonra aniden üzerimden çekilip alınıyor, yerini kalçalarımı deşen iki güçlü el alıyor. Elleri temas eder etmez o olduğunu anlıyorum. Vücudum ona anında tepki veriyor. Her seferinde.

"Sanırım kimin ellerinin sana dokunabileceğini hatırlatmaya ihtiyacın var Prenses," diye homurdanıyor beni bir tüy kadar ağırmışım gibi kaldırırken. Sonra beni tam bir mağara adamı gibi omzuna atıyor.

"Bırak beni Keller, bu çok utanç verici," diye bağıryorum müzik eşliğinde, bir yandan da taş gibi sert sırtına vuruyorum. Gerçekten de avuçlarım acıyor. Sırtı o kadar sağlam. Altımda kıkırdarken vücudum titriyor. "Seninle işim bittiğinde, bir daha hatırlatmaya ihtiyacın olmayacak," diyor kıcıma sertçe vurarak, tam ortamı yakan ve külotumu ıslatan.

Arka sokağa girdiğimizde serin hava tenimi sarıyor. Anahtar sesini duyuyorum ve araba hızla açılıyor. Keller beni nazikçe yolcu koltuğuna kaydırıyor, yüzünde hâlâ canı bir ifade var.

Eve dönerken tek kelime etmiyor, elleri direksiyonu kavırıyor ve parmak eklemleri bembeyaz. Sanki patlamak üzereymiş gibi.

"Keller, eğer bir yabancıyla dans ettiğim için özür dileyeceğimi düşünüyorsan, çok uzun süre bekleyeceğini bil," diyorum sesimi yükselterek. "Bana bak," diyorum. Korumacı ve takıntılı olmayı seviyorum ama kıskanç mağara adamı saçmalıklarını es geçiyorum. "Senin olduğumu söyledim ve bunda ciddiydim. Şimdi kendine gel ve kafanı odaya geri sok. Zararsız bir şeydi. Seni incitmek için asla ama asla yolumdan çekilmem. Üzerimde olmasını istediğim tek erkek eli seninkidir," diye açıklıyorum içtenlikle, mesajı aldığını umarak.

"Özür dilerim Sienna, az önce başka bir adamın sana dokunduğunu gördüm ve kıpkırmızı oldum. Konu sen olunca elimde değil. Seni kaybedemem. Daha önce kaybedecek kimsem olmamıştı. Buna dayanabileceğimi sanmıyorum." İç çekiyor.

Elimi kalçasına koyarak, onu rahatlatmak için hafifçe aşağı yukarı vuruyorum. "Söz veriyorum hiçbir yere gitmiyorum. Sadece seni istiyorum, her zaman."

"Aferin kızıma."

"Şimdi daha hızlı sür ki bu dar elbiseden kurtulayım ve beni becermene izin vereyim. Bütün gece düşündüğüm tek şey buydu." Alay ediyorum.

"Oh, güven bana. Bu gece sonuna kadar gideceğiz. Seninle işim bittiğinde kışının üstünde yıldızları görüyor olacaksın bebeğim."
"Kulağa cennet gibi geliyor."

BÖLÜM 18

KELLER

S Hayatımda beni yere seren ilk kişi o oldu ve bundan daha mutlu olamazdım.

Biz kaçınılmazız. Ben kadere falan inanmam. Ama Kucağıma itildiğinde başka bir doğa gücü devreye girmiş olmalı.

Kendi mükemmel tanrıçam var, çıplak ve önümde diz çökmüş. New York ufuk çizgisi yatak odasında parıldarken teni parıldıyor. Hazır ve onu sahiplenmemi, ona sahip olmamı bekliyor.

Bu dünyada onu almamı engelleyebilecek hiçbir şey yok, sadece şimdilik değil, sonsuza kadar. Tadına baktım ve gitmesine izin veremem. Sonuçlarını siktir et. Hiçbir şey beni istediğim şey için savaşmaktan alıkoyamadı ve onu elimde tutmak için elimden gelen her şeyle savaşacağım.

Ona layık olabilirim. Onu hak etmeyebilirim ama deneyebilirim. İçimdeki canavarı yatıştırıyor. Bu savaşı kazanıp mafyayla olan bağlarımdan kurtulabilirsem, sadece onu güvende tutmakla kalmayıp maskeyi de düşürebilirim. Olmamı istediği kişi olabilirim. Yüz hatlarını aydınlatan basit bir gülümseme içimdeki öfkeyi yatıştırmaya yetiyor.

Kahretsin, ruhuma bakışı ve eski sevgilisinin arabasını yaktığım için bana teşekkür edişi, benim için o olduğunu doğruluyordu. Karanlığımı kabul etmekle kalmıyor, bayılıyor da. Küçük pis prenses canavarın onu korumasını, sahiplenmesini ve her santimini yutmasını istiyor. Ben de bunu yapacağım. Bu dünyadaki zamanımın geri kalanını, ona hak ettiği şekilde tapınmaya adayacağım.

"Nereden başlamamı istersiniz, Prenses?" Parmaklarımı yüzünde gezdirerek ağzını zorla açıyorum. Sessiz bir inilti dudaklarından süzülüp

kan doğrudan sikime.

"Parmaklarımla becerilmek mi istiyorsun, yoksa açgözlü kızım seni parmaklarımla becerirken ağzımın amını yalayıp yutmasını mı istiyor?" İşaret parmağımı kullanarak çenesini yukarı kaldırıp bana bakmasını sağlarken törpülüyorum. Yanaklarında yavaşça kırmızı bir kızarıklık oluşuyor ve gözlerindeki saf açlık kıvılcımlanıyor.

"Hepsini istiyorum Keller, nelerin var göster bana Şampiyon. Artık benden saklanmak yok. En derin, en karanlık dürtülerini. Göster bana. Lütfen, *efendim*."

Siktir, bu kadın. Dudaklarımı onunkilere yaklaştırıyorum ve nazik bir öpücük konduruyorum. Ona hatırlatmalıyım, lanet olsun, kendime hatırlatmalıyım, bu kaba, kirli seksten daha fazlası.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Yatak odasının dışındayken sana her *zaman* hak ettiğin prenses gibi davranacağım. Ama burada olduğumuzda, seni bir fahişe gibi becereceğim."

Dolgun dudaklarında sinsî bir sırıtiş yayılıyor, gözleri arzuyla parlıyor. Sözlerimi anlıyor ve nefesinin kesildiğini hissediyorum. Onun da bunu istediğini biliyorum. Kucağıma indiği anda bunu hissettim. O benim mükemmel fişğim.

Bana yavaşça başını sallıyor.

"Göster bana." Gözleri parlıyor.

Boynundaki kavrayışımı sıkılaştırıyorum ve diğer elimle belindeki ağırlığın bir kısmını alarak onu dik durması için çekiyorum. Aramızdaki mesafeyi kapatırken ağzım onunkinden sadece birkaç santim uzakta. Yüzüme çarpan düzensiz sıcak nefesini hissedebiliyorum, pahalı şampanyanın kalıntıları hala onunla birlikte.

"Bileklerini birbirine bağlayacağım. Dokunmayı ne kadar çok sevdiğini biliyorum ama bu gece değil. Bu gece tamamen seninle ilgili. Seni zevkin sınırına getireceğim ve acı içinde kıvrana kadar tekrar tekrar aşağıya düşüreceğim. Ancak o zaman seni becereceğim. İstedğin bu mu, bebeğim? Tamamen ve tamamen benim merhametime mi kalmak istiyorsun? Tüm zevkin sadece benim ellerimde mi olsun?"

Dakikalar geçiyor, odadaki tek ses ağır nefeslerimiz. "Evet, evet Keller. Hepsini istiyorum." Sesi ancak bir fısıltı.

Açlığını daha fazla bastıramayarak dudaklarımı onun dudaklarına çarpıyorum ve alabildiğim her şeyi alıyorum. Dilimi ağzının içine sokup, şampanyanın tadını yalayıp yutuyorum. Çıplaklığının tamamen giyinik halime sürtünmesinde seksi bir şeyler var. Tamamen açıkta, bana tamamen güveniyor. Tüm güç tamamen benim ellerimde. Eller

Acı vermek için kullanılanlar, ona nihai zevki getirecek olanlarla aynıdır.

Aniden öpüşmeyi kesiyorum, daha fazla dayanamıyorum. Onun yanındayken aletim zar zor dayanıyor.

"Yatağa sırt üstü uzan, bacaklarını aç, bebeğim." Sesim derin ve emredici.

Hemen karşılık veriyor, yatağa doğru kısa bir yürüyüş yaparken kalçalarını sallıyor, duygusal bir şekilde şiltenin üzerine sürünüyor, yaptığı gibi amı tam olarak sergileniyor. Tanrıçam tam olarak ne yaptığını biliyor.

Yerimi aldıktan sonra sandığımın en üst çekmecesini çekip açıyorum ve içindekileri karıştırarak beyaz pamuklu şalı buluyorum. Bileklerini bağlamak için aklıma gelen ilk şey bu. Aynı sargıyı bir sonraki maçında ellerimde kullanmak için sabırsızlanıyorum, bu benim dövüşten önceki yeni iyi şans hatıram olabilir. Çekmeceyi kapatırken sırtıyorum.

Sienna'ya dönüyorum, yatağında sırt üstü mükemmel bir şekilde yayılmış, saçları başının üzerinde yayılmış, etrafında bir hale oluşturuyor. Her nefes alışında diri göğüslerinin kalkışını izliyorum. Üstüne çıkıyorum, dizlerim kalçalarının her iki yanında, bembeyaz şalı çözüp ellerimin arasından sarkmasına izin veriyorum. Bir elimle her iki bileğini kavrayıp etraftan sarmaya başlıyorum, altından dolanırken sıkıca çekiyorum ve ellerinin arasından geçirip ucunu tekrar bağlıyorum.

"Aferin kızıma."

"Keller, lütfen bir şeyler yap. Burada patlamak üzereyim.

Lütfen bana dokun, bir şey yap, herhangi bir şey." Umutsuzluk ses tonuna sinmiş. "Sabırlı ol bebeğim."

Bileklerinden hafif öpücükler konduruyorum, kollarından aşağıya doğru santim santim ilerliyorum. Boynuna geldiğimde, kulağının hemen altındaki narin et beni cezbediyor ve ısırp emiyorum, arkamda aşk ısırıkları bırakıyorum.

Yanıt olarak bir inilti çıkarır.

Kahretsin, vücudunda izlerimi görmek bana bir şeyler yapıyor.

Vücudunda aşağı doğru devam ederek, nazik öpücükler ve ısırıklar arasında geçiş yapıyorum, zevk ve acı arasındaki kontrastı yükseltiyorum.

"Bahse girerim kafamı bacaklarının arasına gömersem, damlayacaksın. Bakalım mı?"

Başını yatağa doğru salladığını hissediyorum. Yeterince iyi değil. "Kelimeler Sienna," diyorum.

"Kahretsin, Keller o lanet kafanı bacaklarımın arasına sok, hemen!" diye neredeyse bağıyor.

Kıkırdıyorum. Daha yeni başladık ve o şimdiden uçurumun kenarında sallanıyor. Burada kimin yetkili olduğunu hatırlatmaya ihtiyacı var. Kendimi hızla onun üzerinden kaldırıyorum. İstemiyorum ama bilmesi gerekiyor.

Şimdi onun üzerinde duruyorum, vücudu yenilgiyle sarkıyor, dizlerini hafifçe kapatmaya çalışıyor. Elimi çekerek dizlerini tekrar yatağa yapıştırıyorum.

"Burada talepte bulunamazsın bebeğim ve amını benden saklayamayacağından da emin olabilirsin. Burada her şey benim." Tereddüt ederek bir süre onu izledim. "Şimdi iyi bir kız gibi kıpırdama ve çeneni kapalı tut. Tamam mı?" Dudaklarını kapatıp başını sallamadan önce dudaklarının sıkı bir 'o' şeklini aldığını görüyorum.

Yatağın kenarında dizlerimin üzerine çöküyorum, ellerim kalçalarını kavıyor ve dilimi girişinden klitorisine kadar hafifçe kaydırıyorum. Sırtı anında yataktan kalkıyor ve ben de elimi pürüzsüz karnına götürüp onu aşağı doğru bastırarak hareketsiz kalmasını sağlıyorum. Ben bunu yaparken hayal kırıklığı içinde bir huff çıkarıyor. Bacaklarının yaklaşmaya başladığını hissedene kadar dilimin ucunu aşağı yukarı kaydırmaya devam ediyorum ve dilimin üzerinde titremesinden kaynaklanan en ufak bir titreşimi hissedebiliyorum. Vücudu yenilgiyle gevşerken hemen geri çekilip topuklarımın üzerine oturuyorum.

"Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın, tamam mı bebeğim?" Birkaç nefes almasına izin vermek için duraklayarak ona hatırlatıyorum. Parlak beyaz dişlerinin alt dudağını çiğnediğini görüyorum. Önünde diz çökerken topuklarımın üzerinde dinleniyorum, onun saf güzelliğine bakıyorum, mükemmel pembe amı benden önce parlıyor, sularıyla sıırıslam. *Eğer şu anda ölecek olsaydım, mutlu bir adam olarak ölürdüm, diye düşünüyorum* dudaklarımı yalarken, bir sonraki adımda onu nasıl uçurumun kenarına getireceğimi tartışıyorum. Daha fazla dayanamayacağımı biliyorum. Bir an önce içine girmeliyim. Sikim o kadar sert zonkluyor ki konsantre olamıyorum. Ayağa kalkıp gömleğimi yırtıyorum, düğmeler havada uçuşuyor. Düğmeleri açacak zamanım yoktu. Eğilip sikimi tutan kot pantolonumu çıkarıyorum ve sonunda Sienna'ya katılarak tamamen açıkta kalıyorum.

Beni yavaşça içine alırken gözleri beni yiyor ve bakışlarını doğrudan sikime yerleştiriyor. *Benim açgözlü prensesim*, sırtıyorum. Yatağın kenarına doğru ilerleyerek onu yüzüstü çeviriyorum. Yüzüstü yatağa düştüğünde bir çığlık atıyor, elleri hala başının üstünde bağlı. Öne doğru

eğilerek kalçalarını kavıyorum ve onu daha yakına çekiyorum, böylece kıcı havada, kedi gerilmesini andırıyor

Grayson antrenmandan sonra bana bunu yaptırmaya bayılıyor. Bahse girerim aynı pozisyonda bu kadar seksi görünmüyordum.

"Kahretsin bebeğim, harikasin. Bu amcık benim için mükemmel yapılmış. Merak etme, seni doldurmam uzun sürmeyecek. Daha fazla dayanamıyorum."

Kalçalarını geriye iterek ve kıcını oynatarak karşılık veriyor, beni kızdırabileceğini düşünüyor. *Hiç sanmıyorum, Prenses.*

Elimi geri çekiyorum ve sol yanağına sert bir tokat atıyorum. Çığlıkları odayı doldururken öne doğru atılıyor, soluk teninde kırmızı bir iz oluşmaya başlamıştı bile.

"Aman Tanrım, Keller!" diye hıçkırıyor, kalçalarının iç kısmından nem damlıyor, kıcını yavaşça bana doğru geri getirirken ağır nefes alıyor. *Biliyordum! Benim açgözlü kızım buna bayılıyor.*

Kırmızı kış yanağını tutuyorum ve diğer parmağımı ıslak yarığı boyunca kaydırıyorum.

"Damlatıyorsun, bebeğim. Sana şaplak atarak seni gerçekten bu kadar ıslattım mı?" Parmaklarımı dikişi boyunca ovmaya devam ederken törpülüyorum. Dudaklarından bir inilti kaçıyor, kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Tekrar yapmamı ister misin, Prenses? Bu sefer daha sert yapmama ne dersin?"

"Ne? Hayır."

Sesi gergin, bu da kış bana sürtünürken beni güldürüyor.

İki parmağımı girişine sokarken kışına tekrar şaplak atıyorum. İlkel bir çığlık atarken sırtı kemerli.

"Siktir, Keller, daha fazla tutamıyorum," diye yalvarıyor, hâlâ parmaklarımı beceriyor.

"Benim açgözlü prensesim, görünüşe göre seninle daha yaratıcı olmak zorunda kalacağım."

Ağzımı şaplaklanmış kışına götürüp etini ısırduğımda nefesi kesiliyor. Altımda parçalanıyor, adımı haykırırken parmaklarımın etrafında titriyor.

İki kere söylememe gerek yok. Dizlerimi yatağın kenarına dayıyorum ve vücudunu vücudumun altında boğuyorum. İpeksi teni göğsüme sürtünüyor. Kolumu bacaklarının arasına sokuyorum, parmaklarım klitorisini buluyor ve çimdikliyor. Kendini öne doğru itiyor, çığlıklarını bastırmak için yüzü yorgana daha da gömülüyor.

Parmaklarımı tekrar girişine doğru sürükleyerek işaret parmağımı içeri sokuyorum, duvarları bana karşı sıkışırken düşük bir inilti çıkarıyorum. Sadece onun sikime karşı sıkışma düşüncesi bile hızımı artırmama neden oluyor. İki tane ekliyorum

Daha fazla parmağımla hızımı artırıyorum, nefesi harekete uyuyor. Aminin bana karşı kenetlendiğini hissedebiliyorum. Parmaklarım onun sularıyla sırlıslıkla oldu.

Her seferinde bana mükemmel bir şekilde karşılık veriyor. Kalçaları hızımı karşılıyor, itiş için itiş. Mümkün olan her şekilde birbirimiz için yaratılmışız.

Saldırımı yavaşlatıyorum, parmaklarımı çıkarıyorum ve o seksi dövme boyunca omurgasının her bir çıkıntısına doğru izliyorum. Boynunun arkasına ulaştığımda, başını geriye çekip bir inilti çıkardığında kavrayışımı sıkılaştırıyorum. Nefes nefese inlemesi çok seksi bir ses. O bana dokunmadan bile beni neredeyse uçuruma sürüklüyor. Onun çözölüşünü, tamamen benim merhametime kalışını izlemek bile beni patlamaya hazır hale getiriyor.

"Keller, lütfen. İçimde olmana ihtiyacım var, beni becermene ihtiyacım var, artık dayanamıyorum," diye neredeyse hıçkırıyor, sesi ancak bir fısıltı. Kulaklarıma pompalanan kanın sesinden onu duyabiliyorum.

Sözleri göğsüme doğru bir acı gönderiyor. Tanrıçamı asla inkâr edemem ve şu anda ben de onunla aynı çaresizliği hissediyorum.

Bir saniye bile kaybetmeden onu yüzüme doğru çeviriyorum. Hayatımda hiç birini sikerken gözlerinin içine bu kadar çaresizce bakmak istememiştim. Bu kadınla her şeyi istiyorum. Beni görmesini istiyorum. Onu çıplak görmek istiyorum. İstiyorum, hayır, onun yakınlığını arzuluyorum. Onun hakkında ne hissettiğimi görmesi ve hissetmesi gerekiyor. Bacaklarını iki yana açıyor, dizlerini yatağa bastırıyor, yatak alçalırken beni içeri davet ediyor ve sikimi onun parlayan girişine yerleştiriyorum.

Kendimi yavaşça içeri itiyorum, santim santim ilerliyorum, böylece boyutuma uyum sağlayabiliyor.

"Siktir, Keller," diye inliyor, sesi derin ve hırıltılı. "Daha fazla."

Onu ezmeye dikkat ederek üzerine eğiliyor, ağırlığımı başının üzerindeki bileğime veriyorum.

"Sikimin etrafına sımsıkı sarıldığında çok iyi hissediyorsun. Bu mükemmel. Sen, Sienna, yeryüzündeki cennetsin. Bundan vazgeçebileceğimi hiç sanmıyorum."

"İyi ki bundan vazgeçmiyorsun. Şimdi acele et ve sik beni. Bana sahipmişsin gibi, pis bir fahişeymişim gibi sik beni."

İçine girip çıkarken sahip olduğum her türlü koruma duygusu pencereden uçup gidiyor, vücutlarımızın birbirine çarpma sesi odada titreşiyor ve Sienna'nın dudaklarından kaçan çığlıklarla karışıyor.

Hayatımda hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti, ilk dünya şampiyonluğumu kazanmak bile. Bu kemerleri alır.

Serbest kalışımı hissederken kalbim göğsümde güm güm atıyor. Çok yaklaştım. Dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırarak, saldırıma devam ederken ağzını talep ediyorum, boştaki elimi klitorisini bulmak için kullanıyorum ve onu sularına boğuyorum. Uçurumun kenarındayım, atlamak üzereyim. Her damarım patlayacakmış gibi hissediyor. Daha fazla dayanamıyorum.

"Şimdi Sienna. Benim için gel, bebeğim."

Tek gereken bu ve adımı haykırıyor, duvarlar sikimin etrafında çok sıkı kenetlenirken altımda kıvranıyor, orgazmımı sağlıyor. Ben de hızla arkasından geliyor, sahip olduğum her şeyi onun içine bırakıyorum. Terli bedenlerimiz birbirine dolanıyor, nefes alış verişlerimiz maraton koşmuşçasına ağırlaşıyor ve saf coşku bedenimden sızıyor.

"Siktir Sienna, bu... Kahretsin, bunun için kelimelerim bile yok," diye iç geçiriyorum ve alnımı onunkine yaklaştırıyorum.

"Biliyorum," diye çırpınan kirpiklerinin arasından başarmaya çalışıyor, iri mavi gözleri ruhumu delip geçiyor.

Olduğumuz yerde kalıp nefesimizi tutarak, hayatım boyunca yaşadığım en yoğun orgazmı yaşıyorum. Yavaşça öne doğru eğilip bileğindeki bağları çözüyorum. Nazikçe ovalıyor ve bağlı oldukları yere narin öpücükler serpmek için dudaklarıma götürüyorum. Beni izlerken yüz hatları yumuşuyor.

"Bunları saklayacağım. Yeni şans tılsımım." Hızlı bir öpücük çalmadan hemen önce göz kırpiyorum. Birkaç dakika sonra banyo askısından bir bez alıp ılık musluğun altına tutuyorum. Aynada kendimi yakaladığımda vahşi ama şaşırtıcı derecede özgür görünüyorum. Her zamanki kızgın yüz hatlarım uzaktan bile belli olmuyor. Bu onun üzerimdeki etkisi.

Yatağın yanına dönerek bezi bacaklarının iç kısmına ve arasına doğru nazikçe süpürüyorum. Şimdi kollarının üzerine uzanmış, her hareketimi dikkatle izliyor. Beyninin çarklarının buradan çalıştığını hissedebiliyorum.

"Ne düşünüyorsun, bebeğim?"

"Diğer kadınlarla da böyle mi oluyorsun?" "Asla."

Basitçe cevap veriyorum. Dudaklarında bir gülümseme dans ediyor.

Zarif elinin avuç içiyle beni uzaklaştırdı. Tüm gücüyle bile, beni bir santim bile hareket ettiremez. Ama denemesi çok hoş. Kollarımı beline dolayarak hızlıca bir öpücük çaldım ve nazikçe yanlarımıza yuvarlandık.

Başını kaldırıp kabartılmış Mısır pamuğundan yastığa koyuyor. Vücudunu içime çekmek mükemmel hissettiriyor; sırtını bana yaslamak ise tam anlamıyla uyuyor.

"Şimdi uyu Prenses," diye fısıldıyorum saçlarına doğru, yanağına dökülen telleri kulağının arkasına doğru çekiyorum.

Bu üç küçük kelime dilimin ucunda. Bir şey beni engelliyor. Bu kelimeleri daha önce hiç bir kadına söylemedim, hatta hiç kimseye söylemedim. Ama nasıl hissettiğimi inkar edemem. Benim için o.

Nefes alış veriş sabitleşiyor, her nefes verişinde hafif bir ısıklık geliyor. Gözlerimi kapatarak başımı sakinleştiriyorum ve sahnelerimi istila eden nefis şeftali kokusunu içime çekiyorum. Beynim tamamen sessiz, bu da onun üzerimdeki bir başka etkisi. Sadece karanlığımın ışığı değil, fırtınamın da sakinliği. O kollarıma sarılmışken uyku kolayca geliyor.

BÖLÜM 19

SIENNA

Cılbaşı tüm hızıyla devam ediyor, New York ıslıl ıslıl ve görünüşe göre artık benim dairem de öyle. Maddie burayı kanlı bir mağaraya çevirmekle meşgul, parlak kırmızı bir 'Scrooge' tabelası ile tamamlandı.

Kapım.

Yine de yalan söyleyemem. Fokurdayan sıcak şarap tenceresinden odaya yayılan tarçın kokusu çok lezzetli. Noel'de asla yakınmayacağım tek şey, bol miktarda harika yiyecek ve içecek.

Maddie Noel'i inanılmaz derecede ciddiye alır. Birlikte geçirdiğimiz ilk birkaç Noel'de, kendi deyimiyle ne kadar 'huysuz' olduğumu görünce çok utanmıştı. Oysa o, kadın formundaki elf Buddy, tavana asılı cicili bicili şeylerden neredeyse sallanıyor. Tüm Aralık ayı boyunca bir heyecan yumağıdır.

Daha önce hiç böyle bir Noel yaşamamıştım. Büyürken annem ve babam paraları olmamasına rağmen Noel'i özel kılmaya çalıştılar. Ta ki babam gidene kadar. O andan itibaren Noel olduğunu bile anlayamazdınız. Diğer tüm çocuklar yeni oyuncaklarını göstermek için heyecanla okula koşarlardı, karınları toktu. Gösterecek, heyecanlanacak hiçbir şeyim olmadığı için ben oturup sınıfın arkasından izlerdim, gözlerimin arkası yaşlarla dolardı.

Sonra Maddie oldu. Kadın mutluluk arayışında acımasız. Bulaşıcı bir şey. Artık rahatlıkla söyleyebilirim ki, Noel'i *umursamıyorum*. Ancak, Slade'in tekrarladığı o aptal şarkıyı dinlerken sınırı aşıyorum.

Bu yıl Maddie Noel neşesini yaymak için daha da ileri gitti. Sanırım tatillerde onu Keller için terk edeceğimden endişeleniyor ve

Hâlâ evlenmemiş ve erkek arkadaşı olmadan ailesinin yanına dönme düşüncesi tüylerini diken diken eder.

"Maddie," diye bağıyorum koridorda yürürken.

"Buradayım!" Sesi, aşırı gürültülü Noel çalma listesinden neredeyse duyulmuyor.

Ona ulaştığımda, oklavayı yuvarlak bir hamur yığınının üzerine vurmakla meşguldü, beyaz un her tezgâha bulaşmış ve yüzüne bulaşmıştı. Bana vahşi bir sırtışla bakıyor. "Noel kurabiyeleri yapıyorum!"

"Topladım," diye kıkırdıyorum, el çantamı yere atıyorum ve burası bir uyuşturucu çetesinin yaşadığı yer gibi görünmeden önce yardım etmek için mutfığa dalıyorum.

"İyi misin Mads? Burası harika görünüyor. Ama bu Bayan Claus için bile aşırı." Kalçamı onunkine doğru zıplatıyorum, nazikçe daha fazlası için onu zorlamaya çalışıyorum.

Alnındaki küçük ter tanelerini kolunun tersiyle silerek derin bir iç çekti. "Kendimi çok yalnız hissediyorum. Bu yıl Noel'i birlikte geçireceğim biri olur sanmıştım." Aşırı derecede yuvarladığı bej renkli hamur topuna boş boş bakıyor, şimdi neredeyse bir krep kadar düz. Sözleri karşısında irkiliyorum, son birkaç haftadır pek ortalıkta olmadığım için kendimi kötü hissediyorum.

"Hey Mad's, Noel'i her zaman seninle geçireceğimi biliyorsun. Bana ne zaman ihtiyacın olursa, her zaman yanında olacağım."

Onu sımsıkı kucaklıyorum. Etrafındaki herkesin mutlu olmasını sağlamak için o kadar çok zaman harcıyor ki kendini gözden geçiriyor.

"Seni kastetmiyorum aptal, hiçbir yere gitmeyeceğini biliyorum. Noel bitene kadar benimle Noel geçirmek için sağlam bir anlaşma yaptın. Demek istediğim, keşke beni sevecek birini bulabilsem. Senin Keller'da bulduğun gibi."

Onu daha sıkı sarıyorum, böylece oklavayı ölümüne kavramayı bırakıyor. "Sana söz veriyorum, senin de zamanın gelecek. Evren sana mükemmel adamı mükemmel zamanda göndermek için bekliyor, böylece tüm yıldızların aynı hizaya gelebilecek."

Kafasını kaldırarak kucağımdan itiyor. "Ha! Az önce Keller'la birbirinize aşık olduğunuzu itiraf ettin," diye alay ediyor, ben de ona dramatik bir göz devirme hareketi yapıyorum.

"Ben öyle bir şey demedim. Kelimeleri ağzıma tıkıyorsun." "Keller ve Sienna bir ağaçta oturuyor."

"Kes şunu Maddie," diye uyarıyorum koluna vururken, bu da onun bulaşıcı bir kahkaha atmasına neden oluyor. Öyle ki kendimi tutamayıp ona katıldım.

Garip bir şekilde kesilmiş on iki zencefilli kurabiye fırında güvenle piştikten sonra Maddie bana onları tam 18 dakika içinde fırından çıkarmam için net talimatlar veriyor. Bu akşam Keller'ın hayır amaçlı boks maçı için hazırlanmaya gitti. "Oh Si, bugün sana bir paket geldi," diyor odasından başını uzatarak. "Yatağının üzerine bıraktım. Etiketini kontrol ettim ve yasal bir şirketten gelmiş gibi görünüyor. Aslında çok süslü görünüyor. Jamie'den gelen yanmış bir saçmalaktan ziyade." Odasına geri dönerken omzunun üzerinden sesleniyor. "Kurabiyeleri unutma."

"Deneyeceğim," diye bağırıyorum. Ev içi becerilerime kesinlikle inanmıyor.

Hiçbir şey sipariş etmemiştim, bu yüzden bana teslim edilen şey beni fazlasıyla meraklandırdı. Bakmak için hemen odama daldım.

Yatağının üzerinde büyük, dikdörtgen, parlak siyah bir kutu duruyor. Üstüne mükemmel bir fiyonkla bağlanmış ipeksi altın bir kurdele ile tamamlanmış. Titreyen ellerimle fiyongu hafifçe çekiyorum, sonra kapağını kaldırıp yatağın üzerine atıyorum, kalın, siyah kağıt mendil katmanları ortaya çıkıyor. En üste yerleştirilmiş altın bir zarf gözüme çarpıyor.

Notu kaptığım gibi üstünü yırtıp açıyorum ve kartı çıkarıyorum.

"Bir tanrıçaya yakışır bir kıyafet. Sen benim Tanrıçamsın, Sienna. Bu gece bunu giy ki daha sonra senden koparabileyim. Tüm sevgimle, Şampiyonun x x x "

Göz alıcı altın pullu kumaşın ortaya çıkması için peçeteyi açtığımda gözyaşlarım akmakla tehdit ediyor. Elbiseyi kutudan çıkarıp havaya kaldırıyorum ve güzelliğine hayran kalıyorum. İnce altın zincir askılar, bir tarafı daha uzun olan dalma çizgisi elbiseye bağlanıyor. Neredeyse dizimi geçecekti. Kapımın arkasına asıyorum; payetler ışığı yansıtıyor ve odanın içinde parıldıyor. Uzun dikdörtgen siyah kadife bir kutu ambalajın içinde duruyor. Kesinlikle olmaz. Bu elbise zaten yeterince gösterişli. Ve Keller'ın spor salonundan arta kalan zamanlarında mücevher alışverişine çıkacak türden bir adam olduğunu sanmıyorum.

Kutunun içinde göz kamaştırıcı prenses kesim bir pırlanta ile ince bir altın zincir kolye duruyor. Işığın yansıma şekline ve taşın berraklığına bakılırsa, bunun zirkonya olmasına kesinlikle imkan yok. Bu gerçek bir anlaşma. Tek kelimeyle çarpıcı ve zarif, elbiseyle mükemmel bir eşleşme. Bu benim bir aylık maaşımdan daha pahalı olmalı. Keller'ı tanıyorsam, muhtemelen daha da fazladır. O adam süslü şeyler almaktan çekinmez.

Mücevher kutusunu kapattıktan sonra şifonyerimin üzerine koyuyorum ve telefonumu alıyorum. Yeni bir bildirim yoktu, bir şey beklediğimden değil. Keller bütün gün Grayson'la antrenman yaptıktan sonra bu gece için hazırlanmak üzere eve gitti. O ve Grayson, Luke'un dövüşe hazırlanmasına yardım etmek için erkenden aşağı iniyorlar. Görünüşe göre, bunu kazanabilirse, kariyerini başlatabilecek bazı üst düzey organizatörler var. Eminim Keller onun yanındayken bu konuda herhangi bir sorun yaşamayacaktır.

Maddie ve beni akşam 7'de Keller'ın şoförü alacak. Ki bu iyi bir şey. Ama onu özledim. Sadece birkaç saat oldu ve aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibiyim. Hızlıca mesajlarıma bakıyorum, kendiminkini ve Keller'ın çoğunlukla kirli sohbetini açıyorum.

BEN

Elbiseye bayıldım. Kadın kıyafetlerindeki zevkin hakkında endişelenmeli miyim? Sık sık yaptığın bir şey mi, Champ? xx

Tamam, anlatmak istediğim tam olarak bu değildi. Kahretsin.

BEN

Yanlış oldu ama teşekkür ederim. Not: Yatak odanızın zemininde nasıl parladığını görmek için sabırsızlanıyorum. P.P.S. Bu kolye Keller'a hediye olarak çok fazla. Abartılı hediyelere ihtiyacım yok. Sadece senin.

Doğru, bu kulağa daha iyi geliyor, daha az pasif-agresif. Akrep burcu eğilimlerimi suçluyorum. O kıskançlık damarı nasıl sakinleşeceğini bilmiyor, belli ki.

Saçımı kuruturken, telefonumun ışığı gözümün bir köşesinde yanıyor.

SEKS TANRI KELLER

Eğer o kolyenin o güzel boynuna dolandığını görmezsem, cehennem azabı çekeceksin. Kızın kıpkırmızı olacak.

Birkaç gece önce tam olarak bunu yaptığını hatırladığımda yanaklarım kızardı. Arzularımın içini dışını biliyor. Düğmelerimin her birine nasıl mutlak mükemmellikte basacağını biliyor. Bunu yoğun bağlantımızla eşleştirdi her seferinde kıvılcımlar uçuşuyor. İçimde bir ateş yaktı ve onu söndürmeye hiç niyetim yok.

Bir ping daha beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

SEKS TANRI KELLER

Açgözlü Tanrıçam için şaplak pek bir ceza sayılmaz. Belki de seninle daha yaratıcı olmam gerekecek. Bu gece odadaki en çarpıcı kadın sen olacaksın. Ellerimi senden uzak tutabileceğimden emin değilim.

Sözlerini okurken amım zonkluyor. Başka bir mesaj belirttiğinde parmaklarım havluyu bacaklarımdan uzaklaştırmaya başlıyor.

SEKS TANRI KELLER

Ve eğer şu anda parmaklarını o mükemmel amcığa yaklaştırmayı DÜŞÜNÜYORSAN, durmanı öneririm. İyi bir kız ol ve kime ait olduğunu unutma.

Bunu yapacağımı nereden biliyordun?

SEKS TANRI KELLER

Tak şu lanet kolyeyi. Söz veriyorum, bu gece takacağın tek kolye o olmayacak. Yakında görüşürüz Prenses. xxx

Kolyenin tokasını dikkatlice açarak boynuma doluyorum. Köprücük kemiklerimin arasına nazikçe düşüyor ve solgun tenimi aydınlatıyor. Etrafıma sardığım havluyu bırakıp ön kolumla göğüslerimi vücuduma doğru kapatıyorum, onları vücuduma bastırdığım için çok diri görünüyorlar. Çabucak bir fotoğraf çekip Keller'a gönderiyorum.

BEN

Anladım patron, kolye takıldı... Gördün mü?

Hemen bir yanıt gelir.

SEKS TANRI KELLER

Siktir Prenses, şimdi gidip soğuk bir duş almam lazım.

Kendi kendime kıkırdarak telefonu bırakıyorum ve hazırlanmaya devam ediyorum. Elbiseyi tamamlayacak bir görünüm için göz kapaklarıma açık altın rengi ışıltılı bir far sürüyorum ve hızlıca siyah likit eyeliner çekiyorum. Tanrıça mı istiyor? Bu gece bir tane alacak.

Saçımı bir omzumdan aşağıya doğru kabarık buklelerle şekillendirdikten sonra, nude mat bir rujla görünümü tamamlıyorum. Elbise bir ifade

Yeterince. Malzeme gösteriyi çalarken benim sadece bir beden sağlamam gerekiyor.

Bulabildiğim en seksi iç çamaşırını bulmak için dağınık çekmecelerimi karıştırıyorum ve tenimdeki açık bronzluğa karşı mükemmel görünen kasıksız dantel kırmızı bir tangada karar kılıyorum. Ama sütyen kullanmamaya karar veriyorum çünkü elbise sütyen olmadan da beni doğru yerlerde tutacak gibi görünüyor. Elbise üzerime eldiven gibi oturuyor ve vücudumun tüm doğru yerlerini vurguluyor. Dalgalı yakası göğüslerim için harikalar yaratıyor ve bir tarafındaki büzgü şekli bana mükemmel bir kum saati figürü veriyor. Biraz sahte bronzluk sürmeyi başardığıma sevindim. Parlıyor gibi görünüyorum. Tanrıçanın her bir zerresini Keller'ın yiyip bitireceğini biliyorum ve sabırsızlanıyorum.

Akşam 7 beklenenden çok daha çabuk geldi. Oturma odamızın penceresinden dışarı baktığımda karartılmış bir Mercedes'in dışarıda durduğunu görüyorum. Maddie'ye acele etmesi için bağıriyorum. Hâlâ odasından çıkmamıştı. Yüzüncü kez saçını yeniden yaptığına şüphe yok. Sonunda dışarı çıkıyor, beni görünce gözleri büyüyor ve ağzı açık kalıyor.

"Becer beni, Sienna! Büyüleyici görünüyorsun. O elbise, sanırım Keller'dan gelen paketti. Adamın tarzı varmış!" Konuşurken heyecanı yüzünden okunuyor.

Maddie, öldürücü gümüş stilettolar ve deri bir ceketle eşleşen sade, dar siyah bir elbise giyiyor. Parlak sarı saçları dalgalı buklelerle yüzünü çerçeveyeleyen sade ama zarif bir kabarıklık içinde. Bir çuval giyse yine de bir model gibi görünebilir.

"Teşekkür ederim Mad's. Bu gece de çok seksi görünüyorsun. Belli bir eğitmeni etkilemeye mi çalışıyorsun?" Ona kaşlarımı oynatarak söylüyorum.

Uzaklara bakarken göğsünde bir kızarıklık belirliyor. "Hayır, etkilemek isteyeceğim son kişi o," diye çok hızlı bir şekilde karşılık veriyor.

"Tamam, tamam," diyorum kollarımı teslim edip geri çekilirken, bir yandan da gülüyorum. Bazen onu gaza getirmek çok kolay oluyor.

Kapıda biletlelerimizi gösterir göstermez, iki büyük fedai bize kalabalıktan uzak bir yan geçitten binanın içine kadar eşlik ediyor. Tek kelime etmiyorlar ve biz de onları takip ediyoruz. Topuklu ayakkabılarla uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışmak biraz zor bir iş.

Koridor neredeyse boş olmasına rağmen, duvarın arkasındaki binlerce insanın gevezeliklerinin sesi etrafımda titreşiyor ve içime heyecan dalgaları gönderiyor.

Daha önce hiç boks maçına gitmemiştim. Bir hayır etkinliği için neredeyse tam kapasite bir katılım beklemiyordum. Yine de asla

Keller'ı küçümsemek. Sadece ben ve o olduğumuzda onun ünlü olduğunu unutuyorum ve bu denklemin içine bile girmiyor. Benim için o, pis ağzı ve şeytani sırıtışıyla, üzerinde yürüdüğüm zemine tapan Keller'ım. Dünyanın geri kalanı içinse o, göz alıcı bir playboy hayatı yaşayan ünlü bir ağır sıklet boksörü.

Akşamlarını kıvrılıp benimle Netflix izleyerek geçirdiğinin farkında değiller. Her ne kadar etrafındaki medya minimumda tutulsa da, bunun Keller'ın işi olduğunu varsayıyorum ve kimsenin Keller'ın gazabıyla yüzleşmekten hoşlanacağını sanmıyorum.

Geçen gece kulüpte beni dünyadan saklamak istemediğini açıkça ifade etti, bu da içimde sıcak bir his uyandırdı. Onun için hiçbir şeyi zorlaştırmak istemiyorum. Önünde büyük bir dövüş var. Dünyanın tartışmasız ağır sıklet şampiyonu olabilir. Antrenmanlarına gösterdiği odaklanma ve adanmışlıkla ve benimle paylaştığı bilgi kırıntılarıyla Keller'ın zirveye çıkacağından hiç şüphem yok. Onunla boy ölçüşebilecek bir rakip göremiyorum.

Güvenlik görevlileri bizi büyük çift kapıdan arenaya sokuyor. Müzik bangır bangır çalıyor ve ışıklar loş ama yine de alanı dolduran, şarkı söyleyen ve tezahürat yapan binlerce insanı görmek için yeterince parlak.

Yürümeye devam ediyoruz; ringe sadece birkaç metre uzaklıktaki boş bir ön sıraya ulaştığımızda ring gittikçe yaklaşıyor. Başını sallayıp kulaklığıyla konuşurken bize oturmamızı işaret ediyor, "İyi akşamlar hanımlar" bile demeden fırlayıp gidiyor.

Sağ tarafımdaki ön sırada sert bakışlı bir dizi jüri üyesi oturuyor. Kıçım koltuğa değer değmez, siyah beyaz şort ve bluz giymiş genç bir kız sahte bir gülümsemeyle bana ve Maddie'ye birer bardak baloncuk uzatıyor ve uzaklaşıyor.

Maddie telefonunu hızla kilitleyip çantasına tıktırırken soluma bakıyorum, bakıp bakmadığımı görmek için gözlerini kocaman açmış.

"Her şey yolunda mı Mads?"

Koltuğunda kayıyor, benden kaçıyor. Neden bu kadar garip davranıyor?

"Sadece bir mesaja cevap veriyordum. Gerçekten hiçbir şey."

"Hiçbir şeye benzemiyor. Bir damarın patlayacakmış gibi görünüyorsun."

Müzik arenada patlayıp vücudumda tüylerimi diken diken ederken ışıklar kararıyor. Mavi spot ışıkları yanıyor. Ekran

Luke'un görüntüsüyle doludur, yüzü mavi cübbesiyle kaplıdır, girişini yaparken başı öne eğiktir. Bir başka dövüş makinesi, işinin ehli. Gözlerimi hemen arkasında yürüyen adamdan alamıyorum. Şampiyonum. Yüzü okunmuyor, siyah smokinin içinde kesinlikle yenilebilir görünüyor, koyu renk gözleri ekranı delip geçiyor. Luke'u ringe kadar takip ediyor, etrafı siyah takım elbiseli güvenlik görevlileriyle çevrili.

Yürüme yolunda güçlü adımlarla ilerliyor. Luke'un sırtına sertçe vurur ve başını omzuna yaslayıp bir şeyler fısıldar. Luke başını sallıyor ve Grayson'la birlikte ringe çıkmaya devam ediyor. Luke'un rakibi ringe çıktıktan sonra ışıklar parlıyor ve dövüşçüler tanıtılırken kalabalık sessizleşiyor. Atmosfer elektrikli. Koltuğumun ucunda dövüşün başlamasını bekliyorum.

Yedinci rauntta Luke üstünlüğü ele geçirdi. Bu benim için bile çok açık. Rakibi özensiz görünüyor. Keller ve Grayson'ın bağırışları salonda yankılanıyor. Rakibinin bacakları titriyor, zayıf yumruklarının hiçbirini indiremiyor. *Cidden, bu adamla başa çıkabilirim.*

Boks hakkında hiçbir fikrim yok ama Keller'ı boks yaparken gördüğüm için nasıl görünmesi gerektiğini biliyorum. Rakibi iplere yaslanırken Luke'un gövdesine zayıf bir vücut darbesi indiriyor ve onu uçuran bir sağ aparkata maruz bırakıyor. Neredeyse ağır çekimde yüzü buruşuyor ve yere düşerken kaşından kan fışkırıyor. Kalabalık patladı ve ben ve Maddie heyecanla çığlık atarak koltuklarımızdan fırladık. Hakem sekize kadar sayıyor ama Luke ayağa kalkmıyor. Keller ve Grayson ipten atlayıp Luke'u omuzlarına almak için koşarken Luke zaferle eldivenini havaya kaldırıyor. Sanki çocuklarının okuldaki ilk gününü izlemişler gibi yüzleri gururla parlıyor.

Keller'ın gözleri benimkilere takılıyor ve dudakları bir sırıtışa dönüşürken oradan ayrılmıyor. Boştaki elini dudaklarına götürüyor ve göz kırparak bana bir öpücük konduruyor, bu da tüylerimi diken diken ediyor. Ağrıyı durdurmak için bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

Bu Keller'ın dövüşü olmayabilir ama tüm salon ona hayranlık duyuyor. Sanki buranın sahibiymiş gibi ringde dolaşıyor. Doğal yaşam alanı. Tüm gözler onun üzerinde. Onları suçlamıyorum; bu gece iyi görünüyor.

Kırmızı iplerin altından geçip ringden atlıyor, gözlerini bana dikerken tavrında kararlılık var. Kapüşonlu gözleri odanın etrafındaki ekranları doldururken kameralar onun her hareketini takip ediyor. Doğruca bana doğru yaklaşıyor. Oda konuşmalarla dolu ama şu anda tek yapabildiğim

bana ulaşmasına odaklanıyorum. O bana doğru yaklaşırken, bu beklenti neredeyse ağzımı sulandırıyor.

"Harika görünüyorsun bebeğim," diye geveliyor benim hizama çömelirken.

Alt dudağımı çiğnerken, "Sen de çok kötü fırçalanmıyorsun, Şampiyon," diyorum.

Ben daha ne olduğunu anlamadan elleri iki yanağımı kavıyor ve saf bir açlık ve arzuyla ağzını benimkine yapıştırıyor. Gözlerimi kapatıp öpücüğün içine gömülüyorum, nerede olduğumuzu ve pek de PG olmayan öpüşme seansımızın ekranlara yansıdığı gerçeğini unutuyorum.

"Tanrım, bunu yapmak için saatlerdir bekliyor gibiyim," diye inliyor.

"Keller, kameralar ne olacak? Herkes bize bakıyor," diyorum koltuğumda rahatsız bir şekilde kayarak. Bu onun dünyası, benim değil.

Keller ringin yan tarafında bize doğrultulmuş kameralardan birine dönüyor ve dikkatini tekrar bana çevirmeden önce göz kırptırıyor. Dudaklarıma tekrar yapışarak orta parmağını kameraya doğru kaldırıyor. Dudaklarına karşı gülümsüyorum. Sanırım mesajı aldı çünkü ringin üzerindeki büyük ekrana tekrar baktığımda Luke'u ve kutlamalarını göstermeye devam ediyordu.

"Dünyanın senin benim olduğunu bilmesini istiyorum, bebeğim. Ama seni rahatsız ettikleri anda bana söyle, hemen geri çekilmelerini sağlayacağım, tamam mı? Bu hayatımın en boktan yanlarından biri. O saksocu akbabaları ve kameralarını mümkün olduğunca gözümün önünden uzak tutmaya çalışıyorum." Bunu ses tonuna sinmiş bir samimiyetle söylüyor. Keller'ın tehditlerinden asla şüphe etmem. Muhtemelen bu yüzden internette onunla ilgili çok az şey var. Muhtemelen onun kötü tarafına düşmekten çok korkuyorlardır. Onun gazabının diğer ucundaki kişiyi kıskanmazdım.

"Dürüst olmak gerekirse, sorun değil Şampiyon. Sadece sana daha fazla istenmeyen dikkat çekmek istemiyorum."

Keller ona yumuşak bir gülümseme verip başını sallarken Maddie'nin yanımda oturduğunu tamamen unutuyorum. Maddie'nin Keller'a o kendine özgü "siktir git" gülümsemelerinden birini verip dikkatini ringe geri çevirmesini izliyorum. Onu kızdıracak ne yapmıştı ki?

Kaşlarımı çatarak dikkatimi tekrar Keller'a yöneltiyorum. "Hiçbir fikrim yok," diye fısıldıyorum ve o sadece başını sallıyor.

"Luke ve Grayson'la hemen geri dönmem gerekiyor. Hiçbir yere gitme, seninle burada buluşacağız ve hep birlikte geri döneceğiz."

"Bana uyar Şampiyon," diye mırıldanıyorum ve dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum. Uzaklaşmak için dönüyor. "Beni fazla bekletme," diye dikkatini çekecek kadar yüksek sesle bağırırken kaşlarımı ona doğru oynatıyorum. Oh, o biliyor. Kıkırdayarak başını sallıyor ve koşar adımlarla ringe geri dönüyor.

"Maddie, bunun neyle ilgili olduğunu açıklamak ister misin?" Sertçe soruyorum, artık ona karşı sabrımı yitirmeye başlamıştım. Az önceki mesajdan beri garip davranıyor.

İç geçiriyor ve gümüş rengi çantasından telefonunu çıkarıp bir makale açıyor, bana dikkatle bakıyor.

"Si, geceni mahvetmek istemedim. Belki bir yanlış anlaşılma ya da eski bir imajdır diye düşündüm. Ama aynı smokini giyiyor, aynı kirli sakalı ve kaygan saçları var. Bu gece çekilmiş. Çok özür dilerim." Telefonunu ölümüne kavrayıp göğsüne çekerken sesine bir hüzün yayılıyor.

"Bu gece ne alındı? Ne için üzgünsün? Tanrım, Maddie, İngilizce konuş. Neredeyse panik atak geçirecektim!"

Kalbimin göğsümde çırpındığını, avuçlarımın terlediğini hissedebiliyorum. Maddie'nin bu kadar gergin olması için ciddi bir sorun olmalı. Daha fazla dayanamayacağım. Uzanıp telefonu onun mensesinden kurtarıyorum.

Gözlerim ekranı tarıyor, zihnim gördüklerime ayak uydurmaya çalışıyor. "**Keller Russo'yu piyasadan uzak tutan gizemli kadın bu mu?**" Sayfanın üst kısmına sıçramış. Midem bulanıyor. Ellerim titreyerek makaleyi aşağı kaydırmaya devam ediyorum. İlk resimde gülümseyen Keller, göz alıcı bir esmerin arabadan inmesine yardım ederken görülüyor. Kız başını kaldırıp ona gülümserken manikürlü uzun parmakları adamın koluna dolanmış. Uzun, biçimli bacakları tam teşhirde.

İçimi öfke dolduruyor. Bir sonraki fotoğrafa bakarken kulaklarım çınlıyor, gözyaşlarım dökülmekle tehdit ediyor.

Hayır Sienna, bir erkek seni ağlatmayacak, bir daha asla.

Bir sonraki sahnede birlikte arenaya giriyorlar, kol kola, adım adım yürürken gülümsüyorlar, dünyanın ondan beklediği ünlü çiftin her parçası gibi görünüyorlar.

"Gidebilir miyiz lütfen?" Titrek bir nefesle söylüyorum.

Maddie sadece başını sallıyor, elimi kendi eliyle sıkarken yüzündeki ifade kasvetli ve çıkışa doğru ilerleyen insan kalabalığına katılıyoruz. Ben bile

Ben çıkarken Keller'a bir kez daha bak.

Daireye döndüğümde elbiseyi yırtıp yerde bir yığın halinde bırakıyorum. Telefonum kapalıydı ve komodinin üzerinde duruyordu, bulduğum ilk pijama takımını giydikten sonra Maddie'nin odasına gidiyorum. Bu gece yalnız kalmak, düşüncelerimle baş başa kalmak istemiyorum. Bana sıcak bir gülümseme veriyor ve duvara doğru kayarak yorganı benim de katılmam için kaldırıyor. Başımı pelüş kaz tüyü yastıklarına gömüyorum.

"Bir gün kalbim kırıldığında beni teselli etmeni istemeyeceğim." Durumu hafifletmeye çalışıyorum ama o her zaman içimi görüyor. Nazikçe saçımı okşuyor.

"Saçmalama. En iyi arkadaşlar bunun içindir. Biraz uyu, asla bilemezsin, belki sabah her şey farklı görünür."

O her zaman iyimserdir. Ondan uzaklaşarak iç geçiriyorum ve ışıkları söndürüyorum. Uykum bir türlü düzene girmiyor ve Keller ile o kadının görüntüleri aklımdan çıkmıyor.

Gerçekten farklı olduğunu düşünmüştüm.

BÖLÜM 20

SIENNA

A Kapıdaki bir dizi agresif vuruş beni öğleden sonraki uykumdan uyandırıyor. Gürültü kulaklarımda çınlıyor. Dün geceki felaketten bu yana Keller'ın tüm çağrılarını görmezden geldim. Şimdi Bunu düşünmek için bir günüm vardı. Kızgınlım ama onu dinlemem gerektiğini de biliyorum. Paniğe kapıldım ve tipik Sienna tarzıyla kaçtım ama bu sefer karşımda geri adım atmayacak bir adam vardı.

"Yüce Tanrım, geliyorum!" Bacaklarımı yatağın kenarına atıp kendimi bir gümbürtüyle kenardan aşağı bırakırken bağıriyorum. Bu önemli olsa iyi olur yoksa yemin ederim.

İnce yelekli üstümü ve kış yanaklarımı zar zor örten parlak pembe şortumu değıştirme zahmetine bile girmeden Maddie'nin odasından çıkıyorum ve rahatsız edici gürültüye doğru ilerliyorum.

Yaklaştıkça tıkırtılar kulaklarıma daha çok saldırıyor. Kahretsin, tutuklanmak üzere miyim? Hayır, sadece lanet kapıyı kırarlar, değil mi?

"Aç kapıyı Prenses."

Ellerimle bir esnemeyi bastırıyorum, kafam bu ani uyandırma çağrısından dolayı hala bulanık, kapının kilidini açıyorum ve içeri bakmak için bir çentik açıyorum.

Keller orada duruyor, saçları dün geceki gibi şekillendirilmiş. Uyumamış gibi gözlerinin altında hafif bir karanlık birikmiş. Siyah kapüşonu şişkin pazularını sarıyor. Ve o lanet gri eşofman altı. Eğer bu kadar kızgın olmasaydım, onlara bakarken ağzım sulanırdı.

"Ne istiyorsun, Keller?" Şak diye söyledim.

"Beni içeri alacak mısın, almayacak mısın bebeğim?" Boğuk sesi doğrudan amıma elektrik gönderiyor. Belli ki aynı sayfada olmak için uyanmamış

henüz beynim gibi.

Şu anda onunla kavga edecek enerjim yok. Eğer sürekli kapıyı çalması bir gösterge ise, ben onu içeri alana kadar bir yere gitmeyecektir.

Tek kelime etmeden kapıyı açıp geçmesini işaret ediyorum, kapıyı açık tutuyorum ve ona toplayabildiğim en alaycı sırıtışı veriyorum. Doğruca yanımdan geçip gidiyor, gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor ve ukala herif dudaklarını yalayarak oturma odasına doğru vals yapıyor.

Odaya girip girişte duruyorum, ellerim kalçamda, ona ters ters bakıyorum.

"Gece geç mi kaldın Şampiyon?" Ses tonuma kıskançlık karışıyor. Elimde değil. Sadece Akrep burcu eğilimlerimi suçlayabilirim.

"Kahretsin bebeğim, kıskanç ve kızgın olduğunda çok seksi oluyorsun. "

Kırmızı görüyorum. "Şu anda ciddi misin, Keller? Kim o?" Artık kendimi tutamayarak tükürdüm. Kendimi ona doğru gitmekten alıkoymak için ayaklarımı fiziksel olarak yere bastırdım.

"Prenses, eğer küçük bir kuşun bana okuduğunuzu söylediği makalelerden bahsediyorsanız, o kadın benim halkla ilişkiler müdürüm Stacey. Bir araca ihtiyacı vardı, ben de ona bir tane verdim. Bu kadar basit."

Köklü güven sorunlarıma rağmen ona inanıyorum, varlığımın her zerresi ona inanıyor.

"Benimle konuşmadan neden öfkeyle çekip gittiğin hakkında konuşmak ister misin? Kahretsin, ilişki uzmanı değilim ama böyle şeyleri bu şekilde halletmemiz gerektiğini sanmıyorum. Neredeyse sapık bir eski sevgilin var Sienna. Senin için endişelenmekten aklımı kaçıırıyordum. Neyse ki Grayson'da Maddie'nin numarası vardı ve endişelerimi gidermeyi başardı. Benden kaçma, bunun bir anlamı yok. Seni her zaman bulurum."

Bu son kısmı bana doğru bir adım atarken söylüyor ve yaptığı her hareketle kalbim iyileşiyor. Duvarla karşılaşana kadar geri çekiliyorum. Elleri duvara çarpıyor, beni vücuduna hapsediyor, sıcak nefesi yüzüme çarpıyor.

"Gitmemeliydim. Fotoğrafları gördüm ve kalbim paramparça oldu. Jamie'yle olanlardan sonra, etrafımızdaki her şeyin alev almasını bekliyormuşum gibi hissediyorum." Açıklarken yanağımdan tek bir damla gözyaşı süzülüyor.

Maddie arkamızdan boğazını temizliyor, bu da beni zıplatıyor. Hızlı bir gülümseme ve el sallama hareketiyle mutfığa girip çaydanlığı koyuyor. Meşgul görünmeye çalışıyor ama göz ucuyla beni izlediğini çok iyi biliyorum.

"Senin için bir şeyim var Prenses," diyor eşofmanını indirmeye başlarken. Dehşet içinde nefes nefese kalıyorum, onu durdurmak için ellerini tutuyorum, Maddie'nin sadece birkaç metre öteden beni izlediğini biliyorum. Onu yatak odasına götürürken, nefis gri eşofman altı hâlâ kışının altında sallanıyordu. Maddie'ye alt katını tamamen göstermesini engellemek zorundaydım. Kıkırdamasının apartmanda yankılandığını duyabiliyorum.

Yatak odamın kapısını kapatır kapatmaz boxer'ını indirirken gözlerinde muzip bir parıltı beliriyor.

Onu durdurmak için elini tuttum. "Tanrı aşkına, Keller. Gerçekten şu anda bunun için havamda olduğumu mu düşünüyorsun? O kadar kızgınım ki, bırak seni becermeyi, sana bakmak bile istemiyorum!" Gözlerimin onun sikine gitmesini engellemeye çalışıyorum.

Elimi kolundan kolaylıkla sıyırıp boxerını indirmeye devam ederken dudaklarından derin bir kıkırdama kaçıyor, gözleri teması hiç kesmiyor.

Tanrım, ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bu adam beni tahrik ediyor, aynı anda çenesine yumruk atmak istesem bile. Tüm ihtişamıyla orada duruyor. Aletinin hemen üstündeki bölgeyi plastik bir örtü kaplıyor ve ben bunu ancak sikine bakmayı bıraktığımda fark ediyorum.

Plastiği çevreleyen şeffaf bandı yavaşça çıkarıyor. Bu adamın dövmelere karşı bir takıntısı olduğuna eminim.

Bir adım geri çekiliyorum, gözlerim siyah mürekkepli yazıya odaklanıyor ve neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi oluyor. Gördüğüm şeye inanamıyorum. Aletinin hemen üzerinde, güzel koyu bir yazı tipiyle "SIENNA'NIN MALI" yazıyor. Narin ve güzel bir yazı, bu da onun siyah, öfkeli görünümlü dövmelerinin arasında göze çarpmasını sağlıyor.

"Bunu neden yapasın ki? Bunun kalıcı olduğunun farkındasın, değil mi? Dün geceden sonra, artık gerçekten birlikte olup olmadığımızı kim bilebilir ki!" Arzumu yüzümden uzak tutmaya çalışarak söylüyorum. Adam beni bir kitap gibi okuyabiliyor. Ama onunla biraz uğraşmak istiyorum.

"Kendimi senin adıyla damgalamak yetmedi mi?" Konuşurken kaşları kalkıyor.

"Mürekkeple yazılmış. Ben sana aidim. Sonsuza kadar. İstedığın kadar kızgın ol, daha da iyi. Sen beni nefret ediyormuşsun gibi becer, ben de seni seviyormuşum gibi becereyim, ne dersin? Kulağa nasıl geliyor?"

Beni seviyor mu?

"Beni sevmiyorsun, Keller." Konuşurken kelimeler boğazımı yakıyor. *O da mı böyle hissediyor?*

"Benimle evlenir misin?" Fısıldıyor. Gözlerimi onunkilere dikiyorum. Karşılaştığım tek şey, kalbimi pır pır ettiren saf bir hayranlık.

"Sen-ne?" Kekeliyorum. Ciddi olamaz herhalde?

"Çok ciddiym Sienna. Bir gün sonsuza dek benim olacaksın. Yüzündeki ifadeye bakılırsa seninle aynı fikirde olmam için yapmam gereken daha çok şey var." Beni içine çekerken çenesini ovuşturuyor.

Hazır mıyım? Onunla evlenebilir miyim? Onsuz bir gün daha yaşamayı hayal bile edemezdim.

"Benim yanıma taşınmak mı?" diye soruyor. "Tüm hayatımı tüketmeni istiyorum, kafamda, kalbimde ve evimde. Bu ne kadar istekli olduğumu kanıtlıyor mu? Sen benim için her şeysin Sienna. Başka hiç kimse, şimdi değil, asla."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Evet," diye anında cevap veriyorum. Söz konusu o olunca tereddüt yok, balıklama dalmaya hazırım. Sonuçları siktir et. Sadece onu istiyorum.

Bana doğru yaklaşp gözleriyle beni yerken yüzünde sinsi bir sırıtma beliriyor. "Uyanmak ve kahvaltıda o lezzetli amcığı yemek için sabırsızlanıyorum. Her. Lanet olası. Gün."

Eriyorum.

Keller aramızdaki mesafeyi hızla kapatıyor ve ben bacaklarımı gövdesine sıkıca sararken beni kucaklıyor. Kaya gibi sert aleti sinir yumağıma sürtünüyor ve bizi yatağı atarken istemeden bir inilti çıkarıyorum. Dudaklarımı dudaklarıyla yakalayarak, "Çok fazla kıyafet var bebeğim" diye mırıldanıyor.

Daha fazla katılamazdım.

Telefonumun başımın yanında vızıldamasıyla irkilerek uyanıyorum. Esnemek için kendimi zor tutarak telefonu elime alıyorum, Keller'ın huzurlu uykusunu bölmek istemiyorum. Gerçi benim dandik yatağımda çok rahatsız görünüyordu.

Ekranda yanıp sönen ismi gördüğümde vücudum donuyor.

Annem.

Titreyen parmaklarımla, çağrıyı kabul etmek için karşıya geçiyorum, derin bir nefes alıyorum ve şüphesiz bana savrulacak küfürlere karşı kendimi hazırlıyorum.

"Merhaba anne." Fısıldıyorum.

"Kızımın New York'ta zengin bir boksörle fahişelik yaptığını görmek güzel. Ben burada kalorifersiz bir dairede otururken sen rüyanı yaşıyorsun. Aylardır bana para gönderme zahmetine bile girmedin." Sarhoş ağzıyla saçmalarken burnumun kenarını sıkıp gözlerimi kapatıyorum.

"Eminim kendinden memnunsundur. Sonunda sana kibirli bir prenses gibi bakacak paralı bir adamı tuzağa düşürdün. Babanın beni terk etmesinin sebebi sensin; hayatlarımızı mahvettin."

Dinlerken gözyaşlarım dökülmekle tehdit ediyor.

"O zaman ona iyi şanslar. Yakında o da diğerleri gibi senin saçmalıklarından sıkılacak. Sienna, sen benim en büyük pişmanlığımsın, bir yer israfısın. Kimse seni sevmeyecek, tıpkı benim gibi."

"Kapa çeneni." Sonunda patladım. "Sen benim annemsin, neden bana bunu yapıyorsun? Neden benim için mutlu olamıyorsun? Hayatım boyunca ikimize de baktım."

Tek istediğim beni sevmen, bana değer vermendi.

Şeytani kahkahası hoparlörü dolduruyor.

"Senin için her şeyden vazgeçtim Sienna," diye tükürüyor zehirli ses tonuyla.

"Hayır, içmedin. Bütün hayatını içerek geçirdin. Artık bunu yapamam anne," diye hıçkırıyorum. Neden beni sevemiyor? *Gerçekten o kadar sevimsiz miyim?*

"Kendin için üzülmeyi bırak. Acınacak haldesin. Bak, paraya ihtiyacım var. Yeni adamın birkaç sterlin eder. Bana biraz gönder. En azından borcunu ödemiş olursun."

Keller eğilip telefonu kulağımdan alırken ve bana küçük bir gülümseme verirken yatak altıma çöküyor. Gözlerinde öfke yanıyor.

"Sienna'yı aramayı bırakmanı öneririm. Onun numarasına sahip olmayı bile hak etmiyorsun. Kızınız tanıdığım en inanılmaz kadın. Sana teşekkür etmiyorum. Sen çürümeye devam ederken ben de ona sevgi ve mutluluk dolu, inanılmaz bir hayat sunmayı kendime görev edineceğim. Bizden tek bir dolar bile almayacaksın. Eğer onunla tekrar iletişime geçmeyi aklından bile geçirirsen, senden kalan her şeyi elinden alırım. Seni geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar kıracağım. Onun için ne kadar ileri gidebileceğimi sakın küçümseme. Hepsi bu kadarsa, siktirip gitmeni öneririm."

Aramayı kesip telefonu yatağımın ucuna fırlattığında yüzümdeki şaşkınlığı gizleyemiyorum. Kaslı kollarını bana doladı ve

Beni kucağına alıyor, gücü içimde bir sakinlik yaratıyor. Annemin iğrenç sözlerini unutmak için neredeyse yeterli. Neredeyse.

"Lanet olsun bebeğim, sanırım böyle bir annem olacağına hiç ailem olmamasını tercih ederdim. Çok üzgünüm. Çok daha iyisini hak ediyorsun."

Farkına varmak bana bir ton tuğla gibi çarptı. İhtiyacım olan tek şey o. Şu birkaç kısa hafta içinde bana hiç kimsenin hissettirmediği kadar değer verildiğimi, sevildiğimi ve korunduğumu hissettirdi. Seçtiğim aile o. Onun kucağında eriyorum ve gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum. O bana sarılıp kulağıma tatlı güvenceler fısıldarken göğsümde bir sıcaklık yayılıyor.

Belki de başka kimseye ihtiyacım yoktur. Belki de Keller ve Maddie benim ailem olmalı.

Birkaç dakika sonra gözyaşlarım diniyor. Yüzümü Keller'inkine yaklaştırıyorum ve dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Teşekkür ederim, yıllarca cesur bir yüz takındım, sorun bendeyken onda olduğunu düşündüm. Asla onun gibi olmak istemiyorum. Mutlu olmak istiyorum ve sen beni çok mutlu ediyorsun, Keller."

Yüzüne bir sırtma yayılır.

"Bebeğim, hayatıma ışık getiriyorsun. Senden önce sadece karanlık vardı. Benim hiç ailem olmadı, bu yüzden neler yaşadığımı bilmiyorum. Ama bana sahip olduğunu asla unutma, Prenses."

"Bana çocukluğunun nasıl geçtiğini anlatır mısın?" Soruyorum ve bana karşı geriliyor. "İstemiyorsan anlatmak zorunda değilsin, sadece anlamak istiyorum." Çabucak ekliyorum. İç geçiriyor ve çenesini başımın üstüne koyarak beni içine çekiyor.

Ona daha sıkı sarıldı.

"Size yalan söyleyemem. Zordu, özellikle de Luca'yla tanışmadan önceki zaman. Kendimi kaybetmişim. Öfkeliydim. Öz aileme kızgındım, dünyaya ve kendime kızgındım, çünkü bir ailenin beni tutacak kadar sevmesini sağlayacak bir yol bulamamıştım. İşte bu yüzden sokak dövüşüne başladım. Beni hayatta hissettiren tek şey buydu ve bu işte çok iyiydim. On dört yaşına geldiğimde, dövüşmek için kendi yolumdan gidiyordum. Acının bana bir şeyler hissettirmesini istiyordum. "

Sanki geçmişini hatırlamak bile onu fiziksel olarak incitiyormuş gibi derin bir nefes alıyor.

"İşte o zaman Luca ile tanıştım, bana çok benzeyen bir çocuktı ve aramızda anında bir bağ oluştu. Birbirimize göz kulak olduk ve yeraltı boks sahnesinde cehennemi yaşattık. Kimse bizi istemiyordu, bu yüzden koruyucu ailelerimizden kaçtıktan sonra gecelerimizin çoğunu terk edilmiş birimlerde geçirdik, çalabildiğimiz kadarını çalarak

hayatta kalmak. Sonra nihayet Bayan Russo hayatımıza girdi ve bizi forma soktu. Yani beni şeytanlarımdan kurtarmak için çok geç kaldı ama beni hayatta tuttu. O ve Luca olmasaydı asla profesyonel olamazdım."

"Ah, Keller," diye iç geçiriyorum, elimle yüzünü okşuyorum. Gözyaşlarını tutmak için mücadele ettiğini görebiliyorum.

"Keşke hayat sana karşı daha nazik olabilseydi. Hiçbir çocuk bunu yaşamayı hak etmez. Sen bunu tersine çevirdin. Seninle gurur duyuyorum. Yani, başardığın her şeye bir bak, Şampiyon. İnanılmaz bir şey. İnanılmazsın."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor, sanki onun gerçekten ne kadar harika biri olduğunu düşündüğüme inanmıyormuş gibi. Yüzünü iki elimin arasına alıp burnundan öpüyorum.

"Her kelimesinde ciddiym, Keller. Karanlık olabilir, ama her zaman ışık vardır. Bir gün bunu sana kanıtlayacağım. Belki de kaderimizde birbirimizi bulmak, geçmişlerimizi iyileştirmek ve harika bir şey yaratmak vardır."

"Bundan hiç şüphem yok bebeğim. Sen ve ben, biz kaçınılmazız."

BÖLÜM 21

KELLER

normalden uzak bir hayat sürdüm. Sienna'nın son eşyalarını da 4x4'üme yerleştirirken bir an durup onun son merdivenleri koşarak inişini, dağınık topuzunun başının üstünde sallanışını izliyorum. İtiraf etmeliyim ki

Bu hayatımda hissettiğim en normal şey.

Her gün eve gelip onu kucaklayıp uyutma düşüncesi göğsümde garip bir his yaratıyor; sıcak ve tüylü gibi. Bu tamamen yabancı bir duygu ama yalan söyleyemem, çok hoşuma gidiyor. Eğer bu beni tam bir korkak yapıyorsa, öyle olsun.

Gülümsemesi bulaşıcı. Onu orada tutmak için elimden gelen her şeyi yapmak istememe neden oluyor. Bayılıyorum. Kahretsin. Onu seviyorum.

Aşk. Kahretsin, aşkın nasıl bir his olduğunu bilmiyorum. Sahip olduğum tüm paraya bahse girerim ki bu o. Yoksa neden beni terk edeceği düşüncesi midemi bulandırır ki?

Burada oturup ön camdan dışarı bakarken, ona evlenme teklif ettiğime inanamıyorum. Şaka yaptığımı sanmıştı. Şaka yapmıyordum. Eğer onu sonsuza kadar benim yapmanın bir yolunu bulabilirsem, bu gerçekleşecek. Kavgadan sonra onu bulamayınca yaşadığım saf panik, benim için her şeyi daha da sağlamlaştırdı.

Luke'u tebrik etmeyi bitirir bitirmez Sienna'nın yanına döndüm ama boş bir koltuk buldum. Çılgınca onu tekrar tekrar aramaya çalıştım ama telefonu doğrudan sesli mesaja düştü. Kalbim küt küt atarken panik içinde Grayson'a doğru koştum.

"Siktir, Sienna ve Maddie'yi gördün mü? Gittiler mi?" Bağıríyorum, ekibin geri kalanının dikkatini çekiyorum, hepsi şimdi bana deliymişim gibi bakıyor.

Ya Jamie ona zarar verdiyse? En kötüsünü düşünmeye başlıyorum. Grayson omuzlarımı tutarak beni gerçekliğe geri döndürüyor. "Lanet olsun Keller, sakın ol. Maddie'ye mesaj atacağım."

Şimdi saf korku hakim, onu eve, bana geri götürmek için saf çaresizlik.

"Bak. O iyi. Eve dönüyorlar," diyor telefonu yüzüme doğru itip Maddie'nin mesajını gösterirken.

Ne oluyor lan?

Bu yüzden birlikte yaşamaya razı olacağım. Şimdilik.

Bize bir aylık deneme süresi veriyor, Maddie'nin mali işleri halletmesi ve yeni bir oda arkadaşı bulması için yeterli bir süre. Aslında bana faturaların yarısının ne kadar olacağını sordu. Ne kadar param olduğunu tam olarak anladığını sanmıyorum. Aslında Sienna'nın endişelerini hafifletmek için Maddie'ye kendi dairesini almayı düşünüyorum. Aslında, siktir et. Ben de aynen öyle yapacağım.

Unvan maçıma sadece dört hafta kaldı, özgürlüğüme dört hafta kaldı. Şu anda her şey yerli yerine oturuyor gibi hissediyorum. Yapbozun son parçası da yerine oturmak üzere. Ama nedense, bir şeyin her şeyi alt üst edeceği hissinden kurtulamıyorum.

"Şampiyon, her şey yolunda mı?" diye mırıldanıyor, yolcu koltuğundan yüzüme bakıyor, parmakları kalçalarımın etrafında kıvrılıyor. "Bak, hayatına soktuğum onca pisliği gördükten sonra tereddüde düştüysen bana söyle." Koltuğunda rahatsız bir şekilde kayıyor. İşte bu tüm dikkatimi çekti. Fişeğime hak ettiğinden daha azını hissettiren, onu istemediğime dair kısacık şüphe anları yaşatan herkesi öldürmek istiyorum. Gerçekten hiçbir fikri yok.

İşaret parmağımla çenesini kendime doğru çekip dudaklarımı onunkilerle buluşturuyorum. Hayatımda hiç am kırbacı yememiştim. Elimde değil. O beni dışarı çıkarıyor. Belki de paketlediği o lanet kristaller yüzündendir.

"Benim," diye mırıldanıyorum dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettiğimde.

Escalade'i çalıştırıp vitese takıyorum ve bizi eve götürüyorum. İlk kez gerçekten bir arabam olduğunu hissediyorum.

"Artık burada yaşadığıma inanamıyorum," diye haykırarak kollarını havaya kaldırıyor. Onu izlerken gülmekten kendimi alamıyorum. Bu çatı katını gerçekten çok seviyor. Ne zaman burada olsa ısıldıyor. Bu da bana buraya yeniden aşık olduğumu hissettiriyor.

Dört yorucu saatin ardından, siyah, beyaz ve gri renk düzenim gitti. Artık her odada ondan bir dokunuş, yatağın üzerine serpiştirilmiş kabarık pembe yastıklar var. Aslında, dokunulmadan kalan tek yer mutfakım. Bizim mutfakımız. Bana makarna yakabildiğini söylediğine göre bu da anlaşılıyor.

Şimdi deri koltuğa yayılmışız, başını kucağıma koyduğu yastığa yaslamış, en son cinayet gizemi dizimizi izliyoruz, parmaklarımız boş boş onun ipeksi saçlarını okşuyor.

"Nasıl bir canavarın hiç pişmanlık duymadan birinin canını alabileceğini gerçekten bilmiyorum," diye saçmalıyor ve tüm bedenim onun altında kaskatı kesiliyor. Şu anda yüzümü görememesi iyi bir şey.

Benim gibi canavarları kastediyor.

Bu basit ifade, hissettiğim bu mutluluğun uzun sürmeyeceğini hatırlatarak beni rahatsız ediyor. Benim gibi bir canavarı sevmesine imkan yok.

"Hmm," diye cevap veriyorum ve kumandayı kaptığım gibi karşıma çıkan ilk Noel filmini açıyorum. *Love Actually* o zaman. Patlamış mısırın gürültülü çıtırtısı, vücudu sanki hıçkırıklarını tutmak için elinden geleni yapıyormuş gibi küçük hareketler yaparken duruyor. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bebeğim, iyi misin? Ağlıyor musun?"

Başını kucağıma doğru sallıyor ve ellerini yüzüne götürerek benden saklanıyor.

"Şşş, sorun yok, her neyse söyle bana," diye fısıldıyorum, ellerini yüzünden uzaklaştırarak.

"Hayır, bu aptalca. Ben iyiyim, gerçekten."

Küçük bedenini kaldırıyorum ve bacaklarını bana sarılacak şekilde ayarlıyorum. Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, burnunu çekerken kırmızı gözleri yaşlarla doluyor. Duygularını benden saklamaya çalışırken sümüklü bir kahkaha atıyor.

"Bunun aptalca olduğunu düşünmen umurumda değil. Seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu söyle ve düzeltmeme izin ver," diyorum yanağındaki bir damla gözyaşını kovalarken.

Gözlerimi kaçırarak mağlup bir şekilde iç geçiriyor.

"Noel'de çok zorlanıyorum. Annemle babam birlikteyken bile onlarla kutlama yaptığımı hiç hatırlamıyorum. Sadece

Annemin sarhoş olduğu ve aldığım hediyeleri parçaladığı anılarım var. Şimdi her yıl Noel bana çocukluğumun ne kadar yalnız geçtiğini ve bir ailem olmadığını hatırlatıyor."

Zavallı kızım da neredeyse benim kadar kırılmış durumda. İkimizin de içinde bir boşluk var. Bayan Russo'ya kadar ben de Sienna gibi hiç Noel ya da doğum günü kutlamamıştım. İstenmemenin, sevilmemenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Boşluğumu karanlıkla doldurmayı seçtim. Bayan Russo'nun bile beni kurtarması için artık çok geçti.

"Bebeğim, inan bana, bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Her yıl farklı olmasını, sonunda benimle ilgilenecek bir ailem olmasını umdum. Noel için tek istediğim buydu, gerçekten. Ama hiç olmadı. Bayan Russo bizi bulduğunda bile artık çok geçti. Ben çoktan bir canavara dönüşmüştüm."

"Oh Keller, çok üzgünüm. Keşke senin için farklı olabilseydi. Keşke hayat ikimiz için de farklı olabilseydi."

Başımı boynuna sokup birkaç nefes almaya çalışıyorum.

"Peki, kendi Noel geleneklerimizi başlatmaya ne dersiniz? Her yıl oturup patlamış mısır eşliğinde film maratonu izlesek nasıl olur? Seni mutlu edecekse Noel Baba şapkası bile takabilirim. İkimizin de yetiştirilme tarzı boktan olabilir. Belki birlikte bu saçmalıkları bir süreliğine de olsa unutabiliriz."

Burnunu benimkine yaklaştırırken dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Bunu benim için yapar mısın?"

"Senin için her şeyi yaparım bebeğim. Söz veriyorum, bu yıl sana yüzünü güldürecek bir Noel yaşatacağım ve ondan sonraki her Noel. Anlaştık mı?"

"Anlaştık."

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, bu tanrıçayı gülümsetmek için her şeyi yapmak istediğim.

"Şimdi, eğer oturup bu filmi izlemek istiyorsan, bence amını sikimden uzak tutsan iyi edersin. Aksi takdirde hiçbirini izleyemeyiz."

Kıkırdarken yanakları tepki olarak kızarıyor. Kucağımdan kalkıp patlamış mısırı yerden alıyor ve kanepenin diğer ucuna oturuyor. Elini kutuya sokup patlamış mısırı kafama fırlatmaya başladığında gözlerinde muzip bir parıltı var, şen kahkahaları odayı dolduruyor.

Bir kahkaha atıp başımı sallıyorum, kucağımdaki patlamış mısırı alıp şekerli topu dudaklarıma götürüyorum. *Bu iğrenç şeyi kim yiyor?*

"Oh, böyle mi oynamak istiyorsun?" Kendimi kanepenin üzerine fırlatarak onu altıma aldım, o ise tuttuğum yerden kurtulmaya çalışıyordu, kahkahalar atarken gözyaşları yüzünden akıyordu. Yanlarını gıdıklıyorum. Sahne o kadar komik ki gülmekten kendimi alamıyorum. Çocuklar gibi davranıyoruz ama ben hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"Keller, lütfen! Aman Tanrım, acıyor!" diye kıkırdamayı başarıyor.

Tatlı patlamış mısır aromalı ağzını öpmek için dudaklarımı aşağı indiriyorum, alt dudağını ısıriyorum ve ona sırtıyıyorum. Cebimde titreyen telefonum beni aşk dolu sersemliğimden çıkarıyor ve telefonumu çıkardığımda Luca'nın adının yanıp söndüğünü görüyorum. İsteksizce kendimi Sienna'nın üzerinden kaldırıyorum ve alnına hızlı bir öpücük konduruyorum. "Uzun sürmez bebeğim. Buna bakmalıyım," diyorum kabul tuşuna basıp ofisime doğru yürürken.

"Kardeşim."

"Keller, şimdi konuşmak için iyi bir zaman mı?"

Kapıyı arkamdan kapatıp deri koltuğuma doğru ilerlerken koyu meşe masamın önünde ve ortasında duran yeni beyaz zarfı görüyorum.

"Evet, şu anda ofisimdeyim."

"Bir sorunumuz var kardeşim." Kahretsin.

"Falconlar geri adım atmıyor. Mario'nun onlara uyuşturucu satmayı reddetmesine rağmen, limanımıza bir girişimde bulundular. Korkunç bir girişim, ama yine de bir girişim."

"Tamam, onlarla ilgilenmemi ister misin?" Parmak uçlarımla çenemdeki kirli sakalları kaşıyorum.

"Hayır." Cevabı hızlı oldu. "Dahası var,"

"O zaman çok ayrıntılı konuş Luca." Sabrım tükenmeye başlamıştı.

"Rico'ya dün gece Falcone'un malikanesinin önünde nöbet tutturdum. bizimkilerden herhangi biri onlarla çalışıyordu. Buna inanamayacaksınız. Sienna'nın eski sevgilisi Jamie'nin gelip kapıların güvenlik kodunu girdiğini ve korumaların yanından geçip gittiğini görmüş. İki saat boyunca oradaymış ve eli boş dönmüş."

Duraklıyorum, beynim bilgiyi özüksüyor.

Jamie'nin mafyayla ne işi olabilir ki? Bana henüz yararlı biri gibi gelmedi.

"Üzerinde bir şey bulabildiniz mi?" Soruyorum.

"Henüz olağandışı bir şey yok. Sicili temiz. Tipik kurumsal Amerikan avukatı. Bir şeyleri kaçırıyoruz."

Açıkça.

"Adamları aramaya geri getirin. Her şeyi bilmemiz gerek. Sienna'yı Falcon'larla birlikte tehlikeye atmasına izin veremem."

"Sana söz veriyorum, kardeşim. Ne pahasına olursa olsun korunacak. Şimdi adamlarımı görevlendireceğim ve size bir güncelleme ile geri döneceğim. Bu arada gözün Sienna'nın üzerinde olsun. Eski sevgiliyle ilgili büyük bir şey kaçırıyor olabiliriz. İçgüdülerim bana bir şeylerin ters gittiğini söylüyor, sadece ne olduğunu tam olarak tespit etmem gerekiyor."

"Anlaştık."

Bu yeni bilgiyle sarsılıyorum. Sienna'yı korumak için başımı dik tutmam gerektiğini biliyorum.

"Bayan Russo bu akşam yemeğe geliyor."

"Hmmm?" diye mırıldandı.

"Sienna'yla tanışmak için. Onunla zaten birkaç kez tanıştığını biliyorum ama bu sefer belki sikim pantolonumun içindeyken onu tanımanı istiyorum." Kıkırdıyorum.

"Tabii ki orada olacağım. Orada olduğum süre boyunca onu pantolonunun içinde tutsan iyi edersin, yoksa yemin ederim." diye tehdit ediyor, ses tonunda açık bir eğlence var.

"Ne yapacaksın?"

Derin bir kahkaha hatta yankılanıyor. "Beni yakaladın kardeşim."

Merakıma yenik düşüp telefonu omzuma koyarak masaya doğru yürüyorum ve beyaz zarfı elime alıyorum. İçindekileri çıkardığımda, Sienna'yı dövüšte öperken çekilmiş bir A4 çıktısıyla yüz yüze geliyorum. Sienna'nın yüzüne büyük kırmızı bir X işareti kazınmış.

Ne oluyor lan?

"Keller, hala orada mısın?"

"Siktir, Luca, bir saniye bekle!"

Kalın siyah kalemle karalanmış

'ON Y CIEŞ/3 P✓f JRUS R W✓ FSC .

Yovxs C5SfFA RNDS9C0f'dır.

Kağıdı masanın üzerine bırakıyorum, masa sandalyesini alıp odanın

diğer ucuna fırlatıyorum ve duvarda asılı olan resim çerçevelerine
çarpiyorum,

Yerde parçalara ayrılıyor. "Keller! Ne oluyor lan?"

Nefesimi geri alıyorum, ellerimi yüzümde gezdiriyorum, günlük kirli sakallarım avuçlarımı tırmalıyor. Eğiliyorum ve bir şekilde düşürdüğüm telefonumu alıyorum. Göğsümde bir sıcaklık oluşuyor ve kalbimin sertçe attığını hissediyorum.

"Onun kim olduğunu biliyorlar Luca, onun kim olduğunu ve benim için ne anlama geldiğini biliyorlar!" Öfke içimi yakıyor şimdi.

"Ne demek biliyorlar?"

"Dövüşte onu öperken çekilmiş lanet bir fotoğrafımı göndermişler, yüzünde kocaman çirkin kırmızı bir X işareti var. Luca. Gerçekte kim olduğumu biliyorlar."

"Siktir," diye

mırıldanıyor Luca.

Gerçekten de siktir.

"Sakın aptalca bir şey yapma Keller. Bir plan yapana kadar canavarı içeride tut. Sienna'nın yanından ayrılma."

"Bunu biliyorum Luca," diye karşılık veriyorum.

"Sakin ol, kardeşim. Adamları uyaracağım ve seninkinde buluşacağız. Bize otuz dakika ver. Bu arada, başını dik tut. Tamam mı?"

Yumruğum telefonu öyle sıkı kavlıyor ki. Hissedebiliyorum; öfke beni ele geçiriyor. "Lanet olası kelimeler, Keller. Kendini kaybetme. Şimdi olmaz, Sienna orada."

Sözleri beni gerçekliğe geri döndürdü. Sienna.

"Tamam."

Şu anda tek yapabildiğim bu. Çağırıyor kestiğimde, ışığa, sükûnet getirebilecek ve canavarı evcilleştirebilecek tek kişiye doğru yol alıyorum. Tanrıçama.

Odaya girdiğimde başını kanepenin arkasından kaldırıyor. İri mavi gözleri anında tansiyonumu düşürüyor. Kendime onun burada olduğunu, benim olduğunu ve güvende olduğunu hatırlatıyorum.

Deri koltuğa gömülüp kucağımı sıvazlıyorum. Hiç tereddüt etmeden bana sarılıyor. Başımı boynunun kıvrımlarına gömüyorum ve derin bir nefesle onun tatlı kokusunu içime çekiyorum. Etkisi bu gezegendeki tüm ilaçlardan daha iyi. Arkasına yaslanıyor ve iki yumuşak avucunu yanaklarıma götürerek yüzümü kendi yüzüne bakacak şekilde çekiyor. Beni dikkatle inceliyor, kaşları havaya kalkıyor. "Her şey yolunda mı, Şampiyon? Cam kırılma sesleri duydum ve gözlerin çılgına dönmüş. Birini öldürmek istiyormuş gibi görünüyorsun."

İstemsiz bir kahkaha attım. Tam on ikiden vurdu ve söylediği

gerçeğin farkında bile değil.

Burnumu onunkine yaklaştırıyorum, alnımız birbirine değiyor. Ruhuma bakmasını, içimde patlamak üzere olan canavarı görmesini istemiyorum.

"Her şey yoluna girecek, bebeğim. Söz veriyorum."

Bıkkın bir şekilde iç çektim. Ya şimdi ya hiç. Luca ve adamları, lanet olası mafya, çatı katına doğru yola çıkmışken, onu da işin içine katmam gerekiyor.

"Konuş benimle Keller, lütfen." Gözleri bana yalvarıyor.

"Sana karşı bir tehdit yapıldı. Kimsenin saçının teline dokunmayacağını söylediğimde bana güvenmeni istiyorum." Sertleşiyor, endişeli gözleri şimdi benimkileri arıyor.

"Ne tür bir tehdit, Keller? Jamie miydi?" diye fısıldar, sesi titrer.

"Şu anda bilmiyorum. Luca ve adamları şu anda buraya doğru geliyorlar. Yakında daha fazlasını öğreneceğim."

"Luca ve adamları mı? O ne? Bir çeşit çete lideri mi?" diye alay ediyor, bir cevap arıyor.

Cevap vermiyorum. Ona yalan söyleyemem. "O mafya, Prenses."

"Saçmalama Keller. Kardeşin *mafya* değil," diyor kelimeyle alay ederek.

"Şu anda bundan daha ciddi olamazdım Sienna. O New York'un en büyük mafya örgütünün lideri. Sana söz veriyorum, sana asla zarar vermez. Seni korumaya yardım etmeye geliyor, Bebeğim."

Sözlerimi sindirirken kaşları çatıldı. Mafya liderinin sağ kolunun, tetikçisinin kucağında oturuyor. Ama bu bugün açıklamayacağım bir ayrıntı.

"Doğru, yani bana insanları öldüren acımasız bir çetenin liderinin şu anda buraya geldiğini ve bana zarar vermeyeceklerini söylüyorsunuz. Doğru."

"Hiç kimsenin, ama hiç kimsenin seni incitmesine izin vermem Sienna. Bunu biliyorsun. Sana bir aziz olmadığımı söylemiştim, asla azizmişim gibi davranmadım. Şu anda önemsediğim tek şey seni güvende tutmak. Tamam mı bebeğim?"

Lanet olsun. Onun anlamasına ihtiyacım var.

"Tamam, sana güveniyorum Şampiyon. İyi olduğuna emin misin?" diyor dudaklarını yumuşak bir öpücük için benimkilere yaklaştırırken. Bedenim onun dokunuşuyla hafifçe gevşiyor.

Daha da ötesi, bana güveniyor.

Onu kucaklayarak boğuyorum, kollarımı narin bedenine sıkıca sarıyorum, neredeyse kendime onun benim olduğunu hatırlatmak için. Çoğu kadın bu tür bir bilgiyle bir mil kaçırdı. Benim kadınıym değil. O her şeyden çok benim için endişeleniyor. Hayatımda hiç kimse benim nasıl olduğumla ilgilenmemişti. Hiç *böyle bir* sevgi hissetmemiştim.

"Tehdit konusunda ne yapacaksın?" diye soruyor, sesi göğsümde boğuklaşıyor.

Falcones'in adamlarını tek tek avlayıp boğazlarını keserken, asansörün sesi duyulurken kendi kendime düşünüyorum.

"Ofisteki adamları çağıracağım ve sonra seni Luca ile tanıştıracam. Unutma, her şeyden önce o iyi bir adam ve benim kardeşim. Sizi güvende tutmak için her şeyi yapacaktır."

Umarım gerçekten anlar.

Sadece başını sallıyor ve kucağımdan inerek kanepeden bana elini uzatıyor. Bu beni güldürüyor. Eğer teklifini kabul etseydim, yüz üstü kanepeye düşerdi. Minyon yapısına göre güçlü olabilir ama 200 kilodan fazlasını kaldırabileceğinden şüpheliyim. Yine de elini tutuyorum ve koltuktan kalkarken tüm ağırlığımı kalçalarımaya veriyorum. Elini elimde tutarak asansöre doğru yürüyoruz, Luca dışarı çıkarken gözleri benimkilerle buluşuyor ve bana hızlıca başını sallıyor.

Arkamı kolladığı, benim için endişelendiği gerçeği göğsümün derinliklerindeki duyguları harekete geçiriyor.

Kenara çekilip, altı adamıyla birlikte dışarı çıktı. Hepsi siyah takım elbiseli, deri mokasen ayakkabılı ve hepsinin imzası olan geriye taranmış saçları vardı. Luca onları Sienna'nın önünde benimle etkileşime girmemeleri konusunda uyarılmış olmalı, çünkü yüzleri ifadesiz bir şekilde orada dikiliyorlar.

Gözleri Sienna'ya yapışmış bir piç hariç. Belli ki notu almamış. Onu tanımıyorum. Gölgede kalmış olabilirim ama Luca'nın tüm adamlarını tanırım. Gözleri Sienna'nın vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyor, göğüslerinde bir an için fazla uzun duruyor.

Koruyucu içgüdülerim harekete geçti. "Ofis, şimdi!" Onlara bağıriyorum. Gözleri irileşiyor, ayaklarını sürüyerek gözümün önünden uzaklaşıyorlar. Hıyar bana sırtarak yürümeye devam ediyor ve birden sahiplenme duygusu beni ele geçiriyor. Şaşkın Sienna'ya dönüp parmağımla çenesini yukarı kaldırıyorum. "Sadece bana güven, tamam mı?" diye soruyorum ve o da hemen başını sallıyor. Sonra topuklarımın üzerinde dönüp hıyara doğru ilerleyerek onu durduruyorum. Elim bağcıklı

Nefes borusunu sıkıca kavradığımda gözleri şokla irileşiyor.

"Eğer bir daha ona doğru baktığımı görürsem, lanet boğazını keser ve seni kanlar içinde yerde bırakırım. Şimdi siktir git gözümün önünden." Ses tonumdan şiddet damlıyor.

Başını sallarken yüzünde bir gülümseme beliriyor. Tutuşumu gevşetip onu itiyorum ve o da yavaşça bedenimin etrafından dolaşarak diğer adamların peşinden gidiyor. Gözlerimi tekrar Sienna'ya çeviriyorum, hâlâ bıraktığım yerde dikilmiş, kaşlarını kaldırarak bakışlarını Luca'yla benim aramda gezdiriyor.

Luca sessizliği bir kıkırdamayla bozuyor. Sienna'ya göz kırparak beni işaret ediyor ve "Her zamanki gibi asabi birisin," diyor.

"Gerçekten mi kardeşim," diye kaşlarımı kaldırıyorum.

Sienna ile arasındaki mesafeyi kapatan Luca ona elini uzatıyor. Adam hızlı bir öpücük için elini dudaklarına götürdüğünde kabul ediyor.

"Bunun için üzgünüm. Ben Luca Russo. Sonunda sizinle *resmi olarak* tanışmak ve sonunda canavarı evcilleştiren kadını görmek güzel." Bana göz kırptı.

Hiçbir fikri yok.

İlk fırsatta elini çekerken ona küçük bir gülümseme sunuyor, hala bana bakıyor.

İyi kız.

"Ben de memnun oldum Luca," diyor tatlı tatlı, ses tonunda zerre kadar korku yok.

Luca'nın omzuna vurarak kelimelerimi buluyorum. "Pekâlâ kardeşim, şu şerefsizler içeride kendi aralarında kavga çıkarmadan önce ofise gidelim." Luca başını sallıyor ve ofise doğru yola koyuluyor.

Hızla Sienna'ya ulaşıp başımı onun kine koyuyorum.

"Teşekkür ederim bebeğim. Bana güvendiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. Parmak uçlarına basarak yumuşak dudaklarını yavaş bir öpücük için benimkilere bastırıyor. Lanet olsun, nerede olursak olalım, bu kadının üzerimde her zaman bir etkisi var.

"Salonda kal. Uzun sürmez. Sonra daha heyecanlı şeylere geri dönebiliriz," diyorum göz kırparak.

"Hazır ve bekliyor olacağım Şampiyon," diye karşılık veriyor baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle. Hızlı bir öpücük daha çaldıktan sonra isteksizce yanından ayrılıp ofise gidiyorum.

Ofise girerken cam parçaları ayakkabılarımın altında çıtırdıyor. Luca şu anda masanın arkasında duran koltukta oturuyor.

Luca sırtarak, "Görüyorum ki burada gözyaşlarına boğulmuşsun, Keller," diyor.

"Ya o ya da Falcone'lar olacaktı, bu yüzden sandalye en ağır yükü aldı. Şimdilik."

Luca boğazını temizliyor, Sienna'yla benim resmimizi eline alıyor ve avucunun içinde buruşturup çöpe atıyor.

"Keller, bir planım var. Dövüşten önce seni riske atamam. Aklını kaybetmene ve kendine, Sienna'ya ve bize yarardan çok zarar vermene izin veremem. Jamie ve Falcone'ları yakından takip ediyoruz. Onlar zayıf bir birim. Onları kullanıp alt edeceğiz. Bu arada, sen yanında değilken Enzo Sienna'ya göz kulak olacak." Diyor ve daha önce kızımın gözü olan hıyarı işaret ediyor.

Yumruklarım sıkılıyor. "Hiç sanmıyorum, Luca."

Adamların yanından hışımla geçip pencereden dışarı bakıyorum, ufuk çizgisini izliyorum ve içimdeki öfkeyi yatıştırmaya çalışıyorum. Genellikle bu beni güçlü hissettirir, sanki dünyayı alt edebilirmişim gibi. Bugün hiçbir işe yaramıyor. Dünya geçip giderken öylece bakıyorum. Luca'nın haklı olduğunu biliyorum. Bunu riske atamam. Artık kim olduğumu biliyorlar, maskem düştü. Sienna'nın düşünceleri beynime hücum ediyor. O anda ne yapmam gerektiğini biliyorum. Bugünden sonra yapacağım her şey onun ve geleceğimiz için olacak.

Odadaki herkes sessiz. Tek gürültü Luca'nın zipposunun masaya vurmasından gelen rahatsız edici tıkırtı.

"İyi" diye hayıflandım.

"Sienna'yı iki adamın korumasını istiyorum ve bu kesinlikle o gevşek sık olmayacak," diyorum, Sienna'yı daha önce gözleriyle siken herifi işaret ederek. Gözlerim onunkilere hançer gibi saplanıyor. İrkilmiyor bile. Belki de tamamen boş bir adam değildir.

"Enzo kalıyor. Ülkedeki en iyi güvenlik servisini o yönetiyor. Size söz veriyorum."

"Enzo," diye bağıyor Luca. Başını ona doğru çevirip yavaşça başını sallıyor. "Keller'ın kadınına bir daha gözünü dikme, yoksa seni öldürmesini engelleyemem. Tamam mı?" Luca yüzünü asmamaya çalışarak ona söyler.

"Tabii ki," diye cevap veriyor hıyar, başını sallayarak. Oflayarak başımı sallıyorum. Siktir et. Bu iş bitene kadar onun yanından ayrılmayacağımı biliyorum, o yüzden kabul ediyorum. Şimdilik.

"Tamam, anlaştık. Keller. Burada her şeyin kontrol altında olduğuna inanıyorum. Akşam yemeğini, yapılacak işleri, başlayacak savaşları falan atlamam gerekecek. Ben geleceğim.

Enzo'yu binada bırak ve Nico'yu gönder. Seninle sonra konuşacağım."

Bununla birlikte ayağa kalkıyor ve elini omzuma koyarak sıkıyor ve ofisten dışarı çıkıyor. Adamları da arkasından. Beni ve öfkemi kırık camlardan oluşan bir ofiste bırakarak. Pencereye dönüyorum ve bir an için güneşin ufuk çizgisi boyunca batışını izliyorum. Ama karanlık içeri süzülürken renkleri göremiyorum.

Kapının hafifçe vurulması dikkatimi çekiyor ve kapıya doğru dönüyorum. Kafasını aralıktan uzatıyor.

"İçeri girebilir miyim, Şampiyon?" diye soruyor sessizce.

"Evet bebeğim." Sonra gerçekler ortaya çıktı. "Kahretsin, cama dikkat et." O içeri girmeden kapıya doğru atıldım. Kapıyı sonuna kadar açıp onu kollarının altından kaldırıyorum, o da bacaklarını sıkıca bana sarıyor. Hiçbir şey söylemesine gerek yok. Kalp atışlarını göğsümde hissetmek bile yeterince rahatlatıcı.

"Sienna," diye iç geçirdim.

İşaret parmağını dudaklarıma götürerek "Şşt," diye mırıldanıyor.

Bu gezegende geçirdiğim 29 yıl boyunca hiç kimse beni susturmaya cesaret edememişti. Ama işte burada, gerçek hayatta bir tanrıça, bir yılan gibi etrafıma sarılmış, bana susmamı söylüyor.

Bu noktaya nasıl geldiğimi bilmiyorum. Ama geldiğim için çok mutluyum. Gözlerinde parıltıya muzip bir ışıltıyla dudakları bir sırıtışa dönüşüyor.

Azgın tanrıçam oynamak için dışarı çıkıyor. Beni çok iyi tanıyor.

Falcone'un adamlarının boğazını kesmektense onun tatlı amının derinliklerine gömülmeyi tercih ederim.

"Seni tanıyorum Keller. Şimdi seviş, sonra konuşuruz," diye kulağıma usulca fısıldıyor. Beni anlama şeklinden mi yoksa ona sırılsıklam aşık olduğum g e r ç e ğ i n d e n mi bilmiyorum ama vücudumdaki her sinir hazır ola geçiyor. Onu duvara çarpmak ve unutulana kadar becermek için ilkel dürtüyü tutmak zor. Yine de tereddüt ediyorum, çünkü Ona daha fazlasını vermek istiyorum, sadece bir sikişten daha fazlasını. Ona her şeyi vermek istiyorum.

Alt dudağını dişlerimin arasına alıp ısırıyorum, sikim pantolonuma doğru g e r i l i y o r .

"Şimdi kontrolün sende olmasını istiyorum bebeğim. Senin merhametine kalmış durumdayım, Kraliçem. Bana istediğini yap ve kendini şımart."

O doğal bir itaatkâr, ama ateşli tarafı bana onun içinde daha fazlası olduğunu söylüyor, daha fazlasını ortaya çıkarabilirim. Ona bana sahip olduğunu göstermek için tüm benliğimi ona teslim etmekten daha iyi bir yol var mı?

BÖLÜM 22

SIENNA

S Onun sözleriyle içimde bir şeyler kıvılcımlanıyor.

Tam kontrol.

Güçlü adam, arzuladığı tek şeyden vazgeçmeye hazırdır, benim için. Kontrol.

"Söylediğim her şeyi yapacak mısın?" "Her şeyi." O da onaylıyor.

Bir an tereddüt ettim. Bunu gerçekten yapabilir miyim? Kontrolü gerçekten ele alabilir miyim?

"Burada güç senin elinde, bebeğim. Her zaman sahiptin. Şimdi onu ele geçir ve bana neye sahip olduğunu göster. Arzularına teslim ol."

Sikeyim.

Şu anda o kadar tahrik oldum ki, zar zor düşünebiliyorum. "Tamam."

Bizi yatak odasına götürdü. Kapıyı ayağıyla tekmeleyerek açıyor ve beni ayaklarımın üzerine yatırıyor. Yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. Bu adam beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

"Yatağa," sert görünmek için elimden geleni yapıyorum, heyecan ve sinir karışımıyla titriyorum.

Yatağa doğru yürür ve kenarına oturmak için döner.

"Bekle." Panikledim ve bağırdım.

Hemen durur.

"Kıyafetlerimi çıkarmanı istiyorum," diyorum başparmağımı ısırırken. Beni beklemiyor. Bana doğru yaklaşıyor ve yavaşça taytımı çıkarıyor. O kazağımı çıkarırken ben de kollarımı yukarı kaldırıyorum. Kafam kumaştan dışarı çıkarken hınzır bir sırıtış beni karşılıyor.

"Sıra sende," diye takılıyorum.

Kıyafetlerini çıkarıp yere atıyor, bana sırtını dönüyor, yırtık dövmele sırtı ve sıkı, diri poposu yatağa doğru yürürken benimle alay ediyor, kollarını iki yana açarak dramatik bir şekilde şiltenin üzerine atlıyor.

Aleti çoktan hazır ola geçmiş, damarları dışarı çıkmıştı. Pre-cum'un parıltısını görebiliyorum. Dudaklarımı yalıyorum.

"Ben sana söylemedikçe bana dokunamazsın, hiçbir yerime dokunamazsın," diyorum elimden geldiğince güçlü bir sesle. Homurdanıyor ve başını sallıyor, parmaklarını yorganın içine sokuyor. Zaten mücadele ediyor, güç içime hücum ediyor.

"Gözlerini bağlamak için bir şeye ihtiyacım var."

"Bir kravat. Dolapta bir sürü var." Homurdanıyor.

Bulabildiğim ilk siyah kravatı hızla seçiyorum, ipeksi kumaş parmak uçlarıma sürtünüyor. Keller hâlâ yatakta, beni beklerken göğsü inip kalkıyor. Yatağa tırmanıyorum ve üzerine biniyorum, bilerek damlayan seksimi sikinin üzerine sürüyorum. Sadece bu bile içime zevk veriyor.

"Başını kaldır."

Artık neredeyse siyah olan gözleri benimkilerle buluşuyor ve alt dudağını o kadar sert ısıyor ki kanamamasına şaşırıyorum. Göz bağına düzeltiyorum ve dudaklarına hızlı bir öpücük bırakıyorum.

"Tanrım bebeğim, beni şimdiden öldürüyorsun,"

diye inliyor. Cevap olarak gülümsüyorum.

Mükemmel vücuduna ıslak öpücükler konduruyorum, her bir sert karın kaslarını öpüyorum. Ta ki Sienna dövmesine ulaşana kadar. Jestini takdir ederek mırıldanmaktan kendimi alamıyorum. Adımı orada koyu mürekkeple görmek çok seksi.

Benimki. Bayıldım.

Yavaşça dövmeyi yalıyorum. Ne yaptığımı tam olarak anlıyor ve derin bir inilti odayı dolduruyor. Yavaşça aşağıya kayıyorum ve dizlerimin üzerinde bacaklarının arasında bir pozisyon alıyorum, siki avucumun altında zonkluyor. Üstündeki nemi yalıyorum ve tüm vücudu titriyor.

"Siktir," diye mırıldanıyor ve ben gülümsüyorum.

Onu dudaklarımın arasına alıyorum, boğazımın arkasına çarptığında tuzlu tadı ağzımın etrafında dönüyor. Aşağı yukarı sallanırken dilimi kıvırıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve içimde kabaran zevki hissediyorum, onun horozuyla bu kadar dolu olmanın tadını çıkarırken boğuk inlemelerin dudaklarımdan kaçmasını engelleyemiyorum.

Taşaklarını okşamaya başladığımda, kalçaları hareketlerimi karşılamak için yukarı ve aşağı itiyor. Durmasını işaret etmek için onu sertçe aşağı itiyorum. Bu an tamamen bana ait. Taşakları ellerimde sıkıştı ve çok yaklaştığını anladım. Çılgınca nefes alıyor. Ağzımın içinde nabızı atıyor.

Son bir emişle kendimi tekrar kaldırıp yataktan iniyorum, kendini kontrol etmek için çok çabalarken parmak eklemlerinin beyazlaşmasını izliyorum. Mükemmel bir manzara ama rahatlamaya ihtiyacım var.

Bir fikrim var.

Göğüslerim yüzünü geçene kadar dört ayak üzerinde onun üzerine tırmanıyorum ve devam ediyorum, oturmuş bir pozisyona yerleşiyorum, amım ağzının hemen üzerinde geziniyor.

"Bebeğim, lütfen." Bana bir şekilde ulaşmaya çalışmak için başını yatağa doğru eğerek ağlıyor. Onu izlerken kıkırdamadan edemiyorum. Ağırlığı kollarıma alarak kendimi yavaşça yüzüne doğru indiriyorum, altımdaki açlıktan gözleri bağlı adamı boğmamaya dikkat ediyorum.

Dili anında klitorisimle birleşiyor. Tüm vücudum yoğun bir zevkle dolup taşıyor. Ona karşılık olarak inliyorum. Kahretsin, gözleri bağlı olsa bile bu adam klitorisimi bulabiliyor. O mükemmel.

Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni vahşice yalayıp yutuyor. Dilinin hızını karşılamak için yüzünü sürüyorum, kan başıma hücum ederken ayak parmaklarım kıvrılıyor.

"Üstüme otur, bebeğim. Daha fazlasına ihtiyacım var. Nefes alamıyor olsam da umurumda değil, sadece otur."

Bu beni uçurumun kenarına getiren kıvılcımı yakıyor. Buna ihtiyacım var. Kıcımlı olabildiğince aşağı bastırıyorum, amımı emmeye ve ısırma başlandığında burnu kasık bölgeme giriyor. Beni son yemeği gibi yerken gözlerim yuvalarından fırlıyor.

"Parmaklarını kullan," diye inliyorum, gözlerim başımın arkasına kayıyor. O kadar yakınım ki, sadece beni uçurumun kenarına getirmesine ihtiyacım var. İki parmağı içime kayıyor ve bu beni harekete geçiriyor. Daha önce hiç gelmediğim gibi geliyorum. Yüzünü ve parmaklarını sürerken zar zor görebiliyorum, beni ateşe veren zevki ıslatıyorum. Nefesimi tutarken ona nefes alması için biraz boşluk bırakarak öne doğru eğildim, onun üzerinde nefes nefese kaldım.

"Kahretsin bebeğim, bu mükemmeldi."

Vücudundan aşağı inip gözbağını yukarı kaldırırken uzuvlarım hâlâ titriyor. Onun her yerini görmek istiyorum. Gözleri beni tam kalbimden vuruyor. Saf aşk beni selamlıyor. Elimde değil, ağzımı onunkine çarpıyorum, tatlı tadım hala dudaklarını kaplıyor ve amımı sikinin üzerine sürüyorum.

"Lütfen seni becermeme izin ver, bebeğim. Artık dayanamıyorum." Sesindeki acı neredeyse onun için üzölmeme neden oluyor.

Kendimi yukarı itiyorum ve o gözlerini sıkarak kapatıyor. Sikiinin ucunu buluyorum ve kendimi onun üzerine kaydırıyorum, etrafını gererken siki beni mükemmel bir şekilde dolduruyor. Kendimi o kadar dolu hissediyorum ki, son orgazmımdan sonra hâlâ hassas olan bu his karşısında bir nefes veriyorum.

"Siktir." İnliyor, ağzı benimkini arıyor.

"Beni boğmanı istiyorum," diye geveliyorum. Gözleri benimkilere kayıyor, kaşları havaya kalkıyor. O bana ağzı açık bakarken ben yavaşça sikini aşağı yukarı pompalamaya devam ediyorum.

"Sadece boğazımı sıkamak değil, ölüyormuşum gibi hissetmek istiyorum. Sadece beni unutulana kadar becerdiğini hissetmek istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Cevap vermesini beklerken sinirlerim geriliyor. Bunu Jamie'ye en son önerdiğimde iğrenmişti.

"Evet. Siktir." Elini agresif bir şekilde yüzünde gezdiriyor.

Yanaklarım tepki olarak kızarıyor.

"Eğer çok fazla gelirse ya da bayılacak gibi hissedersen göğsüme dokun, tamam mı?"

"Evet." Kendimden emin bir şekilde söylüyorum.

Eli boynuma gidiyor, köprücük kemiklerimi usulca okşuyor, sonra elini boğazıma doluyor ve sıkıyor. Bedenim ağzımdan derin bir nefes çekmeye çalışarak tepki veriyor. Hava ciğerlerime ulaşmıyor ve gözlerim kocaman açılıyor. Vücudum hava almak için çığlık atıyor. Şimdi itişlerini artırıyor, şiddetle içime giriyor. Elini daha sıkı sıkarken kan kulaklarımda gümbürdüyor.

"Rahatla bebeğim," diye usulca kulağıma fısıldıyor.

Sesinin yatıştırıcı tınısı kaslarımdın biraz gevşemesini sağlıyor, oluşmakta olan panik bir anlığına azalıyor. Boğazımdaki sıkışma bir saniyeliğine hafifçe gevşiyor.

"Benim için biraz nefes al, Prenses," diye fısıldıyor.

Dediğini yapıyorum, azıcık oksijen ciğerlerime ulaşıyor. Eli tekrar boynuma daha da sıkı sarıldığında, hissedebildiğim tek şey sikiinin o tatlı noktaya çarpması ve elinin nefes boruma kapanması. İki uç arasında dengedeyim, birinin beni ele geçirmesi için savaşıyorum.

Diğer eli klitorisimi buluyor ve sertçe çimdikliyor. Şok dalgaları damarlarımda dolaşiyor ve aşırı duyusal yüklenme yaşıyorum. Ciğerlerim şimdi çığlık atıyor

Hava almak için. Boynumdaki elini pençeliyorum; havaya ihtiyacım var. Her şey çok fazla. Aynı anda hem boşalmak hem de bayılmak üzereyim. Hay sikeyim.

Boynumdaki gerginlik gitti ve öne doğru düştüm, umutsuzca nefes nefese kaldım. Keller dudaklarımın yanını nazikçe öperken, elleri şimdi kıcımlı kontrol ediyor ve içime girerken onları horozuna doğru itiyor.

"Benim için gel, bebeğim"

Bu beni paramparça etmeye yeter. Yıldızlar görüşümü doldururken her şey kararıyor. Keller son hamlesini yaparken kulağıma küfrediyor. Ilık sıvı içimden akıp kalçalarımın dökülüyor. Nefes alışım hâlâ düzensiz, ciğerlerim, hatta tüm vücudum yanıyor.

"Bebeğim, bana bak."

Terli bedenlerimiz hâlâ birbirine yapışmış durumda. Onun endişeli gözleriyle karşılaşıyorum.

İyi olduğumdan emin olmak için benimkini arıyorlar.

"Bu mükemmeldi, Şampiyon. Teşekkür ederim." Gülümseyerek söylüyorum. Yüzümden bir tutam saç çekip yanağımlı okşuyor.

"Sen mükemmelsin. Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şeydi. Nutkum tutuldu."

Benden bir kıkırdama kaçıyor ve dudaklarımı onunkilerin üzerine getirip üzerine uzanıyorum, bu anı asla terk etmek istemiyorum.

BÖLÜM 23

SIENNA

O ne Ay Sonra...

Güneş pencereden içeri giriyor ve yatak odamızı aydınlatıyor.

Harika bir ay geçti, bu da demek oluyor ki

Keller ile resmi olarak bir aydır yaşıyorum. Hayatımın *her alanında* ne kadar güvende olduğumu, sevdiğimi ve son derece memnun olduğumu düşündükçe yüzümde bir gülümseme beliriyor.

Hukuk bürosundaki görevimi devretmek özellikle önemli bir olaydı. Keller'a teşekkür edebileceğim bir şey daha. David her gün dikkatini dağıtmadığım için kızgın ama sonunda hayallerimin peşinden gittiğim için mutlu. Keller ve onun beni mutlu etmek için yaptığı işlerin giderek artan listesi olmasaydı bu asla mümkün olmazdı.

İlk olarak Maddie'nin dairesini satın aldı, böylece yeni bir ev arkadaşı bulması ya da onun deyimiyle "tuhaf biriyle birlikte olması" konusunda endişelenmeme gerek kalmadı. Sonra Paula'nın hayır kurumuna hatırı sayılır bir bağış yaptı. Bu, çocuklar için etkinlikler planlamak için daha fazla bütçe anlamına geliyor, dolayısıyla Paula'nın tam zamanlı, *ücretli* bir yedek ele ihtiyacı var.

Aradığında çok mutluydu ve bana Etkinlik Müdürü pozisyonunu teklif etti. Tek tereddütüm, aile hukuku işimden çok daha az maaş alacak olmamdı. Ama Keller, Keller olduğu için, tartışmama rağmen, bize on ömür yetecek kadar parası olduğu konusunda beni temin etti. Artık Maddie'nin kirasının benim payıma düşen kısmını ödememe gerek yok, ne de onunla yaşadığım için benden bir şey bekliyor. İhtiyacım olursa Maddie'de bir odam olduğunu biliyorum. Keller'dan ayrılmayı düşündüğümünden değil. Bir an bile.

Her geçen gün bağımız güçleniyor. Bu yıl Noel'den keyif aldığımı bile söyleyebilirim. Keller sözünü tuttu. Maddie ve Grayson'ı davet ettik,

Luca ve Bayan Russo Noel yemeği için geldiler. Bayan Russo tanıdığım en harika, en iyi kalpli kadın. Keller ve Luca ile konuşurken gözleri parlıyor ve onlar da aynı şekilde ona hayranlık duyuyorlar. Onları izlerken kan bağı olmadığını asla tahmin edemezsiniz.

Luca beni büyüttü. Keller gibi onda da görüldüğünden fazlası var. Derinlerde altın gibi bir kalpleri varken sert bir dış görünüş maskesi takıyorlar. Karanlıklarının altında ışık var. Sadece bunu ortaya çıkaracak birine ihtiyaçları var, tıpkı Bayan Russo'nun etrafındayken yaptığı gibi.

Beni yanlış anlamayın. Keller'ın kardeşinin mafya babası olması beni özellikle heyecanlandırdı mı? Kesinlikle hayır. Ama yargılayacak son kişi benim. Keller ve Luca arasında kendimi hiç bu kadar güvende ve ailenin bir parçası gibi hissetmemiştim. Belki de tepelere doğru kaçmalıyım, ama içgüdülerim bana ait olduğum yerin burası olduğunu söylüyor.

Maddie ve Grayson bütün zamanlarını ya birbirlerine sataşarak, Maddie'nin yüzünün kızarmasına ve Grayson'ın sırtmasına neden olarak ya da birbirlerinin varlığını tamamen görmezden gelerek geçirdiler. Eminim eve dönüşleri çok eğlenceli olmuştur. İçlerinden atmak için sevişmelerini isterdim neredeyse. Aralarında yadsınamaz bir kimya olduğu etraflarındaki herkes için açık ama bunu kabul etmiyorlar.

Gün harika yemekler, kahkahalar ve aile ile doluydu. Her şey mükemmeldi. Hayatıma ve Jamie'ye yönelik tehdit gibi küçük bir sorun dışında her şey yerli yerine oturuyordu. Keller beni canı pahasına koruyacağı dışında pek bir şey söylemiyor ve bunun üstesinden geliniyor. Dürüst olmak gerekirse, ona güveniyorum. Henüz bana güvenmemem için bir sebep vermedi ve ben de Keller ve Luca'ya bulaşmazdım. Benden sakladığı daha çok şey olduğunu biliyorum. Hazır olduğunda gerçeği açıklamayı ona bırakıyorum.

Belki de düşünce sürecim bu adama duyduğum büyük aşk ve karasevda yüzünden bulanıklaştı.

Son günümünden önce işimde sadece iki haftam kaldı. Sonra Keller'ın birleşme maçı için Vegas'a uçacağız. Her gün Kings Gym'de olmasa bile evindeki salonda düzenli olarak antrenman yapıyor. Evden çalıştığım günlerde genellikle evde antrenman yapmayı tercih ediyor, böylece çalışırken harika bir manzaraya sahip oluyorum. Sadece bu kısa süre içinde kaslarının daha da belirginleştiğine yemin edebilirim. Daha büyük ve güçlü görünüyor, tabii bu mümkünse. Protein dolu bir diyet uyguluyoruz, benden dört kat daha fazla yemesine rağmen, bir dövüşten önce paketlediği yiyecek miktarı oldukça dehşet verici.

Arada bir bana kendini savunma dersleri bile vermeye başladı. Genelde o beni sikerken ben mindere yayılıyorum.

beni unutturdu. Çoğu gecenin nasıl bittiği gibi. Bir orgazm Sienna artık yok. Şimdi en az beş orgazmdan bahsediyoruz. Bu adamın, *benim erkeğimin* parmakları, dili ve sikiyle yapabildikleri olağanüstü. Parıldayan New York silüetinin 86 kat yukarısındaki tavandan tabana pencerelere karşı sikilmekten bahsetmiyorum bile. Neredeyse bir rüya gibi. Ama bir gün uyanacağım ve bunun gerçekten sadece bir rüya, bir fantezi olacağı hissinden kurtulamıyorum.

Keller yanımda kıpırdanmaya başladı. Şimdiye kadar uyuduğum en büyük yatak olmasına rağmen, bütün gece beni bırakmıyor. Parmakları şimdi karnımın üzerinde hassas daireler çiziyor ve gıdıklanma hissinden kıvrınmama neden oluyor. Bu, kıcımlarının onun sert sikine sürtünmesine neden oluyor ve tenimde karıncalanmalar yaratıyor.

"Günaydın, bebeğim," diye mırıldanıyor sırtıma doğru, derin ve hisli sesiyle. "Günaydın, Şampiyon," diye gülümseyerek karşılık veriyorum ve tekrar ona sokuluyorum.

"Kıçında sikimle uyanmaya bayılıyorum."

Kürek kemiklerime hafif öpücükler kondururken inliyor, kısa kirli sakalı tenimi tırmalıyor. Başımı kaslı omzuna yaslamak için geriye doğru eğdiğimde boğazımdan sessiz bir inilti kaçıyor.

"Yani sadece yanımda uyanmayı mı seviyorsun? Ben senin için bir eşekten daha fazlasıyım. Değil miyim?" Ses tonumu nötr tutmaya çalışıyorum. Yüzümü göremiyor ama gülmek için elimden geleni yapıyorum.

"Şimdiye kadar bunun cevabını bilmiyorsan, seni hayal kırıklığına uğrattım demektir." İçini çeker.

Bazen onun kaya gibi sert dış görünüşünün altında, taşıdığı maskenin altında kayıp bir ruh, sevmeyi hiçbir zaman gerçekten deneyimlememiş bir adam olduğunu unuttuyorum. Benim yarım yamalak bir ailem ve bir dizi boktan erkek arkadaşım vardı. Keller'ın hiçbir şeyi yoktu, yarım yamalak ebeveynleri bile. Hiç yoktu. Çocukluğunu düşündükçe kalbim parçalanıyor. Hayatta kalmak ve bugün olduğu gibi, hak ettiği her şeye ve daha fazlasına sahip bir adam olmak için yapmış olması gereken şeyleri.

Dönüp ona bakarak "Her şey," diyorum, yüzünü ellerimin arasına alarak. Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Şampiyonum. Kralım. Her şeyim. Her zaman," diye fısıldıyorum, dudaklarımı dudaklarına götürüyorum, sevgimi bu öpücüğe döküyorum. Ayrılıyor, karanlık gözleri ruhumu bakıyor.

"Benim Tanrıçam. Kraliçem. Benim *dünyam*. Sonsuza dek."

"Seni seviyorum, Keller." Kelimeler ağzımdan döküldü.

Dudaklarımı sıkıca kapatıyorum. Haftalardır dilimin ucundaydı.

Reddedilmeyle yüzleşemedim. Yani, bana peri masalı gibi bir son veremeyeceğini zaten söylemişti. Beni nasıl geri sevebilir ki?

Bir  m r gibi gelen birkaç saniye geçiyor, yüzü okunmuyor.

Reddedilmenin yaklaştığını hissettiğimde gözyaşlarım gözlerimin kenarlarına batıyor. Beni birkaç ay önceki halime, asla yeterli olamayan kıza geri gönderiyor.

"Sienna, bebeğim," diye iç geçiriyor ve parmaklarını salarımnda gezdiriyor.

Tanrım, işte geliyor. Bakışlarımı indiriyorum, neredeyse çarpışmaya hazırlanıyorum. Parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor ve gözlerim onunkilerle buluşuyor. Siyah gözleri hayranlıkla parlıyor.

"Seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki neredeyse fiziksel olarak acıtıyor. Öleceğim güne kadar seni her gün seveceğim."

Yumuşak hıçkırıklar beni terk ederken, tehdit eden gözyaşları yanaklarımdan aşağı dökülmeye başladı.

"Bebeğim, ağlama," diyor, ses tonuna endişe karışmış bir şekilde. "ok mutluyum Keller," diye hıkırıyorum.

"Sen ve ben dünyaya karşı, bebeğim. Sonsuza kadar."

Yanaklarımdaki gözyaşlarını yavaşça yalamaya devam ederken bana en iyi orantısız sırtışını veriyor, bir yandan yukarı çıkıp diğer yandan aşağı iniyor. Tüm kalbimi tüketiyor ve şimdi tek arzum onun tüm bedenimi tüketmesi.

"Sana ihtiyacım var." Nefes nefese fısıltı ağzımdan çıkıyor.

"Nefes almak için hava gibi, bebeğim. Seni nasıl inkar edebilirim ki Kraliçem?"

Ne olduğunu anlayamadan Keller üzerime çıktı, ellerim başımın üzerinde kenetlenmişti ve a gözlerle ruhuma bakıyordu. Başını eğererek dudaklarımı dudaklarına götürüyor.  p şmeyi derinleştirirken dili içimdeki ateşi yakıyor.

"Daha fazla Keller. Hepsini istiyorum."

Ağzıma karşı gülümsediğini hissediyorum.

"Kraliçem bu sabah çok talepk r," diye dalga geçerek çeneme öpücükler konduruyor.

Bir eliyle bileklerimi sıkıca kavrarırken, diğer eli yavaşça, çok yavaşça, g ğ slerimin yanından geçerek karnım boyunca ilerliyor, parmaklarının olmasını istediğim yere gittikçe yaklaşıyor. Bacaklarımı daha da açarak ona mümkün olduğunca fazla erişim sağlıyorum. Parmakları hafifçe amımın yanından geçiyor ve i uyluğumdan aşağı doğru devam ediyor. Bir inilti ıkırıyorum, tüm vücudum bana dokunması için çığlık atıyor. Sonra parmakları diğer uyluğumun iç kısmına doğru ilerliyor ve sonunda sırlısklam dikiş yerimden yukarı çıkıyor.

"Benim için damlıyorsun, bebeğim." O rasps.

Sırtımı kamburlaştırarak başını eğiyor ve bir meme ucumu ağzına alıyor. Göğüslerimin arasını emiyor, ısıyor ve yalıyordu. "Benim için çok hazır, çok mükemmel."

Parmaklarından biri girişimi okşuyor ve ben bir inilti çıkarırken yavaşça içeri giriyor.

"Daha fazla, daha fazlasına ihtiyacım var," diye yalvarıyorum.

Boynuma doğru kıkırdarken başka bir parmağı daha katılıyor ve sabit bir hızda içeri ve dışarı pompalıyor. Şimdiden parmaklarının etrafında patlamak üzereymişim gibi hissediyorum, ama onları çabucak kaldırıyor ve vücudum sarkıyor, hayal kırıklığı artıyor. Sanki içimdeki kargaşayı sezmiş gibi, parmağı çenemi kaldırıp onunla buluşmamı sağlıyor. Gözleri arzuyla, aşkla parlıyor.

"Bu sadece bir sikiş değil Sienna. Vücuduna tapmak istiyorum. Ben istiyorum Senin için ne kadar deli olduğumu, seni ne kadar sevdiğimi *göstereceğim*." Nutkum tutuldu.

Güçlü ve kontrollü Keller'a alışkınım.

Şu anda üzerimde gezinen adam nazik, sevgi dolu ve tamamen bana ait.

"Seni seviyorum, Şampiyon." Şu anda beynimin çağrıştırabildiği tek kelimeler bunlar.

Bunu bir işaret olarak kabul ederek, şimdiye kadar yaşadığım en sarsıcı öpücük için dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Aleti yarığımı aşağı yukarı ovuşturarak tüm suyumu alıyor. Kendini girişime doğru hizaladı ve içeri doğru ilerledi. Sonunda beni doldururken saf ecstasy damarlarımdan akıyor. Çok doluyum. Kendimi toparlamam için bana bir saniye veriyor, sonra hızla çekip tekrar içime giriyor ve başımı geriye atıp sırtımı şilteden kaldırıyor.

"Tanrı aşkına Sienna, sanki benim için yaratılmışsın," diye homurdanıyor. "Beni sevdiğin gibi becer, Şampiyon. Göster bana."

Gözleri açıldığında bu onun içinde bir ateş yakıyor. O da en az benim kadar diken üstünde.

Bir ritmi kaçırmadan, ivmeyi yükseltiyor. Tenlerimizin tokat sesleri odaya yayılıyor.

"Ben. Lanet. Seviyorum. Seni," diye itişler arasında derin nefesler almaya zorluyor. Dudaklarımı dudaklarıyla kavıyor ve bana çarparken alt dudağımı ısıyor, dizimin arkasından tutup göğsüme doğru çekerek ona daha fazla erişim sağlıyor. Aleti şimdi beni uçurumun kenarına gönderecek olan o tatlı tatlı noktaya çarpıyor.

"Çok yaklaştım, Keller." Sesim alçak ve titrek.

Konuşmuyor, sadece homurdanarak karşılık veriyor. İkimiz de çözülüyoruz. Üzerimdeki baskı çok fazla olduğu için gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

"Gözlerini benden ayırma bebeğim," diye emrediyor çakıllı sesi. Bakışlarımı doğrudan ona çevirdiğimde, gözlerinin ardında dans eden azabı görüyorum.

Kendimi daha fazla tutamıyorum. Alnımdaki ter boncukları gibi tüm vücudum yanıyor.

"Şimdi bebeğim, şimdi gel," diyor dişlerini sıkarak.

Bu kadar yeter. Sonunda patlıyorum, orgazm içimden geçerken tüm vücudum yanıyor ve ciğerlerimin en üstünden onun adını haykırıyorum.

İçime boşalırken kulaklarımdaki çınlamadan adımları kükrediğini belli belirsiz duyabiliyorum.

Orada yatıp nefes almaya çalıştık, terli alınlarımız birbirine değdi. Keller bileklerimdeki tutuşunu bıraktı. Kollarım ölü ağırlıklar gibi

hissediyor. "Bu...."

Az önce olanları tarif edecek doğru kelimeyi bile bulamıyorum. O haklı; bu sadece bir sevişme değildi. Bu aşkımızı pekiştiriyor, bizi ömür boyu birbirimize bağlıyordu. Mükemmelliği.

"Her şey," diye yanıtlıyor.

Sevgisini her bir parçamda hissedebiliyorum. Artık karıncalanan kollarımı boynuna doluyor ve onu kendime daha da yaklaştırıyorum, ağırlığı beni yatağa bastırıyor. Misk kokusu zevkle karışarak duyularımı dolduruyor. Gözlerimi kapatarak bu anı yaşıyorum ve bu duygunun sonsuza dek sürmesini istiyorum.

Sonunda kendimi evimde hissediyorum.

Yatakta dönüp Keller'ı arıyorum. Onun dokunuşunu özleyorum.

Biraz önce yataktan sürünerek çıktığını duydum. O gider gitmez içimi bir boşluk kapladı. *Tanrım, çok kötüyüm.*

Son birkaç gecedir aynı. Homurdanıp yataktan kalkana kadar dönüp duruyor. Yine de başımın arkasına yumuşak bir öpücük kondurmadan önce değil.

Sadece birkaç hafta sonra birleşme maçı var. Uyuması lazım.

Yorganı geriye atıyorum ve telefonumdan saati kontrol ediyorum.

SABAHIN ÜÇÜ. *Kahretsin, hala gecenin bir yarısı.*

Onun tişörtlerinden birini giyiyorum. Üzerimde bir elbise gibi asılı duruyor ve onu bulup yatağına geri götürmek için yatak odasından çıkıyorum.

Yatak odasının kapısına ulaştığımda, çatı katı Keller'ın derin kıkırdamalarının sesiyle doluyor. *Sabahın bu saatinde bu kadar komik olan ne?*

Merakıma yenik düşerek salona doğru ilerliyorum, yürürken gürültü yapmamaya dikkat ediyorum.

Köşeyi döndüğümde Keller'ı kanepeye yayılmış, elinde bir kitap, okuduğu şeye gülerken göğsü titrerken buluyorum. *Keller kitap mı okuyor? Bekle, bunu tanıdım.*

Nefes alışımı gizlemek için ellerimi ağzıma götürürken gözlerim kocaman açılıyor. Elindeki *siyah* kitap benim ve kesinlikle kirli.

Kahretsin, kahretsin. *Şu an çok utanıyorum.*

"Bebeğim, yumru da neyin *nesi*?" diye bağırıyor, hâlâ kahkahalarla gülüyor.

Yanaklarım alev alev yanarken ona doğru koştum ve kitabı elinden kaptım. Deniyorum ama Keller bırakmıyor, kitabı geri alıp göğsüne bastırıyor, gözlerinde yaşlar birikiyor.

Yardım edemem ama ona katılıyorum.

Ne kadar süre güldüğümüzü bilmiyorum, o kitabı tutuyor. Nefesimi toparlıyorum ve kitabı geri çalmak için bir girişim daha yapıyorum. Bu mafyanın ayarladığı bir evlilik, hem de baharatlı bir evlilik.

Eliyle bileğimi yakalıyor ve kitabı arkasına fırlatıyor.

"Hayır, bunu benden alamazsın. Şimdi iyi kısmına geliyorum. Onu bodruma bağladı. Bu tür şeylerden hoşlanır mısın, benim yaramaz Tanrıçam?"

"Hayır, ama yatak odasında bağlı olmak umurumda değil." Cevap veriyorum, içimde bir ateş yanıyor. Keller'ı bu kadar kaygısız ve mutlu görmek beni kalbimden vuruyor.

"Buraya gel." Beni kucağına çekiyor, kitabı alıp önümüzde açıyor, ben de göğsüne sarılıyorum.

"Memisini ısıriyorum, sularını yalayıp yutuyorum." Derin sesiyle kitaptan bir şeyler okumaya başlıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Klitoris, şampiyon. Sen de benimkini bulmakta hiç zorlanmıyorsun."

Göğsü altımda titriyor, kahkahası odayı dolduruyor.

"Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim, bebeğim. Şimdi senin için *memeni* bulmamı ister misin?" diye gözlerinde muzip bir parıltıyla geveliyor.

Oğlum, onun bu komik tarafını seviyorum.

"Bana aynı anda oku," diye fısıldıyorum, bacaklarımı birbirine kenetleyerek.
Şimdiden sırılsıklam oldum.

Parmakları tişörtünün eteklerini kaldırıyor. Bacaklarımı onunkilerin iki yanına açıyorum, sırtım göğsüne dayanıyor. İşaret parmağı hemen klitorisimi buluyor ve nazikçe daireler çizmeye başlıyor.

"Nasıldım?" diye kulağıma fısıldıyor.

Yanıt olarak bir inilti çıkardım, başımı boynuna gömdüm, erkeksi kokusu duyularıma saldırdı.

"Her zamanki gibi mükemmel."

Tekrar okumaya başlıyor ama kulaklarımda titreşen derin sesinden başka hiçbir şeye konsantre olamıyorum. Ta ki iki parmağını içime sokup sırtımı ona yaslayana kadar. Kitabı kaptığım gibi odanın diğer ucuna fırlatıyorum.

"Hey! Onu okuyordum, bebeğim." Sızlanıyormuş gibi yapıyor.

Kollarında manevra yapıyorum ve yüzümü ona dönüyorum, kucağına oturuyorum, taş gibi sert siki eşofmanının üzerinden amıma sürtünüyör. Bana dudak büküyor ve ben de dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

"Bu kadar okuma yeter; daha fazla sikiş. *Lütfen*. Sonra benimle yatağa geliyorsun."

"Dileğin benim için emirdir. Şimdi o *yumruyu* yüzüme koy ve bana ziyafet çektir, *lütfen*."

Ben kanepeye tutunurken o vücudunu benimkinin altına doğru kaydırırken gülmekten kendimi alamıyorum. Beni yutmak için hiç vakit kaybetmiyor, dili beni aşağı yukarı yalıyor, klitorisimi ısıyor. Yıldızları görene kadar yüzünü sürüyorum, elleri kıcıımı kavırıyor. Doruk noktam içimden geçerken saf coşku bedenimi dolduruyor. Dilinin etrafında titriyorum. Klitorisimi emmeye devam ediyor, sanki nerede olduğunu bildiği bir noktayı kanıtlar gibi.

Bu adama bayılıyorum.

BÖLÜM 24

KELLER

F En son ne zaman dün geceki kadar güldüğümü hatırlamıyorum. Sienna'nın iğrenç mafya kitabını okumak kesinlikle göz açıcıydı. Ama bu gece özel bir şey yapmak istiyorum, kızımı şımartmak istiyorum.

Sienna'nın elinden tutup onu asansöre doğru götürüyorum. Kısa, sırt dekolteli elbisesi ve deri ceketiyle nefes kesici görünüyor. Onun güzelliğine hayranlıkla bakarken sikim seğiriyor. Onu en sevdiği İtalyan restoranına götürüyorum. Dövüş öncesi diyetimden bıktı. Son birkaç haftadır o kadar çok antrenman yaptım ki, kadını şımartmak için zamana ihtiyacım var.

Asansöre yaklaşırken eli benim elimde titriyor. Son bir aydır bunu kullanmasına rağmen hala korkuyor gibi görünüyor. Nedenini soruyorum, o da biraz klostrofobik olduğunu ve sıkışıp kalmaktan korktuğunu söyleyerek geçiştiriyor.

Bundan daha fazlası var. Bunu biliyorum. Her seferinde gözlerinde yanan korku bana tam olarak ne olduğunu merak ettiriyor. Travmasını iyi sakladığını düşünüyor olabilir ama ben onu tanıyorum, onu görüyorum.

Bu konuda bir şeyler hiç de doğru değil. Ona yardım etmek istiyorum ama neyle uğraştığımı bilmezsem yapamam. Asansörün kapıları kayarak açıldı ve içeri girdik. Her zamanki gibi onu kolumun altına alıp köşeye yerleştiriyorum, ama bu sefer düğmelerin karşısındaki köşeye. Ellerimi omuzlarından çekip alına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Onu orada bırakıp düğmelere doğru yürüyorum ve yeraltı katına basıyorum.

Sinirli bir şekilde parmaklarıyla oynarken, göğsü inip kalkarken dikkatle izliyorum. Beni izliyor, ama onun daha çok

Nefes alırken. Bunu bensiz nasıl yapacağını gerçekten bilmiyor. Onu böyle görmekten nefret ediyorum.

Asansör aşağı inmeye başlıyor, en üstteki ekranda 80. kat görünüyor. Yüzümü ona dönmek için sırtımı düğmelere dönüyorum ve elimi sinsice arkama götürerek alttaki iki düğmeye tıklıyorum. Acil durdurma ve ışıklar.

Aniden duruyoruz ve yüzünde saf bir korku belirliyor, gözleri kocaman açılmış. Karanlık çökmeden önce gördüğüm son şey bu. Kıpırdamadan duruyorum. Nefes alış veriş gittikçe daha çılgınca bir hal alıyor, sanki hava almak için savaşıyor. Her parçam ona koşup yardım etmek istiyor ama buna ihtiyacı var. Ne kadar güçlü olduğunu anlamaya ihtiyacı var.

Nefes nefese kalışının yürek burkan sesi küçük alanı dolduruyor ve beni tam göğsümden vuruyor. Onu göremiyorum ama dehşetini hissedebiliyorum. "Anne? Hayır, lütfen. Özür dilerim, çok özür dilerim, bir daha asla yapmayacağım. Sadece Lütfen çıkarın beni, lütfen beni burada bırakmayın. Bundan nefret ediyorum." Saf panik içinde haykırıyor. Kaçmak isteyen kafesteki bir hayvan gibi duvarlara vurmaya başlayınca karanlıkta gümbürtüler yankılanıyor.

Ne oluyor lan? Parmağımla ışıklar düğmesine bastığımda suçluluk duygusu bir anda içimi parçalıyor. Dürtmeye devam ediyorum ve hiçbir şey olmuyor. Hay sikeyim.

Sadece önce ona ulaşmam gerekiyor. Karanlıkta kollarımı açarak ona doğru yürüyorum, onu tutmayı umuyorum.

"Lütfen hayır, lütfen bunu yapma. Özür dilerim, daha iyi olacağım." Hıçkırarak ağlıyor, sesinde acıdan başka bir şey yok.

Ayağımın bir şeye çarpması beni durdurdu. Bu o olmalı. Ellerimle öne doğru eğilip onu hissetmeye çalışıyorum ama elim aynaya takılıyor. Ellerimi bana rehberlik etmesi için kullanarak çömeliyorum. Ellerim başının iki yanında bitiyor, yumuşak buklelerinden aşağı kayıyor ve kollarının iki yanına gelene kadar vücudundan aşağı iniyor.

"Bebeğim, benim. Sorun yok, iyisin. Her şey yoluna girecek. Sana söz veriyorum." Kulağına fısıldıyorum, umuyorum ve dua ediyorum ki ona ulaşabilirim.

Cevap vermiyor, sadece hıçkırıyor, vücudu avuçlarımla altında sarsılıyor. Az önce yaptığım şeyle ortaya çıkmakla tehdit eden safrayı yutuyorum. Milyon yıl geçse de bunun olmasını beklemiyordum. Zavallı Tanrıçam. Kollarını sıkıca kavradım ve onu yukarı kaldırdım.

"Hayır, hayır! Beni oraya atmayın! Bunu yapamam. Yapamam. Üzgünüm."

Söylediği her kelimeyle kalbim onun için biraz daha kırılıyor ve içimdeki öfke kaynıyor. Onun lanet olası boktan annesini öldürmek istiyorum. Ona manevra yaptırmak, içime almak için kaldırıyorum. Çıglık atan bir bez bebek gibi göğsümü tırmalıyor. Tırnakları boynumu tırmaladıkça derim yanıyor.

"Bebeğim, benim, Keller. Seni tutuyorum." Ama kollarımda savaşmaya devam ediyor.

Onu biraz rahatlatmak, girdiği cehennemden bana geri getirmek için onu göğsümde sıkarak aceleyle düğmelere geri dönüyorum. Parmağımı düğmeye vurmaya devam ediyorum. Son denemede asansör parlak beyaz ışıklarla aydınlanıyor. Ani değişikliğe alışmak için birkaç kez göz kırpyorum ve hemen aşağı bakıyorum. Yüzü bana o kadar sert bastırılmış ki hâlâ nefes alabildiğine şaşırıyorum. Parmak eklemleri gömleğimi ölümüne kavramış.

"Sienna, bebeğim, bana bakmanı istiyorum. Sorun yok. Şimdi hareket edeceğiz." Fısıldamaya devam ediyorum. Yüzünü kazağımdan yavaşça sıyrıyor, kan çanağına dönmüş şiş gözleri bana bakıyor, siyah makyajı yanaklarına bulaşmış. Boynunun yan tarafındaki çizik izlerinden kan damlıyor.

"Çok üzgünüm Sienna. Olanlar için üzgünüm. Sana bunu yaptığı için çok üzgünüm," diye boğulmayı başarıyorum. Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor.

Göğsü bana karşı düzensiz bir şekilde inip kalkıyor. Bana bakıyor ama orada değil. Gözleri donuklaştı. Düğmeye basıp 86. kata geri dönüyorum. Onu çatı katına çıkarıp geri getirmeliyim.

Kapı hemen açılıyor ve ben hala ona tutunarak dairenin içine giriyorum. Yatak odamıza doğru ilerlerken kalbim göğsümde çarpıyor, yorganı geriye atıyorum ve onu nazikçe yatağa yatırıp boynuna kadar sokuyorum. Tüm bu süre boyunca bir santim bile kıpırdamadı. Yanıma geçip ona sarılıyorum, onu sıkıca kucaklıyorum, saçlarını okşuyorum ve ona onu ne kadar çok sevdiğimi fısıldıyorum. Tekrar tekrar. Sıcak gözyaşları koluma akarken karanlığa gömülüyoruz.

"Uyu bebeğim, seni tuttum. O kadının seni bir daha incitmesine asla izin vermeyeceğim.

Sen güçlüsün. İnanılmazsın."

Nefes alışının durulduğunu, vücudunun gevşemeye başladığını hissedene kadar nihayet tekrar nefes alabileceğimi hissediyorum.

Çatı katını siktir et, bize bir malikane alıyorum. Artık asansör yok.

BÖLÜM 25

KELLER

■ Bir yıl önce biri bana bir İngiliz bombasına sonsuz aşkımı ilan edeceğimi söyleseydi, yüzlerine gülerdim. Şimdi burada bizi bu çatı katından kurtarmak için ev arıyorum.

Bir aile kurabileceğimiz ve onun bir daha asansör kullanmak zorunda kalmayacağı bir yer. Bu anı hayatımın sonuna kadar bana eziyet edecek.

Ben, aşka yemin etmiş maskeli mafya tetikçisi. Bu dünyaya savaşmak için geldiğimi sanıyordum, ne eksik ne fazla. Kendi aileme sahip olma fikrini hiç düşünmemiştim bile. Ta ki ona kadar.

Büyüleyici tanrıça beni karanlıktan aydınlığa çıkardı. Arkasına güvenle saklandığım maskeyi paramparça etti.

Karanlık hala yüzeyin altında duruyor. Orada, serbest bırakılmayı bekliyor. Sienna'nın hayatını tehdit ettiklerinden beri kaynıyor. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir adamın tehlikeli olduğunu söylerler. Kaybedecek her şeyi olan adamla tanışmak için beklemeliler.

Luca'ya bunu kendi yöntemiyle yapması için zaman verdim. Falcone geri çekildi. Luca'nın bölgesine yeni bir girişimde bulunmadılar. Her şey yolunda gidiyor, *çok yolunda*. Sadece tehditlerin rakip bir çeteyi güç girişimlerinden alıkoyacağına gerçekten inanıyor muyum? Hiç sanmıyorum.

Falcon'lar acımasızdır; hiç ahlakları yoktur. Bu bir bakıma onların zayıflığıdır; çok acelecidirler. Ama bu onları tehlikeli yapar. Rakiplerinizi yenmek için içlerini ve dışlarını bilmelisiniz. Bokstaki sloganla aynı.

Son birkaç haftamı yaklaşan rakiplerimin dövüşlerini titizlikle izleyerek geçirdim. Tercih ettiği kombinasyonları, solak duruşunu biliyorum. Dövüş silahlarını ateşleyerek başlamayı tercih ediyor, bu da onu yavaşça

kendini yoruyor. Onu nasıl yeneceğime dair net bir planım var. Daha önce bir dövüşü kazanmak için detaylara hiç bu kadar dikkat etmemiştim. Bu artık bir birleşme dövüşünden öte, özgürlüğüm için bir dövüş. Sienna'ya layık olmak için var gücümle savaşıyorum. Onu elimde tutmak için.

Grayson bana bugün antrenman izni verdi. Yarın Vegas'a uçmadan önce dinlenmem gerek.

Her zamanki iğrenç görünümlü yeşil yemeklerimden birini oluşturmak için ıspanak ve meyve karışımını ölçüp blendera atmaya başlıyorum. En azından bu dövüşten sonra patates kızartmalı yağlı bir burgere dişlerimi geçirebilir ve buz gibi bir biranın tadını çıkarabilirim. Sienna'yı bir şekilde smoothie'sini içmeye ikna etmem gerekiyor. Son birkaç gündür neredeyse hiç yemek yemedi. Şimdiden verdiği kiloları görebiliyorum. Yüzü çizilmiş görünüyor. Blender'ın ani sesi onu uykusundan uyandırıyor; kanepeye yayılmış, neredeyse ten renginde beyaz, kabarık bir battaniyeye sarınmış.

Son üç günü bağırsaklarını çıkarmak ve uyumak arasında gidip gelerek geçirdi. Dün yürüyemeyecek kadar başı döndüğü için onu yatağına kadar kucağımda taşımak zorunda kaldım. İlk başta, asansörde başına gelenlerden sonra bunun bir etki olduğunu düşündüm. Bana öyle olmadığına dair söz verdi ve iyi bir gece uykusu ve bolca teselliden sonra iyi oldu. Yine de bu, onu o duruma soktuğum için hissettiğim suçluluk duygusunu yatıştırmadı. Paniğe kapıldım ve doktoru aradım, o da bunun sadece viral bir enfeksiyon olduğunu ve geçeceğini söyledi. Yarın Vegas'a gitmek zorunda olduğumu ve onun hala iyileşmediğini bilmek içimi rahatlatmıyor değil. Yapmak istediğim son şey onu terk etmek. Bu şekilde değil.

İyi olacağına dair bana ne kadar güvence verirse versin, Maddie'nin ona bakmaya gelmesi bile endişelerimi hafifletmiyor. Ya bir şey olursa ve ona ulaşamazsam? Ya bana ihtiyacı olursa? Onun güçlü olduğunu biliyorum ama midemdeki bu korku hissinden kurtulamıyorum.

"Nasıl hissediyorsun, bebeğim?"

"Ben iyiyim şampiyon. Endişelenmeyi bırak." Esnerken mırıldanıyor ve başını tekrar yastığa gömüyor.

Blender'ın içindekileri uzun bir bardağa doldurup ona doğru götürüyorum, bardağı dudaklarına götürürken oturması için kolumu destek olarak kullanmasına izin veriyorum. Ağzını yavaşça bardağın etrafına yerleştirirken bana hüzünlü bir gülümseme veriyor, bunu yaparken burnu yukarı kalkıyor.

"Yapamam," diye kekeliyor ve bardağı yüzünden uzaklaştırmaya çalışıyor.

"Bebeğim, gerçekten bir şeyler denemelisin. Günlerce bir şey yiyip içmeden duramazsın." Ses tonumu hafif tutmaya, çok sert görünmemeye çalışıyorum. Endişeliyim.

"Biraz daha kestireyim, sonra tekrar deneyeceğim, söz veriyorum." Beni yatıştırmak için gülümsemeye çalışıyor.

Ben cevap veremediğim başı tekrar yastığa çarpıyor ve dudaklarından yumuşak horultular çıkıyor.

Başını nazikçe kaldırıp yanına sokuluyorum, yastığını ve başını kucağıma koyuyorum, o gülümserken saçlarını okşuyorum. Nefes alış veriş düzene giriyor ve tekrar uykuya dalıyor.

"Seni seviyorum bebeğim,"

diye fısıldıyorum. "Hmmm,"

diye yumuşakça inliyor.

Sadece dört gün. Onsuz dört günle başa çıkabilirim. 29 yıl boyunca tek başıma baş ettim. Ama ondan sadece zavallı dört gece için ayrı kalma düşüncesi midemi bulandırıyor.

Luca, Enzo'nun 7/24 onu korumak için nöbet tutacağına dair bana güvence verdi. Adamlarının geri kalanı bölgeyi korumakla meşgul. Bir savaş yaklaşıyor. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyorum. Sonunda patlatacak katalizör ne olacak, bilmiyorum.

BÖLÜM 26

SIENNA

G Kendimi bok gibi hissediyorum.
Vücudumdaki her kas ağrıyor ve her koku öğürmeme neden oluyor. "Si, sana Keller'ın tarifini bıraktığı bir smoothie yaptım.
"Ben

En azından bunu içmeye çalıştığından emin olmak için sıkı talimatlar altında. Tadının kötü olmaması için fazladan çilek ekledim," diyor Maddie bana berbat, koyu kahverengi, yeşil, yapış yapış bir karışım uzatırken. Aslında Keller'ın yaptığından daha kötü görünüyor. *Harika.*

Ona bakarken boğazıma dolan safrayı yutuyorum. Elimle ağzımı kapatarak başımı ona doğru sallıyorum. Cevap vermek için ağzımı açarsam, midemde kalan az miktardaki safrayı onun üzerine kusacağımdan eminim.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor, şeytan suyunu yere bırakıyor ve benim seviyeme inerek usulca saçlarımı okşuyor.

"Si, seni hiç bu kadar hasta görmemiştim. Ne zamandır bu mikrobu taşıyorsun?"

"Bilmiyorum, sanki bir ömür gibi geliyor," diye mırıldanıyorum.

Yüz hatlarını birbirine yapıştırıyor. Düşünürken beyninin tik taklarını neredeyse duyabiliyorum.

"En son ne zaman regl oldun? İşyerindeki Jenny, küçük Bobby'ye hamileyken de böyleydi. Geri kusmadan suyu bile zar zor mideye indirebiliyordu."

En son ne zaman regl olduğumu düşünmeye başladığımda yüzümdeki kan çekiliyor. Doğum kontrol hapi kullanıyorum ama son birkaç ayda birkaç kez kaçırdığımı biliyorum. Her zaman ertesi gün birkaç tane alırdım ve bunun beni idare edeceğini düşünürdüm. Genelde dayanılmaz regl sancıları çekerim.

Doğumuma günler kala, en son ne zaman sıcak su torbamı kullanmak zorunda kaldığımı bile hatırlamıyorum.

Kahretsin.

"Bilmiyorum. Kahretsin Maddie, bilmiyorum."

Kalp atışlarım hızlanmaya başlıyor ve aniden odanın 100 derece olduğunu hissediyorum.

Keller'ın çocuk isteyip istemediğini bile bilmiyorum. Kahretsin, ya onu tuzağa düşürd ü ğ ü m ü düşünürse? Ona prezervatif kullanmamasını söyledim. Siktir, siktir, siktir.

Oda dönmeye başlar. "Maddie, kendimi pek iyi hissetmiyorum." Oturmama yardım etmek için ayağa fırladığında yüzünü endişe kaplıyor.

"Benimle birlikte derin nefes al Sienna. Bu sadece bir panik atak. İyisin, söz veriyorum. Her şey yolunda. Sadece nefes al. Nefes alıp vermeye odaklan."

Gözlerimi sıkıca kapatarak Maddie'yle birlikte dört kez nefes alıp dört kez veriyorum. Birkaç dakika sonra vücudum hafifçe gevşiyor. Bana bir bardak soğuk su uzatıyor, titreyen ellerimle alıp soğuk sıvının boğazımdan aşağı süzülmesine izin veriyorum.

"Sanırım gidip sana birkaç test yaptırmalıyım. Sonuç ne olursa olsun, bunu halledeceğiz, tamam mı? Ama öyle ya da böyle bilmen gerekiyor. Eğer değilsen, o zaman bir doktor çağıracağım. Eğer bu bir böcekse, çok uzun zamandır var."

Haklı, ben bir yetişkinim. Bir çubuğa kolayca işeyebilirim. "Tamam."

"10 dakikalığına dışarı çıksam sorun olmayacağına emin misin? Dükkâna gidip hemen geri döneceğim. Bana ihtiyacın olursa, beni ara."

Yanıt olarak başımı salladım ve kanepeye uzandım, Enzo'nun gidip kişisel bir acil durumu halletmesi gerekiyordu ama Nico işi devralmak için yoldaydı. *Eminim her şey yoluna girecek.*

Maddie beni kabarık yorganın içine sokuyor ve haberleri açtıktan sonra televizyonun kumandasını bana uzatıyor.

"Hey bak, Keller'ın dövüşüyle ilgili özel bir program var. Ben dışarıdayken adamına bakıp ağzının suyunu akıtabilirsin."

Bir kahkaha attım. Bunu yapmak canımı acıtıyor ama elimde değil.

"Her gece yatağımdayken neden ekranda ona salyalarımı akıtmam gerekiyor?" Ona göz kırpiyorum.

"En azından bu böcek senin pis espri anlayışını öldürmemiş, Si."

Bununla birlikte, ceketini ve çantasını alıp dışarı çıkıyor. Ben yerleşip ekrandan adamımı izlerken asansörün sesi geliyor.

Keller, büyük yumuşaklık, son birkaç gündür etrafımda bir anne gibi dolaşıyor. Benim için endişelendiğini söyleyebilirim. Şimdiye kadar kendisinden başka biriyle gerçekten ilgilenmek zorunda kaldığından şüpheliyim.

Vegas uçağına zamanında yetişebilmesi için bu sabah kendimi ondan fiziksel olarak ayırmak zorunda kaldım. Büyük dövüşünü kaçıracağım için çok üzgünüm. Maçı izlemek için uyanık olacağıma ve onu buradan destekleyeceğime söz vermişim. Nerede olursak olalım kalbimin onda olduğunu biliyor. İki saat önce ayrıldığından beri şimdiden on mesaj ve bir telefon aldım. Bana bu kadar takıntılı olmasını seviyorum, yalan söyleyemem. Onunla olmak iyi hissettiriyor.

istedim. Tam olarak kim olduğunuz için tamamen ve bütünüyle sevmek.

Keller'ın nasıl olduğumu soran son mesajına hızlıca bir yanıt yazıyorum.

BEN

Kanepeye sarılmış dövüş tanıtımını izliyorum. Bu videolarda harika görünüyorsun şampiyon.

SEKS TANRI KELLER

İyi benim göbek adımdır, bebeğim.

Kahretsin, göbek adı ne? Hemen başka bir mesaj çıkıyor.

SEKS TANRI KELLER

Merak ediyorsan söyleyeyim, göbek adım yok.

BEN

Seni hiç tanımadığımı düşünüp paniğe kapılmışım.

SEKS TANRI KELLER

Beni tanıyan, gerçekten tanıyan tek kişi sensin.

BEN

Güzel, bu şekilde devam edelim.

SEKS TANRI KELLER

Görüyorum ki bu böcek şımarıklığını almamış. Seni şimdiden özledim.

BEN

Büyük, kötü boksör erkek arkadaşım beni özlemiş.

SEKS TANRI KELLER

Bence büyük kötü boksör koca kulağa daha hoş geliyor, sence de öyle değil mi?

BEN

Evlenme teklif edecekseniz, Şampiyon mesajından daha iyi bir şey düşünseniz iyi olur.

Tüm ciddiyetimle söylüyorum, yüzük bile takmadan anında evet derdim. Ancak bir metin önerisinde sınırı çiziyorum.

SEKS TANRI KELLER

Güven bana bebeğim, sana gerçekten evlenme teklif ettiğimde anlayacaksın. Yakında uçak pistine doğru yola çıkacağız. Seni her zaman ve sonsuza dek seviyorum. İndiğimde seni arayacağım. xxxx

BEN

Beni çok bekletme.... Ben de seni seviyorum Şampiyon, her şeyimsin, her zaman. İyi uçuşlar. Xxxx

Hiçbir şey yüzümde oluşan sırtımayı ve midemde uçuşan kelekleri durduramazdı. Asansör çalışıyor. Gözlerimi deviriyorum. Maddie her zamanki gibi bir şey unutmuş olmalıydı.

"Bu sefer neyi unuttun? Bağlı olmasaydı kafanı mı kaybedecektin?" Bağırıyorum.

Garip, cevap vermiyor.

Doğrulup yavaşça yatak odamızdan çıktım ve oturma odasına geçerek asansöre doğru ilerledim.

Onunla yüz yüze geldiğimde ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor.

Bu Jamie.

Kan çanağına dönmüş gözlerinde ölümcül bir bakış var. Yüzü zayıflamış, kül rengi olmuş ve gözleri yuvalarına çökmüş. O bakımlı iş adamı gitmiş. Çılgın bir uyuşturucu bağımlısı karşımda duruyor. İnce dudakları dişlerinin üzerinden sadist bir sırıtışa dönüşüyor ve tüylerim diken diken oluyor. Korku damarlarıma yayılıyor. Hareket edemiyorum, konuşamıyorum. Sadece eski nişanlımın dönüştüğü yaratığa bakıyorum. Kıpırdamadan duruyor, kolları iki yanında gevşek, bana bakıyor. Yüz ifadesi kana susamıştı.

"Senin için döneceğimi söylemiştim Sienna." Sesi çakıllı. Zar zor tanıyabiliyorum.

"Ne istiyorsun? Buraya nasıl girdin?" Ellerimi kapüşonumun ön cebine sokup telefonumun kilit açma düğmesine basarken cesur görünmeye çalışarak söylüyorum.

Jamie'nin vahşi gözleri hareketimi yakalıyor ve şaşırtıcı bir hızla bana doğru geliyor. Omuzlarım duvara çarpana kadar ondan uzaklaşıyorum.

Duvar. *Kahretsin*. Neredeyse tam önümde, hastalıklı bir tıraş losyonu ile karışık BO kokusu duyularıma saldırıyor ve midemi bulandırıyor. Bana ulaştığında burnunu yanağımda gezdiriyor ve derin derin içine çekiyor. Hareket etmemek için nefesimi tutuyorum. Kalbimin göğsümde çarptığını hissedebiliyorum.

"Tanrım Si, seni çok özledim. Seni geri almak için sabırsızlanıyorum. Ve bu sefer beni asla terk etmeyeceksin."

Sonunda aklını kaybetti.

Kendimi savunma seanslarımızda Keller'ın sözlerini hatırlamaya çalışıyorum. Tanrım, keşke onu becermek yerine hareketleri uygulamak için daha fazla zaman harcasaydım.

Hayır, sözümü geri alıyorum. Hiçbir şeyden pişman değilim.

Kalan tüm gücümü toplayarak dizimi taşaklarına çarpıyorum. İkiye katlanırken, koşmak için ikinci fırsatı değerlendiriyorum. Hava almak için yutkunurken ciğerlerim sıkışıyor. Köşeyi dönüp banyoya doğru ilerlerken çıplak ayaklarım fayans zeminde kayıyor ve gıcırıyor. Yuvarlak kapı koluna uzanıyorum, ama parmaklarım sadece metale sürtünüyor ve saçlarım çekilirken havayı yakalıyor ve başımın onunla birlikte geri çekilmesine neden oluyor.

"Artık benden kaçmak yok Sienna." Yine orada, arkamdan yaklaşıyor, pis kokusu öğürmemeye neden oluyor. "Erkek arkadaşına ve kardeşine mesajı iletmeni istiyoruz."

Biz mi? Kim lan bu?

Başımın arkasını tutarak, tırnaklarımla kollarını tırmalayarak kurtulmak için elimden geleni yapıyorum. Alnımı kapının pervazına çarpıyor. Acı kafatasımı delip geçiyor ve görüşümde yıldızlar parlıyor. Karanlık etrafımı sararken karıncalanmalar başlıyor.

"Şimdi uyu Sienna'm. Sonra görüşürüz." Dünya dönmeye başlarken onu zar zor duyabiliyorum ve yer beni karşılamak için hızla yükseliyor.

Görüşüm bulanık, sanki biri gözlerime duman üflüyor. Alnımda zonklayan keskin bir ağrı şakaklarıma doğru yayılıyor. Yüzümü boğan buz gibi soğuk sıvının ani darbesi beni kendime getiriyor ve içgüdüsel olarak nefes alıyorum.

Karanlık bir figür beliriyor ve odaklanmak için hızla göz kırpyorum ama faydası yok. İşte o zaman kollarımdan yayılan keskin ağrıları fark ediyorum.

Bileklerim. Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Aman Tanrım! Bağlandım!

Panikle bileklerimi ayırmak için sarsılıyorum, neredeyse kendimi sandalyeden aşağı atacağım. Donuyorum ve açıktayım. *Lanet olsun, ben de neredeyse çıplağım!* Tüylerim diken diken oluyor ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum, içimde safra gibi yükselen panikle başa çıkmaya çalışıyor ama başaramıyorum.

Jamie'nin Keller'ın dairesinde kafamı kapı çerçevesine çarptığı anılar beynime hücum ediyor ve vücudum titremeye başlıyor.

Hayır, hayır, lütfen hayır.

Beni ağlarken görmesine izin vermeyi reddediyorum ama korku beni daha sıkı kavıyor. Kaba, buz gibi parmaklarının saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdığını hissettiğimde irkiliyorum ve sarsılarak uzaklaşmaya çalışıyorum.

"Vay, vay, vay. Bakın sonunda kim partiye katılmaya karar vermiş," diyor Jamie, sesi kötülükle dolup taşıyor.

Yüzü yüzüme yaklaştıkça görüşüm netleşmeye başlıyor. Bayat sigara kokusu, ağzı burnumdan birkaç santim ötedeyken beni neredeyse boğuyor. Onun arkasından bakınca etrafımı hemen tanıyorum. Onu hile yaparken yakaladığım aynı beyaz mutfak tezgahı. Çoğu akşam onunla birlikte oturduğum ahşap yemek sandalyesine bağlıyım. Odayı tararken, hepsi de siyah takım elbise giymiş, benzer şekilde arkaya yatırılmış saçları olan en az yedi adam daha görüyorum. Hepsi akraba olabilir. Birbirlerine çok benziyorlar. Hepsi beni ve Jamie'yi izliyordu. Yüzleri ifadesiz. Luca'nın kısa bir süre önce Kellers'a getirdiği adamlara benziyorlardı.

Daha fazla mafya adamı.

Gözlerimi onunkilere dikerek, orada bir yerlerde olabilecek eski Jamie'ye yalvarmak için bir şey, herhangi bir şey arıyorum. Ama önümde çömelmiş duran adam, bir zamanlar birlikte olduğum adamın sadece kabuğu. Gözleri vahşi ve göz bebekleri büyümüş. Şakağındaki sürekli kas kıpırtısından habersiz görünüyor. Sadece çömeliyor ve yüzüne kazınmış sadist bir sırıtışla bana bakıyor.

"Jamie, lütfen." Samimi görünmeye çalışıyorum. İçten içe ona siktirip gitmesini söylemek istiyorum ama onu kızdırmak istemiyorum. Ne yapacağı belli olmaz. Onu daha önce bir kez hafife almıştık. Bunu ne kadar ileri götüreceğini kim bilebilir?

Cevap vermiyor, sadece çılgın gözleriyle bana bakmaya devam ediyor. Insidious filminden bir sahne gibi.

"Bunu neden yapıyorsun, Jamie?"

Parlak bir nesne dikkatimi çekiyor ve bakışlarım onun eline kayıyor.

Mide bulandırıcı bir gerçeğe yüzleşıyorum. Lanet olası bir bıçak.
Önümdeki deli

bir bıçağı var. Korkumu fark etmiş gibi, soğuk metali baldırımın iç kısmında gezdiliyor. Safranın yakıcı hissinin göğsümde yeniden yükseldiğini hissedebiliyorum.

"Kalbinin küt küt attığını duyabiliyorum Sienna. Büyük kötü erkek arkadaşın seni korumak için burada olmadığına göre artık o kadar da cesur değilsin. Seni lanet fahişe." İçinden bir kahkaha yükseldi ve elinin tersiyle burnunu ovuşturdu. "Ona neye mal olduğunun farkında değilsin, değil mi?"

Böyle bir şey olamaz. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor ve inanamayarak başımı sallıyorum.

"Bunu ona neden yapıyorsun? O sana ne yaptı ki?" Mırıldanıyorum.

"Sadece ben değilim. Erkek arkadaşın ve onun Yüce Tanrı'nın kendisi olan kardeşi Falcon'ları kızdırmayı başardı." Şeytani bir kahkaha atarak çenesini sıkıştırıyor.

"Falcon'lar mı?" Dudaklarım titriyor. O kadar üşüyorum ki, konuşmakta zorlanıyorum.

"Aptal gibi davranma Sienna. Bu sana yakışmıyor. Onlar erkek arkadaşının rakipleri. Bilirsin işte. Tetikçi erkek arkadaşın mı? Bu sefer gerçekten bir kaleci seçmişsin." Sesinden öfke damlıyor.

"Anlamıyorum. Bunların seninle ne ilgisi var? Tanrı aşkına, sen bir şirket avukatısın, mafyanın bir parçası değilsin?"

Sorduğum soru karşısında rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve başı hızlıca sola kayd. Belli ki sinirlerine dokunmuşum.

"Şey," diyor, soğuk bıçağı iç uyluğuma vuruyor, bu da keskin bir şekilde nefes almamı sağlıyor.

"Marco Falcon'e biraz borçlanmış olabilirim. Bazı yasadışı maddelere rastladım ve onları eve götürmüş olabilirim ya da olmayabilirim. Meğer mafya kendilerinden bir şey çalınmasından hoşlanmazmış. Buluşmada Keller hakkında konuşurlarken kulak misafiri oldum ve senin onunla yattığını bildiğim için aklıma parlak bir fikir geldi. "

"Bu yüzden mi beni takip ediyor, bana yanmış güller gönderiyor ve tüm o mesajları atıyordun?"

Gözleri bıçağın ucunu narin tenimde gezdirdiği yere kayıyor.

"Başlangıç olarak, sadece seni korkutmak içindi. Keller'ın Marco'ya kendim ödemek için bana biraz para vermesini sağlamaya yetecek kadar. Ama sonra Marco daha iyi bir teklifle geldi. Seni kaçırıp *öldüreceğim*. Bu Keller'ı *kırar* ve Luca'nın etrafındaki tüm organizasyonu paramparça eder. Karşılığında ömür boyu erzak alacağım ve tüm borçlarım ödenecek."

Jamie'nin sözlerini anladığımda oda dönüyor.

Beni öldürecek.

"Bunu yapmak zorunda değilsin Jamie!" Hıçkırarak ağlıyorum, göğsüm kabarıyor.

"Bunu hak edecek ne yaptım ben sana?" Umutsuz görüldüğünü biliyorum ama öyleyim. Keller'ın şu anda aynı eyalette bile olmadığını biliyorum. Koruyucum yanımda değil.

Keller'ı bir daha asla göremeyeceğim. Bunun farkına varmak, içinde bulunduğum fiziksel acıdan daha çok canımı yakıyor.

Jamie cevap vermiyor; sadece kıkırdıyor ve soğuk metalin jilet gibi keskin kenarını karnımın üzerinde kaydırıyor. Bıçağın derimi kesmesinin ardından yakıcı bir acı yayılıyor. Ardından gelen ılık kan damlasını dehşet içinde izliyorum. Tanrım, izleyemiyorum ama başka tarafa da bakamıyorum.

Bu gerçek değil. Uyan artık Sienna!

"Tanrım, bu dantelli iç çamaşırının içinde yenilebilir görünüyorsun. Neden benim için hiç böyle bir şey giymedin?" Dili bıçağın arkasındaki kanı yalayıp geçerken sesinde kıskançlık açıkça görülüyor.

Belli ki kafadan hasta. Keller'ı bir daha asla göremeyeceğim. Beni öldürecek. Bunun dehşeti içime yerleşiyor ve başımı şiddetle sallıyorum.

"Keller bunun için seni öldürecek," diye tükürdüm, ondan iğrenerek. Eğer beni öldürecekse, ona acımı bilme zevkini tattırmayacağım. Eskiden manipüle ettiği o zayıf, küçük Sienna değilim. Artık daha güçlüyüm.

"Vegas'ta bunu yapmak onun için oldukça zor, sence de öyle değil mi Sienna? Gerçekten bunu planlamadığımızı mı düşünüyorsun? İki gündür çatı katının önünde bekliyordum. Herifin gitmesini bekliyorum. Öyle bile olsa, gerçekten hepsiyle başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" Odanın etrafını sarmış, izleyen adamları işaret ediyor.

Şimdi bana sırtıyor, dişleri kanla kırmızıya boyanmış. *Benim kanımla.* Cebinden telefonunu çıkarıp kamerayı yüzüme tutuyor. "Gülümse güzelim. Loverboy'un el becerimi görmesi gerek."

Beni şaşırtıyor ve telefonunun arkasındaki üç küçük siyah kameraya bakıyorum. Kamera tıklıyor ve bir yandan yazarken bir yandan da kendi kendine gülüyor ve telefonu bol eşofmanının cebine geri sokuyor.

Dikkatini tekrar bana yöneltirken, başını benimkine doğru eğip yüksek sesle nefes alırken gözlerinde ölümcül bir parıltı belirliyor.

"Sorun ne Sienna, dilini kedi mi yuttu? Seni hiç bu kadar sessiz görmemiştim," diyor, gözleri gözlerimin içine bakıyor.

"Siktir git!" Ona tükürdüm, tükürük yüzüne sıçradı, sonra tiksintiyle sildi.

"Seni aptal fahişe!" diye bağıyor bacağını kaldırıp çizmesini göğüs kafesime geçirirken.

Sandalyeyle birlikte geriye doğru yuvarlanırken, karo döşemeden sekip sol tarafıma düşerken acı içimi parçalıyor. Çarpmanın etkisiyle bir çığlık attım, tüm vücudum acı içinde zonkluyor, kulaklarım o kadar tiz bir şekilde çınıyor ki zar zor düşünebiliyorum. Yerde çaresizce yatarken tek görebildiğim bana bakan siyah çelik burunlu botları. El ve ayak bileklerimi bağlarından kurtarmak için var gücümle uğraşıyorum ama nafile. Kımıldamıyorlar.

Sol ayağını yerden çekerken her şey ağır çekimdeymiş gibi hissediyor.

"HAYIR!" Çığlık atıyorum. O kadar yüksek sesle bağıyorum ki ciğerlerim yanıyor. Belki, sadece belki, biri beni duyar ve yardım çağırır.

Ayağı tekrar göğüs kafesime geliyor ve acı içimi kavuruyor, tüm vücudumu yakıyor, nefesimi kesiyor. Tek yapmak istediğim ellerimi karnıma sarmak, bebeğimizi korumak için karşı konulmaz bir ihtiyaç duyuyorum ama yapamıyorum. Ellerimi serbest bırakamıyorum. Bu bile beni öldürüyor.

Ayağı tekrar göğüs kafesime geliyor ve nefes nefese kalıyorum. Tek düşünebildiğim şey bebek. Kendi annemden daha iyi bir anne olabilirdim. Bebeğimi hayatın kendisinden daha çok sevebilirdim. Şimdi, bu şansı asla elde edemeyeceğim.

"Lütfen Jamie, dur!" Acınası bir şekilde öksürerek idare ediyorum. Her kelime göğsümde parçalanıyor. Bizi buradan çıkarmak için her şeyi denemek zorundayım.

"Kapa çenen!" diye bağıyor, botunu tekrar kaldırıyor, bu sefer tam yüzümün önünde. Ayağını ileri doğru savuruyor, darbe doğrudan yanağıma geliyor.

Acı artık beni ele geçiriyor, daha fazla dayanamayana kadar tüm bedenimi tüketiyor. Hayatımın içimden soğuk zemine akıp gittiğini hissedebiliyorum.

Şu anki tek düşüncem, Keller.

Kendimden geçmek için ihtiyacım olan sıcaklığı ve sevgiyi sağlıyor. Uykuya dalarken dudaklarımda küçük bir gülümseme hissediyorum.

Umarım onu ne kadar çok sevdiğimi biliyordur.

Sonunda hiçbir şey hissetmeyene kadar onun kucağına sarıldığımı hayal ediyorum.

BÖLÜM 27

KELLER

T Luca'nın yüzüne kazınan kasvetli ifade hızla saf bir öfkeye dönüşür ve telefonunu uçağın çelik duvarlarına çarpar. Kırılan camlar duvarlardan sekiyor.

"FUUUUUUCK!" Ellerini saçlarında gezdirerek çılgınca bağırıyor.

Gözlerimin içine bakamıyor. Midemin çukurunda dehşet birikiyor. Luca akıllı başında ve duygularını kontrol edebilen biridir. Bu taşkınlık bir şeylerin tamamen berbat olduğu anlamına geliyor.

"Söyle bana, kardeşim"

Sonunda gözleri benimkilerle buluştu ama kelimeler oluşmadı. Sadece bana bakıyor, acı yüz hatlarından belli oluyor.

"Tanrı aşkına Luca, bu her neyse birlikte halledeceğiz. Şimdi ağzını aç ve kalan tüm sabrımı kaybetmeden önce lanet olası kelimelerini kullan."

"O ellerinde, Keller. Çok üzgünüm."

Bir an için doğru duyduğumu sanmıyorum. Sonra sanki odadaki tüm hava çekilmiş gibi hissediyorum.

Bu dört kelime beni boğazıma bıçak saplanmış gibi kesti.

Alamazlar. Ona sahip olamazlar. Böyle bir şey olamaz. Zihnim dönüyor.

Asidik safra boğazımdan yukarı yükseliyor. Kalabalığın geri kalanının önünde olduğumuzun farkındayım, gözlerini üzerimde hissediyorum. İzliyorlar, patlamamı bekliyorlar. Varlığımın her bir parçası kıyameti koparmak, tüm New York şehrini yerle bir etmek istiyor.

Şu anda, şimdiye kadar sevdiğim her şey kaybettiğim her şeye doğru kayıyor. Hayatım onsuz tamamen değersiz.

"Anlaşmana ne oldu?" Sesimdeki titremeyi korumaya çalışarak tükürdüm.

"Bilmiyorum, tamam mı? Siktir! Onu geri getireceğiz kardeşim. Yapacağım son şey de olsa, sana ışığı geri getireceğim" diye cevap veriyor, ellerini saçlarında gezdirerek.

Kemerimi çözerek yerimden fırladım. "Pilota söyle şu lanet kapıları açsın, hemen!" diye öfkeleniyorum, çıkışa doğru yürürken vücuduma adrenalin pompalanıyor. Grayson vücudunu uçağın kapısının önüne fırlatarak yolumu kapatıyor ve iki yumruğuyla kazağımı kavıyor.

O cesur biri.

"Keller, otur lan yerine. Luca'nın adamları var. Onu geri getirecekler. Bu lanet uçakta kalmalısın. Uğruna çalıştığın her şey bu dövüşe bağlı. Aklını kaybetme. Bu dövüşü kaybedersen, her şey biter. Kapana kısılırsın. Daha iyi bir adam, Sienna'ya layık bir adam olmak istiyorsun. İşte bu o fırsat."

"Sakın bana dokunma." Bileklerini tutup kendimden uzaklaştırıyorum. Yolumdan çekilmiyor.

"Çekil Grayson. Siktir et kavgayı. Onsuz hayatımın bir değeri yok. Bu yüzden ya benimle gelmeni ve onu tutan her bir pisliği parçalamama yardım etmeni ya da çenenin kapatıp oturmanı öneririm. Seçim senin."

Anladım. Hiç aşık olmamış. Hayatını ortaya koyacak kadar önemsedığı biri olmamış. Dönüp Luca'yla yüz yüze geldiğimde bir elin omzumu tuttuğunu hissediyorum. Bana yavaşça başını sallıyor ve yanımdan geçerek çıkış kapısının kolunu kavrayıp çekiyor. "Hemen buraya gelin, sizi aptallar." Aşağıdaki adamlara bağırıyor, saf bir öfke yayılıyor. Sanırım bu mesaj yerine ulaşıyor, çünkü bir sonraki şey, metal basamaklar çıkış mandalına bağlanıyor ve sağanak yağmurun yüzüme vurduğu asfalta geri dönüyoruz. Sağanak yağışın sisi arasından siyah bir Mercedes yanaşiyor ve şoför atlamamız için kapıları açıyor.

Çatı katıma doğru ilerlerken telefonumda bir mesaj çınlıyor. Luca'nın adamları ya şehrin dört bir yanında onu arıyor ya da benimle buluşmaya geliyorlar. Luca'nın emrindeki her bir adam av peşinde. Luca

bilinmeyen numaradan gelen yeni bildirime dokunurken telefonuma bakıyor.

Ekranı bir görüntü dolduruyor. Sienna.

Üzerinde sadece siyah sütyeni ve külotu vardı, kolları sandalyeye dolanmıştı, muhtemelen bağlıydı ve ayak bilekleri birbirine bağlıydı. Gözyaşları kan çanağına dönmüş gözlerini lekeliyor, alnından sol kaşının altına koyu kırmızı kan damlıyor. Gözlerinden bana yalvardığını hissedebiliyorum. Karnındaki kesik izleri içimdekileri boşaltma isteği uyandırıyor. Duygularını her zaman ele veren delici mavi gözleri şimdi saf korkuyla dolu. Bu bakışı tanıyorum. Eskiden benim de hoşuma giden bir bakıştı bu.

Beni kahvaltımı kusmaktan alıkoyan tek şey onun hayatta olduğu gerçeği.

"Bunu hemen Nico'ya gönder. Bakalım o fotoğraftan ne çıkarabilecek."

Başımı sallıyorum ve hızlıca iletiyorum. Başka bir bildirim açılıyor. Hemen açıyorum.

BİLİNMIYOR

Sana onu alacağımı söylemiştim. Rakibini hafife alırsan böyle olur, Şampiyon. Onunla geçireceğim her saniyenin tadını çıkaracağım.

Jamie.

Siktiğimin Jamie'si.

"Bu onun eski sevgilisi. Kız onda."

"S.KTİR!" Yumruklarımı önümdeki koltuk başlığına vurarak çığlık atıyorum.

"Onu geri alacağız, kardeşim. Yapacağımız son şey de olsa, onu sana geri getireceğiz. Sana söz veriyorum. Falcone'lar bize kıyasla çok koordinesiz. Pis işlerini yaptırmak için bir keşi kullanıyorlar."

Yapacağımızı biliyorum çünkü o bana dönene kadar durmayacağım. O eve dönene kadar bu şehre cehennemi yaşatacağım.

Bu gezegendeki hiç kimse beni durduramaz.

Bir başka mesaj beni ölümcül düşüncelerimden çekip alıyor.

NICO

Jamie'nin dairesinde. Güvenlik kaynağını kapattım ve adamlarımızı oraya gitmeleri için uyardım. Temizlik ekibi beklemede.

Hemen West Street'te bir adres gönderiyor ve ben şoföre sesleniyorum, o da ayağını yere vuruyor.

"Silahlandık mı?" Luca'ya sordum.

"Elbette öyle. Bagajda tam bir seçki var. Sana bu işi düzgün yapamayacaklarını söylemiştim."

"Henüz güvende değil Luca."

Ama olacak. Yapacağım son şey bile olsa, onun güvende olduğundan emin olacağım.

Kan donduran bir çığlık koridorda yankılanıyor. Şüphesiz o olduğunu biliyorum. Bir an bile düşünmeden daire kapısına doğru koşuyorum. Luca ve Grayson'ın durmam için bana bağırarak istediklerini hayal edebiliyorum ama umurumda değil. Çığlıkları gittikçe yükseliyor. Odaklanabildiğim tek şey bu. En azından hâlâ hayatta, diyorum kendime.

"Keller, lanet olası dur!" Grayson tıslıyor, kolumu tutuyor ve beni geri çekmeye çalışıyor. "Neye bulaştığının farkında değilsin, onun ölüsüne bir faydan dokunmaz!"

Faydası yok. Gücüm onun için çok fazla. İçimde yanan saf öfke de buna eklenince, beni ondan uzak tutma şansları sıfır. Bu dünyada hiçbir şey onu elde etmemi engelleyemez.

Umurumda bile değil. Kalbimi delip geçen çığlıklarının sesine bir saniye daha katlanamam. Silahımı kapıya doğrultup tekmeleyerek açtığımda sessizlikle karşılaşıyorum. Sienna'nın tahta zemine kıvrılmış, kıpkırmızı olmuş cansız bedenini hemen fark ediyorum. Ona ulaşmak için odanın içinde ilerlerken kafama doğrultulan silahlar fark edilmiyor bile.

"Ne yaptın lan sen!" Kükrerim.

Grayson ve Luca durmam için bağırıyorlar. Kurşunlar başımın yanından geçiyor ve silah sesleri kulaklarımda patlıyor. Onun önünde dizlerimin üzerine çöküp botumdan bıçağı çekip bağlarını keserken görüşüm bulanıklaşıyor. Yavaş ve sığ nefesler dudaklarından kaçıyor. Titreyen ellerim, şimdi kanla kaplı, vücudunu kendime doğru çekiyorum. Bilinci yerinde olmayan bedeni kıpırdamıyor.

"Sienna bebeğim, beni duyabiliyor musun?" Yükselen paniği sesimden uzak tutmakta başarısız oluyorum. Tüm hayatım parmaklarımla arasından kayıp gidiyormuş gibi hissediyorum.

ve ben zorlukla tutabiliyorum. Bu oluyor olamaz. Onu kaybedemem.

"Bebeğim, lütfen. Beni terk etmeyeceğine söz vermiştin. Sienna'ya söz vermiştin." Kana bulanmış yapışkan saçlarını okşarken bir hıçkırık kaçıyor.

Etrafımdaki dünya bir dakikalığına kayboluyor. Odaklanabildiğim tek şey, altımda hareketsiz, kanlar içinde ve yara bere içinde yatan mükemmel fişeğim. Başımı onunkine yaklaştırıp saçlarına sokuluyorum, ılık gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor.

Silah sesleri tekrar kulaklarımda çınlıyor, ardından gümbürtüler geliyor. Vücudumu bir kalkan gibi kullanarak onun üzerine uzandım ve gözlerimi kısıtım. Her şeyi yaparım. Onu korumak için her şeyi yaparım. O bensiz yaşayabilir ama ben onsuz asla yaşayamam.

"Çıkar onu buradan, Keller!" sözleri kulaklarımda çınlıyor. Yukarı.

Beyaz duvarlara kan sıçramış, cansız bedenler yığınlar halinde yatıyor. Lanet olsun, Burada en az 10 Falcone adamı olmalı. Etrafı tararken, gözümü Jamie'ye diktim. O küçük pislik benim. Sonra altımdan zar zor duyulan bir öksürük dikkatimi çekti.

"Keller?"

Nefes almakta zorlanırken sesi zayıf çıkıyor. Alnını öptüğümde içimi bir rahatlama kaplıyor. "Benim, bebeğim. Artık güvendesin. Boynuma tutunmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?" Onu buradan çıkarmalıyım. Bir daha asla yanımdan ayrılmayacak. Bundan emin olduğum tek bir şey var.

Bana yavaşça başını sallıyor ve ben de vücudunun geri kalanını sararken kollarını boynuma dolmasına yardım ediyorum, onu üst bedenime sıkıca sarıyorum.

"Sadece beş dakika daha dayan, tamam mı bebeğim?" Hıçkırıklar vücudunu sarıyor, bana karşı titreşiyor.

"Şşş bebeğim, sorun yok. İyi olacaksın, sana söz veriyorum. Bir daha kimse sana zarar vermeyecek." Elimdeki silah ona değmesin diye boynuma gömülü başını elimin dışıyla okşuyorum. Onu rahatlatmak için elimden geleni yapıyorum, oysa içimde tek istediğim bu odada hâlâ ayakta duran her pisliği öldürmek. Hiçbir şey bana, her birinin hayatının sönüp gitmesini izlemekten daha büyük bir keyif veremez. Kollarımda bunu yapma arzumu durduran tek şey var, hayatıma amaç veren tek şey.

Silah sesi onu kollarımda zıplattıyor, bana bu dünyaya ait olmadığını hatırlatıyor ve onu kendime daha da sıkı sarıyorum.

"Sorun yok bebeğim. Bunlar Luca'nın adamları," diye fısıldıyorum ve Grayson'ın ifadesiz bir şekilde Falcone'un adamlarından birini gözlerinin ortasından vurduğunu görüyorum. Vücudu ayaklarının önünde yere çarparken hiç irkilmiyor. Bu gerçek bir psikopatın göstergesidir: Birinin canını almak bizi korkutmaz. Cesedin üzerinden kaldırımdaki bir çöp parçasıymış gibi geçer ve gözlerini hemen bir sonrakine diker. Mutfakta Luca başka bir adamı tezgâhın üzerine yatırmış, uzun bir mutfak bıçağını tek bir hamlede boğazına geçirmiştir. Bütün apartman kanlı bir savaş alanına dönmüştü. Hızla apartmandan çıkıp merdiven boşluğu çıkışına yöneliyorum. Luca'nın arabası hemen dışarıda park etmiş, şoförü de bekliyor.

"Sadece birkaç dakika daha bebeğim, sonra seni hastaneye götüreceğiz. O zamana kadar benimle kal." Son merdivenlere ulaştığımda bir figür dikkatimi çekiyor. Sienna'yı ateş hattından uzak tutmak için içgüdüsel olarak vücudumu yana çeviriyorum. Yaklaştığımda Jamie'nin psikopat sırtışı beni durduruyor.

"Beynine bir mermi saplanmadan önce yolumdan çekil."

"Onun için gerçekten de her şeyden vazgeçersin. Sen gerçekten de onların düşündüğü gibi bir korkaksın," diye iğrenerek hırlıyor ve Sienna'yı işaret ediyor.

Kim olduğumu ya da sevdiğim kadını korumak için ne kadar ileri gidebileceğimi bilmiyor. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir adamın tehlikeli olduğunu söylerler. Kaybedecek her şeyi olan bir adamı denemeliler.

Silahımı kaldırdığımda yüzündeki kan gözle görülür bir şekilde çekiliyor, susturucu tam ona doğrultulmuş.

"İşte burada yanıyorsun Jamie," diyorum, ona gittikçe yaklaşarak. "Onun için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim. O benim her şeyim ve onu korumak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim." Silahım şimdi onun alnına dayanmış durumda. "Senden korktuğumu mu sanıyorsun? Çoğu gece senden çok daha büyük ve korkutucu adamları öldürüyorum. Gözümü bile kırpmadan bir adamın canını alabilirim. Onlara yavaşça işkence ederken korkudan titreyen adamları izlemekten zevk alıyorum. Yaptığın şey yüzünden tüm şehri katliama uğratmayacağımı mı sanıyorsun? Öyle *mi*?" Bağıriyorum, ses tonumdan saf kötülük damlıyor. Sienna sözlerim karşısında kaskatı kesildi. Hay sikeyim.

Jamie duvara doğru geri çekiliyor, silahımın namlusu hâlâ gözlerinin arasında sıkıca duruyor. Varlığımın her zerresi buna bir son vermem, tetiği

çekmem için haykırıyor. Sienna elimde kıpırdanırken tereddüt ediyorum,
tetiği çekersem

tanıklık etmesi için bir tetikleyici olsaydı, asla kalmazdı. Bir canavarı sevmek istemiyor. Kim ister ki?

Silahlı kavrayışım o kadar sıkılaşıyor ki elimin damarları her an derimden fırlayabilir. Jamie gözlerimin içine bakıyor, bir milim bile kıpırdamıyor. Bu pisliği tamamen hafife almışım. Boksun temel kurallarından biri rakibinin içini ve dışını bilmektir. Nasıl oldu da onu bu kadar yanlış anladım? Gardımı düşürdüm ve neredeyse Sienna'yı kaybediyordum.

Belki de ben sadece bir canavar olmalıyım.

Sienna kulağıma, "Yap şunu, lütfen tüm bunlara bir son ver," diye fısıldıyor. Ciddi olduğunu biliyorum. Jamie'nin gözleri irileşiyor ve kollarımın arasında sırtına doğru kayıyor.

"O kalın kaltağı dinleme. Gerçekten o kış parçası için hapse girmek istiyor musun? Güven bana, oradaydım, gördüm ve yaşadım. O kadar da değil."

Kırmızıyı gördüm. İçimde fokurdayan köklü öfke patlıyor. Denesem de durduramazdım. Şakaktan bir kurşun kolay bir çıkış yolu. Çok çabuk. Silahımın yere düşmesine izin veriyorum ve Jamie'nin yüz hatları rahatlıyor, yanaklarına renk geliyor. Bir saniye bile tereddüt etmeden boynunu kavradım ve nefesini kesecek kadar sıktım. Duvara doğru çırpınıyor, nefes almaya çalışırken uzuvları çırpınıyor, bu da boğazını daha sıkı kavramam için beni teşvik ediyor. Nabzının boynunda attığını hissedebiliyorum. Beni ondan kurtarmak için zayıf bir çabayla kollarıma vuruyor.

"Sana daha önce de söyledim, eğer ona dokunursan seni bitiririm. Ben boş tehditler savurmam. Seni aptal keş." Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi olurken, kollarını gevşekçe bana doğru uzatıyor. Onda en ufak bir pişmanlık belirtisi yok, bu da beni daha da sinirlendiriyor. Nefes borusunu son bir kez sıktığımda, nihayet avucumun içinde gevşedi, tüm havası tamamen kesildi ve hayatı artık bir canavarın ellerinde sona erdi.

Tutuşumu bırakıyorum ve o bir bok çuvalı gibi yere yığılıyor. Başka zaman olsa hiçbir şey olmamış gibi devam ederdim ama yine de farkına vardım. Benim ne olduğuma ilk elden tanık oldu. Az önce başka bir adamın hayatını almamı izledi. Bundan kaçış yok, kesinlikle inkar edemem. Ama artık güvende. Önemli olan tek şey bu. Sonsuza kadar benden nefret edebilir. En azından güvende olduğunu biliyorum.

"Bebeğim, özür dilerim. Çok özür dilerim. Daha iyi olmak istedim. Senin için daha iyi. Bizim için." Boşta kalan kolumu onun zayıf bedenine dolayarak

Başımı boynuna yaslıyorum, tatlı şeftali kokusu burun deliklerime doluyor. Bunun muhtemelen ona son kez bu şekilde sarılışım olacağını biliyorum. Benim gibi canavarlar kızı ellerinde tutamazlar. Hiç tereddüt etmeden bir adamın canını alabilirim. Ama onu kaybetme düşüncesi beni kelimenin tam anlamıyla dizlerimin üstüne çöktürüyor.

"Sorun yok Keller," diye kekeliyor, göz kapakları titriyor. Göğsünden bir öksürük çıkarıyor ve beyaz gömleğimin üzerine küçük kırmızı lekeler sıçırıyor.

"Sienna bebeğim, benimle kal, tamam mı? Sana yardım getireceğim. Söz veriyorum." Kapıyı çırparak açıyorum, karanlık etrafımı sarıyor. Sokak ürkütücü bir şekilde sessiz.

Birkaç kat yukarıda bir katliam olduğunu bilemezsiniz.

Bir motor çalışıyor ve parlak ışıklar yolu aydınlatıyor. Orta yaşlı İtalyan adam sürücü koltuğundan atlayıp Sienna'yı arka koltuklara yerleştirmeme yardım ederken arabaya doğru atılıp arka kapıyı açıyorum. Ona başımla selam verdim. "Hastaneye. Hemen."

Cevap olarak sadece başını sallıyor. Mercedes'in diğer tarafına geçiyorum ve yavaşça başını kucağıma alıyorum. Onu hareket ettirdiğimde irkilmiyor bile. Arabayı sürerken, Luca ve Grayson'ın binadan çıktıklarını, silahlarını kılıflarına soktuklarını ve arkamızdaki Audi'ye doğru ilerlediklerini görüyorum. İkisinin de yüzü kıpkırmızı. Grayson elinin tersini yüzünde gezdiriyor, sadece daha fazla bulaştırıyor. Avdan yeni çıkmış iki yırtıcı.

Şoför hastaneye doğru hızla ilerlerken korku beni tüketiyor. Sienna'nın kana bulanmış saçlarını okşayarak ölümcül bir şekilde oturuyorum.

"Seni seviyorum Penses," diye tekrar tekrar fısıldıyorum, beni duyabilmesi, hissedebilmesi için tüm varlığımla dua ediyorum.

Bunun farkına varmak midemde bir çukur oluşturuyor. Kalbimi ne kadar parçalayacak olursa olsun, ne yapmam gerektiğini biliyorum.

BÖLÜM 28

SIENNA

M Gözlerim irkilerek açılıyor ve bulanık, parlak beyaz odanın netleşmesi bir an alıyor. Kulaklarımda sürekli rahatsız edici bir bip sesi tekrarlanıyor.

Kahretsin, neredeyim ben?

Sanki bulutların üzerinde yüzüyormuşum gibi hissediyorum, vücudum uyuşmuş, sadece sol elimi sıcak bir karıncalanma kaplıyor. Zar zor yutkunabiliyorum. Boğazım çok kuru. Küçük bir öksürük bile göğüs kafesime ağrılar gönderiyor.

Tanrım, bana otobüs mü çarptı?

Panik göğsümde yükseliyor. Görüşümü netleştirmek için gözlerimi kırptıştırmaya devam ediyorum. Sakinleşebilmek için görmem gerekiyor. Jamie'nin üzerimde durup sadistçe sırtıttığı görüntüler zihnimi dolduruyor. Bileklerimi yakan ipler. Kollarım arkamda sabitlenmiş. Soğuk bıçak. *Hayır, hayır, hayır, lütfen burada olmasına izin verme.*

"Bebeğim. Sienna!" Hemen tanıdığım hırpani bir ses solumda gümbürdüyor. Başımı çevirecek gücüm yok ama onun burada olduğunu biliyorum. Elimin etrafında hissettiğim sıcaklığın o olduğunu biliyorum.

"O uyandı. Biri yardım etsin! Lanet olsun, buraya gelin ve ona yardım edin!" diye bağılıyor.

Her zaman benim koruyucum.

Kanlı gözleri bana bakıyor, saf panik ve suçluluk yüz hatlarına kazınmış. Yüzü, gözlerimi yakan parlak klinik ışıklarından biraz olsun kurtulmamı sağlıyor.

"Şampiyon," diye mırıldanmayı zar zor başarıyorum.

"Şşş Prenses, sorun yok. İyisin." Konuşurken sesi titriyor. Onun burada olduğunu bilmek beni anında sakinleştiriyor, beyaz duvarlar, bip sesi, ve onun paniklemiş yüzünü. Hastanedeyim.

"Ah, Sienna, aramıza döndün canım. Kendini nasıl hissediyorsun? Bir yerin acıyor mu?" diye soran kısırlaştırıcı bir kadın sesiyle nerede olduğunu tespit etmek için odayı tarıyorum. Cam kapının yanında, kalın siyah çerçeveli gözlükleri ve simsiyah jilet gibi saçlarıyla orta yaşlı, ufak tefek bir kadın görüyorum. Beyaz pelerinini örten bir stetoskop boynuna dolanmış. Yanıma gelirken bana gülümsüyor.

"Ben-ben" Bir öksürük çıkararak tekrar deniyorum.

"Uyuşmuş hissediyorum," diye mırıldanıyorum. "Bana ne oldu?"

"İki gece önce saldırıdan sonra getirildiniz. Beyninizde hafif bir şişmeye neden olan kötü bir kafa travması geçirdiniz. Şişliğin önemli ölçüde azaldığını bildirmekten memnuniyet duyduğum şişliği izlemek için sizi burada yoğun bakımda tuttuk. Bununla birlikte, iki kaburganız kırık, kollarınızda ve bacaklarınızda kötü morluklar var ve karnınızdaki kesiklere dikiş atılmış."

Sözlerini duyuyorum ama gerçekte ne söylediğine zar zor odaklanabiliyorum. "Yani, iyi olacak mıyım?"

"Beyninizdeki şişliği izlemek için sizi birkaç gün daha burada tutmak istiyoruz. Bilinciniz gidip geldiği için herhangi bir kanama ya da daha fazla şişme olup olmadığını gözlemlemek istiyoruz. Bu arada, rahatsızlığınızın bir kısmını hafifletmek için sizi ağrı kesicilerle destekleyeceğiz. Hayati değerlerinizi takip etmek için birkaç kan testi daha yapacağız. Sizi taburcu etmeyi düşünmeden önce." Bakışlarını panosundan zar zor ayırarak konuşuyor.

"Şimdilik burada dinlenmeniz ve iyileşmeniz gerekiyor. Parlak zırlı şövalyeniz biraz ara verebilir. Kabul edildiğinden beri yanından hiç ayrılmadı." Konuşurken dudaklarında bir gülümseme oluşuyor, yanıma tünemiş Keller'a doğru başını sallıyor, elimi o kadar sıkı tutuyor ki sanki bırakırsa beni kaybedeceğini düşünüyor.

"Teşekkür ederim, Doktor."

"Harika, biraz dinlenin ve bir saat içinde sizi kontrol etmek için viziteye geri döneceğim." Panoyu yüzünden kaldırarak ayrılmadan önce bana yumuşak bir gülümseme sundu.

Kapıya bakıyorum, ne olduğunu anlamak için beynimi zorluyorum. Jamie'nin sesi benimle alay ediyor.

"Kahrolası bir fahişe olmanın karşılığı bu Sienna. Sana bana geri dönmeni söyledim ama beni dinlemedin. Keller'ın seni bu halde görmesi için sabırsızlanıyorum. Zavallı, işe yaramaz kaltak gibi."

Beni bir bez bebek gibi odanın bir ucundan diğerine fırlattığını hatırlıyorum; gövdeme defalarca tekme atmaya devam ederken adamlar ona durması için bağıırıyordu. Her darbe vücudumda acı patlamasına neden oluyordu. Bebeğimi kurtarmak istediğimi hatırlıyorum, kurtaramadığım için duyduğum kalp ağrısı beni neredeyse öldürüyordu.

"Sienna? Nasıl hissediyorsun, bebeğim?" Keller'ın yumuşak sesi beni ona geri götürüyor.

Onu görece kadar başımı çevirmeyi başarıyorum. Yenilmiş bir adamın bakışı kalbimi tamamen kırıyor. Simsiyah saçlarının tepesi dağınık ve yüzünde birkaç günlük kirli sakal var. Kan çanağına dönmüş koyu renk gözleri, altındaki halkaların gölgesi gibi daha da koyu. Kırılmış görünüyor. Gezegendeki en güçlü adamı kırdım.

Ben bu hissin içine gömülürken sert elleri yanağımı okşuyor. Şu anda bile dokunuşu içime elektrik saçıyor, neredeyse beni hayata döndürüyor.

Farkına varmak bana bir ton tuğla gibi
çarptı. Jamie'yi çıplak elleriyle öldürdü.

Mafya için çalışan bir tetikçi.

Luca lanet olası bir
mafya. Ona Jamie'yi
öldürmesini söyledim.

Karşımdaki bu kırık adam, gözyaşı lekeli yanaklarıyla, beni korumak için bir adamı öldürdü.

Bir parçam bile korku hissetmiyor. Ruhumun derinliklerinde, bu adamın bana zarar vermekten başka her şeyi yapacağını biliyorum. O benim koruyucum.

"Eğer gitmemi istiyorsan, giderim. Muhtemelen benden korktuğunuzu biliyorum. Senden çok şey sakladım. Bana kızmakta sonuna kadar haklısın. Ama şunu bil Sienna, senin için her şeyi gözümü kırpmadan tekrar yaparım. Ben buyum, her şeyi gördün. Artık maske falan yok." Konuşurken sesi titriyor ve yüzünden tek bir damla gözyaşı süzülüyor.

Bu adam dünyanın yükünü omuzlarında taşıyor ve bu yükü paylaşacak, onu gerçekte olduğu gibi kabul edecek hiç kimsesi olmadı. Kim olduğu ya da ne yaptığı önemli değil, o benim Keller'ım. Benim Şampiyonum. Onu kusurlarına rağmen değil, kusurları için seveceğim. O olmasaydı, hayat olmazdı. O beni kurtardı, şimdi ben onu kendinden kurtarmalıyım.

"Keller, beni dinlemeni ve doğru düzgün dinlemeni istiyorum. Sen kötü bir insan değilsin. Evet, korkunç şeyler yapıyor olabilirsin ama özünde gerçek sen bu değilsin. Sana her şeyini istediğimi söyledim, sadece yarını değil. Ne olursa olsun seni her zaman seveceğim," diyorum boğazıma bir hıçkırık düğümlenirken.

Yüzü hareketsiz, duygusuz bir şekilde sözlerimi dinliyor. Cevap vermediği her saniye bir ömür gibi geliyor.

"Sienna'nın canı cehenneme," diyerek ellerini saçlarında gezdirirken yüzünü benden saklamak için iki eliyle ellerimi kapatıp başını onlara doğru eğiyor.

Beni itiyormuş gibi hissediyorum. Neden bana beni sevdiğini söylemedi?

"Keller, lütfen konuş benimle." Sesimde çaresizlik açıkça görülüyor.

Onu kaybedemem. Onsuz yaşayamam. Neden bir şey söylemiyor?

"Beni korkutuyorsun, Keller. Lütfen bir şey söyle. Sana ihtiyacım var."

Gözyaşı dolu gözleri benimkilere kilitleniyor, saf ıstırap içinden sızıyor. Öne doğru eğilerek dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor, biriyle vedalaşırken kondurulan türden bir öpücük, onu sevdiğinizi söylemek için değil.

"Sen benim kraliçemsin Sienna. Her lanet gün üzerinde yürüdüğün toprağa tapıyorum. Kralın olacak kadar değerli değilim. Benim yüzümden neredeyse ölüyordun ve ben de sana zamanında yetişemiyordum. Seninkini tehlikeye attığımı bilerek hayatımı yaşayamam. Sen hayatta ve güvende olduğun sürece, ben iyi olacağım. Seni tutamayacağımı biliyordum ama yine de denedim. Çok üzgünüm Sienna. Beni karanlıktan çıkardın. Söz veriyorum, belki bir gün senin sevgine layık bir adam olmak için gece gündüz çalışacağım. Ama sadece seni sevdiğimi bil. Seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum. Gitmene izin vermem gerektiğini bilecek kadar seviyorum seni. Kelimenin tam anlamıyla kendi kalbimi söküp üzerine damga basacağım. Hayatını özgür ve mutlu yaşayabileceğini bilerek bunu alacağım."

"Hayır, hayır, hayır, Keller, bunu yapma. Bunu bize yapma. Lütfen. Sana yalvarıyorum!" Gözyaşları bir nehir gibi yüzümden aşağı akıyor. Göğsüme bir bıçak saplanmış gibi hissediyorum.

Devam ederken derin bir hıçkırık çıkarır. "Çok özür dilerim. Umarım bir gün beni affedebilirsin. Her zaman kalbime sahip olan tek kişi sen olacaksın. Bunu asla unutma. Benim mükemmel küçük fişeğim olmaktan asla vazgeçme."

Ayağa kalkıyor, eğilip alnıma tek ve nazık bir öpücük kondururken gözyaşları yanaklarından özgürce süzülüyor.

Zar zor nefes alabiliyorum. Tüm hava gitti, kalbim de onunla birlikte sökülüp atılmış gibi hissediyorum. Kendimi boş hissediyorum. Yalnız hissediyorum.

"Ben sana yetmiyor muyum? Neden sadece beni sevip hayatımda kalacak tek erkek olamıyorsun? Aşkıma layık değilmişsin gibi davranmayı

bırak.

Sensin. Sensiz hayatıma nasıl devam edebilirim ki? Benim senin kalbine sahip olduğum kadar sen de benim kalbime sahipsin. Sana dünyayı verebilecek tek kavgada havlu atıyorsun." Gözyaşlarımı elimin tersiyle silerek burnumu çekiyorum.

Bana zar zor bakabildiği için boğazımdaki safra yükseliyor, birini son nefesini verene kadar tek başına boğabilecek bir adam. Yüzüme bakıp beni terk edecek cesareti yok.

"En azından gözlerimin içine bakıp beni istemediğini söyleyebilirsin. Erkek ol ve ciddi olduğunu söyle. Bittiğimizi söyle." Ben konuştuğça sesim daha da yükseliyor.

"Sakın bir daha yeterli olmadığını söyleme." Tersledi. "Senin için yeterince iyi olmayan benim. Benimki gibi bir karanlık, ne yaparsam yapayım beni asla terk etmeyecek. Sen ışığı hak ediyorsun. Her şeyi hak ediyorsun. İşte bu yüzden bitmek zorundayız Sienna."

Yenik bir iç çekiş yaptım.

"Keller'ı terk et, hayatımda kapıdan çıkıp giden diğer erkeklerle katıl. Yeterince iyi olmayan kız olmaktan bıktım." Bakışlarımı ondan çektim. Yüzüne kazınmış acıya baktıkça göğsüm daha çok ağrıyor.

Ağır ayak seslerinin yavaşça kapıya doğru ilerlediğini ve kapının açılıp çarparak kapandığını duyuyorum. Kapandığında, tuttuğum nefesi bırakıp gözlerimi kapatıyorum, gözyaşlarımın bir şelale gibi dökülmesine izin veriyorum, hiçbir şeyim kalmadığını, çalışan bir kalbim bile olmadığını fark ettiğimde kanımı donduran bir çılgılık atıyorum. Karnımı sıkıca sarıyorum ve öne arkaya sallanırken çömelip içimdekileri boşaltıyorum.

Sıkıntım koridordan duyulmuş olmalı ki doktor telaşla kapıdan içeri girdi. Yatağımın yanına koştu ve beni sıcak bir şekilde kucakladı. Hiçbir şey hissetmiyordum. İçimde bir ölü hissediyorum.

"Şşşt, Sienna. Her şey yoluna girecek," diyerek saçlarımı okşuyor. Sonra küçük elini nazikçe koluma koyuyor ve sıkıca karnıma sarıyor. Vücudum sonunda pes edene kadar gözyaşlarım akmaya devam ediyor ve bedenimin karanlığa gömülmesine izin veriyorum.

"Bebek iyi. Yapmamız gereken birkaç test daha var ama şu ana kadar her şey yolunda görünüyor."

Gözlerimi onunkilere dikiyorum, elim karnımı kavrarken yüzümdeki kan çekiliyor.

Bebeğimiz.

Dünya karanlığa gömülürken düşündüğüm son şey bu.

BÖLÜM 29

KELLER

Ruhumu o hastanede onunla birlikte bıraktım. O kapıdan bir adam kabuğu çıktı. Tek bir şeye kararlıydı.

İntikam.

Her iz, her çürük ve kırık kemik bir hayata mal olacak. Bu en azından 23, çünkü saydım.

Karanlığa geri dönüyorum ve en iyi yaptığım şeyi yapıyorum, bunun için doğdum Yap.

Hunt.

Hayatımın aşkı, unvan maçım, özgürlüğüm. Hepsi gitti. Yağmur gibi yüzümden aşağı damlıyor. Telefonumu cebimden çıkarıp Luca'yı arıyorum. İlk çalışta cevap veriyor.

"Savaş başladı kardeşim. Enzo kalacak ve Sienna'yı koruyacak. Sana söz veriyorum, ona bir daha zarar gelmeyecek."

Onun adını duymak bile göğsüme keskin bir acı yayılmasına neden oluyor. "Grayson seni almak için hastaneye gidiyor. Seni ne zaman buraya gelirsin, telefonda değil." Dedi, sesinden öfke damlıyordu. "Savaş benim için iyidir, kardeşim. Bu şehri yakıp kül etmeye hazırım."

Tekrar konuşmadan önce aramayı sonlandırıyorum. Sohbet edecek havada değilim. Havamda olduğum tek şey o Falcone piçlerinin her birini öldürmek. Artık benim için bir çıkış yolu yok.

Beni karanlıktan çekip çıkaracak Sienna yok, odaklanabileceğim bir savaş yok. Geriye kalan tek şey kana susamış bir canavar. Aklıma tek bir resim takılıyor. Sienna, kan gölünün içinde cansız bir şekilde yere yığılmış.

Onu rahat bıraksaydım, güvende olurdu. Falconlar benim ve Luca'nın peşindeydi ve bunu yapmak için Jamie'nin bağımlılığını kullandılar. Bu yüzden onu terk etmek zorunda kaldım. Hiçbir şey ondan ayrılırken hissettiğim acıyla ya da ayrılırken onun kanımı donduran çığlığını duymakla kıyaslanamaz. Arkamı dönüp onu kollarıma almamak için içimde kalan tüm gücü harcadım. Lanet hayatımın geri kalanında yapmak istediğim tek şey buydu.

Bu hayatta seilmeyi hak etmediğimi bilmeliydim. Yine de onu buldum, sadece benden koparılması için.

BÖLÜM 30

KELLER

T Onu en son kollarıma alalı 21 gün oldu.

En son bir şey hissettiğimden bu yana 21 gün geçti.

Enzo her gün iyileşmesi hakkında beni bilgilendiriyor. Diyor ki fiziksel olarak iyiye gidiyor ama hala çok kusuyor. Duygusal olarak berbat durumda. Ona bu acıyı çektirenin ben olduğumu bilmek çok acı veriyor.

Maddie dün histerik bir halde beni arayıp, işimi halletmezsem taşaklarımı kesmekle tehdit ettiğinde, neredeyse numarasını çevirecektim. *Neredeyse.*

"Sana ihtiyacı var Keller, onu hepimiz kaybedeceğiz diye çok korkuyorum."

O zamandan beri sözleri aklımdan çıkmıyor, kötü olduğunu biliyordum ama bu kadar kötü değildi.

Parmaklarımı elimdeki bıçağın keskin kenarları etrafında sıkıyorum. Etimi keserken, parmak uçlarımdan ılık sıvı damlıyor. "Sen lanet bir psikopatsın."

Kafamı Luca'nın bodrumunun ortasındaki metal sandalyeye bağlı aptal amcığa çeviriyorum. On beş numarayı vurdum, adını bilmiyorum ve bu noktada umurumda da değil. Falcone'un tüm adamları bu noktada ölüm listesindeki numaralardan ibaret.

Bu geveze pisliği neden hâlâ öldürmedim, bilmiyorum. İntikam almanın bana bir şeyler hissettireceğini düşündüm. Canavarı evcilleştirecek ve kafamın içinde tekrar tekrar duyduğum çığlıklardan, hayatımın aşkına sırtımı döndüğümde hastane koridorlarında yankılanan yürek burkan çığlıklardan beni uzaklaştıracaktı.

Bunun yerine, tek yaptığı çığlıkları daha da yükseltmek oldu. Falcone'un adamlarından birine her işkence edişimde tek görebildiğim Sienna'nın kalbini paramparça ederkenki yüzü oluyor.

Ona fiziksel olarak zarar verenler onlar olabilirdi ama son kurşunu ben sıktım. Onun içindeki ışığı öldürdüm. Ben hepsinden daha kötüyüm.

Benim fişeğim çok güçlüdür. Zamanla beni unutacağını biliyorum. Başka bir erkeğin ona dokunması, gülümsemesini görmesi ve sarılıp uyuması düşüncesi boğazıma safra kaçmasına neden oluyor.

Bunu sen seçtin, seni pislik. Başımı sallıyorum ve dikkatimi son vuruşuma geri veriyorum.

Yüzü şişmiş, kaşındaki yarıktan kan akıyor. Yine de sanki acıdan zevk alıyormuş gibi alaycı bir sırıtışla orada oturuyor.

"Lanet olsun, hiç susmaz mısın sen?" Yavaşça ona doğru yürürken, altındaki sandalyenin ayaklarına tekme atarak onu geriye doğru uçurduğumu söylüyorum. Kafası beton zemine çarpıyor. Birkaç saniye geçmesine rağmen hareket etmiyor. Şükürler olsun, biraz huzur.

Benim tabirimle işkence istasyonuma geri döndüğümde, katlanabilir masanın üstünde duran parlak metal, klinik görünümlü tepsiyi inceliyorum. Bir dizi ölümcül bıçak boy sırasına göre mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş. Yanında, kurumuş kana bulanmış bir çift diş çıkarma foreksti ve düzgün bir azı dişi koleksiyonu.

Belki dişlerinin geri kalanını sökersem konuşmasını engellerim.

Birkaç adım ötede yerde hışırdadığını duyuyorum. Dudaklarından alçak bir inilti kaçıyor. Soğuk aleti kaptığım gibi kararımı verdim. Dişler gidiyor.

Lucas'ın bodrumu kutup gibi. Nefesimin pufları havada asılı kalıyor. New York şu anda bir kar örtüsüyle kaplı. Sienna'nın beni Central Park'ta sürüklemekten ve hiç şüphesiz kartoplarıyla saldırmaktan daha çok seveceği bir şey olmadığını biliyorum. Bana Londra'da çok nadiren kar yağdığını, yağdığında da sulu kara dönüştüğünü söyledi. Onun bulaşıcı gülümsemesine tekrar şahit olmak isterdim.

Kafanı oyuna geri ver, Keller.

Telefonum metal tepsiye çarparak titriyor ve beni düşüncelerimden koparıyor. İçimi çekerek telefonu elime alıyorum. Her gün sonunda bana ulaşmasını, kendimi tamamen karanlığa kaptırmamam için bir sebep vermesini bekliyorum. Şimdiye kadar hiçbir şey olmadı.

Adı ekranımda yanıyor. Halüsinasyon görmediğimden emin olmak için birkaç kez göz kırpiyorum. Doğru düzgün uyumayalı uzun zaman olmuştu. Parmağım yeşil tuşun üzerinde tereddüt ediyor. Kalbim telefonu açıp ona yanıldığımı söylemekten ve beni geri alması için yalvarmaktan başka bir şey istemiyor. I

Bunu neden yaptığımı çabucak hatırla. Benimle ölmesindense bensiz yaşamasını tercih ederim.

Arama kesiliyor ve rahatlayarak iç çekiyorum. Ama telefon tekrar elimde titreyince bu rahatlama kısa sürüyor. Ekranda onun adının yanıp sönmesi bile göğsümde sıcak bir his uyandırıyor.

Siktir et.

"Sienna, iyi misin?" Hızla soruyorum, cevabını beklerken nefesimi tutuyorum.

"Ha? Evet, tabii ki iyiyim. Neden olmayayım ki? Sanki hayatımın aşkı olduğunu düşündüğüm adam tarafından kaçırılıp hastane yatağıma atılmışım gibi değil. Oh, bekle." Sesinden alaycılık damlıyor. Hiçbir zaman duygularını saklayan biri olmadı.

"Hayır, aslında size bir sorum olduğu için arıyorum."

"Tamam, iyi ama çabuk ol. Meşgulüm," diye çıkışıyorum. Bir pislik gibi görüldüğümü biliyorum ama onu yönlendiremem.

Bir an geçiyor. Tükürmesini beklerken kalbimin kulaklarımda hızla çarptığını duyabiliyorum.

"Enzo bekar mı?"

Telefonu sıkıca kavradığımda çenem o kadar sert sıkılıyor ki dişlerimin kırılmamasına şaşırıyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum.

Bu lanet kadın benim ölümüm olacak.

"Hello-o. Keller? Orada mısınız?"

"Yapma. Sen. Lanet olsun. Cüret etme. Prenses." Tükürmeyi başardım, aklım başımdan gitti.

"Artık bana Prenses diyemezsin, seni omurgasız bok parçası. Sadece şu lanet soruya cevap ver. Bekar mı, evet mi hayır mı? Kaşınması gereken bir kaşıntım var ve yanağındaki o küçük yara izini ve simsiyah saçlarını seksi buluyorum. Parmaklarımı o yaranın içinden geçirmek için sabırsızlanıyorum-"

"Yeter!" Sözümlü kestim. "Sen bana aitsin Prenses. Enzo'nun nefes almaya devam etmesini istiyorsanız, uzak durmanızı öneririm."

"Çok yardımcı oldun Keller. Gidip bir kaşıntımı kaşımam lazım. İyi bir hayatın olsun, göt herif."

"Oh ve bu arada, diğer belirli, ne diyelim... zaman geçirmene rağmen seni kabul ederdim. Seninle birlikte olmanın tehlikeli olduğunu söylüyorsun ama beni burada koruman olmadan tek başıma bırakıyorsun. Ne istediğimi bile sormadın. İkimiz de Enzo'nun sana karşı hiçbir şeyi olmadığını biliyoruz. Seninle olsam da olmasam da kafamda bir darbe var. Ben istedim.

Her şeyi seninle yaptım, Keller. Seni varlığımın her zerresiyle sevdim. Belli ki kalmanı sağlayacak kadar iyi değilmişim. Neyin peşinde olduğuna dair oldukça iyi bir fikrim var, Keller. Umarım buna değer. Umarım seni tamamlanmış hissettirir."

Telefonu kapattı. Ağzım açık kaldı, çenem neredeyse yere degecekti.

Çok sevdim.

O beni sevdi, aşkı değil.

Haklı, onun koruyucusu olmam gerekiyordu. Şüphelerimin önemli olanın önüne geçmesine izin verdim.

Şimdi onu kaybettim.

Artık bu şekilde yaşayamam. Bu ben değilim, zaten olmak istediğim kişi de değilim. Dış çıkarıcıyı yere atıyorum, metal tepsiye çarpıyor ve avucumda bir delik açmış gibi hissediyorum. Belki çok geç değildir, belki bunu düzeltebilirim. Her şeyi. Sienna her şeyimi gördü ve beni hâlâ seviyordu ve ben korkudan bunu onun yüzüne vurdum. Sadece üç hafta önce her şeye sahip olmaya çok yaklaştım. Her şeyi geri istiyorum ve yapacağım şey de tam olarak bu. Bu dövüşü yeniden düzenlemek ve mafya bağlarımı kesmekle başlayacağım.

Telefonumu cebime atıp bodrum kapısına yöneliyorum, yerdeki hıyar yanından geçerken nereye gittiğimi soruyor. Luca'nın ofisine girerken adımlarımda yeni bir sıçrama var. Deri koltuğuna yaslanmış, kaşları çatık bir şekilde telefonunda bir şeyler yazıyor. Yüzünü ekrandan çekip bana hüzünlü bir gülümseme veriyor.

"Ne kadar süreceğini merak ediyordum." Ses tonuna eğlence karışıyor.

Ben aptal değilim. Güvenlik kamerasından her şeyi gerçek zamanlı olarak izlediğini biliyorum. İki koyu meşe kitaplığın arasına sıkışmış zümrüt yeşili kadife kanepesine bir gümbürtüyle düşüyorum. Ayağımı dizime dayayıp arkama yaslanarak onun bilgece sözlerini bekliyorum.

"Merak etmeyin, Enzo'yla konuştum. Sienna bunca zamandır ona hiç yanaşmadı. Aralarındaki tek etkileşim ona kaşlarını çatması. Seni gaza getiriyor kardeşim," diye kıkırdıyor.

Bunu komik bulmasına sevindim.

"Çıkmak istiyorum Luca. Bunu daha fazla yapamam. Bu beni öldürüyor."

Dirseklerini kalçalarına dayayarak yavaşça başını sallarken yüz hatlarından bir hüznün geçiyor.

"Olmam gerek, hayır, onun hak ettiği adam olmak *istiyorum*. Bu kemerleri birleştirmek, kızımı geri kazanmak ve ölene kadar benim olmasını sağlamak istiyorum. I

artık senin için çalışamam."

Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor, mükemmel beyaz dişleri ortaya çıkıyor. "Fark etmen bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum. Bu beni öldürüyordu.

Kendine bunu yapmanı izlemek. Seni ışığa çeken tek kişiyi kendinden uzaklaştırdıktan sonra seni sonsuza dek karanlıkta kaybettiğimi düşünmüştüm. Diğer adamlarla çoktan konuştum ve hepimiz gitmene izin vermeyi kabul ettik. Sen ve Sienna her zaman bizim korumamız altında olacaksınız. Savaş kızışıyor. Son on beş yıldır benim için savaşıyorsun. İyiliğinin karşılığını verme sırası bende."

Rahatlama tüm vücuduma yayılıyor. Dünyanın yükü omuzlarımdan kalkmış gibi hissediyorum. Sonunda gölgelerin dışında bir gelecek görebiliyorum, Kraliçemle birlikte bir gelecek.

"Ama benim için iki şey yapmanızı istiyorum. Kemerlerinizi birleştireceksiniz. Bu öfkeyi, bu dünyaya yapmak için gönderildiğin şeye yönlendir: dünyanın tartışmasız ağır siklet şampiyonu olmak. İkincisi, kız arkadaşını geri alacaksın. Daha önce hiç kimsenin yapmadığı gibi sürün. Ondan vazgeçmeyeceksin."

Ayağa kalkıp Luca'ya doğru yürüyorum ve duygularım beni ele geçirirken onu kucaklıyorum. *Sonunda özgürüm.*

"Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam kardeşim. Söz veriyorum seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." Omzuna sertçe vuruyorum. "Yemin ederim, bana ihtiyacın olursa beni ara. Her zaman arkanı kollayacağım." Kan kardeşi olmayabiliriz ama onu kan kardeşiymişiz gibi seviyorum.

"Haydi Keller, ikimiz de biliyoruz ki artık kendi ayaklarımdan üzerinde durmam gerekiyor. Liderliği ele alıp bu işi bitirmeliyim. Güven bana, bir planım var. Kendime nasıl bakacağımı en iyilerden öğrendim. Şimdi siktir git buradan ve kızını al."

"Organize etmem gereken bir dövüş ve planlamam gereken bir özür var." "Özür dilemenin bu sefer yeterli olacağını sanmıyorum, kardeşim. Israr çok önemli. Birbiriniz için ne kadar mükemmel olduğunuzu unutmasına izin vermeyin."

Başımı sallıyorum, topuklarımdan üzerinde dönüyorum, mafyaya sırtımı dönüyorum ve yeni hayatıma **d o ğ r u** yürüyorum.

Şu anda dünyada beni durdurabilecek hiçbir güç yok.

Ben çıkarken Luca koridorda, "Sağdıç konuşmama ne zaman başlayacağımı söyle," diye bağıyor.

Başımı sallayarak bir kahkaha attım, haftalardır dudaklarımdan dökülen ilk kahkahaydı bu.

Sienna bebeğim, senin için geliyorum.

BÖLÜM 31

SIENNA

Ölmek üzere olduğuma eminim.

Bu noktada hala nefes alıyor olmamın tek nedeni, paramparça olmuş hayatımda kalan küçücük bir umut kırıntısıdır.

Bebeğim benim.

Maddie'nin beni yemeye zorladığı her yudum su, her dilim tost bebek için, benim için değil.

Hayatta kalmak istemiyorum.

Annem haklıydı. Ben değersizim ve kimse beni sevmeyecek. Bu çocuğu bile hak etmiyorum.

Hastanedeki çöküşümden sonra, o zamandan beri tek bir damla gözyaşı dökmedim. Bir tane bile yok.

Hiçbir şey hissetmiyorum.

Bir topun içine kıvrılıyorum ve kollarımı karnıma sarıyorum, sanki hayatımın istediğim tek parçasına tutunuyormuşum gibi... Maddie tırmanıp kollarını bana doladığında yatak alçalıyor, sıcak gözyaşları omzuma damlıyor.

"Sienna, istemediğini biliyorum ama şu anda benimle konuşmana gerçekten ihtiyacım var. Senin kayboluşunu izlemek beni öldürüyor. Seni hastaneden aldığımdan beri en ufak bir duygu belirtisi bile göstermedin. Lütfen Sienna, bana bir şey ver. Hâlâ orada bir yerde olduğunu bilmeme izin ver."

Gözlerimin arkasından yaşlar süzülüyor. O gittiğinden beri ilk kez herhangi bir duygu hissediyorum.

"Ne yapacağımı bilmiyorum Maddie. Onsuz nasıl yaşayacağım? Bunu bana nasıl yapabilir?"

Şimdi başladım ve duramıyorum. Sanki içimde bastırılmış bir duygu patlaması yaşıyorum.

"Yataktan bile kalkamazken bir bebeğe nasıl bakabilirim? Hayatımın geri kalanını onsuz nasıl yaşayacağım? Tekrar nasıl mutlu olacağım? Söyle bana. Bana yardım et. Ne yapmalıyım?"

Vücudum titremeye başlıyor. Maddie elini benimkinin üstüne, karnımın üzerine koyarak sıkıca kavıyor.

"Bana her zaman sahip olacaksın Sienna. Sana söz veriyorum. Hiçbir yere gitmiyorum. Yolun her adımında sana yardım edeceğim. Ama senin de kendine yardım etmen gerekiyor. Seni seviyorum ama burada oturup neredeyse kendini öldürmeni izleyemem."

Gözyaşlarım nihayet akarken bir hıçkırık bedenimi sarsıyor. Göğsüm hava almak için kabarıırken zar zor nefes alabiliyorum.

"Çok üzgünüm Maddie. Çok, çok üzgünüm."

"Sorun yok Si. Her şey yoluna girecek." Saçlarımı okşarken daha güven verici şeyler fısıldıyor ve kucağında hüngür hüngür ağlamama izin veriyor.

Hiçbir şey kalmayana kadar ağlıyorum ve ağlıyorum. Dünya karanlığa gömülüyor ve ben derin bir uykuya dalıyorum.

Nihayet uyandığımda, içimde duş almam gerektiğini söyleyen bir his var. Bir şeyler yapmam lazım. Ben de öyle yaptım. Vücudumun her yerinin ağrımasına rağmen duşa giriyorum ve suyun beni azarlamasına, içimdeki acıdan uzaklaştırmasına izin veriyorum. Gözlerimden daha fazla yaş akmasını fiziksel olarak zorlayamayana kadar tekrar ağlıyorum.

Aynaya bakma zahmetine bile girmiyorum. İyi olmadığını biliyorum.

Duş alıp üzerime bir tayt ve kazak geçirdikten sonra nihayet yatak odamın dışına çıkmaya cesaret edebiliyorum. Yavaş adımlarla mutfağın yolunu buluyorum ve su ısıtıcısını çalıştırıyorum.

"Maddie, kahve ister misin?" Bağırıyorum ve anında pişman oluyorum, çünkü kaburgalarımın vuran ağrı iki büklüm olmama neden oluyor.

"Hey, sorun değil. Sen otur, ben yaparım" diyor ve kolunu belime dolayarak ağırlığımı alıp beni kanepeye doğru götürüyor.

İçime çektiğim kahvenin buharı burnuma doluyor ve solunum yollarımı temizliyor.

"Nasıl hissediyorsun Si?" Maddie temkinli bir şekilde soruyor, yıkılmamı bekliyor.

"Yani, odamdan çıkmayı başardım, sanırım bu bir ilerleme." Kahveme bakarak iç geçirdim.

"Ne yapacağınızı düşünüünüz mü?" diye soruyor, "Ne hakkında?"

"Bebek, onu saklıyor musun? Keller'a söyleyecek misin?"

Boğazımdan ağzıma doğru bir safra yükseliyor.

"Tabii ki saklayacağım. Ve hayır, Keller'ın bilmesine gerek yok. Onun da çocuğumuzu bırakıp gitmesine izin veremem. Bunun bir çocuğu nasıl mahvettiğini ilk elden biliyorum."

"Tamam. Haftaya kontrolün var. Umarım yakında küçük fasulyeyi ekranda görebiliriz!"

Onun heyecanı beni gülümsetiyor. Sanırım iyileşmek için küçük adımlar atacağım. Kalbim bu olaydan sonra nasıl iyileşecek bilmiyorum.

"David daha sonra seni görmeye gelip gelemeyeceğini sordu. Sorun olur mu?"

Hayır, pek sayılmaz. Kimseyi görmek istemiyorum.

"Sanırım öyle," diye zorladım.

"Tamam, şimdi ona mesaj atacağım. Arkadaşlarının yanında olması senin için iyi olabilir. Hepimiz sana yardım etmek istiyoruz Si."

Tek yapabildiğim cevap olarak başımı sallamak.

Birkaç saat sonra David ortaya çıkıyor, kanepeye koşuyor ve beni kucaklayarak boğuyor.

"Seni gördüğüme çok sevindim. Seni özledim, bebeğim." diyor ve bana en güzel sırıtışını veriyor.

"Ben de seni özledim," diye yalan söyledim. Ben kimseyi özleyemem. Hiçbir şey hissedemiyorum.

Maddie'yle benim aramdaki kanepeye oturuyor ve kolunu bana dolayarak beni yanına çekiyor.

Tıpkı Keller'ın eskiden yaptığı gibi.

Her şey çok fazla, oda dönmeye başlıyor ve ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor.

Bunu daha fazla yapamam.

"Çık dışarı."

"Ne oldu? Sorun ne, konuş benimle bebeğim."

Bebeğim.

Kucağından fırlayıp ayağı kalkıyorum, yüz hatlarında incinmiş bir ifade belirirken ona bakıyorum ve bu tek kelime beni uçurumun kenarına itmeye yetiyor. Kafamın içinde Keller'ın sesini duyduğumda öfke içimi yakıyor.

"Çık dışarı dedim!". "Dizlerimin üzerine çöküp nefes almak için savaşıırken çığlık atıyorum. "Şşt, Sienna. Tuttum seni," diye fısıldıyor Maddie.

"Bunu yapamam Maddie. Bu şekilde yaşayamam."

Beni odama geri götürüyor ve yatağı girmeme yardım ediyor, beni yatırıyor ve ışıkları söndürüyor.

"Biraz dinlen. Yakında seni kontrol etmeye geleceğim."

Zihnim kapanmadan önce duyduğum son şey bu. Sanırım beni iyileştirecek tek şey zaman.

BÖLÜM 32

SIENNA

Bir ay sonra.

O Elbette yeni işimin ilk günü Kings Gym'de olmalıydı. Hayatımın trajik hikâyesi başka türlü olamazdı.

En sevdiğim spor taytımı giyiyorum. Hani şu Keller'ın dediği gibi, kışımı mükemmel bir şekilde şekillendiren bu ayakkabıları siyah kapüşonlu bir tişörtle kombinliyor ve saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum. Pırıltılı bir dudak parlaticısını dudaklarıma sürerek gitmeye hazırım. Bugün daha iyi hissediyorum, Tanrı'ya şükür. Henüz kusmadım bile.

Bugünün nasıl geçeceği beklentisiyle midemde kelebekler dans ediyor. Orada olacak mı? Onu gördüğümde nasıl hissedeceğim? Beynimde milyonlarca soru dönüp duruyor.

Bu hormonlar beni delirtiyor, yemin ederim.

Tabii ki orada olacak. Tüm haberlerde var: *Keller 'Katil' Russo birleşme dövüşünü yeniden düzenledi.* Son dövüşten neden vazgeçtiğine ve gerçeklerden ne kadar uzak olduklarına dair spekülasyonlar gazeteleri dolduruyor.

Aynada kendimi yakalıyorum. Sadece birkaç hafta olduğunu düşünürsek, iyi iyileşmişim.

Dışarıdan bakınca hiçbir şey değişmemiş gibi görünüyor. Hâlâ aynı Sienna'yım, sadece daha zayıf ve solgunum. Ama içim daha da kötü. Berbat durumdayım. Acımı etrafımda beni önemseyen herkesten, özellikle de Maddie ve David'den saklamak çok yorucu. Onların sempatisine ya da üzgün gülümsemelerine, etrafımda yumurta kabukları üzerinde yürümelerine dayanamıyorum. Bu yüzden en iyi halimi takınıyorum.

sahte bir gülümseme ve günüme devam ediyorum. Devam ediyorum. Güçlüyüm ama içimde ölü hissediyorum.

Keller kalbimi söktü ve arkasına bile bakmadan yanında götürdü. Şimdi, sadece uyuşmuş hissediyorum. Normal hayatıma geri döndüm. Hayalimdeki işe başlıyorum. Yeniden en iyi arkadaşım, hayat kurtarıcıdan başka bir şey olmayan en iyi arkadaşım, hayat kurtarıcıyla yaşıyorum. Beni yine uçurumun kenarından döndürdü. O olmasaydı, karanlığın beni tüketeceğinden eminim.

Keller'ı görme düşüncesi beni tedirgin ediyor. İlişkimizin yasını tuttum ve kafamda onu hafızamdan çıkardım. Yine de onu gördüğüm an her şeyin geri geleceğini biliyorum.

O benim her zerreme sahipti ve her zaman da sahip olacak. Sadece aşk hikayemizin bir peri masalı olmadığını kabullenmem gerekiyor. Tam bir kabustu ama artık özgürüm. Sefil durumdayım ama güvendeyim ve özgürüm. Artık konsantre olmam gereken daha önemli şeyler var.

Tezgâhtan sırt çantamı alırken Maddie dönüp bana o kocaman gülümsemelerinden birini veriyor ve beni kucaklamak için koşuyor.

"Bugün iyi şanslar, Si." diye kulağıma fısıldıyor.

Ellerini omuzlarıma koyarak gözlerimin içine bakmak için arkasına yaslanıyor.

"Sen güçlü kal. Tüm bunları onsuz atlattın. Seninle çok gurur duyuyorum." Konuşurken gözleri parlıyor.

Ona küçük bir baş selamı veriyorum. "Teşekkür ederim Maddie. Bunu sensiz yapamazdım."

Yanağına hızlıca bir öpücük kondurup dışarı çıkıyorum.

Binadan çıkarken Enzo hemen peşime takılıyor. Kafamı çevirip kaşlarımı çatıyorum, bu aşamada her zamanki etkileşimimiz.

Benim bakıcılık yapmak istemediğim kadar o da bana bakıcılık yapmak istemiyor. Ama şu anda ikimiz de Luca ve Keller ile tartışmak istemiyoruz, bu yüzden devam ediyoruz. O her zaman bir centilmen. Yolcu kapısını açıyor ve ben içeri girerken başını sallıyor, sonra da sürücü koltuğuna atlıyor.

Ona bakmak için boynumu çeviriyorum ve konuşmak için ağzımı açıyorum ama kelimeler çıkmıyor.

Cipin kontağını açarken kaşları yukarı doğru seğiriyor.

"Benim tarafımdan kaşınması gereken bir kaşıntın olduğunu duydum Sienna." Kalın İtalyan aksanıyla söylüyor.

Beni yanlış anlamayın, tam benim tipim. Uzun boylu ve kaslı, simsiyah saçları var, tepesinde sert bir bukle var. Benim gibi onun da delici bir mavisi var.

Gözleri zeytin rengi teniyle mükemmel bir kontrast oluşturuyor. Sırıtmaya başladığında beyaz dişleri ortaya çıkıyor. Adamı ilk kez gülümserken görüyorum, sanırım bunu daha sık yapmalı.

"Tanrım, çok özür dilerim. Aklımdan ne geçiyordu bilmiyorum. Keller'ı kızdırmak istedim ve aklıma gelen ilk şey bu oldu." Utancımdan yüzüm kızardı.

"Aklına gelen ilk şey beni becermek mi oldu? Bildiğim iyi oldu." Bana göz kırpmıyor.

Şakacı bir şekilde koluna vurarak bir kahkaha attım. Gerçekten gülmek güzel bir his.

"Başını belaya soktuysam özür dilerim. Aslında, zavallı kıcıma bakıcılık yapmaya başladığından beri öfkeli bir sürtük olduğum için özür dilerim. Genelde bu kadar inek değilimdir, söz veriyorum."

Gözlerinde bir hüznün parlıyor ve hemen kendini toparlayarak koltuğunda kıpırdanmaya başlıyor.

"Bu hayatta sevdiğin tek kişiyi kaybetmenin nasıl bir his olduğunu bilirim Sienna. Seni mahveder ve bir kabuk insan olarak bırakır. Ama sevdiğin kişi hâlâ burada, asla bilemezsin, belki de her şeye rağmen kalbin için bir umut vardır."

Koltuğunda kıpırdanıyor, direksiyonu parmak eklemleri beyazlaşacak şekilde kavıyor.

"Keller bir hata yaptı, hem de çok büyük bir hata. Bunu doğru sebepler için yaptı. Senin güvenliğin için kendini feda etti. Ben de olsam aynı şeyi yapardım. Canın yanabilir ama belki de bunu neden yaptığını düşünmelisin. Seni şiddetle sevdiğini biliyorsun, belki de çok fazla. Birlikte daha güçlü savaşmak için ayrı ayrı iyileşmeniz gerekiyor. Hemen pes etmeyin." Ön camdan dışarı bakarken ses tonunda bir yumuşaklık var.

"Olabilir. Anlayışınız için teşekkür ederim. Buna ateşkes diyelim mi?" Elimi hafifçe onun elinin üzerine koyarak soruyorum.

"Ateşkes bana uyar."

Kings Gym'e olan yolculuğumuzun geri kalanında sessiz kaldık, aklım günümün nasıl geçeceğine dair sersemlemişti.

Ceketimi sehpanın üzerine atıp içeri girdiğimde çocukların heyecanlı konuşmaları spor salonunu dolduruyor. Grayson beni hemen fark ediyor ve koşarak yanıma gelip beni kucaklıyor. Kollarımı güçlü omuzlarına dolayarak beni kaldırıyor ve kendi etrafımda döndürüyor. Bugün onu bu kadar mutlu eden şeyin ne olduğundan emin değilim ama bu karşılamadan şikâyet edemem. Şimdiden beni rahatlatmıştı. Beni nazikçe yere bıraktıktan sonra yüzündeki gülümseme beni selamlıyor.

"İyi misin? Solgun görünüyorsun." Yaralarımı değerlendiriyormuş gibi gözleri yüzümde geziniyor.

"Ben iyiyim." Yalan söylüyorum ve kapüşonumun kenarıyla oynarken ona küçük bir gülümseme veriyorum.

"O burada mı?" Neredeyse fısıldıyorum, gözlerim sanki her an üzerime atlayacakmış gibi odanın içinde geziniyor. Onu görmeye hazır değilim.

Grayson alt dudağını çiğnerken başını sallıyor.

"Belki de sadece onu dinlemelisiniz. Ne zararı olabilir ki?" Sonunda beni kırabilir.

Paula koşarak yanıma geliyor, beyaz saçlarını at kuyruğu yapmış, hareket ettikçe sallanıyor. Kendine özgü kırmızı ruju mükemmel bir şekilde sürülmüş.

"Sienna, hayatım, başardın." Dedi ve beni kocaman bir kucakla sardı. Belli ki insanlar bugün sarılmaya bayılıyor. Sanki neredeyse ölüyordum. Oh, bekle.

"Dur sana bir bakayım." Kollarımı tutarak arkasına yaslanıyor ve beni tepeden tırnağa tarayarak yaralarımı değerlendiriyor. Beynimin içini göremediği sürece, hiçbir şey göremeyecek.

"İşe döndüğüm için çok mutluyum" diye yalan söylüyorum. Çocuklarla çalışacağım için mutluyum; benim sorunum sadece mekan seçimi.

"Haydi. Bu oturumla ilgili formaliteleri halletmek için Keller'ı ofisinde görmemiz gerekiyor. Organizasyon şefime orada ihtiyacım var." Göz kırıyor, elimi tutuyor ve beni spor salonuna doğru çekiyor.

Sikeyim.

Kalbim neredeyse göğsümden çıkacak. Hiç geçirmedim ama şimdi kalp krizi geçiriyor olabilirim.

"İçeri gel!" diye bağırır sesi kapıyı çaldıktan sonra. Paula kapıyı açtı. Orada, masasında oturuyor, karanlık gözleri ruhumu delip geçiyor.

Çiğerlerimdeki tüm oksijen çekilmiş gibi hissediyorum ve kulak zarımı tiz bir çınlama dolduruyor. Terli avuçlarımı kalçalarımın sürterek nefesimi tutmaya çalışıyorum. Kaybediyorum, gerçekliğe tutunduğum son tutamak da kayıyor.

Omzumdan bir elektrik akımı fırlıyor. Bu o. Dokunuyor.

Ben.

"Dokunma bana!" Çığlık atıyorum, artık neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum.

Bir sonraki şey

Biliyorum, uçuyormuşum gibi hissediyorum ve kapının çarpma sesini duyuyorum. Kanepeye gömülürken soğuk deri tenime baskı yapıyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

ve yumruklarımı sıkarak nefesime odaklanıyorum. *Dörde kadar al. Dörde kadar ver.* Tıpkı Maddie ve benim çalıştığımız gibi.

Gözlerimi yavaşça aralıyorum ve Keller'ın endişeli yüzü görüş alanımı dolduruyor. "Bebeğim, benim. İyi misin?" Hışırtılı sesinde endişe vardı. saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırıyor. Dokunuşundan kurtulmak için kendimi yukarı fırlatıyorum. Bu çok fazla, o çok fazla.

"Paula, bir saniye izin verir misin?"

"Evet. Evet, elbette. Sienna, ben hemen dışarıda olacağım." Dönüp giderken gözleri kocaman açılmıştı.

"O da neydi Sienna? Hâlâ hasta mısın?"

"Artık seni ilgilendirmiyorum, Keller." Patladım. Panik gitti, yerini saf öfke aldı.

"Sen her zaman benim endişem olacaksın, bebeğim."

"Artık bana böyle hitap edemezsin. Umursamayacaksın. Beni terk ettiğinde bu hakkını kaybettin. Onarılamayacak kadar kırıldım. Yaptığın şey Jamie'den daha kötü. Ondan sonra iyileştim. Bana bıraktığın yaralar sonsuza dek sürecek."

Sözlerim karşısında kaskatı kesiliyor ve çenesi titriyor.

"Bir gün, sana söz veriyorum her bir yarayı iyileştireceğim. Sana kendimi kanıtlayana kadar pes etmeyeceğim Sienna. Seni sevmekten asla vazgeçmedim. Sana göstereceğim, sana layık olduğumu kanıtlayacağım."

"İyi şanslar. Sonsuza kadar bekleyeceksin. Sevecek bir kalbim kaldığından emin değilim. Senin sayende değil. Belki başka bir hayatta bunu başarabiliriz, ama bu sefer değil."

İki eliyle yüzümü kavırıyor ve çenemi kaldırıyor, böylece onunla buluşmak zorunda kalıyorum. Ondan kurtulmak istiyorum ama zihnim ve bedenim iletişim kuramıyor gibi görünüyor. "Bana bunu hissetmediğini söyle. Beni artık sevmediğini söyle."

"Bilmiyorum," diye kekeliyorum. Kendimi kelimeleri söylemeye ikna edemiyorum.

"Söyle. "Seni sevmediğimi söyle, Keller." Burnu şimdi benimkine değişiyor. Tüylerim diken diken oluyor. Lanet vücudum ona hep tepki veriyor,

Ne kadar kızgın olursam olayım.

"I-I" Hayır, hâlâ tek kelime yok. Derin bir iç geçirdim ve bakışlarımı yere indirdim.

"Prenses, bana bak."

Benim var. Beni tüketiyor. Zıpla diyor; ne kadar yükseğe diye soruyorum, bir kukla gibi.

Ve o benim efendim.

"Çok özür dilerim. Keşke zamanda geri gidip o günü değiştirebilseydim. Seni asla terk etmemeliydim. Bensiz daha iyi olacağını düşünmüştüm. Bir parçam hâlâ öyle düşünüyor. Ama sensiz yaşayamam Sienna. Aklıma, bedenime ve ruhuma sahipsin. Beni sen kurtardın. Bizi mahvettiğim için çok üzgünüm. Lütfen beni affet. Bana bir şans daha vermen için sana yalvarıyorum."

Kan çanağına dönmüş gözlerinden tek bir damla yaş süzülüyor. Bu güçlü tetikçi önümde diz çökmüş, affedilmek için yalvarıyor, içini döküyor. Bir yanım kollarına atlayıp onu sevdiğimi ve her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyor.

Ama bu yeterli değil.

Sözleri kırılan kalbimi onarmaya, beni bir daha kırmayacağına güvenmeye yetmiyor.

"Bu yeterli değil," diye iç geçiriyorum. Kendimi ona bakmaya zorlayamıyorum. Derin bir nefes alarak, kapanış için söylemem gereken kelimeleri buluyorum.

"Sözlerin hiçbir anlamı yok, Keller. Özrünü takdir ediyorum, gerçekten ama daha fazlasına ihtiyacım var. Yeterli olduğumu bilen birine ihtiyacım var, işler zorlaştığında kalmaya yetecek birine. Her şeyimi verecek birine ihtiyacım var. Sevmenin ne demek olduğunu bilmiyorsun. Belki başka bir hayatta birbirimizi buluruz ve hak ettiğimiz peri masalı sonunu yaşarız."

Kendimi toparlayıp ona bir saniye bile bakmadan kapıdan çıkarken gözyaşlarım akmakla tehdit ediyordu. Gezegendeki en güçlü adamın gözümün önünde parçalara ayrılması beni hiç tatmin etmedi.

Seans aksamadan devam ediyor. Çocukların hepsi Grayson'la çok eğlendi. Keller bir daha ortaya çıkmadı. Hepsile vedalaşıp Paula'ya hızlıca sarıldıktan sonra Enzo'yla dışarıda buluşuyorum ve beni caddenin karşısına park ettiği karartılmış cipine götürüyor.

"Zor bir gün müydü?" Eve doğru yola çıkarken soruyor.

"Öyle de denebilir." Mırıldanıyorum, o da anlayışla başını sallamakla yetiniyor ve sessizliği doldurmak için müziğin sesini açıyor.

Kulak zarımda cınlayan telefon sesi beni irkilerek uyandırıyor. Sanki beş dakika önce gözlerimi kapatmışım gibi.

Paula'nın adı ekranda yanıp sönüyor. *Kahretsin.*

"Merhaba." Mırıldanıyorum, gecenin çoğunu hasta geçirdikten sonra ağzım Sahra kadar kuru. Bu sabah bulantısının adını kim koymuştu? Kahretsin, keşke sadece sabahları olsaydı da bütün gün ve gece olmasaydı.

"Sienna, aman Tanrım. Gelip benimle buluşmalısın. Kesinlikle inanılmaz bir şey oldu ve sana burada ihtiyacım var. Bunu kaçıramazsın." diye saçmalıyor. Bu tür bir heyecan için çok erken.

Telefonda sızlanıp huysuz bir çocuk gibi cevap vermeden önce onun benim patronum olduğunu hemen hatırlıyorum.

"Tamam, bana adresi mesaj at. Ne zaman gelmeyi düşünüyoruz?" En az dört saat sonra bir şeyler söyleyeceğini umarak soruyorum.

"Bir saat içinde orada olabilir misin?"

Tanrım, bana güç ver. Saate bakıyorum, sabah 6:30.

"Bu ... iyi olmalı. Yola çıktığımda sana mesaj atarım."

"Oh Sienna, yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum."

İyi olsa iyi olur.

Bir saat sonra, Enzo Manhattan'ın dış mahallelerinde bir birimin önünde duruyordu. Erken uyandırılmamdan pek etkilenmediğini söylemek yanlış olmaz. O da benim kadar yorgun görünüyor, saçları dağınık ve gözleri hâlâ hafif kırmızı.

Toparlayabildiğim en iyi şey bir çift siyah tayt ve örme koyu gri bir elbise oldu ve hemen Doc Martens'lerimi ve siyah bir puffer'ı giydim. New York'ta dondurucu hava hala devam ediyor, bu yüzden yola çıkmadan önce kalın atkıyı ve eldivenlerimi aldığım için mutluyum.

Enzo, iki büyük metal yapıyı barındıran terk edilmiş bir sanayi birimine girerken, "İşte adres burası," diye kuru bir sesle anons ediyor. Soldakinin üzerinde beyaz harflerle 'The Hideaway' yazılı büyük bir lila tabela var. Paltomun önünü ilikleyerek aydınlık girişe doğru ilerliyorum. Paula'nın burada olduğunu tahmin ediyorum.

Girişe adımımı attığım anda olduğum yerde duruyorum. Önümde tamamen yenilenmiş, farklı alanlara bölünmüş bir birim duruyor. Odayı taradığımda, parlak renkli oyuncaklarla dolu köpük zeminli bir oyun alanı, köşede kitap koleksiyonlarıyla dolu tabandan tavana bir kitaplığın etrafında toplanmış bir dizi sandalye görüyorum. Arka köşede, tavandan sarkan kırmızı kanvas bir kum torbası ile siyah yastıklı zeminle tamamlanmış mini bir boks salonu var. Çift kapının arkasından gelen hışırtıları duyabiliyorum. "Paula, burada mısın? Benim, Sienna." Sesleniyorum.

Paula kapı aralığında beliriyor, parlak beyaz saçları kıvrılmış ve dudaklarına kırmızı ruj sürmüş. Sabahın köründe nasıl bu kadar güzel görüldüğünü asla bilemeyeceğim. Beni gördüğünde heyecanı yüzünden okunuyordu.

"Oh Sienna, sevgilim. Bu harika değil mi!" diyerek ellerini havaya kaldırıyor.

"Yani, evet, bu harika görünüyor, ama bir şey mi kaçırıyorum?"

Tanrım, burada çok önemli bir bilgiyi mi unuttum? Burası harika bir yer ama izin günümde sabah 7:30'da burada olmamla ne ilgisi var hiçbir fikrim yok.

"Sienna, burası Sığınak. İhtiyaç duymaları halinde çocuklarımız için güvenli bir alan. Çalışabileceğimiz yeni bir ofisle birlikte."

"Vay canına, bu harika Paula. Neden bana bundan daha önce bahsetmedin? Yardım edebilirdim? Bunun için fonumuz var mı?" Hiç düşünmeden ağızımdan kaçırdım.

Hesaplarımızı gördüm. Henüz bu tür bir kurulum için hazır değiliz.

"Bay Russo'nun kendisine teşekkür etmeniz gerekecek. Tüm burayı o finanse etti ve tasarladı. Mükemmelleştirmek için haftalar harcadı, ideal sığınaklarını inşa etmek için çocuklarla yakın bir şekilde çalıştı."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor.

Burası mükemmel bir yer. Aklıma hemen Max geldi; o buraya bayılırdı.

"Vay canına, ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu kesinlikle mükemmel. Çocukların yüzlerini görmek için sabırsızlanıyorum. Bu bizim için oyunun kurallarını değiştirecek, Paula." Konuşurken içimde bir heyecan kabarıyor, uzun zamandır hissettiğim ilk gerçek duygu ve bunun için Keller'a teşekkür etmeliyim.

"Bay Russo'nun sert dış görünüşünün altında iyi bir kalbi var. Bana kendisinin de devletin koruyucu aile sisteminin bir ürünü olduğunu söyledi. Zor zamanlar geçirmiş, bunun onlar için ne kadar önemli olduğunu biliyor. Söz açılmışken..." Ondan bahsederken gözleri parlıyor.

O konuşurken başımı sallıyorum, Enzo'nun sözleri kafamda tekrar tekrar yankılanırken midemde bir düğüm oluşuyor.

"Belki de çok geç değildir."

Önümdeki dikme duvarın arkasından gelen boğuk hıçkırıklar dikkatimi çekiyor. Paula'ya sorgulayan bir bakış attım.

Başını hafifçe eğerek küçük bir iç geçiriyor. "Ben Max."

Dehşet midemi dolduruyor. "Ne oldu? O iyi mi?"

Zavallı çocuk hiç rahat durmuyor. Tanrı aşkına, daha yedi yaşında.

"Annesi kayıp. Onu evde tek başına yaşarken buldum. "Annesi kayıp. Son iki gündür orada. Gelecek haftaki boks antrenmanını onaylaması için ona ulaşamadım, ben de uğradım. Onu çizgili bir yatakta hüngür hüngür ağlarken ve annesine seslenirken buldum."

"Kahretsin."

Öfke kaynıyor. Kalbim onun için kırılıyor. Zaten çok fazla şey yaşadı. O lanet kadının bir tokat yemesi lazım.

Parmak uçlarımda kapıya doğru ilerliyorum, Paula elimi tutuyor ve beni aniden durduruyor.

"Keller içeride onunla birlikte. Max onu soruyordu, ben de onu aradım ve doğruca buraya geldi. Sabah 5'ten beri onunla birlikte. Altın gibi bir kalbi var."

Yavaşça başımı sallayarak cevap veriyorum, sinirlerim midemi dolduruyor.

Bunu Max için yapıyorum, Keller için değil. Max'in bana ihtiyacı var. Kalbim göğsümde çırpınıyor. Keller'a olan tepkime engel olamıyorum, denesem bile.

Elimi bırakıyor ve ben de kapı aralığından bakıyorum. Önümdeki manzaraya bakarken nefesim boğazımda düğümleniyor, gözlerim doluyor. Küçük bir yatak odası, duvarın iki yanında ranzalar var. Küçük Max, Kellers'ın kucağında oturuyor ve hıçkırıklarını bastırmak için ona sıkıca sokuluyor. Göğsü inip kalkarken Keller kaslı kollarıyla onun küçük bedenini kucaklıyor ve başını Max'inkinin üzerine koyuyor.

Ayaklarım yere basıyor. Hareket edemiyorum. Midemde kelebekler uçuşuyor. O anda hissettiğim nefret uçup gidiyor. Ne yaptığını unutuyorum.

Keller'ın hüznü dolu gözleri benimkilere kayıyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor, ben de ona karşılık vermekten kendimi alamıyorum.

Bacaklarım düşünmeden hareket ediyor. Onlara doğru fırlıyorum ve yanlarındaki yatağa tünüyorum. Max'in gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzü Keller'ın göğsünden sıyrılıp bana bakıyor.

"Max bebeğim, iyi misin?" Kısa sarı saçlarını nazikçe okşarken soruyorum. Hızla başını sallıyor ve başını Keller'a yaslıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum Keller'a, onların anını bölmek istemediğim için. Kontrol altında gibi görünüyor.

Gitmek için ayağa kalkıyorum ve Keller'ın eli bana doğru uzanıyor. Parmaklarımdan elektrik akımları geçiyor ve tüm vücudumu aydınlatıyor.

"Kal. Lütfen."

Gözleri bana yalvarıyor, ben de tekrar oturuyorum. Güçlü kolu omzuma dolanıyor ve beni yanına çekiyor. Bu tanıdık hissin içine yerleşiyorum ve kolumu Max'e dolayıp gözlerimi kapatırken birden kendimi yeniden bütün hissetmeye başlıyorum.

Max ile birlikte sessizce oturuyoruz. Küçük çocuğun yürek burkan hıçkırıkları odayı doldurmaya devam ederken, üçümüz de birbirimize sarıldık.

Neredeyse bir aile gibi.

"Max sevgilim, gidip sıcak çikolata almaya ne dersin? İstersen ekstra kremalı ve marshmallowlu da alabiliriz. Ne dersin?"

Paula'nın araya girmesi beni tekrar gerçekliğe döndürdü. Max'in hıçkırıkları bir an için kesiliyor ve Keller'a bakarak onu rahatlatmaya çalışıyor. Keller sadece gülümsüyor ve başını sallıyor. Max, Keller'ın kucağından kalkıp Paula'nın yanına gidiyor, bize dönüp parlak bir gülümseme, hatta yaramaz bir gülümseme takınıyor ve sonra ön kapıya doğru koşmaya başlıyor.

"İkinizle de sonra görüşürüz. Sienna, burası artık yeni ofisimiz, Pazartesi sabahı burada buluşalım mı?"

"Bana uyar Paula."

Bize hızlıca el salladı ve Max'i dışarı çıkardı.

Dikkatim şimdi Keller'ın dokunuşunun sıcaklığına odaklanıyor ve ondan uzaklaşıp ayağa fırlıyorum. Başını eğdiğinde yüzündeki acı açıkça belli oluyor.

"Gitmem gerek. Max'in yanında olduğun için teşekkür ederim. Onunla çok iyi anlaşıyorsun, Keller."

"Sana bir şey gösterebilir miyim?"

Kan çanağına dönmüş gözleri benimkilere takılıyor. Çok az uyumuş gibi görünmesine rağmen hâlâ çok seksi.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Onun yanındayken kendime güvenmiyorum. Ondandır nefret etmek istiyorum ama yapamıyorum. "Lütfen."

Enzo'nun sözleri beynimde dans ediyor. Keller'ın kırık dökük küçük Max'i kucaklayışının görüntüsü. Bu büyük bir hata olabilir, ama içimden bir ses evet demem için bana bağılıyor.

"Tamam."

BÖLÜM 33

KELLER

W Paula bu sabah erkenden aradığında hiç tereddüt etmeden arabaya atlayıp Max'e geldim. Terk edilmenin nasıl bir his olduğunu biliyordum. Ben de bir zamanlar onun yerindeydim. Tek istediğim birinin bana her şey yoluna girecekti.

Belki de öyle yapsaydım, çok daha iyi biri olurdum.

Sienna'yı birimin arka tarafına park edilmiş arabaya doğru götürürken gözleri benimkilerle hiç buluşmuyor ve yürürken başparmağını oynatıyor. Ona bu kadar yakın olduğum için kalbim küt küt atıyor. Tek yapmak istediğim onu kollarıma almak ve onu ne kadar özlediğimi, onu ne kadar sevdiğimi söylemek.

Yapamayacağımı biliyorum.

Onun için çok endişeleniyorum. Hiç kıvılcımı yok. Şu anda 10 kilodan fazla kaybetmiş olmalı. Yüzü çizilmiş, bu da tenindeki gri bulanıklığı daha da belirginleştiriyor.

Ona bunu yaptığım için kahroluyorum.

Onu çok zorladım, o kadar zorladım ki, beni affedip affetmeyeceğini bilmiyorum. Odaya dönüp kucağımda eridiği an, içinde biriken tüm gerginlik gözle görülür bir şekilde bedenini terk etti. Sanki evimdeymişim gibi hissettim. O birkaç dakika için dünyada her şey yeniden yoluna girmişti.

Gideceğimiz yere giderken gözlerini ön camdan ayırmıyor, yontulmuş bordo tırnaklarının etrafındaki deriyi karıştırırken gerginliği belli oluyor.

"Peki, bana göstermek istediğin şey neydi?" diye sorar. "Ah, şimdi bu sürprizi mahveder, bebeğim."

Sözlerim üzerine nefesi hafifçe kesildi. Kahretsin, daha oraya varmadan onu korkutup kaçırmak istemiyorum. Panik halini gördükten sonra

Geçen gün beni spor salonunda gördükten sonra, kalbine tekrar girebilmek için uzun bir yol kat etmem gerektiğini anladım. Umarım nefreti bana olan sevgisinden daha güçlü değildir.

Sessizce sürüyoruz. Birkaç kez bana baktığını yakalıyorum. Onun tekrar yanımda olması bile hayatıma dinginlik getiriyor.

Arabayı yola çekip büyük siyah metal kapının önünde duruyorum ve camımı indiriyorum. Buz gibi esinti arabanın içine doluyor. Eğilip güvenlik kodunu giriyorum. 110620. Tanıştığımız gece - hayatımın akışını sonsuza dek değiştiren gece.

Kapılar yavaşça açılıyor ve her iki tarafı da sabah ayazında pırıl pırıl parlayan dönümlerce yeşillikle çevrili çakıllı yoldan aşağıya doğru ilerliyorum. Sonunda görkemli malikane ortaya çıkıyor. Beyaza boyanmış, çatısı fildişi rengine boyanmış 15 odalı bir malikane. Şu anda mükemmel görünmeyebilir ama işim bittiğinde öyle olacak.

Gri taştan yuvarlak su çeşmesinin yanına park ediyorum ve kapıdan girdiğimizden beri tuttuğuma emin olduğum nefesimi dışarı veriyorum. Sienna'nın gözleri önündeki binaya sabitlenmiş, dolgun dudakları hafifçe aralanmış.

"Vay canına."

"Gelip içeriyi görmek ister misin?"

"Aman Tanrım, evet! Burası kitaplarda okuduğunuz türden bir yer. Çok güzel bir yer."

Sesindeki heyecan kalbimin çarpmasına neden oluyor.

Onu kemerden geçirip ahşap ön kapıya götürüyorum. Kot pantolonumun cebinden anahtarı çıkarıp kilide sokuyorum ve eşikten geçmesini işaret ederek itiyorum. Evi tararken yüzü aydınlanıyor. Bizim evimizi. Bir gün, umarım.

İçeri girdiğimizde bizi büyük bir merdiven karşılıyor. Beni yanlış anlamayın, buranın yenilenmeye ihtiyacı var. Karakterini ortaya çıkarmak için son rötuşlara ihtiyacı var. Planımız bu, birlikte yaratacağımız ve sonsuza dek evimiz diyebileceğimiz bir yer. Şu anda turuncu renkli mutfak ünitelerinden koyu kırmızı yıpranmış halılara kadar her şeyin modası geçmiş durumda. Buna rağmen Sienna hala güzelliğine hayranlık duyuyor.

Bu yüzden o lanet yeri satın aldım. İlanı görür görmez Sienna'nın açık ateşin başında bağdaş kurup oturduğunu, tavandan yüksek kitaplığına yığılmış pis kitap koleksiyonuyla çevrelendiğini hayal ettim. Yapabileceğimiz spor salonunu, çocuk odasını, bir köpeğin koşabileceği dönümlerce araziye hayal ettim.

etrafta. Para benim için bir şey ifade etmiyor. Bir ev, bir aile istiyorum. Hepsini istiyorum, sadece onunla.

Dikkatini bana çevirerek kaşlarını çattı. "Sanırım b u r a s ı senin?"

"Haklısın." Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, arzu havada çatırdıyor.

"Küçük bir ayrıntı dışında." Gevşek bir saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırırken söylüyorum. Dokunuşumun altında titriyor.

"Peki bu ne olabilir?" diye şakacı bir şekilde soruyor, inci gibi beyaz dişleri sırtışından beliriyor.

"Burası *bizim*, benim değil," diye fısıldıyorum. Vücudu tepki olarak sertleşiyor. "Neden?" diyor nefes verirken.

"Birlikte bir ev inşa etmemizi istiyorum. Her santimetrekaresini seveceğimiz bir şey. Ailemizi büyütebileceğimiz bir yer. İlanı görür görmez aklıma hemen sen geldin. Burada birlikte yaşlandığımızı gördüm. Orada olanlardan sonra kendimi çatı katına geri dönmeye ikna edemedim. Suçluluk duygusu beni yiyip bitirdi. Şu anda beni affetmeni beklemiyorum. Benim yanıma taşınmak istemeni de beklemiyorum. Ben... sadece seninle, geleceğimizle ilgili ne kadar ciddi olduğumu göstermek istedim. Bu ev ve ben, sen hazır olana kadar burada bekliyor olacağız."

Umarım uzun sürmez ama bana dönüş yolunu bulması ne kadar sürerse o kadar beklemeye hazırım.

"Ah Keller," diye hıçkırıyor, yüzünü göğsüme yaslıyor. O içini dökerken ben de onun ipeksi saçlarını okşuyorum. Titrek bir nefes alırken gözlerim yaşıyor. Onu kırmıştım. Islaklık kapüşonumdan sızıyor. Bunlar benim sebep olduğum gözyaşları.

"Şşşt, bebeğim. Çok özür dilerim Sienna, seni çok incittiğim için çok özür dilerim." Kelimeleri boğarak söyledim.

"Neden beni terk etmek zorundaydın?" diye fısıldıyor zar zor duyulabilen sesi hıçkırıkların arasından.

Başparmaklarımla çenesinin altından tutup başını yukarı çekerek bana bakmasını sağlıyorum. Burnunu çekerken gözlerinin altını hafifçe okşayarak gözyaşlarını uzaklaştırıyorum. "Sana söz veriyorum, bir daha asla ama asla yanından ayrılmayacağım. Sana bir daha asla böyle acı çektirmeyeceğim. Senin kalbini kendi kalbimden üstün tutacağım. Seni ölene kadar seveceğim, sonra da sonsuza kadar seveceğim." Ona her şeyi anlatırken sesim titriyor.

"Anlamaya başlıyorum Keller. Kalbimi bu şekilde kırmış olman çok canımı yakıyor. Beni kırabilmen."

"Biliyorum. Zamanda geriye gidip senin yanında durmak için sahip olduğum her şeyden vazgeçerdim. Kendi kalbimi sökerek seni koruduğumu sanıyordum. Tamamen ve tümüyle yanılmışım. Hayatımın geri kalanında bunun için pişmanlık duyacağım." Ona hüzünlü bir gülümseme sunuyorum. "Seni seviyorum, Prenses. Her zaman ve sonsuza dek. Beni asla affetmeseniz bile, kalbimin her zaman sahibi olacaksınız."

Birkaç dakika boyunca birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz, başka hiçbir şeyin önemi yok. "Öp beni." Fısıldıyor, o kadar sessiz ki sözlerini zar zor algılıyorum.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, gözleri kızarmış ve lekeli, teni solgun ama yine de hayatımda gördüğüm en güzel kadın.

"Öp beni dedim," diye tekrarlıyor, bu sefer daha yüksek sesle.

Dudaklarımı onunkilere doğru indirerek, onları kendi dudaklarımla yakalıyorum ve öpücüğü yavaşça derinleştiriyorum. İçimdeki sevginin her zerresini ona döküyorum. Dilim ağzına girip onu yalayıp yutarken ellerim saçlarını sarıyor, dişlerimiz birbirine çarpıyor. Tadı taze nane gibi. Ağzının içine doğru alçak bir inilti çıkarırken sikim kotuma doğru seğiriyor.

"Seni çok özledim bebeğim," diyorum ağzını tekrar, bu sefer aç bir şekilde alırken. Kolları boynuma dolanıyor.

Üzüntüyle kendimi ondan çekiyorum, dudaklarını anında özlüyorum. Bunu doğru şekilde yapmalıyım. Orada durmuş bana bakarken yüzünde şok ifadesi beliriyor, yanakları kızarmış, saçları dağılmış, şişmiş dudakları tekrar alınmaya cesaret ediyor.

"Bunu doğru yapmak istiyorum Sienna. Bana tüm kalbinle geri dönmeni istiyorum. Şüphe yok, endişe yok, iki ayağın da içeride, hayatının geri kalanını benimle yaşamaya hazırsın."

Bunu yaptığımı inanamıyorum. Yapmak zorundayım.

O hazır değil. Benim yanımdayken hâlâ gergin olduğunu hissedebiliyorum. Bana güvenmiyor.

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Bunu bana şimdi mi yapıyorsun? Beni gerçekten geri mi çeviriyorsun?" Bağırıyor, gözlerinde acı titreşiyor.

"Evet." Kelimeler ağzımdan döküldü. "Her şeyiyle bebeğim, her şeyine ihtiyacım var."

Bunu hissedebiliyorum. Henüz orada değilsin, bu yüzden yapacak daha çok işim var."

Başını eğdi ve bir iç çekti. İşte o zaman onu sıkıca kucaklıyorum ve kulağına fısıldıyorum "Bu bir veda değil Prenses. Vazgeçmiyorum, ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Buradaki her şey senin eve dönmeni bekliyor olacak."

"Bunu yapmaya devam edemem, Keller. Beni eve götür ve yalnız bırak." Yenik bir iç çekiş yaptı ve ben de onun istediğini yaptım, eve kadar tam bir sessizlik içinde gittik. Arabadan iniyor ve kapıyı çarpıyor, dairesine girerken bana dönüp bakmıyor bile.

Sikeyim.

En iyi yaptığım şeyi yapmak için doğruca spor salonuna gidiyorum. Bok yumruklamak.

"FUCCCK" diye bağıyorum, ağır torbaya bir yumruk sağanağı yağdırırken. Bedenimi tüketen yıkımın her zerresini deriye bırakıyorum. Nasıl başa çıkacağımı bildiğim tek yol bu; dövüşmek. Vücudumdaki her kas bana durmam için bağıyor. Ter alnımdan gözlerime damlıyor, ciğerlerim yanıyor.

Kafamı çantaya çarparak etrafımı kavıyorum ve derin nefesler alıyorum. Spiral çiziyorum, karanlığa doğru spiral çiziyorum ve az önce tek umudumu ışığa doğru ittim.

Orada dururken, neredeyse bir kum torbasına doğru hiperventilasyon geçirirken, spor salonunun geri kalanının bakışlarının sırtıma çarptığını hissedebiliyorum.

Birkaç hafta içinde bu dövüşü kazanacaksam, kafamı toplamalıyım.

İşte o zaman anladım.

Kavga.

Onun için savaşmamı, onu bir daha asla terk etmeyeceğimi kanıtlamamı istiyor.

Ve ben de tam olarak bunu yapacağım.

BÖLÜM 34

SIENNA

A Kahve fincanıma akan kehribar renkli sıvıya bakarken kapının gürültüyle çalınması beni hayallerimden uyandırıyor. The Hideout'taki ilk hafta su gibi akıp geçti. Her gün tonlarca yeni talep aldık.

Bu da giderek daha fazla çocuğun kapıdan içeri girdiği anlamına geliyor. Bu kadar çok çocuğa yardım etmek harika ama çok yorgunum. Bu sabah yataktan kalkıp duşa girmek için kendimi fiziksel olarak zorlamam gerekti, her hareketim bir çabaydı.

Bu bana bugün doktoru aramam gerektiğini hatırlattı. Beni hastaneden taburcu ettikten sonra, bebeğimin iyi olup olmadığını görmek için bir ultrason planlamak bir bekleme oyunu oldu. *Bebeğimiz.*

Ağzına kadar dolu kahve fincanını alıp ön kapıya doğru ilerliyorum ve kapıyı açıyorum, ancak kimse beni karşılamıyor.

Parlak altın bir kurdeleyle bağlanmış siyah bir kutu ayaklarımın dibinde duruyor. Çömelerek onu alıyorum ve kapıyı kapatıp mutfığa geri dönüyorum.

"Oooh- o da ne? Süslü görünüyor," diyor Maddie, mutfığa girerken, benimkine benzer yorgun bir görünüm sergiliyor. Saçları tepesinde toplanmış ve gözlerinin altında rimel lekeleri var.

"Hiçbir fikrim yok." Cevap vermiyorum, kutuya bakıyorum, açmak için can atıyorum.

"Aç o zaman. İçinde iyi bir şey olabilir."

Fiyongu çekerek kapağı kaldırıyorum, arkası kadife küçük bir kutu ve beyaz bir mektup çıkıyor. Keller'ın büyük harflerle yazılmış el yazısı zarfın üzerinde bana bakıyor.

"OPSf P✓ /5 ST."

Mührü yırtarak açtım, mektubu çözdüm. Tezgâhın üzerine iki dikkdörtgen bilet düşüyor.

To, P; %veen.

5 ca 'c ni cLi' figL9 nit³σ'c ;ov in my co'>ex. 5

na 9 co gire ;ov cLe fai'ycale ;ov deSe xe.

5 na 9 co ma e ;ov s ile exe'y day.

5 na 9 co no" ^ip ;ov exe'y nig³c.

5 na 9 co lore ;ov nit³ exe'ycLi>g 5 ^are.

5 na 9 co ma e cLi' xig³c.

WicLσ'9 ;ov, cLe e lig³c değildir.

Bu küçük Sla h So ^olts cLe hey co my ^ea'9 fo' cLe
xeS9 of ece'>icy.

5f ;ov'xe xeaby co on exe'y in ³ of me, S'i>g ic nit³
;ov co my figL9. 3o not ope ic a se σ>d Se(σ e 5 cell ;ov.

R d'icex nill pi S ;ov anb Padbie vp ac 11 RP ne 9

T^v"day co ca e ;ov co a p'icace aixS9xip so ;ov ca fl;
co βegaS. R ^otel is Soσ et fo' cLe cwo of ;ov fo' fov'
nig³cS ac cLe PG Sxa t anb fo' cwo ci SecS fo'
my figL9.

5'm xeaby co figL9 fo' ic all.

Rxe ;ov?

5 lore ;ov.

P; Sodbe's, P; %veen, P; Woxlt.

*Rlways ;ov",
Yovx C^a x x x*

Titreyen ellerim mektubu kenara koyuyor ve yeni duygular yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor. Lanet olası hormonlar.

Maddie koşarak geldi ve beni sıcak bir şekilde kucakladı.

"Sorun yok Sienna. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum."

Uzun zamandır ilk kez ona inandım.

İstediğim şey için savaşacağım.

Kalbimi daha fazla inkar edemem.

"Gelecek hafta Vegas'a gitmeye ne dersin?" Kaşlarımı kaldırıp Maddie'ye dönüyorum.

Yüzü heyecanla parlıyor. "Kapa şu lanet çeneni! Oh. Aman Tanrım. Tanrım." Biletleri yandan tutup havada sallıyor.

"Evet, evet, evet, evet. Milyon kere evet!"

İçimdeki kıvılcım yeni bir kararlılıkla yeniden parlıyor. Erkeğimi geri alacağım.

Pürüzsüz kadife kutuyu parmaklarımla arasına alıp yüzümün önünde evirip çeviriyorum. Açmak istiyorum; sürprizler beni öldürüyor. Ama ona güveneceğim. Keller'ın her zaman bir planı vardır. Sadece birkaç gün beklemem gerekecek. Onu biletlerle birlikte büyük kutuya geri koyuyorum, sonra da tezgâhın diğer tarafına, benden uzağa kaydırıyorum ve bakma dürtüsüne direniyorum.

"Görünüşe göre Vegas'a gidiyoruz bebeğim."

Maddie heyecanla zıplıyor. "Şampanya patlatmak için çok mu erken?"

"Keşke," diye kıkırdıyorum, heyecanlı en iyi arkadaşşıma gözlerimi devirerek. "Kahretsin, pardon! Bu onu affettiğin anlamına mı geliyor?"

"Evet." Kesin bir şekilde cevap veriyorum.

"Eğer bir daha sana zarar verecek bir şey yaparsa, onu kendi ellerimle öldürürüm."

Maddie'nin Keller'ı incitmeye çalıştığını düşünmek bile beni kahkahalara boğuyor.

"Ciddiyim. İnsanları tanıyorum."

Oh Maddie. Hiçbir fikri yok.

"Tamam, tamam. Not edildi

Bayan Smith."

"Ciddiyim Si, senin adına mutluyum. İçindeki kıvılcımı başka hiç kimsenin ortaya çıkaramayacağı bir şekilde ortaya çıkarıyor. Bunu hak ediyorsunuz. İkiniz de ömür boyu sürecek bir aşkı hak ediyorsunuz."

En iyi arkadaşımı tekrar kucaklıyorum. Onun da aynı şeyi arzuladığını biliyorum. "Teşekkür ederim Maddie. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Si. Şimdi git ve iş için hazırlan. Ne kadar çabuk gidersen, alkolsüz prosecco ve bendenizle karaoke seansı için eve o kadar çabuk varırsın."

Başımı gülererek salladım ve öyle yaptım.

Kalbimin onarılmasına sadece bir hafta kaldı.

"Randevumu ertelemek zorunda kaldım da ne demek? Yetişmem gereken bir uçağım var, 11'de gidiyorum." Her *zaman yardımcı olan* doktorun resepsiyonisti Patricia akriliklerini klavyeye vurmaya devam ederken neredeyse telefonda bağıracaktım, öfke kaynıyor ve o tırnakları parmaklarından sökmek istiyorum.

"Acil bir durum vardı. Sizi 10:20'de içeri alabilirim."

Sadece köşeyi dönünce. Randevudan 10:50'ye kadar dönebilirimsem, havaalanına giden asansörü kaçırmamış olurum.

"Peki." Öfkelen dim.

"Görüşürüz, Bayan Anderson." Sümüklü ses tonundan alaycılık damlıyor. Aramayı kesiyorum ve telefonumu kanepeye çarpıyorum.

Siktiğimin kaltağı.

Bavullarımızı ön kapının yanına yığdık. Açıkçası, Vegas'a bir aylık seyahat için yeterince eşya almıştık ama Keller'ın dövüşü için birden fazla kıyafet seçeneğine ihtiyacımız vardı. Şimdiden göstermeye başladım ve Keller'ı bu haberle şaşırtmak istiyorum. Bu nedenle, tüm kıyafetlerim haklı. Ya da ben kendime öyle söylüyorum.

"Tanrım, bu kadar erken saatte kime bağırıyordun?" Maddie soruyor,

"Aptal doktorun resepsiyonisti. Randevumu 9:20 yerine 10:20'ye aldılar. Eğer bunu almazsam, üç hafta daha beklemem gerekecekmiş."

"Ha, neden doktora gidiyorsun?" Konuşurken yüzünde endişe okunuyor.

"Bu sadece bir kontrol. Bilirsiniz, olanlardan sonra ufaklığın iyi büyüdüğünden emin olmak istiyorlar."

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Sorun değil, sen sadece toparlan ve gitmeye hazır ol. Taranmış bir resim getireceğime söz veriyorum."

Sinirlerimi gizlemek için ona gülümsüyorum. Bugün sağlıklı olup olmadıklarını öğreneceğim. Her şeyden sonra, buraya kadar gelmiş olmak bile bir mucize olurdu. *Lütfen iyi ol, küçüğüm.*

Saat tam 10:18'de doktorun ofisine girdiğimde klinik kokusu burnuma saldırıyor. Resepsiyondaki kaltağın randevumu kaçırdığımı söylemesi riskini göze alamam.

Patricia beni içeri alıyor, aptalca uzun parıltılı tırnaklarıyla bana sahte bir gülümseme atıyor, hala o lanet klavyeye vuruyor ve kulaklarımı kanatıyor.

"Bayan Anderson?" Bir doktor arıyor.

Onu özel bir odaya kadar takip ediyorum, ortada mavi bir yatak ve yanında duran bir monitör görüyorum.

Avuçlarım terlemeye başladı. Keşke Keller şu an yanımda olsaydı. Burada olmayı hak ediyor. Dövüşünden önce onu daha fazla endişelendirmek istemedim. Ona bir şey söylemeden önce iyi olduklarını bilmeliyim. Ayrıca, beni hâlâ öldüren bu kara kutuyla bana sürpriz yapmak istiyor. O zaman ben de aynısını yapabilirim.

"Bayan Anderson, sizi yatağa alalım. Kazağınızı kaldırıp pantolonunuzun altına sokabilerseniz, ultra taramadan biraz bakabiliriz."

"Tamam." Derin bir nefes alıp yatağa uzanırken başımı sallıyorum. Titrek parmaklarımla üstümü kaldırıyorum ve karnımı ortaya çıkarıyorum.

"Bu biraz soğuk olacak, tamam mı?"

Sadece başımı sallıyorum, beklerken nefesimi tutuyorum.

Monitör canlanıyor, siyah ve beyaz ekran boyunca süzülüyor. Gözlerimi kısarak bir şeyler seçmeye çalışıyorum ama nafile; her şey siyah ve beyazdan ibaret.

Beyaz bulanıklık.

Doktor soğuk probu karnıma doğru itiyor, aşağı yukarı kaydırıyor. Monitördeki vınlama aynı şekilde devam ediyor. Dakikalar geçtikçe içimi bir korku kaplıyor.

"Ah-ha! İşte buradasın, ufaklık."

Hızlı bir kalp atışı odayı doldururken gözlerim ekrana kayıyor.

Uzaylı görünümlü küçük bir şey ekranda kıpırdıyor.

Küçük uzaylımız.

Birkaç ölçüm yaptıktan sonra yaklaşık on haftalık hamile olduğumu doğruladı. Bir yığın evrak işi ve randevu hatırlatmalarıyla oradan ayrıldım. Son zamanlarda semptomlarımla yaşadığım travma nedeniyle beni yakından takip etmek istiyorlar. Küçük uzaylımız geliyor gibi görünüyor. Dünyaya bir savaşçı daha geliyor.

Binadan çıkarken, telefonumdaki saati hızlıca kontrol edene kadar duygularım kabarmakla tehdit ediyor.

11:15.

Kahretsin! Daireye geri koşuyorum, merdivenlerden yukarı koşup kapıyı açarken ciğerlerim yanıyor.

Maddie dumanı tüten bir fincan kahveye bakıyor.

"Şoför gitti mi?"

Başını sallarken alnında bir kırıksıklık belirliyor.

"Ona ne olduğunu açıkladın mı?" Ses tonumda kızgınlık açıkça görülüyor. "Belli ki. Umurunda bile olmadı. Ona senin olmadığını söylediğim anda

Burada camı açıp arabayı sürdü. Tam bir sefil pislik. Grayson'ı aramayı bile denedim ama doğrudan telesekretere yönlendirdi."

"Neden hayatımda bir kez olsun hiçbir şey yolunda gitmiyor?" Bağıriyorum, telefonumu ceketimin cebinden çıkarıp Keller'ı arıyorum, o da doğrudan telesekretere yönlendiriyor.

Siktir et, Vegas'a gideceğim.

Keller'ın bana ihtiyacı olduğunda onun için gelmeyeceğime inanması düşüncesi beni fiziksel olarak hasta hissettiriyor.

"Görünüşe göre reklamda takılacağız. Sen laptopu al, ben de kredi kartımı alayım. Vegas'a gideceğiz."

BÖLÜM 35

KELLER

"H " K a l k ı ş a ne kadar daha dayanabiliriz?" Elleri kalçasında bana dik dik bakan yardımcı pilotu sorguluyorum.

Zaten fazladan on dakika talep ettim ve şimdi de onun Sabrım tükeniyor.

Benimki de öyle, göt herif.

Luca'nın eli yanımdaki koltuktan omzumu sıkıca kavırıyor.

"Keller, gitmeliyiz. *Belki* gelir diye bekleyemeyiz. Bu akşam tartılmanız var. Geliyor olsaydı şimdiye kadar burada olurdu. Üzgünüm kardeşim." Sesi pişmanlıkla sertleşmiş.

Yenilgiyi kabullenip deri koltuklara gömülürken hüzün bedenimi ele geçiriyor.

Aklımdan çıkmayan gerçek, bir ton tuğla gibi üzerime çöktü.

Onu kaybetmiştim.

Bu sefer iyiliği için.

BÖLÜM 36

KELLER

M Odada adımlarken saten bornozum kollarımın üzerinde kayıyor, havaya hızlı darbeler savuruyorum.

Grayson hangi cehennemde? Dışarı çıkmama on dakika var.

Sinirlerim hiç geçmiyor. Yirminci profesyonel dövüşüm ve hâlâ adrenalinden gerginim.

Sienna'nın tatlı sesini duyunca bedenim kıpırdamıyor, olamaz.

"Ben onun kız arkadaşayım. Onu görmek zorundayım. Bu acil bir durum. Geçmeme izin verin." Sesi gittikçe yükseliyor.

Sikerim böyle işi.

"Bırakın geçsin. Hemen!" diye bağıyorum ve muhafızlar kızıl deniz gibi yarılp Sienna'nın görünmesine izin veriyor. Buz mavisi gözleri içimi delip geçiyor ve bana doğru fırladığında nefesim kesiliyor. Parlıyordu. Gözlerime inanamıyorum. Bana ulaştığında yüzü aydınlanıyor, bulaşıcı gülümsemesi kalbimi yeniden hayata döndürüyor. Kollarıma atlıyor ve ben de onu yakalamak için atılıyorum, lanet eldivenler yoluma çıkıyor.

Sienna'nın bacakları belime dolanıyor. O siyah elbisenin içinde nasıl, bilmiyorum. Boynuma sokuluyor ve sıcak nefesi tenime çarparak doğrudan sikime şok dalgaları gönderiyor. Başımı saçlarının tepesine gömüp en sevdiğim kokuyu içime çekiyorum. Onun kokusunu. O şeftali kokusu üzerime siniyor ve tüm sinirlerim ve korkularım o anda dağılıyor. Ondan başka kimseyi görmüyorum.

"Seni seviyorum, Keller. Seni o kadar çok seviyorum ki. Sensiz yaşayamam. Mutsuzum. Kalbimin yarısı yokmuş gibi hissediyorum."

Hıçkırıklara boğuluyorum ve başımı ona daha da gömüyorum.

"Seni affediyorum, Keller. Şimdi, lütfen kendini affet. Karanlığın gitmesine izin ver. Bırak o maskeyi. Hepsini istiyorum, sonsuza dek." Sözlerini söylerken neredeyse nefes nefese kalmıştı.

Birinin bana söylediği en güzel sözler.

"Bebeğim," diye mırıldanıyorum. "Seni seviyorum Sienna. Sana nefes almak için havaya ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var. Sensiz hayatım anlamsız. Sen, Kraliçem, karanlığın içindeki ışığımsın. Ve söz veriyorum, hayatımın geri kalan her gününü sana taparak geçireceğim."

"Keller, toparlan. Vakit geldi," diye anons ediyor Grayson yanımdan. Kendimi Sienna'ya o kadar kaptırmışım ki neredeyse nerede olduğumu unutuyorum.

Bakışları benimkilerle birleşiyor, gözleri duygularla, aşkla dolup taşıyor. Arka planda yanan arzusun titreşimini görüyorum. Omzumun üzerinden bakıyor ve sonra dudaklarını kulak mememle buluşturuyor, lobu hafifçe sıyrıyor.

"Oraya git ve onlara bir Dünya Şampiyonunun nasıl dövuştüğünü göster. Sonra gelip beni bulun ve nasıl sikişildiğini gösterin" diyor boğucu bir ses tonuyla.

Kapüşonlu gözlerinde bir açlık parıldıyor ve hemen bir öpücük çalıyorum, ağzımın içinde inerken dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

Benim pis kızım kesinlikle geri döndü.

Bacaklarını açarak vücudumdan aşağı kayıyor ve elbisesini düzeltiyor. Kırmızı fuck me topukluları, tonlu bacaklarını vurgulayarak ağzımı sulandırıyor.

Lanet olsun. Daha sonra onlarla ilgili planlarım mı var?

"Diğer tarafta görüşürüz, Prenses. Avazın çıktığı kadar adımı haykırmaya çalış." Yanından geçerken kıcıma tokat atarken ona göz kırpyorum.

Çıkışa doğru ilerlerken kendi kendime kıkırdıyorum. Bu lanet kadın benim ölümüm olacak. Fişğim kıvılcımını buldu ve şimdi hayatımın en büyük dövüşünden dakikalar uzaktayım, bir yarı sportif.

Başka türlüünü istemezdim.

Şimdi bu savaşı kazanmak ve kızı almak... bu sefer sonsuza kadar.

MGM Grand kirislere kadar dolu, on altı binden fazla taraftar ben çıkışa doğru ilerlerken tezahürat yapıyor. Işıklar parlarken kalabalık sessizleşiyor.

yürüyüş yolunda. Ya şimdi ya da asla.

DMC'nin X Gon' Give it to Ya şarkısı arenada patlıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Güvenlik bana başıyla onay verdi. Kapüşonlu başımı eğiyorum ve ringe doğru yavaş bir yürüyüş yapıyorum.

Kalabalık adımı haykırıyor, ben ev sahibi dövüşçüyüm ve onların desteğine sahibim. Yine de bunların hiçbirisi önemli değil. Önemli olan tek şey kadınının arkamda olması, benim köşemde dövüşmesi.

İplerin altından geçip kırmızı köşeme doğru ilerliyorum. Grayson ve ekibimin hepsi benim imzam olan siyah ve kırmızı markalarımı taşıyor. Ayağa kalkıp rakibim Dmitry Selimov'u bekliyoruz. Boyu 15 santim daha kısa ve benden 10 kilo daha hafif. Hız konusunda üstün olabilir ama ben gücümle ona on kat üstünlük sağlıyorum.

Son birkaç haftadır antrenman yapıyorum. Çalıştım. Ayaklarımın üzerinde daha hafifim.

Ben hazırım.

Ringe giriyor, kel kafası parlak ışıklara yansıyor.

"Git ona gününü göster, Keller. Akıllı ol. Acele etme; o aceleci. Savun ve saldır." Grayson kalabalığın uğultusu arasında bağırıyor, tükürüğü yüzümün yan tarafına çarpıyor. Ben de başımı sallıyorum. Planı biliyorum. Haftalardır bu planla yaşadım ve nefes aldım. Ağzımı sonuna kadar açarak gardiyanı içeri itiyor ve o cübbeyi çıkarırken ben de dönüyorum. 240 kiloluk saf kasım tüm dünyaya sergileniyor.

Beyaz saçlı ring spikeri, siyah dicky yayını giymiş, dövüşü başlatmaya devam ediyor. Gong çalmadan sadece birkaç dakika önce. Kalabalık bulanık yüzlerden oluşan bir denize dönüşüyor. Bu gece burada önemli olan tek yüz.

"Bu gece, bayanlar ve baylar, tarihin bir anına tanıklık edeceksiniz. Dünyanın tartışmasız ağır sıklet şampiyonunu taçlandıracak bir unvan dövüşü. Kırmızı köşede, Keller 'the KILLER' Russo var." Kalabalık adımı çılgınca alkışlıyor. "New York, ABD'den, 241 kilo ağırlığında, şu anki IBF, WBO ve WBA ağır sıklet şampiyonu. 18'i nakavtla olmak üzere etkileyici 19 galibiyete sahip. Mavi köşede tetikçi Dmitry Selimov var. Moskova, Rusya'dan geliyor, 230 kilo ağırlığında ve WBC kemerine sahip. 15 galibiyet, 10 nakavt. Bu gece temiz bir dövüş istiyorum."

Eldivenlerimizi birbirine vurup başımızı sallayarak köşelerimize geri dönüyoruz. "MGM Grand, Gümbürtüye hazır olalım!!!"

Ding, ding, ding.

Zilin çaldığını duyduğum an, sinirlerim kayboldu. Rus rakibimin bana doğru saldırmamasından başka bir şey görmüyorum.

Dmitry ilk hamleyi yapıyor, kolayca sıyrıldığım özensiz bir sol yumruk. Hızlı bir kombinasyonla karşılık veriyorum. Savunurken eldivenleri havada. Bu sadece benim ısınmam. En azından dört raunt daha canavarı serbest bırakmayacağım.

Ringin etrafında dans ediyoruz; o özensiz kombinasyonlar atıyor. Ayak hareketlerimi mükemmelleştirmemi beklemiyordu ve ben de onun tahmin edilebilir yumruklarından hızla uzaklaştım.

Ben köşeye dönerken zil raundun bittiğini işaret ediyor ama D'ye öldürücü bir sırtıma yapmadan önce değil.

"Hızını koru, Keller. Seninle oynuyor. Bundan daha iyi dövüştüğünü biliyoruz. Senin zayıf noktayı bulmaya çalışıyor. Sakın ona bir tane verme." Grayson havlıyor.

Korumalarım tekrar içeri girmeden önce "Anladım patron," diyorum.

Rauntlar ilerledikçe Dmitry güçleniyor ve saldırılarımı aparkatlarla etkisiz hale getiriyor. Şimdiye kadar vites yükseltiyordu ama artık zirveye ulaşmış gibi görünüyor. Ben daha yeni başladım.

Her rauntta Grayson bana üstün olduğumu söylüyor. Etrafta dans ediyor, yumruk atıyor ve savunma yapıyoruz. Birimizin kayacağı anı bekliyoruz.

7. raunt: Zil çalıyor. Bunu şimdi bitirmeliyim. Korkak adımlarla dolaşmaktan bıktım. Ciğerlerim yanıyor, her kasım onu alt etmem için bağılıyor. Bir dizi vuruş yapıyorum, Dmitry tökezliyor ama çabuk toparlanıyor ve beni saldırıya açık bırakıyor. Bir dizi darbe indirdi. Kaburgalarım doğru vücut darbeleri indirirken eldivenlerimle yüzümü kapatmakta gecikmedim. Acı vücuduma yayılıyor. Bu sadece içimdeki canavarı ateşliyor. Sırtımı iplere dayadığımda sağ eldivenini kafama doğru fırlatıyor ve ıskalayarak zayıf noktasını açık bırakıyor. Eldiveninin solundan sıyrılıp hızla saldırıya geçiyorum ve o kendini açıkta bırakırken bir yumruk yağmuru başlatıyorum.

Dimitry'nin göğsü hava almak için inip kalktığı için bitkin olduğu belli. Sol elini doğrudan bana saplıyor ve çenemle birleşiyor. Acıyı hissetmiyorum. Hızla başımı sallayarak karar veriyorum, buraya kadar.

Sol kolu hala dışarıdayken, onu ben alacağım. Vücudunun sağ tarafına bir aparkat saldırısı başlatıyorum, bu da onu geriye doğru tökezletiyor, dizleri titriyor. Fırsat gözümün içine bakıyordu.

Sağ aparkatım çenesinin alt tarafına saplanınca gözleri fal taşı gibi açıldı. Başı geriye savrulurken vücudundan terler fışkırıyor, yere düşmeden önce bir kez tökezliyor ve tuvale çakılıyor.

Hakem uçarak yanına geliyor, çömeliyor. Dokunuyor, 1,2,3. Dmitry dört ayak üzerinde yavaşça başını kaldırıyor. Kendini yukarı çekecek gücü yok. 5,6,7,8. Kafasını tekrar tuvale çarpıyor.

Başardım!

Stadyum patladı. Kanımla birleşen ter kaşlarımın üzerine damlıyor. Zaferimi simgelemek için sol eldivenimi havaya kaldırıyorum. Grayson ve ekibim iplerin üzerinden atlayıp bana doğru koşuyor.

"Başardın Keller. Seninle gurur duyuyorum." Grayson omuzlarımı tuttu ve vücudunu benimkine çarptı.

İşte o zaman onu fark
ettim. Dünya
durgunlaşıyor.

16 binden fazla insanın olduğu bir odada ilk gördüğüm kişi o. Gördüğüm tek kişi.

Gözyaşlarını silerken göz kamaştırıcı mavi gözleri kalbimi delip geçiyor, duygularına yenik düşüyor. Ayağa kalkıyor ve histerik bir şekilde alkışlıyor. Bana dünyayı sarsan bir gülümseme verip bir öpücük kondururken yüz hatlarında bir farkındalık beliriyor. Ona göz kırpıyorum ve "Seni seviyorum" diyorum.

Elimde ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

37. BÖLÜM

SIENNA

eldiveni Keller'ın çenesinin yan tarafına değince nefes nefese kaldı. Vücudu darbeye tepki olarak bir santim bile kıpırdamadı.

Boks uzmanı olmayabilirim ama şampiyonumun daha iyi olduğunu biliyorum. Burada bir dövüşçü var. Attığı her yumruk bir öncekinden daha güçlü. İri yarı fiziğini kaplayan ter, ışıkların altında parlıyor. Her yumrukta güçlü kasları dalgalanıyor. O oraya ait. O unvanların sahibi.

Yalan söyleyemem. Onu ringde yarışırken izlemek beni azdırıyor.

Gözleri odaklanmaktan yanarken bile seksi görünüyor. Hormonlardan ya da son birkaç haftadır seks yapmamış olmaktan olabilir. Bacaklarımı birbirine sıkıştırıp koltukta beceriksizce sallanıyorum, vücudundaki her bir yıpranmış kasa masaj yaptığımı hayal ediyorum.

Kendini topla Sienna.

Düşüncelerim dikkatimi dağıtırken, her şey ağır çekimde gerçekleşiyor. Keller'ın sağ eldiveni rakibinin çenesinin alt tarafıyla mükemmel bir şekilde birleşiyor, onu havada savuruyor ve bir gümbürtüyle yere indiriyor.

Hakem sekize kadar sayarken oda sessizliğe gömülüyor. Hayatımın en uzun sekiz saniyesiydi.

Nefesimi tutarak ayağa kalkıyorum, tırnaklarımı kemiriyorum.

Hakem Keller'ın sağ kolunu zaferle havaya kaldırır ve tüm salon alkışlarla inler.

"Lanet olsun, Sienna. Başardı amına koyayım!" Maddie yanımdaki koltuktan aşağı yukarı zıplayarak, alkışlayarak ve şampanyasını yere püskürterek haykırıyor.

Duygularım beni ele geçirdi. Onunla çok gurur duyuyorum. Gülümserken gözyaşlarım yanaklarımdan özgürce akıyor. Bunlar mutluluk gözyaşları.

Gözyaşlarımı silerek, arenayı dolduran onun isminin tezahüratlarına katılıyorum. Gözlerimi ondan alamıyorum. Her parçam oraya gidip ona saldırmak istiyor. Yine de bir güvenlik görevlisi tarafından yakalanmanın akıllıca bir fikir olduğunu sanmıyorum.

Keller'ın karanlık bakışları benimkilerle buluşup "Seni seviyorum" dediğinde tüylerim diken diken oluyor. İçimi sıcacık bir duygu kaplıyor.

Tanrım, bu adamı seviyorum.

Ring şimdi hepsi benzer koyu renk kıyafetler giymiş, Keller'ın etrafında vızıldayan farklı adamlarla dolup taşıyor. İkisi beline sarılmış, biri de her iki kolunun üzerinden sarkan kemerlerinin dördü de vücudunu sarmış halde poz veriyor. Kemerler çıkarıldığında ve kameranın yanıp sönmeye başladığında, ışıklar ringi beyaz renkte aydınlatıp kalabalığı karanlıkta bırakırken ekibinden biri ona siyah bir mikrofon uzatıyor.

"Başardık amına koyayım. Lanet olası dünyanın Tartışmasız Ağır Sıklet Şampiyonu." Derin sesi tüm arenada yankılanıyor, kalabalık da buna karşılık veriyor.

Keller'a gururlu bir baba gibi gülümseyen Grayson'a başıyla selam verirken, "Öncelikle, beni forma soktuğu ve bu dövüşü yeniden organize ettiği için en iyi arkadaşıma ve antrenörüme teşekkür etmek istiyorum," diyor.

"Bu gece kalabalığın içinde başka biri daha var."

İki güvenlik görevlisi üzerime çullanırken tüm hava bedenimi terk ediyor. Kalbim göğsümde güm güm atıyor. "Buraya gel bebeğim ve o kara kutuyu getir."

Kahretsin. Kutu. Maddie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve çenesi neredeyse yere düşecekti, ona bakıp neredeyse yardım dileyecektim.

El çantamı hızla yerden alıp karıştırıyor ve o küçük siyah kutuyu titreyen parmaklarıma tutuşturuyor.

"Git, Sienna. Git erkeğini getir."

Uzun boylu güvenlik görevlisi bana elini uzattı. Kibarca tuttum. Yaslanacak birine ihtiyacım var. Bacaklarım bu kırmızı topuklularla her yerde sallanıyor. Beni merdivenlerden ringe doğru götürüyor, ben altından geçerken ipleri birbirinden ayırıyor. Diğer tarafta doğrulduğumda Keller'ın karın kasları beni karşılıyor.

"Ne yapıyorsun, Keller?" Başımı eğerek utanç içinde fısıldıyorum.

Göbekli bir kahkaha attığını duyuyorum. Bu beni bir anlığına rahatlatıyor. Eğiliyor, sadece benim duyabileceğim kadar yüksek sesle fısıldarken ısı yayılıyor.

"Bu bizim anımız, bebeğim. Şu kutuyu bana uzat."

Avucunu uzatıyor, o tanıdık beyaz el sargılarını hemen hatırlıyorum ve o gecenin anısıyla yanaklarımda bir kızarıklık oluşuyor.

Bir gümbürtüyle tek dizinin üzerine çöküyor; altımdaki zemin titriyor. Titreyen ellerimle titreyen ağzımı kapatırken bir nefes verdim.

"Kraliçem. Mükemmel vücudunu kucağıma fırlattığın andan itibaren ve sikimi bir vites kolu gibi kavradığında, benim için doğru kişi olduğumu anladım."

Kalabalık kahkaha ve tezahürat karışımı bir sesle patlıyor. Dudaklarımdan hıçkırıklı bir kahkaha kaçıyor, bedenimi sarsıyor. Gözyaşlarım her an patlamakla tehdit ediyor.

"Seni kaybettiğimde kendimi de kaybettim. İstedğim her şeyi kaybettim. Dünyam yıkıldı. Sen dünyamı döndürüyorsun, beni kelimenin tam anlamıyla dizlerimin üstüne çöktürüyorsun. Her günün her saniyesini seni sevmeyi hak ettiğin şekilde severek geçirmek istiyorum. Olduğun kraliçe gibi. Beni gölgelerden çıkardın. Bana sevilmenin ve karşılığında sevmenin ne kadar inanılmaz olduğunu öğrettin."

O konuşurken yanaklarımdan ılık yaşlar dökülüyor. Gözleri sevgisinin sıcaklığıyla dolu ama ses tonundan endişe damlıyor. Önümde duran kutuyu yavaşça açtığımda, sahne ışığının altında parıldayan zümrüt kesim pırlanta belirliyor.

Vay anasını.

"Kalbimin sahibi sensin Sienna. Sadece sen olacaksın. Lütfen bana sonsuza dek ver. Benimle evlenir misin?"

Sözleri kalbimin etrafına ördüğüm tüm duvarları delip geçiyor, kararlılığımı paramparça ediyor. Ellerim içgüdüsel olarak karnımın alt kısmına yerleşiyor. "Evet." Bu basit kelime dudaklarımdan dökülüyor. "Evet, evet, evet," diye hıçkırarak ona doğru atılıyorum ve dizlerimin üzerine çökerek onunla yerde buluşuyorum.

Başımın arkasını kavıyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor, tutkusunun ve sevgisinin her zerresini öpücüğüne döküyor.

"Seni seviyorum amına koyayım." Öpücüklerin arasından mırıldanıyor.

Kameraların yanıp sönmesi ve tıklaması beni odaya geri getiriyor. Kollarımı boynuna doluyorum, yapışkan ve terli teni kollarıma sürtünüyor.

"Yarın kulağa nasıl geliyor?" Sadece benim duymam için fısıldarken derin sesi tüylerimi diken diken ediyor.

"Bu geceyi tercih ederim." Sonsuza dek onun olmak için beklemek istemiyorum. Zaten öyleyim.

BÖLÜM 38

KELLER

Yüzüğü sol parmağına geçiriyorum, bulanık görüşümde görebildiğim tek şey pırlanta ışıltısı.

"Seni seviyoruz, Şampiyon."

Sol elinin belini kavradığını gördüğümde dünya durur.

Mide. Beynim kelimeleri bulmakta zorlanırken doğru düzgün göremiyorum. "Biz mi?"

"Evet, biz." Gergin bir kahkaha atıyor.

Sersemlemişti. Tekrar önünde diz çöküyorum, iki elimle küçük kalçalarını kavriyorum, başımı eğip karnının alt kısmına sokuluyorum. *Bebeğimiz.*

Hıçkırıklar bedenimi sararken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Ben içimi dökerken Sienna'nın zarif parmakları saçlarımı okşuyor. Son birkaç ayın, hatta tüm hayatımın acısı içimden dökülüyor. Her gün dünya şampiyonluğunu kazanmıyor, nişanlanmıyor ve baba olacağınızı öğrenmiyorsunuz.

Karnına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra ayağa kalkıyorum ve çenesine uzanıyorum. Yüz hatlarında endişe dans ediyor. Ona söylemem, bunun benim için ne kadar önemli olduğunu göstermem gerekiyor.

"Her zaman hak ettiğimiz aileye sahip olacağız, Prenses. Bu çocuk bizim hiç tatmadığımız sevgiye sahip olacak. Bana dileyebileceğim en büyük hediye verdiğin için teşekkür ederim."

Elini elime alıp sıkarak vücudunu kendime doğru çekerken yüzünde saf bir rahatlama gülümsemesi beliriyor.

"Hadi buradan çıkalım ve sonsuza dek sürecektir mutluluğumuza başlayalım. O mükemmel amcığı yalayıp yutmak için bir saniye daha bekleyemem. İyi bir yemek yemeyeli çok uzun zaman oldu."

Başkanlık süitime el yordamıyla girdik. Kıyafetlerinin kalıntıları havada uçuşuyor.

Aç öpücükleri keserek, o seksi kırmızı topuklu ayakkabılarını çıkarmak için eğiliyor.

"Açık kalsınlar," diye homurdanıyorum onun üstünden.

Elleri karşılık olarak donuyor, dudaklarında şeytani bir sırıtma beliriyor.

"Ayağa kalk," diye emrediyorum.

Dediğimi yapıyor, mükemmel göğüsleri sergileniyor ve sadece ipeksi kırmızı bir tanga amını örtüyor.

"Aferin kızıma."

Yanıt olarak kısık bir inilti çıkarıyor ve siyah takım pantolonuma karşı zaten gergin olan sikime doğru kan hücum ediyor.

Karım.

Onu içime alırken göğsüm gururla doluyor. Hazır ve bekliyor, ıslaklığı uyluklarının iç kısmından aşağı damlıyor.

Az önce Vegas'ta bir şapelde şişman bir Elvis'in yeminlerimizi okumasıyla mı evlendik?

Kesinlikle.

Beyaz elbiseli büyük bir düğün istemedi. İhtiyacımız olan tek insanlar zaten buradaydı. Maddie ve Bayan Russo tören boyunca ağlarken Grayson güçlü kollarıyla Maddie'nin omzuna sarıldı. Luca yine de sağdıç konuşmasını araya sıkıştırmayı başardı, önceden bir bekârlığa veda partisi planlamadığı için çok öfkeliydi.

Nasıl bir düğün yaptığımız umurumda değildi. İkimiz de 'Evet' dediğimiz sürece bu benim için yeterliydi.

"Şimdi, Bayan Russo, sizinle ne yapacağım?" Ona doğru yürüyorum, saçlarını yumruğumun etrafına sarıyorum ve narin boynunu ortaya çıkarmak için başını geriye yatırıyorum. Nabızı solgun tenine çarpıyor.

Boynunu sertçe ısırdım ve bir nefes verdi.

"Seni duymama izin ver, karıcığım. Bu gece kocan için attığın çığlıkları tüm otelin duymasını istiyorum," diye törpüledim, dilimi boynundan çene çizgisine doğru takip ederek arkasında ıslak bir çizgi bıraktım.

"Çok lezzetli."

Elimi ipeksi tangasının altından geçirip parmaklarımla o mükemmel amcığı ayırıyorum, orta parmağımı kullanarak yarığından aşağıya doğru iniyorum

Giriş.

"Benim için sırlıslık ol, bebeğim."

"Mmmhmm," diye mırıldanarak cevap veriyor, gözlerini kırıştırarak kapatıyor.

"Aç şu bacaklarını benim için," diye emrediyorum ve o da ayaklarını sürüyerek yürüyor. O kırmızı topukların altımda hareket ettiğini görüyorum.

"Aferin kızıma"

Daha fazla erişim sağlandığında, bir parmağımı dar amına kaydırıyorum, duvarları parmaklarımı kavırıyor ve onları sularıyla bulaştırıyor. İkinci ve üçüncüyü ekliyorum. Boynuna saldırmaya devam ediyorum. Kırmızı ilkel diş izleri beliriyor, ben de her birine nazik öpücükler konduruyorum. Elimini vahşice sürüyor, dudaklarından derin bir inilti kaçıyor.

Bu gece üçüncü kez dizlerimin üzerine çöküyorum, hayatımızın geri kalanında da çökeceğimden eminim. Şişmiş alt dudağını çiğneyerek beni izlerken gözleri arzuyla parlıyor.

"Lütfen, Keller," diye yalvarıyor.

Karım sadece yüzüme ya da sikime boşalmayı hak ediyor.

"Ellerini başıma koy ve bacağına omzuma koy, Prenses. Hepinizi görmek istiyorum."

Bana doğru açılırken kırmızı topuklu ayakkabıları başımın yanından geçiyor ve bana damlayan pembe amının mükemmel görüntüsünü veriyor. Manzara karşısında inlemekten kendimi alamıyorum. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi hemen içine dalıp klitorisini ısıyorum, inlemeleri odayı dolduruyor ve kulaklarıma müzik çalıyor.

"Daha fazla, Keller, daha fazlasına ihtiyacım var." Mırıldanıyor ve saçımı sıkıca kavırıyor, çekerken kafa derimi yakıyor. Bu hoş bir acı.

Ona tapacağıma, sahip olduğum her şeyi ona vereceğime yemin ettim ve tam olarak bunu yapacağım.

Hayatımın geri kalanı için.

Parmaklarımı içine sokup dilimle onu kucaklıyorum. Titremeye başladığında parmaklarımın etrafında sıkılaştığını hissediyorum. Parmaklarımı yavaşça çıkarıyorum, her iki kık yanağını da tutuyorum ve onları sıkıca kavırıyorum. Dik durmak ve onu yüzümü boğmaya zorlamak için gücümü kullanarak, klitorisine çılgınca bir saldırı başlatıyorum. Nefes alamıyor olabilirim ama umurumda bile değil.

Onun için öleceğimi söylerken şaka yapmıyordum.

Çılgınca yüzüme binerken, kıkını sıkı kavrayışıma doğru iterken bir orgazm onu parçalıyor.

"Aman Tanrım. Kahretsin, Keller!" diye haykırıyor, ben sadece onu daha sıkı kavıyorum, o gerçekliğe geri dönerken orgazmını yalayıp yutuyorum.

"Yüce Tanrım, Keller. Bu inanılmazdı. İstersen bunu her gün yapabilirsin," diyor, nefes almaya çalışırken sesi titriyor.

Kalçasına gülümsüyorum ve oraya yumuşak bir öpücük konduruyorum. Şortumun içindeki ereksiyon şimdi zonkluyor.

"İnanılmazsın bebeğim," diye mırıldanıyorum bacağına omzumdan yavaşça çekerken ve kalçalarını kavrayarak onu sabitlerken. O lanet ayakkabıların yeni evde bir tapınağa ihtiyacı olacak. Ayağa kalkarak uzun saç tellerini yüzünden uzaklaştırıyorum. Ben bunu yaparken o da gülümsüyor.

"Seni seviyorum karıcığım."

Sıcak elini yanağıma koyup başparmağını morarmış elmacık kemiğimde gezdirirken gülümsemesi genişliyor.

"Seni seviyorum kocacığım."

Ağzını ağzıma alıyorum, tadı hala dilimi kaplıyor. Ben dilimi onunkinin etrafında dolaştırırken, o ağzının içinde inliyor. Onu her şeyimle öpüyorum ve bu beni çok azdırıyor.

"Arkanı dön, bebeğim. İki elini de duvara koy."

Mükemmel yuvarlak kıcı ortaya çıkıyor ve dudaklarımdan derin bir inilti kaçıyor.

Parmağımı omurgası boyunca uzanan dövmenin üzerinde gezdirip yanaklarının arasından geçiriyorum ve o da başını çevirip uyarıyor.

"Bir gün," diye söz veriyorum.

Sadece kaşlarını kaldırdı. Pantolonumu çözüyorum, boksörlerimle birlikte onları hızla yırtıyorum, öfkeli sertliğimi serbest bırakıyorum, zaten uçtan dökülüyorum. Kendimi onun girişinde konumlandırıyorum, sikimi ıslak yarığına doğru yönlendiriyorum. Saçları sırtına yayılmıştı. Bir elimde topluyorum, yumruğumun etrafına sıkıca sarıyorum ve ellerini duvara dayayarak belinden eğilirken sikimi içine sokuyorum. Benim boyutuma alışırken bir nefes kaçıyor. Kendimi sonuna kadar sürüklüyorum ve tekrar ona çarpıyorum, bu da onun öne doğru sarsılmasına neden oluyor.

"Siktir, Keller. Daha fazla," diye

homurdanıyor. İkinci kez

söylememe gerek yok.

Ona tekrar tekrar vuruyorum, kalçalarım kıcına çarpıyor. "Tanrım, bebeğim, çok mükemmel hissediyorsun. Uzun süre dayanamayacağım."

Vücudumu sırtına bastırarak gövdesinin etrafına uzanıyorum ve klitorisini bulmak için elimi indiriyorum. Serbest bırakılmam çok yaklaşırken bacakları etrafımda titremeye başlıyor. Ağır pantolonlarımız havayı dolduruyor.

"Benim için gel, bebeğim. Şimdi gel."

Bir orgazm içimden geçerek tüm vücudumu ateşe veriyor.

"Siktir!" Onun içine dökülürken kükrüyorum.

Benim orgazmımı kendi orgazmıyla karşılıyor, adımı tekrar haykırırken başı geriye doğru uçuyor. Yavaşça içinden çıkıyorum. Ben çıkarken vücudu benimkine doğru sarkıyor. Benimle buluşması için onu döndürüyorum ve sıkı bir kucaklamayla sarıyorum.

"Bu- bu mükemmeldi, Şampiyon," diye fısıldıyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve aşkla doluyor. Geri kalanı yeni sikilmiş gibi görünüyor. Mükemmel.

"Sen mükemmelsin, bebeğim. Şimdi karımı yatağa taşımama izin ver," diyorum eğilip onu kucağıma alırken. Ben bunu yaparken o da tiz bir çığlık atıyor. Önümüzdeki birkaç gece boyunca yatak odamızda gezinirken çıplak kıcını şakacı bir şekilde tokatlıyorum. Ve sonra hayatımızın geri kalanına başlamak için eve gidiyoruz.

BÖLÜM 39

SIENNA

T Uyuyan kocamın yanına sokulup yatarken odaya doğal ışık giriyor.
Benim kocam.

Göğsünün sürekli inip kalkmasını izlerken yüzümü bir gülümseme kaplıyor. Hayatının, hayır, bizim hayatımızın tartışmasız en çok değişen gününden sonra açıkça bitkin düşmüştü.

Tartışmasız Dünya Ağırsiklet Şampiyonu ile evliyim.
Ondan bir bebeğim olacak.

Sonunda geçmişimizdeki yanlışları düzeltebilir, bir çocuğa hep hayalini kurduğumuz sevgi dolu yuvayı verebiliriz.

Sert karın kaslarına hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra yorganı üzerimden atıyor ve kendimi onun üzerinden sıyrıyorum. Bir bacağımı yatağın kenarına atarken aniden geriye doğru çekiliyorum, güçlü bir kol kaburgalarımın sarılıyor.

"Günaydın, benim muhteşem karım." Derin uykulu ses tonuyla mırıldanıyor.

Beni sırtüstü yatırarak kollarımı başımın üzerinde birleştiriyor ve bacaklarını vücudumun her iki yanında birleştiriyor. Kendini topuklarının üzerinde geriye doğru itiyor ve karnımı öpücük yağmuruna tutuyor.

"Günaydın ufaklık."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum, karnımı öpüşünü izlerken gözlerim doluyor.

Bir zamanlar benim için cinayet işleyen adam, profesyonel tetikçi, canavar olduğuna inanan adam, karnıma gülümsüyor, en narin öpücükleri konduruyor, doğmamış çocuğuna fısıldıyor.

Herkesin içinde bir karanlık olabilir, ama her zaman bir ışık vardır. "Günaydın kocacığım"

Bacaklarını yatakta daha da aşağı kaydırıyor, şimdi de kalçamdan aşağı öpücükler bırakıyor.

"Kahvaltıya ihtiyacım var, karıcığım. O lanet seksi bacaklarını aç ve bana ziyafet çektir."

Seksi bir sırtıma oluşuyor, karanlık aç gözleri benimkileri arıyor. Bu adam doyumsuz.

"Dün gece doymadın mı şampiyon?" Alay ediyorum.

Vücudunu aramıza geri getirirken dizlerimi ayırmaya zorluyor, yüzü şimdi benimkine yaklaşıyor.

"Seni asla ama asla doyuramayacağım bebeğim."

Gerçek bu değil mi? Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Onlara karşı gülümsüyor.

Hayatımın geri kalanında Kralım tarafından tapınılmaktan daha çok istediğim bir şey yok.

Herkes bir maske takar. Maskesinin altını görmediğiniz birini asla gerçekten sevemezsiniz.

Keller'ı görüyorum.

Karanlığın altında o benim ışığımdır, ben de onun.

Peri masallarına hiç inanmadım; yani ona kadar. Masalımız karanlık ve çarpık olabilir ama bizim masalımız ve mükemmel.

SON.

EPILOG

SIENNA

6 Ay Sonra...

T Maddie hızla içeri girerken kapı çarparak açılır. Kollarını iki yana açmış olan Maddie'nin heyecanı, tıpkı omuzlarına dökülen parlak sarı bukleler gibi gözlerinden fişkırıyor.

"Yeğenim nerede? Maddie teyzenin sarılmaya ihtiyacı var," diyor bana ulaştığında durarak. Minik Darcy kollarımın arasında, soluk pembe bir battaniyeye sarılmış, mışıl mışıl uyurken en şirin küçük domuzcuk seslerini çıkarıyor.

"Aman Tanrım, Sienna, o muhteşem. Senin ve Keller'ın mükemmel bir karışımı," diye haykırırken gözlerinden yaşlar süzülüyor." Alabilir miyim?" Darcy'yi tutmak için eliyle işaret ediyor.

"Elbette, gelebilirsin. Hey bebeğim, Maddie teyzenle tanışmak ister misin?" Darcy'ye cıvıldadım.

Yanımdaki kanepeye oturdu. Ben Darcy'yi dikkatlice kollarına yerleştirirken Maddie de onu göğsüne bastırıyor. Doğuştan yetenekli.

Keller ve Grayson'ın mutfak adasında ellerinde biralarıyla sohbet ettiklerini duyabiliyorum. Maddie'nin henüz burada olduklarını fark ettiğini bile sanmıyorum. Grayson boğazını temizliyor ve Maddie'nin gözleri onunkilere kayıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme oluşuyor. Yüz ifadesi neredeyse hüzünlüdür, çünkü hemen Darcy'ye odaklanır.

Vegas'tan döner dönmez Keller'ın yeni evine taşındım. Bizim evimize.

Her odayı sıfırdan tasarladık ve dekore ettik. Mükemmel oldu. Evin zaten eski dünyevi bir havası vardı, bunu korumak ama aynı zamanda modernize etmek istedim. Koyu meşe döşemeye uyması için daha koyu renkler tercih ettik. Bizim

Mutfak, neredeyse her gece yemek yapmak istememe neden olan altın rengi özelliklere sahip güzel bir gece mavisi. Keller benim için salonda duvardan tavana bir kitaplık bile kurdu, en sevdiğim baharatlı okumalarım merkezde yer alıyor.

Her bir detay mükemmel.

Keller bana bir kaşını kaldırdı. Ne düşündüğünü biliyorum. Haftalardır bu ikisinin ne zaman bir araya geleceğini tartışıyorduk. Şimdiye kadar bir şey olmadı. Keller, Grayson'ın ilişkilere hayır dediği konusunda kararlı ama ben ona her zaman kendi hayatının nasıl değiştiğini hatırlatıyorum. Artık hak ettiğini hayal bile edemeyeceği bir ailesi var.

Darcy'nin üzerine nasıl titrediğini görmek kalbimin dolmasına neden oluyor. Dev ve onun minik prensesi, daha birkaç günlükken onu parmağında oynatıyor. Öyle olacağını biliyordum. Kaya gibi sert dış görünüşünün altında yumuşacık biri var. Tanrım, tüm hamileliğimi el pençe divan durarak geçirdi. Mutluluktu, talep üzerine masajlar ve her gün muhteşem ev yapımı İtalyan yemekleri. Hatta oturup karnımın içinden onunla konuşur, her gece onu ne kadar çok sevdiğimizi söylerdi.

Ona yumuşak bir gülümseme veriyorum ve o da karşılığında bana seksi göz kırpmalarından birini veriyor. Tanrım, onun üzerine atlamama sadece beş hafta kaldı. Bu açıdan onu özledim.

"Ee Maddie, hayatında yeni bir şeyler var mı?" Onu sorguluyorum.

"Bu akşam Gregory ile ikinci bir randevum var. Beni Times Meydanı'ndaki yeni Meksika restoranına götürecek." Grayson yanıt olarak birasını öksürerek çıkarırken o da sevinçten havalara uçuyor.

İlginç.

"Yani Gregory'nin 'o kişi' olma potansiyeli var mı?" Ona kaşlarımı oynatarak söylüyorum. Yüzü kızarıyor. Şu anda ona ölü gibi bakan Grayson ve Keller'dan tamamen kaçıyor.

"O tam da ihtiyacım olduğunu düşündüğüm kişi, yani evet, sanırım potansiyel var." Sesindeki tereddütü duyabiliyorum.

Ben cevap vermek üzereyken Keller ayağa kalkıyor ve birasını sehpanın üzerine bırakıp doğruca bana yöneliyor. Ne zaman kişisel alanıma girse, eriyorum. Beni tamamen tüketiyor. Eminim takıntılıyım ve hep öyle olacağım.

Eğilip alnıma tatlı bir öpücük konduruyor.

"Elijah'la hemen buluşmalıyım, bebeğim. Cumartesi gecesi Samantha ve kendisinin partisi için End Zone'u kiralamak için büyük paralar harcıyor.

düğün partisi. Onunla şahsen tanışmam doğru olur."

Gitmek istemediğini biliyorum. Ama eski hayatını geride bıraktığından beri kendini boks maçlarına ve gece kulübüne verdi. The End Zone yakın zamanda Manhattan'ın en ateşli kulübü seçildi. Paraya ihtiyacı olduğundan değil. Günlerce tartıştıktan sonra beni tüm hesaplarına ekledi. Onun parasına ihtiyacım yoktu, sadece ona ihtiyacım vardı. Bakileri gördüm ve bana milyarder olduğunu söylediğinde şaka yapmıyordu diyelim. Onun parasını harcarken bile kendimi garip hissediyorum. Genç Zihinler'de Paula ile çalışmaya her zaman devam edeceğim. Gönüllülük esasına göre çalıştığım için fonlar onda kalabilir.

"Grayson'ı yanına al lütfen. Maddie'yi öldürmek istiyor gibi görünüyor. Elimizde olsa Darcy'nin ilk doğum gününden önce bir cinayete tanık olmamasını tercih ederdim, Şampiyon." Fısıldıyorum ve Keller cevap olarak kıkırdıyor.

Aç bir öpücük için dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Derinleştirmek için iki elimle yüzünü kavriyorum.

"Tanrı aşkına, siz ikiniz. Burada kim bilir kaç tane yatak odanız var. Onları kullanın. Gözlerim yanıyor," diye inliyor Grayson kanepeden. Keller dudaklarıma son bir PG öpücüğü kondururken dudakları benimkilere karşı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Seni seviyorum Kraliçem."

Başımın dönmesine engel
olamıyorum. "Seni
seviyorum, Şampiyon."

Dikkatini hâlâ Maddie'nin kollarında mışıl mışıl uyuyan küçük pembe kundağıma çeviriyor. Çömelerek, "Baban uzun sürmeyecek, söz veriyorum Prenses. Seni seviyorum." Kabarık siyah buklelerinin üzerine narin bir öpücük konduruyor.

Babasının rengine sahip olduğu kesin. "Hadi
Grayson, benimle geliyorsun."

"Peki." Onlar ayrılırken cevap olarak ofluyor.

"Paula'nın daha sonra Max'i Darcy'yle tanıştırmaya getireceğini unutma." Arkasından seslendim. Unutmayacağını biliyorum. O çocuğu oğlu gibi sever. İkimiz de seviyoruz.

"Bunu dünyada kaçırmazdım." diye bağıyor.

Onu evlat edinme aşamasındayız. Annesi geri dönmedi ve haklarını devretti. Keller evrak işlerini hallederken Paula şu anda ona bakıyor. Ona haberi vermeden önce evle ilgili her şeyin mükemmel olduğundan ve küçük kız kardeşinin güvenli bir şekilde geldiğinden emin olmak istedik. Burayı hepimiz için bir yuva haline getirmek için sabırsızlanıyorum.

Kapı arkalarından kapanırken Maddie'nin omuzları rahatlayarak çöküyor.

"Grayson'a sırlıslıkla aşık olduğun apaçık ortadayken neden bu Gregory'yle çıkmaya çalıştığını bana söylemek ister misin?"

Gözleri açılıyor, sonra titrek bir nefes veriyor.

"Bir öpücük vardı, hayatımın en güzel öpücüğü, Si. Şimdi benimle konuşmuyor bile. Kafam çok karışık. Hâlâ ondan nefret etmek istiyorum, gerçekten istiyorum ama yapamıyorum. Benim neyim var böyle?" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken burnunu çekiyor ve ben de kollarımı ona doluyorum.

TEŞEKKÜRLER

Okuduğunuz için çok ama çok teşekkür ederim. Umarım Keller ve Sienna'nın hikâyesini sevmişsinizdir. Merak etmeyin, bu sadece serinin başlangıcı.

Şimdi, Maddie ve Grayson'ın patlamaya hazır aşk hikâyesini Detonate'de okumaya hazır olun. Beneath the Mask Serisinin 2. Kitabı. Karanlık, düşmandan sevgiliye bir mafya romantizmi - bir yanıylar spor ve eski askerlik.

MAYIS 2023'TE GELİYOR!

Blurb

GRAYSON:

Yedi yıl önce, trajik bir ihanetin ardından özel kuvvetlerden ve evimden ayrıldım.

New York'ta dikkatlice yeni bir hayat kurdum.

Her şeye sahip olduğumu sanıyordum.

Gündüzleri dünyaca ünlü bir boks antrenörü. Geceleri bir mafya tetikçisi.

Yapmak için eğitildiğim şeyi yapmak için karanlıkta yaşamakta özgürdüm. Öldürmek için.

Sonunda kendimi özgür hissettim.

Ama bir öpücük bildiğim hayatı paramparça etmeye yetti.

Benden nefret eden tek kadın, kara kalbimin etrafına ördüğüm duvarları aştı.

Güneş ışığım.

Tam her şeye sahip olabileceğime inandığım anda, hayat gözlerimin önünde her şeyi mahvediyor.

Onun için ne kadar mücadele edeceğimi biliyorum.

Ama ona umutsuzca arzuladığı peri masalını asla veremeyecek birini gerçekten sevebilir mi?

MADDIE:

Ailenin hayal kırıklığı olmaktan bıkmıştım.

Asla bir erkeğin yanında kalmasını sağlayamayan kişi. Prensimi bulmak için bir sürü kurbağa öptüm.

Onun yerine, kötü adama aşık oldum.

Dünyada sevebileceğimi düşündüğüm son adam.

O bana gün ışığı diyebilir ama ben onun karanlığını arzuluyorum.

Onun dünyası için yaratılmamıştım, ama yine de beni aldı ve asla ayrılmak istemedim.

Bazen hayat size bir seçenek sunmaz.

Bana dünyayı teklif eden bir canavar varken arayışımдан vazgeçebilir miyim?

Beni sevmek ikimizi de tehlikeye atsa bile.

YAZAR HAKKINDA

Luna Mason İngiltere'de yaşayan bir kara romantizm yazarıdır. Distance onun ilk romanıdır ve Beneath the Mask Serisi için iki tane daha yazmaktadır. Eğer yazmıyorsa, onu kafası baharatlı bir kitapta bulabilirsiniz.

Gelecek kitaplarından ilk siz haberdar olmak için buradan haber bültenine abone olabilirsiniz: [Bülten Kaydı](#)

Ya da onu Sosyal Medyada bulabilirsiniz:

TEŞEKKÜRLER

Öncelikle kocama. Çılgın girişimlerimi her zaman desteklediğin ve bana her zaman inandığın için teşekkür ederim. Her konuda yanımda olduğun için çok şanslıyım. Sen olmasaydın bu kitap asla var olamazdı. Seni her zaman seviyorum.

Şimdi de Dark Romance Yazar grubuma sesleniyorum: Melissa, Emilie, January, Nalleli, Kaitlyn, Shelley ve Carrie. Sizler olmasaydınız asla yayınlayamazdım. Hepiniz bana her gün ilham veriyorsunuz. Sanal olarak da olsa hepinizle tanıştığım için çok mutluyum.

Jasmine- Benim inanılmaz asistanım. Benim kaotik kırım aldığım için teşekkür ederim, inanılmazsın. (Sana Henry Cavill resimleri göndermeyi bırakacak mıyım, hayır bırakmayacağım. Üzgünüm!)

Tara, benim harika editörüm. Artık kestirebilirsin! Bu hikayeyi olabilecek en iyi hale getirmeme yardımcı olmak için çok çalıştığın için çok teşekkür ederim.

Lauren, benim hayat boyu en iyi arkadaşım ve müstehcenlik meraklısı dostum. İlk bölümü yazdığımdan beri bu kitabı okudun, bu yolculuğa sürüklendin. İsteyebileceğim en iyi arkadaş olduğun için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Courtney, harika bir beta-okuyucu olduğun, tüm yardımların ve rehberliğin için teşekkür ederim. Sana çok minnettarım.